СБОРНИК КНИГИ-ИГРИ

ПРИЗВАНИЕ ГЕРОЙ!

ДА НАМЕРИШ ДРАКОН

Спасимир Игнатов

Приказки от Грешната земя

ПРАХ И СОЛ

Сикамор Брайт

ОТНОВО ЗАЕДНО

Майкъл Майндкрайм

Интервю с Джордж М. Джордж

ПРИЗВАНИЕ
ГЕРОЙ!

АВТОРИ
Спасимир Игнатов, Сикамор Брайт, Майкъл Майндкрайм

РЕДАКТОРИ
Юри Иванов, Петър Петров

КОРЕКТОР
Юри Иванов

ИЛЮСТРАЦИИ
Станислав Андреев, Георги Мишков, Антон Тончев

ВЪТРЕШНО ОФОРМЛЕНИЕ
Георги Миндизов

ИЗДАТЕЛСТВО
БГ Книга

София, 2013

ISBN: 978-954-8628-77-8

ОТ РЕДАКТОРИТЕ

Огромна радост е за нас, а надяваме се и за вас, че държите в ръцете си втория брой на „Призвание герой”. Заслугата е на всички вас, които все още обичате този жанр или пък тепърва сте го открили и сте се престрашили да пробвате един нов вид забавление.

Нашият екип не твърди, че книгите-игри са „по-добри” от компютърните, настолните или ролевите такива, но за сметка на това е уверен, че те са уникални и дават нещо различно и стойностно – магията на книгите, стимулираща вашето въображение само да рисува картини и съчетана с възможността да сте съавтори, да избирате какво да се случи и как да реагирате в дадена ситуация. Затова вярваме, че тази литературно-игрална форма заслужава да просъществува и по всичко личи, че ще превърнем нашето начинание в периодична и устойчива традиция. Още докато четете тези редове, ние вече мислим с какво да ви зарадваме в трети брой.

А тук ще ви представим младия автор Спасимир Игнатов и неговият разбиващ хумор в „Да намериш Дракон”. Сикамор Брайт, познат ви от ”Призвание герой” 1, отново е с нас с новата си приказка от Грешната земя – „Прах и сол”, разказваща за събитията, довели до „Падението на Мрак”, но този път през погледа на водача на съпротивата, Непокор. Не крием и гордостта си, че завръщането на невероятния Майкъл Майндкрайм е именно в тази книга с „Отново заедно”, където той демонстрира новаторските си виждания за жанра сега, декада и половина след неговия разцвет и падение. Не пропускайте и интервюто ни със създателя на стратовете, и един от най-креативните автори на книги-игри – нашия приятел Джордж М. Джордж!

Радваме се и на възможността, която успяваме да дадем на българските автори, решили да се пробват в писането на книги-игри. Ако сте сред тях, прочетете послеслова, за да научите как може да участвате в „Призвание герой”.

Приятна игра!

Следващият материал ще ви запознае накратко как да четете и играете книги-игри и ще ви бъде полезен за всяко от трите приключения. Преди да започнете четенето, можете да влезете на страницата на „Призвание герой” (брой 2) на www.LegacyOfKreya.com, където ще намерите готови за принтиране дневници, файл с корекции на грешките (в случай че сме открили такива след отпечатването) и др.

КАКВО Е КНИГА-ИГРА И КАК СЕ ЧЕТЕ И ИГРАЕ

Този тип книги се различават от останалите по това, че читателят не е просто страничен наблюдател на нечия история или приключение, а сам поема ролята на главния герой. Той взема решенията във всяка ситуация, в която героят е изправен пред избор, определя неговото поведение, характер, действия и думи и по този начин решава съдбата му. Сюжетът на една книга-игра се развива различно при всяко изиграване, в зависимост от направените избори, а понякога – и от късмета. Поради тези си особености, тя не се чете праволинейно, от първа до последна страница, както обикновените книги.

Книгата-игра е разделена на **епизоди**, чиито номера са дадени в тяхното начало. За да проследи историята, читателят трябва да следва указанията в края на всеки епизод, които го насочват към следващия, който трябва да прочете. В някои от епизодите има повече от едно възможно продължение (наричаме това „разклонение”), като това обикновено означава, че читателят има избор. В такива случаи той преценява кое е най-подходящото за него решение и преминава на посочения епизод.

ПРИМЕР

Прецених, че бе най-добре:

- *... да се стрелна обратно навътре ▶ Епизод 101*
- *... да се изтегля навътре много бавно и плавно ▶ Епизод 96*
- *... да запазя самообладание и да застина на място, с надеждата гадините да не ме усетят, ако не мърдам, и да ме подминат ▶ Епизод 106*

Тук читателят е изправен пред избор. Ако, например, реши да бяга бързо, той трябва да отгърне на епизод 101 и да продължи четенето оттам.

ЗАРОВЕ

Често в книгите-игри ще трябва да ползвате зарове. Те определят вашия късмет и в някои епизоди разклоненията ще зависят от показания им, вместо от вашия избор. Ако не се чувствате късметлии, не се притеснявайте, съобразителна игра от ваша страна винаги може да компенсира липсата на късмет.

В този брой на „Призвание герой” ще ви е нужен само един зар за „Отново заедно”, което спокойно може да замените с нарисуваните в долната част на страниците зарчета – просто отгръщайте на произволна страница.

ДНЕВНИК НА ПРИКЛЮЧЕНИЕТО

За изиграването на трите разказа ще е нужно и да попълвате Дневниците на приключенията, намиращи се в началото на всеки от тях. Препоръчително е да използвате **молив** и **гумичка**, да си водите записки на отделен лист или, ако имате възможност, да си принтирате дневниците от нашия сайт. Те са нужни, за да отбелязвате събития и стойности на някои показатели, които могат да окажат влияние на по-късен етап от играта. Често ще достигате до разклонения, в които няма да имате избор на кой епизод да продължите, а ще трябва да последвате препратката, съответстваща на това, което сте записали в дневника си.

ПРИМЕР

Запиши си код „сервиз". Имаш ли код „ухапан"?

- *Да ▶ Епизод 63*
- *Не ▶ Епизод 57*

Тук читателят трябва да запише в своя дневник, в графа кодове, думата „сервиз" и да провери на същото място дали има записана вече думата „ухапан". Ако я има, продължава да чете от епизод 63, а в противен случай – от епизод 57.

КОДОВИ ДУМИ

„Кодове" или „Кодови думи" ще срещнете в почти всяка книга-игра, тъй като чрез тях е възможно дадени събития да окажат ефект по-късно, а не веднага. Например, в края на книгата може да е от значение дали героят е спасил своя приятел, което пък е станало (или не е) в нейното начало. Единственото, което се изисква от читателя тук, е да си записва кодовете или кодовите думи в дневника, когато това е оказано от автора, и да отговаря честно (отивайки на съответстващата препратка), когато авторът го попита има ли някоя от тях.

КРАЙ НА ИГРАТА

За нещастие не всички изходи от книгите-игри ще бъдат благополучни за вас. Когато направите грешка или късметът ви изневери, това може да завърши злополучно за вашия герой с провал на мисията му или смърт. Епизодите, на които това се случва, завършват с думата **„КРАЙ".** Ако достигнете някой от тях, това означава, че сте се провалили и трябва да започнете приключението отначало.

По този начин могат да изглеждат и добрите изходи за вашия герой, но това обикновено става само в последния епизод на книгата и вместо с думата „край", приключението завършва с „епилог", често пъти последван от оценка на играта.

ДА НАМЕРИШ ДРАКОН

по Полетът на Грифона

Спасимир Игнатов

Благодарности към Колин Уолъмбъри – бате Любо, за магическия свят от „Полетът на Грифона", в който се развива и действието в настоящата игра.

Илюстрации: Станислав Андреев
Художник на дневника: Светлана Паунова-Мурджева

ГОБЛИНСКО-ЧОВЕШКИ РЕЧНИК:

или помощ за бързо потапяне в света на играта

Алконавти – непознати, с които навлизате в откритото алкохолно пространство – предимно на маса и с мезе.

Битката – голямо въздушно сражение, провело се преди тридесет години между „Въздушния на Негово кралско височество флот" на Кралство Нерея и „Обединени въздушни сили" под командването на последния зир-вобан. В него взимат участие над двеста въздушни кораба. Сражението завършва с тежки загуби и за двете страни – всъщност двете флотилии взаимно се унищожават.

Вобан – буквално „въздушен господар". Термин, който се използва за капитан на въздушен кораб. Вобанът трябва да взема важни решения, започвайки от разпределението на товара и горивото, така че корабът все пак да полети, минавайки през избора на маршрут, и стигайки чак до разпределянето на плячката. Да познава въздушните течения също помага.

Гугрикх – буквално „ренегат, изменник, предател". Така се казва и гоблинският вобан и зир-клан на Летящите псета, успял да похити въздушния кораб „Дракон".

Големият студ – лагерът на Хазараг се намира толкова на север, че сезоните се наричат Дългият ден, Вечната нощ и Сумракът. Големият студ обаче е още по на север. Толкова, че от другата му страна е топло и има места, целите обрасли в бамбукови гори, сред които се разхождат огромни черно-бели мечки. Големият студ не е конкретно място, макар черните гноми да твърдят, че са изчислили точно къде се намира.

Зир-вобан – Зир е частица обозначаваща „някой по-горен, висшестоящ". Може да се преведе и като: „В момента си по-силен от мен и аз съм склонен да отстъпя, но това може да се промени тъй, че имай едно на ум". Цялото словосъчетание зир-вобан означава „Повелителят на въздушните господари".

Зир-клан – предводителят на клана. Пред титлата се седи името на носителя ѝ, а след нея името на клана: Денегард, зир-клан на Черните вълци.

Зир-зир-клан – този що е господар на всите кланове. В южните страни негов еквивалент е титлата крал или цар.

Репутация – В играта се използва и като мярка за отношението на екипажа към теб. От стойността ѝ зависи дали бойците ти са готови да умрат за теб или ще те изхвърлят през борда.

Криво бърдо – 1. местност в североизточното подножие на

Преградните планини, изпълнена с проядени от пещери хълмове и малки горички; 2. местност в близост до столицата на кралство Нерея. Двете често се бъркат.

Никса – дребен двуутробен бозайник от рода на късохоботниците, прави малки бели, водещи до големи неприятности. Има къса гъста козина. От кожата му често се правят наметала, ръкавици и шушони.

Небесният процеп – проход в западната част на Преградните планини, чийто превал е на 10 000 лакти височина.

Преградните планини – висока планинска верига разделяща цивилизования север от южните варвари – човеци и други светлокожи.

Проходът на Бялата крепост – широк проход в източната част на Преградните планини. Превалът му е на 4000 лакти височина. Гъсто залесен.

Торфените блата – местност в човешките земи, известна с ужасната миризма на подгизналия в петрол торф и случаите на загубили се в мъглата пътници.

Хазараг – буквално „обединител". Гоблинът, носещ това име, се опитва да събере разпокъсаните и враждуващи кланове в единна държава – разбира се, под своето мъдро ръководство. За целта разполага и с голямата армия, наречена Легионът на умиротворителите.

Хуаранг – елитен въздушен боец/рицар; някой, който се носи като откъснат черешов цвят по южния вятър, преди да се размаже на земята. Хуаранги стават предимно гоблини и гноми, и чат-пат троли, избрали или принудени да изберат въздухоплаването за своя съдба. Някой от тях без проблем може да се разправи с човешки рицар или хубаво да нарита трима-четирима пехотинци.

Чаар – буквално „нещо, което трака". В случая така се нарича сградата, където черните гноми провеждат експерименти. Тъй де, когато тя не се строи отново, след някой не толкова успешен опит.

Шакти – бог покровител на късмета, комарджиите и по съвместителство – каруците. Обикновено е изобразяван като гущероид (щраха).

Мерни единици:

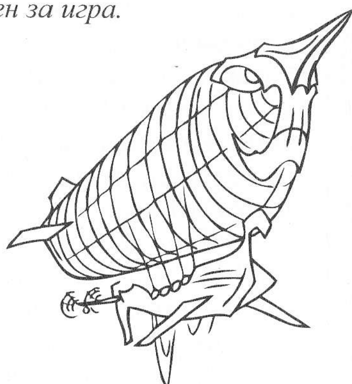
1 педя = 0,5 лакът = 20 сантиметра
1 лакът = 2 педи = 40 сантиметра
1 либра = 0,4 камъка = 0,4 килограма
1 разтег = 1,85 метра

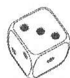
Бавно се спускаш по Хълма на хуаранга. В подножието му е разположен лагерът на Хазараг Обединителя, а точно в средата е огромната му юрта. Точно натам отиваш и ти. Край лицето ти прехвърчат първите есенни снежинки, а лъчите на обедното слънце, издигнало се почти наполовина над хоризонта, се заиграват по тях, превръщайки ги в бавно спускащи се капки кръв. Знаеш, че скоро дните съвсем ще се стопят и след това ще дойде дългата нощ.

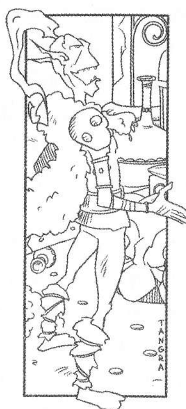
В далечината, там, където Сумрачната река, мудно влачеща се покрай лагера, се скрива сред заснежените поля, изплува малка черна точица. Достигайки подножието на хълма, точицата вече се е превърнала в голям четиривитлов въздушен кораб. И тези полети, носещи материал отвъд Големия студ, скоро ще трябва да спрат, но дотогава „Легхайонбург" ще е завършен. Огромният осемвитлов кораб се подава от хангара, който е твърде малък, за да го побере целия. Това обаче не бе проблем за по-малкият му шествитлов събрат „Дракон", мистериозно изчезнал преди месеци. Е, всъщност… не толкова мистериозно – публична тайна е, че предателят Гугрикх го задигна и се отправи на юг към Преградните планини в разгара на лятото. Макар и великодушен, зир-зир-кланът Хазараг никак не обича да му се припомня за тази измяна.

Въздушният кораб минава над теб като огромен огнен облак, обагрен от лъчите на слънцето. Гондолата му, висяща под издължения балон, скрибуца под тежестта на товара. Скоро корабът се скрива зад хълма при малките хангари, където ще може да бъде разтоварен, необезпокояван от зяпачи и любопитни очи.

А ти, драги читателю, ще трябва да избереш кой ще е героят ти в това приключение. Не мога да те приканя да избираш мъдро, защото все още не знаеш по каква причина те е привикал Хазараг. Обаче ти предлагам за първото изиграване да се спреш на този образ, който ти изглежда най-приятен за игра.

РИКТЕАТ: гоблинът, който може да се характеризира като бърз, коварен, подмолен и с винаги бистър ум. Той печели поста си вобан, когато изхвърля зад борда командира си, наредил отстъпление при един от опитите за превземане на Бялата крепост. Тогава само липсата на шанс и героичната проява на един от защитниците осуетяват завладяването на крепостта.

От тази битка насетне Риктеат има над триста полета като вобан. Освен на патрулни и бойни полети, е летял и за доставки отвъд Големия студ – такива именно са последните му три задачи, при които той изминава повече от пет хиляди левги над снега и замръзналата пустош на севера.

Недостатъци: не е прежалил загубата при Бялата крепост. Често изпада в спомени за онази битка. Импулсивен е и в голяма степен самохвалко.

Предимства: може да усети кога едно сражение е загубено. С най-голям опит във въздухоплаването от тримата герои. Чудесно владее кинжала и има добри познанства от дългите години служба по границата и по-специално при прохода на Бялата крепост.

Този герой започва приключението с 10 точки **Репутация**. Ако избереш него, ги запиши в Дневника.

СЪРТОЛАКС: могъщ – това е прилагателното, най-ярко описващо този герой. Тролът Съртолакс има едва двадесет полета като вобан, а ранга си получава заедно с кораба от предишния му собственик при оспорвана игра на домино. Опонентът му загива трагично в тази игра, когато в главата му се врязва плочка от доминото… заедно с юмрука на Съртолакс.

Недостатъци: избухлив, не се замисля за последиците от действията си, смята и то не без основание (виж горния абзац), че правдата е на страната на силата, която в неговия случай е физическа.

Предимства: само с вида си всява уважение в околните, включително и екипажа

си. Почти непобедим в открит бой и вероятно единственият трол, владеещ древния език. Преди да стане въздушен повелител прекарва дълги години в пехотата, ветеран е от битки с джуджета, хора и елфи.

Този герой започва приключението с 12 точки **Репутация**. Отбележи си ги в Дневника, ако избереш него.

ФИКДИНЕС: както всички гноми и този герой има афинитет към изобретенията, науката и самоубийствените експерименти. Постът на вобан докопва, когато при поредно нападение в човешките земи екипажът на кораба му се самоизбива в ожесточен диспут дали плячката да се дели по равно или по братски. Фикдинес оцелява в „спора" заради дребния си ръст, позволил му да се скрие в пещта на кораба, но не толкова дребен, че да не се заклещи вътре. След почти седмица принудително вталяване изпълзява навън и връща кораба, спечелвайки си позицията на въздушен господар .

Недостатъци: кекав, на един нож между ребрата живот, както казват някои. Когато си три педи висок, трудно можеш да спечелиш уважението или дори вниманието на екипажа и да го накараш да ти се подчинява безпрекословно.

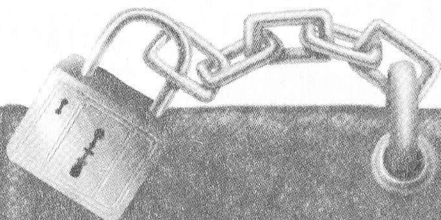
Предимства: има много познати алхимици и механици. Забелязва подробности, на които други рядко обръщат внимание.

Този герой започва приключението с 8 точки **Репутация**. Трябва да си ги запишеш в Дневника, ако той е твоят избор.

Личен дневник	
Име:	Репутация:
Кодови думи:	

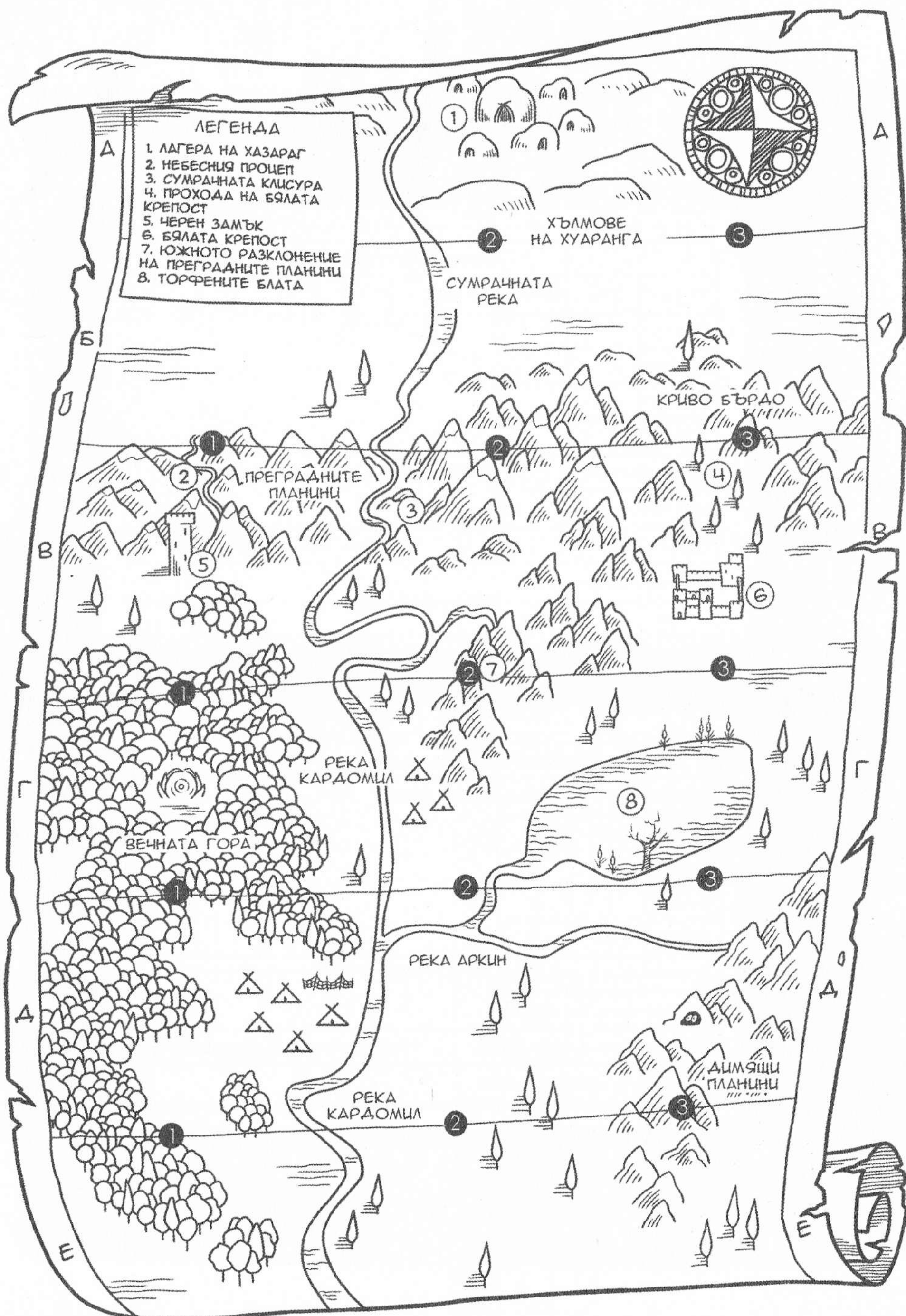
Корабен дневник							
Маршрут							
Дата	24	25	26	27	28	29	30
Ден	x	x	x	x	x	x	x
Място	Ледената цитадела	Хиперборея	Старата гора	Отвъд	Устие	Първи пост	Хазараг
Дата	1	2	3	4	5	6	7
Ден							
Място	Б						
Дата	8	9	10	11	12	13	14
Ден							
Място							
Секретна част							
Щети понесени от противника:							

Кораб и екипаж			
Екипаж	Брой	Оценка	Гориво:
Гребци			
Матроси			
Бойци			
Общо		X	
Товароносимост:			Товар:
Таван на полета:			
Реверсивен винт: ☐			Подсилен корпус: ☐
Здравина на кораба: 30			

Кораб и екипаж - попълнен от Гарган за бърз старт			
Екипаж	Брой	Оценка	Гориво: **5000**
Гребци	5	3	
Матроси	8	4	
Бойци	7	4	
Общо	20	X	
Товароносимост: **7000 либри**			Товар: **20 хуаранга х 100 либри +5000 гориво = 7000**
Таван на полета: **10 000 лакти**			
Реверсивен винт: ☐ **разкарах го**			Подсилен корпус: ☐ **не им позволих**
Здравина на кораба: **30-2=28**			

ЛЕГЕНДА
1. ЛАГЕРА НА ХАЗАРАГ
2. НЕБЕСНИЯ ПРОЦЕП
3. СУМРАЧНАТА КЛИСУРА
4. ПРОХОДА НА БЯЛАТА КРЕПОСТ
5. ЧЕРЕН ЗАМЪК
6. БЯЛАТА КРЕПОСТ
7. ЮЖНОТО РАЗКЛОНЕНИЕ НА ПРЕГРАДНИТЕ ПЛАНИНИ
8. ТОРФЕНИТЕ БЛАТА
ХЪЛМОВЕ НА ХУДАРАНГА
СУМРАЧНАТА РЕКА
КРИВО БЪРДО
ПРЕГРАДНИТЕ ПЛАНИНИ
РЕКА КАРДОМИЛ
ВЕЧНАТА ГОРА
РЕКА АРКИН
ДИМЯЩИ ПЛАНИНИ
РЕКА КАРДОМИЛ
А
Б
В
Г
Д
Е

1

Навлизайки в лагера се изпълваш с гордост. Тридесет и пет клана са се събрали сред Черните хълмове, тридесет от тях вече са преклонили глава пред Хазараг. Самият лагер е обграден от тривално укрепление – ров, насип и стена от дървени колове. Порталът, през който влизаш, е от кирпичени тухли, но в момента го облицоват с дялан камък, гноми настилат с плочи главните пътеки, а покрай тях се копаят канали за изтичане на водата и нечистотиите от седемте бани в лагера. Едва ли не пред очите ти това място се превръща в град, който да върне величието на северните народи – гоблини, гноми и троли. Минаваш покрай чааря, първата сграда, снабдила се с каменни стени и благоразумно лишена от покрив. Тътенът, който усещаш малко по-късно, и катранено черният дим, издигнал се над нея, потвърждават мъдростта на това решение.

Както повелява традицията, пристигащите зир-кланове биват настанявани в юртата на домакина. На юртата на Хазараг конкретно може да завиди всеки от мекушавите южни владетели отвъд Преградните планини. Тя се издига поне на тридесет ръста височина[1] и е придържана от масивни дървени колони. На входа под формата на арка са разположени мамутски бивни, забити в земята, под които може да минеш, без да се навеждаш.

Стражата от тежко бронирани гоблини те превежда през дълъг ръкав, покрит с кожи – преддверие, в което множество разпалени мангали постепенно загряват въздуха. След като преминавате през три завеси, пазещи от хапещия студ навън, биваш въведен в просторната централна част на юртата. Тук подът е покрит с мечи кожи, а над седемте разпалени огнища цвърчат печени волове. Покрай стените са поставени бойни и ловни трофеи, донесени като дар за зир-зир-клана. Масивната маса от червено дърво е отрупана с храна и до голяма степен с гостите на Хазараг. Самият той пък е седнал на челно място с лице към входа върху стол, изкован от мечове – подарък от вобан, задигнал го от някакво кралство от другата страна на Големия студ. Някои от мечовете все още са толкова остри, че можеш да се бръснеш с тях, въпреки участието им в тази монолитна структура. Затова и столът благоразумно е покрит с кожа от снежен леопард, която Обединителя лично свалил от гърба на бившия ѝ собственик, след като онзи неблагоразумно заспал, докато двамата разпивали край Криво бърдо.

Щом те забелязва, Хазараг кимва на стражите да те отведат встрани

---

1 Гоблините са високи около метър и петдесет-метър и шестдесет – бел. ред.

и след малко тръгва след вас. Скоро, достигате скромно обзаведените лични покои на зир-зир-клана. Петимата гоблини от охраната се оттеглят встрани, за да ви дадат възможност да поговорите на спокойствие, макар да изглеждат готови да действат и при най-малкия знак от повелителя си.

– Вобане – започва Хазараг, след като се настанява на масивен стол от черно дърво и ти дава знак и ти да седнеш на другия – навярно знаеш, че преди време предателят Гугрикх отвлече „Дракон". Разузнавачите ми докладваха, че с него се отдал на плячкосване в подножието на Преградните планини…

Усещаш, че почвата под краката ти започва да се разкашква. Благоразумно замълчаваш, тъй като идея си нямаш какво да кажеш.

Понеже не реагираш по никакъв начин, събеседникът ти хвърля кръвнишки поглед и рязко сменя темата:

– Снощи неколцина хуаранги са се сбили в една от пивниците в лагера. Нищо особено, двадесетина ранени и трима мъртви. Имаме значително подобрение, откакто забраних внасянето на оръжия в пивниците. Заради инцидента, корабът на вобана им, ще бъде конфискуван и предаден на черните гноми за модифициране, а после ще бъде пратен да намери и върне Гугрикх заедно с „Дракон" за справедлив съд. Не мога да оставя предателството ненаказано, не и когато целя обединение на племената.

Усмихваш се дяволито, чудейки се кой от десетимата вобани в лагера ще изгори така жестоко. „Каква ли демонична машинария ще бъде вградена в кораба му?", питаш се ти.

– Радвам се, че попита, вобане! – прекъсва мислите ти Хазараг. Премигваш. Дали не изрече мислите си на глас? Или предводителят се опитва да те хързулне? – Именно твоят екипаж бе в основата на сбиването, което значи, че гномите работят по кораба ти от… снощи всъщност – усмивката на Обединителя е злобна с нотки на коварност.

◘ *Ако играеш със Съртолакс (Сърт)* ***или*** *смяташ, че екипажът ти не може да се забърка в бой, без да е предизвикан ► Епизод 12, за да защитиш честта си… и тая на хуарангите си, де.*

◘ *В случай че героя ти е Риктеат (Рик) или Фикдинес (Фик)* ***и*** *не си толкова уверен в невинността на екипажа си ► Епизод 22, за да разбереш какво точно има предвид зир-зир-кланът и дали мрачните подозрения, налегнаи те изведнъж, няма да се оправдаят.*

2

– Да кажем, че ти вярвам – казва Хазараг. Той видимо обмисля следващите си думи, и преди да продължи дава знак на охраната

да излезе. Щом и последните стъпки се отдалечават, Обединителя продължава тихо, но твърдо:

– Гугрикх е Вобан и според законите ни никой не може да му посяга. Въпреки това е и изменник. Не желая един изменник да дава пример на останалите като се шляе безнаказано. Всяка проява на слабост се наказва жестоко и затова искам от теб да го издириш и унищожиш! Искам да унищожиш и „Дракон”. Знам какво ще кажеш и, ако можеше да се превземе без риск, щях да ти заповядам това, но не мога да си го позволя. Гугрикх, „Дракон” и целият екипаж трябва да бъдат погубени! А ти ще станеш новият Зир-вобан, ако се справиш, като постът ти ще бъде пожизнен!

Замисляш се. Зир-вобан е най-високият пост след зир-зир-клан и в някои отношения е по-влиятелен от този на зир-клана. Освен това винаги е бил изборен – на всеки шест години всички вобани се събират и издигат „най-достойния” измежду тях (обикновено този, който раздава най щедрите подкупи). Притеснява те единствено проблемът с пожизнеността. На пръв прочит тя звучи добре, но точно снощи е загинал предният Зир-вобан и нямаш причина да смяташ, че са му предложили по-различни условия от тези, които Хазараг предлага на теб. Въпреки това, няма как да откажеш предложението, а, честно казано, и не искаш.

◘ *Мини на* ▶*Епизод* 3

3

Излизайки от юртата, виждаш, че слънцето е потънало зад хоризонта и сега запалените огньове превръщат лагера в отражение на звездното небе. Вятърът отново вие между постройките и ти се загръщаш по-плътно в наметалото си от никси. Ето какви обрати ти поднася капризната съдбата. В един момент си лишен от кораба си, а в следващия си повелител на въздушните господари. И това ако не заслужава да се полее. Например в близката пивница, където до завесата, служеща за врата, са струпани куп оръжия – гаранция за добро име или голяма посещаемост. Пред пивницата е забита табела от абанос, на която е нарисувано нещо, за което съдържателят ѝ упорито твърди, че е дракон. Присвиваш очи, опитвайки се да го видиш. Явно си твърде трезвен.

Можеш, разбира се, да извършиш светотатство, и, пропускайки поливането на длъжността, направо да отидеш да видиш какво демонично устройство са монтирали гномите на кораба ти,така че да го разкараш преди полета, откъртвайки го с козия крак.

Докато обмисляш двете възможности, дочуваш тътен откъм чааря, което лекинко накланя везните към тичането в посока хангарите.

◘ *Ако прецениш, че, за да е успешна една мисия, тя трябва да се полее – за предпочитане обилно – влез в „Абаносовия дракон"* ►*Епизод 23*

◘ *При игра с Фик, имаш още една възможност: да навестиш познатите си в чааря при почти минимален риск да загинеш при трудова злополука* ►*Епизод 13*

◘ *В случай че предпочиташ да търтиш към кораба, никой не може да те спре* ►*Епизод 39*

4

Настаняваш се на масата на тролите и вадиш кесията. Правилата на прескок са прости. Имаш три кръгли петна, оставени от халбите. В първото поставяш четири монети с различна големина, като най-голямата е най-долу, а най-малката най-горе. Целта е да преместиш цялата купчинка в един от другите кръгове от пиво. На ход можеш да местиш само една монета, можеш да поставяш малка монета върху голяма, но не и обратното. Ако успееш да преместиш цялата купчинка за по-малко от осемнадесет хода – печелиш, ако не – губиш.

◘ *Вариантите пред теб са два. Можеш направо да разиграеш ситуацията и да провериш как ще се справиш сам със задачата* ►*Епизод 34*

◘ *Или да оставиш играта в ръцете на героите, който са врели и кипели в нея* ►*Епизод 54, ако играеш със* ***Сърт****.*

◘ *Или* ►*Епизод 44, ако героя ти е друг.*

5

Тръсваш се на стола с намусена физиономия.

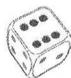
– То бива, бива, ама да загубя такава елементарна игра от троли, без да се обиждате… – преиграваш ти и после въздъхваш: – Ех, явно днеска не ми е ден.

– Тъй, тъй – смее се Три Скали, тарторът на компанията, а гласът му звучи все едно надуват корпуса на въздушен кораб в стъкларския цех на гномите. – Като се понаучиш да играеш, ела пак, с радост ще ти приберем парите.

◘ *Ако нямаш кодовата дума* ***„бойци"****, можеш да видиш дали гоблините все още разпиват* ►*Епизод 10*

◘ *Ако я имаш, те явно вече са се отрязали и можеш да се насочиш към изхода* ►*Епизод 33*

◘ *Можеш да видиш също дали гномите са се поокопитили малко или още са така оклюмали* ►*Епизод 30*

6

Трябват ти няколко минути да помислиш кое, как и защо ще се премести най-добре, след което започваш шеметно да местиш монетните, докато натрупаш три от тях една върху друга на ново петно от пиво. С перфектно отмерено движение поставяш малката монета най-отгоре на новата купчина, при това два хода под лимита на играта. Тролите обаче те гледат твърде нахилено и след кратка сверка с драскотините по масата се оказва, че всъщност си с два хода назад.

◘ *Мини на ► Епизод 5*

7

– Въшливи сте вие, киртаци нещастни, дето не можете крачка да направите, без да измуфтите честните и работливи членове на наш'то общество! Засрамете се и съберете пари за почерпка на един беден вобан, преди да съм ви наритал кашишките задници.

Настъпва неловка тишина, наситена с шум от опипване на местата, където са били оръжията, преди да се влезе в пивницата. Гоблините обаче те превъзхождат дванадесет към едно, което значи, че шансът някой да приеме казаното като шега е в твоя полза.

В крайна сметка става баш така. Компанията бива разтърсена от буен смях, а бъзиците за пехотата и хуарангите заваляват един след друг. Алконавтите те канят след разпивката да минеш през казармите, за да могат да ти подберат най-добрия възможен екипаж за предстоящия полет на първия гоблин зир-вобан от тридесет години насам. Стават и по-словоохотливи и ти разказват за няколкото отряда, които вилният в прохода на Бялата крепост, и че бройката им е силно надценявана от пропагандата.

*Запиши си кодовата дума **„бойци"**.*

*В случай че нямаш кодовата думата **„приятел"**:*

◘ *Можеш да навестиш гномите ► Епизод 30*

◘ *Или тролите ► Епизод 20*

◘ *Ако я имаш, ти е ясно, че ти остава само изходът ► Епизод 33*

8

Пронизително скърцане надвиква шума на ветровете и спира сърцето ти за миг. После се чува съскането на напускащо балона съдържание.

*Имаш ли кодовата дума **„корпус"**.*

▪ *Ако разполагаш с нея, задраскай я и мини на ►Епизод 18. Все пак щетите не са фатални.*

▪ *Ако ли не, намали* **Репутацията** *си с 5 точки и се върни на ►Епизод 111. Да не съм те видял да идваш повече тук.*

9

Кулата на Черен замък се появява като дупка в масленозелените цветове на смърчовете, покрили планината. Аванпостът е разположен така, че ще трябва да минете на не повече от петдесетина лакти встрани или над него, за да може да влезете в прохода. Затова може би е добра идея да изчакате падането на нощта, когато въздушният кораб няма да изпъква като мамут на чаено парти.

▪ *Ако решиш да опиташ да минеш по светло, за да не ти се налага да прехвърляш превала в нощния мрак ►Епизод 29*

▪ *В случай че предпочиташ да играеш на сигурно, дори това да значи, че ще минеш през Виещата клисура около полунощ ►Епизод 49*

10

Хуарангите и кашиците никога не са намирали кой знае какъв общ език. Докато се промушваш към масата им, се опитваш да се сетиш за тема, подходяща за завързване на разговор различна от „Да ви почерпя по едно". Почнат ли да пият за нечия сметка, нямат спиране.

– Ето кой ще ни почерпи, вобаните сте въшливи със злато, знам си аз – подхваща те един от гоблините веднага щом се дотътряш до масата и преди да си поел дъх да ги питаш може ли да се настаниш при тях.

Дванадесет чифта малки хитри очички те поглеждат изпитателно.

А сега де!

■ *Ако го обърнеш на шега* ►*Епизод 37*

■ *Ако играеш с Рик, можеш да подходиш типично по гоблински* ►*Епизод 7*

Ако нямаш кодовата дума ***„приятел":***

■ *Можеш да биеш отбой към гномите* ►*Епизод 30*

■ *Или тролите* ►*Епизод 20*

■ *В случай че я имаш, тролите вече са заети, а гномите са си тръгнали. Ти също можеш да последваш примера им* ►*Епизод 33*

11

Летейки над безбрежната равнина, забелязвате стадо препускащи мамути. По петите им пет-шест саблезъби тигри се опитват да осигурят вечерята си.

Попътният вятър, довел ви до тук, спира уплашен от силата на по-големите си планински батковци. Те пък веднага бързат да демонстрират силата си: вдигат снежна вихрушка, достигаща на височина почти до вас.

Разходът ти на гориво е ***400/350*** *либри, като всяка точка за* ***Гребци*** *над 4 ти спестява по 10 от тях.*

■ *Продължи покрай планините към равнината на Сумрачната река в квадрант Б2* ►*Епизод 102*

■ *Или на В1* ►*Епизод 111, ако ще се мъчиш да минеш през прохода.*

12

За тролите се знае, че не носят на шегички и ти скачаш на крака точно като такъв. На заден план съзнанието ти отбелязва, че Хазараг дава знак на някого зад теб да кротува.

– Какво си мислиш ти бе! – разкрещяваш се току пред лицето му. – Аз съм вобан! Един от малцината, които могат да управляват въздушен кораб и от шепата, които владеят древното писмо! Никой не може да ми конфискува кораба, защото екипажът е решил да разпусне, бастисвайки един-двама смрадливи кашици…

– Интересно, че го споменаваш – прекъсва тирадата ти Хазараг, – защото един от загиналите е точно вобан, хъм… като теб. Дали случайно не знаеш повече за случилото се в пивницата?

■ *Ако* ***не*** *играеш със Сърт* ***или*** *решиш да преглътнеш гордостта*

си ▶ Епизод 42, за да отречеш убедително, че си замесен в каквото и да било

◘ *Ако* ***героят ти е*** *Сърт* ***и*** *решиш, че тия мазнярски, зъбати усмивчици, дето ти ги пуска Хазараг, заслужават да бъдат поразкрасени, примерно с юмруци ▶ Епизод 32, където ще се види кой крив, кой пребит.*

13

Чаарът те посреща с миризма на опърлено, идващата от гнома, сгушен на завет до входа му. С премръзналите си пръсти той стиска свитък димяща дяволска трева – порочен навик, който рано или късно съвсем скапва и без това развинтените глави на черните гноми. Казваш му, че си дошъл да се видиш с познатия си Кюри, но по празния поглед и малоумната усмивка насреща, се досещаш, че това явно не му е първият свитък за деня. Така че навлизаш с повишено внимание във вътрешността на сградата. Именно това ти спасява главата, след като при поредния взрив над нея прелита месингово гърне.

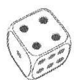
– Охохооо, добре дошъл, добре дошъл! Аз съм Нард Кюри, а ти трябва да си вобанът, чийто кораб преустройваме. – Сред дима изскача дребен черен гном с широка усмивка и глава, обкичена в месингови лостчета и пружинки, допълнени с камара стъклария. Позволяваш си само да кимнеш, опитвайки да следиш едновременно десетте групи, които разчистват остатъците от предходните опити и същевременно подготвят нови. В този момент една от тях бива разхвърляна от сравнително лек взрив.

– Чудесно, чудесно – продължава да каканиже Кюри и, хващайки те за ръка, те повлича към част от помещението, отрупана с черни дъски, на които са изрисувани някакви невъобразими чудесии. – Хазараг ни каза да ти инсталираме някое подходящо приспособление, с което по-лесно да се справиш в мисията си, но след като си тук, можеш направо да си избереш колко и какви нововъведения искаш. Гарантирам, че ще са добавени преди полета ти утре.

– Ами всъщност… – започваш неуверено, но гномът те прекъсва и започва набързо да изброява възможностите.

– Можем да поставим кърмови реверсивен винт за хоризонтална тяга или да заздравим и импрегнираме балона, а също можем да сменим изцяло подемния газ…

– Стой, стой – вметваш, когато той спира да си поеме дъх. – Нека се ограничим с тези трите. Разкажи първо за тях, пък после ще видим

дали въобще ще слагаме каквото и да било.

При последната забележка Кюри прави кисела физиономия, но подтикът му да обяснява в крайна сметка надделява.

*Запиши си кодовата дума **„екстри”**.*

◘ *Ако поискаш по-подробна информация за „кърмовия реверсивен винт” ►Епизод 14*

◘ *В случай че решиш да разбереш що за работа е това „импрегниране” ►Епизод 15*

◘ *Ако най те притеснява „смяната на подемния газ” ►Епизод 16*

◘ *Всеки от епизодите ще те върне обратно тук, затова ако си приключил с гномските истории и имаш кодовата дума **„бойци“**, можеш да видиш какво ще могат да ти предложат гоблините в казармите ►Епизод 24*

◘ *В случай че нямаш тази кодовата дума или вече си бил там, е време да се насочиш към кораба си ►Епизод 39*

14

– Както знаеш, всеки въздушен кораб се управлява посредством няколко винта, изнесени вляво и вдясно на гондолата и задвижвани ръчно – започва лекцията си Кюри. – В своята същност това е също такъв винт, но поставен на кърмата – в задната част на гондолата – и разположен перпендикулярно на останалите. Досега, за да завиеш на ляво, да речем, се налагаше да спреш десните винтове и да въртиш само левите. С това приспособление можеш да направиш пълен обратен завой много по-бързо и същевременно да продължиш да напредваш с останалите.

– Само че, ако и той се върти само в една посока като другите винтове ще върши работа единствено, ако искам да завия в дадената посока – коректно отбелязваш ти.

– Именно тук е заровен гоблинът, извинявам се за израза – ухилва се Кюри. – Този винт е реверсивен, което значи, че може да се върти и в двете посоки, за разлика от останалите. Главният му проблем е, че не може да се ползва за друго, освен за маневри и ще намали незначително полезния товар на кораба …

– Дай тогава да сменим всичките винтове – въодушевяваш се ти от идеята за по-голяма маневреност, но забелязваш как гномът кърши пръсти. – Какво?

– Ами, то такова… имаме само един – изплюва камъчето той. – Обикновено вобаните бързат да свалят всичко, което прикачим към

корабите им, та затова караме предимно на прототипи…

*И така, читателю, ако прецениш, че маневреността ще ти е по-полезна от малко повече гориво или екипаж, запиши кодовата дума **„витло"**. Преди полета ще имаш възможност и да се откажеш от това приспособление – срещу минимална цена, ако си промениш мнението.*

◘ *Върни се на ►Епизод 13, за да видиш и другите предложения на Кюри.*

15

– Материалът, използван за балоните на въздушните кораби на варварите на юг от Преградните планини, е пергамент, докато ние ползваме листове папирус. Именно затова възникна възможността да облепим балона с тънки нишки дървесна ликра и да постигнем твърд корпус или Цеперова броня. Идеята е на Ферди Цепер. Наистина общото тегло се увеличава, но за сметка на това получаваш значително по-здрав балон. Обикновен лък трудно може да го пробие от повече от петдесет ръста разстояние.

– А от по-малко? – питаш, но оставаш без отговор.

*Читателю, ако прецениш, че здравината на балона ще ти е по-полезна от повечко гориво или екипаж, запиши кодовата дума **„корпус"**. Преди полета, разбира се, ще имаш възможност да се откажеш от това чудо на гномските технологии – срещу определена цена, ако си размислил*

◘ *Върни се на ►Епизод 13, за да видиш и другите предложения на Кюри.*

16

– Охо, лимончето в устата на печеното прасенце! – възкликва Кюри и започва да обяснява въодушевено. – Въздушните кораби разчитат на простия факт, че топлият въздух е по-лек от студения, и затова като нагряваме въздуха в балона посредством пещта на борда, те летят. Ние обаче разработихме, предимно по случайност, техника, при която не се ползва въздух, а друг газ за запълване на балона. При хвърляне на железни стружки в изгарящата вода от нея се отделя газ или вещество, което е значително по-леко от въздуха. Напълнен с него въздушен кораб ще увеличи значително подемната си сила и тавана на полета, а рисковете са незначителни и…

– Какви рискове? – заковаваш директно в болното място и виждаш

как гномът се сгърчва, опитвайки да омаловажи нещата:

– То такова… доста е летлив тоз газ и трудно се задържа в балоните, та разходът на гориво е малко по-голям…? – Нещо в начина, по който е завършено обяснението, ти прави впечатление и миг по-късно отново го притискаш.

– За рисковете питах, не за недостатъците!

Кюри кърши ръце пухти и се поти, но накрая се предава под зоркия ти поглед, като това, че си го стиснал за яката също помага.

– Ами има свойството да се самозапалва, ако се нагрее или има пламък наблизо, или искра, или бъде осветен… Но все пак подемната сила, подемната сила е феноменална! И таванът на полета, да не забравяме!

– Има ли как да се ползва безопасно това нещо? – питаш, по-скоро за да не разочароваш гнома, отколкото, защото смяташ да сложиш такава проклетия на борда на кораба си.

– Има, разбира се! – оживява се той. – Разбира се, самата инсталация е доста тежка и разликата спрямо тези с горещ въздух няма да е в пъти, но все пак ще е значителна…

*Ако прецениш, че подемната сила ще ти е по-полезна от безопасността, запиши кодовата дума **„водород”**. Ако избереш това обаче, няма да имаш възможност да се откажеш от него преди полета, защото преустройството ще отнеме твърде много време.*

◘ *Върни се на ►Епизод 13, за да видиш и другите предложения на Кюри.*

17

Река Кардомил се вие и усуква през равнината в южното подножие на Преградните планини, сякаш я е страх от това, което се крие в Сумрачната клисура. И с право, защото някъде вътре между скалните зъбери ще бъде погълната от Сумрачната река. Широк павиран път води навътре в клисурата и лесно би заблудил някой наивник, че това е най-добрия проход. Настина е било така, но през Златния век, преди войната между Черното братство и самопровъзгласилото се Небесно войнство.

По южното разклонение на Преградните планини има доста места, където би могъл да се крие Гугрикх и претърсването им ви отнема целия ден.

*Хвърли едно око дали имаш кодовата дума **„патки”**.*

◘ *В случай че не си я записал ►Епизод 70*

Ако разполагаш с нея, си *отбележи разхода на **600/500** либри гориво, като всяка точка за **Гребци** над 4 ти спестява по 20 от тях*

◘ *Продължи към ►Епизод 105*

18

Корабът ти буквално се влачи по корем през Виещата клисура, а вятърът е решил точно сега да наблегне на песните си и е направо оглушителен. Матросите ти полагат нечовешки усилия, най-вече защото са гоблини, да издърпат гондолата през дълбокия сняг и същевременно да кърпят дупките, които почти непрекъснато се появяват в балона след леки допири с околните скални издатини. Все пак прехвърляш предела и бързо се спускаш на по-прилична височина, където засега нищо не заплашва живота ви.

*Разходът ти за деня е **500/420** либри гориво. Накъде пътуваше?*

◘ *Към тундрата от северната страна на Преградните планини в сектор Б1 и ► Епизод 101*

◘ *Към човешките предели в В1 и ► Епизод 111*

19

Бавно започвате да набирате височина, наблягайки на винтовете. Когато достигате до осем хиляди лакти, улавяш въздушно течение към Небесния процеп и насочваш кораба към него с умели маневри около по-ниските възвишения.

Вариантите пред теб са три:

◘ *Ако мислиш, че можеш да прелетиш над Виещата клисура и имаш много добри **Гребци** ► Епизод 38*

◘ *Ако смяташ, че **Матросите** ти са много добри и можеш да разчиташ на тях да прекарат кораба през клисурата ► Епизод 28*

◘ *Ако се провалиш в прохода вероятно ще разбиеш кораба. Затова можеш да се върнеш назад и към Б1 и ► Епизод 101, като си отбележиш разход за деня от **450/400** либри гориво.*

20

Когато се приближаваш до тролите, три чифта очи с цвят на драгоценни минерали се впиват в теб. Освен халби на масата има купчинки с различни по големина монети, което ти подсказва, че играят на „прескок".

– Играеш или се разкарваш – предлага най-дребният от тролите с двоен на твоя ръст. В гласа му се усеща същата ведрина, която носи спускаща се по стръмен склон каменна лавина.

Вариантите са ясни

◘ *Ако си склонен да инвестираш някаква сума в играта с тези*

раздразнителни твари ▶ Епизод 4

◘ *Иначе те чака масата на гномите ▶ Епизод 30*

◘ *Или тази на гоблините, стига да нямаш кодовата дума* ***„бойци"*** *▶ Епизод 10*

◘ *Е, винаги можеш да платиш каквото си поръчал до момента и да се отправиш към изхода ▶ Епизод 33*

21

Студен югоизточен вятър се спуска по склоновете на планините, промъквайки се през Небесния процеп, а на височина от пет хиляди лакти студът реже като нож дори през дебелите кожи, в които сте се увили.

Ако идваш от изток (Б2), сте се поозорили на винтовете и разходът ти за деня е ***550/450*** *либри, като всяка точка за* ***Гребци над 4*** *ти спестява по 10 от тях.*

Ако идваш от Небесния процеп (В1), вятърът направо ви е изстрелял и дневният разход е ***300/250*** *либри, като всяка точка за* ***Гребци над 4*** *ти спестява още по 20 от тях.*

Продължи към:

◘ *Поречието на Сумрачната река в квадрант Б2 ▶ Епизод 102*

◘ *Небесния процеп в опит да го прекосиш на В1 ▶ Епизод 111, ако можеш.*

22

Забелязваш как стражите стискат оръжия, готови да те превърнат в саздърма при най-малкия знак на господаря си. Забелязваш и как усмивката на Хазараг потрепва точно до стърчащия отдясно на долната му челюст зъб. Пренебрегваш подтика да скочиш и да го стиснеш за гушата, както би постъпил някой бледолик южняк във варварската игра на тронове. Вместо това изчакваш Хазараг да продължи, същевременно обмисляйки дали не си станал твърде мекушав за вобан.

– Така-а-а – леко разочарован продължава твоят събеседник, опипвайки дръжката на камата, досега скрита в пояса му. – Вече разполагаме с двадесет и четири въздушни кораба, двадесет и пет с „Легхайонбург", който скоро ще е завършен. Затова бях решил да възобновя поста на зирвобан. Проблемът е, че този, когото бях избрал за него, е една от жертвите в снощното сбиване. Сам разбираш, че не мога да назнача убиеца му на негово място, защото ще създам неприятен прецедент. Та затова се чудех знаеш ли нещо повече по въпроса, Вобане.

Тонът в последното изречение е твърде мазен – Обединителя винаги си е падал по интрижките. Въпросът сега е дали той не смята да те набърка в някоя своя игра и как ще свърши тя?

◘ *Ако героят ти е **Рик** ▶ Епизод 52, за да си припомниш събитията от предната нощ в подробности*

◘ *Ако играеш с **Фик**, то определено нищо не знаеш за случилото се ▶ Епизод 42, за да отречеш убедително участието си в каквото и да било*

23

„Абаносовият" дракон изглежда все едно снощи е имало погром и собственикът се е опитал неуспешно да скърпи някакви мебели от остатъците на предтечите им. Казано с други думи, юртата е пълна с любопитни, търсещи реванш и жадни воини – предимно троли и гоблини – доста от тях вкиснати, заради изпуснатото снощно меле. Въпреки това се виждат цели три маси, на които един вобан като теб би могъл да се смести.

Първата е почти зарита под камара чакъл, която от време на време надига халби или по-право казано, от три купчини чакъл, оформени като троли и в момента запленени от някаква игра, докато останалите скупчвания на този вид изглеждат доста по-масивни и недружелюбни. Втората маса е заета от сравнително малка група гоблини кашици. Пешаците и хуарангите не се харесват много, но поне се уважават, стига да не се хванат за гърлата заради някоя необмислена шега или пък за спорта. Последната ти възможност е да седнеш при групичка черни гноми, натикани в едно ъгълче и увесили носове.

◘ *Ако смяташ да пренесеш доброто си настроение при тях ▶ Епизод 30*

◘ *В случай че ти се ще да видиш каква е играта на тролите ▶ Епизод 20*

◘ *Можеш да се смесиш и с веселата компания на гоблините ▶ Епизод 10*

24

Казармените бараки заемат почти една трета от лагера. Пътеките са здраво трамбовани и на всеки ъгъл има високи колове със запалени фенери, между които е опъната и тънка медна жица – последното въведение на черните гноми, което щяло да остави вестоносците без работа, каквото и да значи това.

Още с влизането си биваш „заловен” и придружен до командващия, който ти отдава полагащото се на всеки вобан уважение – не ти се нахвърля с крясъци и тояга. Добре де, не и с тояга. За да разсееш малко напрежението, му казваш, че искаш да вземеш част от подчинените му за хуаранги, с което той се съгласява, но при положение, че разбере с какво ще се занимават, за да подбере най-способните.

◘ *Ако решиш да му разкажеш каква е ролята на бойците ►Епизод 25*

◘ *Можеш да му разясниш задачите на гребците ►Епизод 26*

◘ *Или, без да навлизаш в подробности, да кажеш каква е работата на матросите ►Епизод 27.*

*В случай че си приключил с разясненията, запиши кодовата дума **„екипаж”** и виж дали ще можеш да свършиш още нещо.*

◘ *Ако героят ти е **Фик или** имаш кодовата дума **„приятел”**, можеш да се насочиш към работилницата на черните гноми ►Епизод 13, , стига вече да не си бил там.*

◘ *Иначе остава да тръгнеш към Хуарангските хълмове и кораба си за една отмаряща дрямка ►Епизод 39*

25

Бойците са най-безполезните хуаранги. Лежат, пият и мърморят, евентуално тренират по малко. Когато обаче се стигне до битка, те стават незаменими. Нужно е да са добри стрелци, за да се справят с противниковите въздушни кораби и наземни формирования. Може да се наложи да се направи абордаж към или върху[2] противников кораб и затова е добре да не ги е страх от високо (което всъщност си е изискване за всеки хуаранг, желаещ да остане жив). Задължително условие е и добре да въртят меча, за да се справят при наземни десанти и грабе… ъм, събирания на данъци от граждани, който все още не са наши поданици.

◘ *Върни се на ►Епизод 24*

26

Гребците са изключително важни при маневриране в битка, и когато трябва да се избегнат препятствия при ниски полети. Те играят

---

2 Абордажите при въздушните битки биват два типа. Първите са към гондолата на противниковия въздушен кораб, чрез мятане на абордажни куки и по същество доста приличат на морските абордажи, с изключение на височината. Другият вид е върху балона на противника, в което има малък елемент на свободно падане и голям елемент на драпане да се задържиш върху корпуса му – бел. щатният тактик.

голяма роля и при приземяването – трябва да държат кораба стабилен, докато бъде закотвен. Гребците също така могат да намалят разхода на гориво, позволявайки изминаването на по-голямо разстояние за по-малко време. Задължително е да има поне един на винт, но ако имаш повече от тях, когато единият се измори, можеш да го смениш с друг. Нужно е гребците да са много здрави физически, тъй като работата на винтовете е по-тежка, отколкото на греблата на бойна галера. Накратко – колкото повече от тях, толкова по-добре.

◘ *Върни се на ▶Епизод 24*

27

Матросите се занимават с поддържане на кораба, пристягане на въжетата, разпалване на пещта, отваряне и затваряне на изпускателните клапи и изхвърляне на баласта при нужда. Освен това те трябва да могат да ремонтират корпуса и балона, както при аварийни кацания, така и по време на полет.

◘ *Върни се на ▶Епизод 24*

28

Да се бориш с ветровете е голямо предизвикателство. Да се бориш с ветровете, избрали Виещата клисура за концертна зала, е почти непосилно. Корабът буквално се люлее между скалните зъбери на клисурата, огласяна от пукота на разкъсващия се корпус.

Провери оценката си за ***Матроси.***

◘ *Ако е 4 или по-малка ▶Епизод 8*

◘ *Ако си се погрижил да имаш читав екипаж с оценка 5 и нагоре ▶Епизод 18*

29

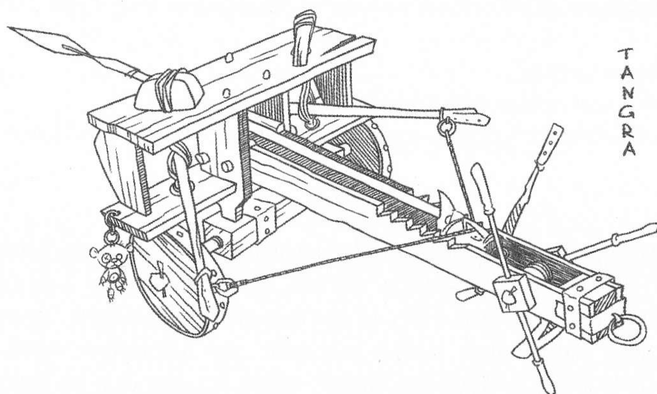
Ударите на барабана се ускоряват, тези на камшика също! Гребците са напрегнали сили до краен предел, а предавките на винтовете скърцат жално. Корабът е на по-малко от миля, когато в Черен замък се вдига тревога. Щом стигате на двеста лакти вляво от върха на кулата, най-сетне към вас политат първите стрели. Тези, които не са заети да въртят винтовете, да бият барабани или да плющят с камшици по гърбовете на гребците, отвръщат с прикриваща стрелба.

Почти сте се измъкнали – на стотина лакти сте след кулата, когато глъчка от кърмата привлича вниманието ти.. Пробиваш си път дотам, разритвайки пречкащите ти се гоблини. Виждаш как варварите зареждат

огромно копие в балистата, незнайно как озовала се на покрива на кулата. Преглъщаш тежко, когато стоманената тетива избръмчава, а миг по-късно копието пробива балона на кораба. Панически започвате да изхвърляте баласт, а един от матросите изоставя поста си и се разревава за майка си. Хващаш го за краката и, напъвайки мишци, го изхвърляш зад борда.

Всичките ви усилия обаче се напразни. Още три копия удрят кораба, преди да излезете от обсега им, като последното пробива гондолата и убива на място двама гребци. Разбивате се на около левга северно от Черен замък. Това е краят на мисията ти. Дори да си останал жив, надали някога отново ще ти бъде поверен въздушен кораб.

◘ *Е, читателю, намали* ***Репутацията*** *си пред екипажа с 2 и се върни на ►Епизод 9, за да избереш друг подход. Игрите с теб!*

30

Гномите не те приемат особено радушно, но като поръчваш първите питиета нещата се пооправят. Оказва се, че загиналият снощи вобан е бил гном – един от малцината успели да достигнат такъв пост.

Втората партида напитки вече развързва езиците на събеседниците ти. Те ти разказват, че монтират подобрения на въздушен кораб, а след като се изпускаш, че той е твой, сърдечно те канят в чааря, за да видиш какво предлагат.

Запиши си кодовата дума ***„приятел"****.*

◘ *След това мини на ►Епизод 33, за да оправиш сметката и да решиш накъде да продължиш с леко поклащаща се походка.*

◘ *Или, ако нямаш кодовата дума* ***„бойци"****, може да отидеш да удариш по едно и с гоблините ►Епизод 10, тъй като при тролите са се настанили още двама камароподобни и място няма.*

31

Могъщите пориви на северния вятър са натикали южните му братовчедчета оттатък проходите да се греят. Освен пронизващ студ, той носи и първите снежни виелици. Въобще всеки кораб, разчитащ на горещия въздух, би имал проблеми в студа.

*Ако идваш от изток (Б2), трябва бая да наблегнете на витлата, за да не се разбиете в северните хребети на Преградните планини. Разходът за деня е **500/500** либри гориво, като всяка точка за **Гребци** над 4 ти спестява по 10 от тях.*

*Ако идваш от Небесния процеп (В1), вятърът направо ви тласка обратно и разходът ти за деня е 600/600 либри като всяка точка за **Гребци** над 4 ти спестшва по 20 от тях. Не минава и без няколко сблъсъка, докато опитваш рязко да намалиш височината – губиш 6 точки **Здравина**, като всяка точка за **Матроси** над 4 ти спестява по 1 от тях.*

Продължи към:

◘ *Небесния процеп* ►*Епизод 111 в квадрант В1.*

◘ *Поречието на Сумрачната река* ►*Епизод 102 в квадрант Б2.*

32

Десният ти прав сваля Хазараг на земята с все стола. Подкованият му ботуш пък веднага намира чатала ти. Горещо се благодариш на силициевата си структура, а после скачаш отгоре му в опит да приложиш „падащ дъб", забивайки лакът в гърба му директно през стомаха. Хазараг обаче се претъркулва ловко, скача на крака и те рита два-три пъти в главата, та чак изскачат искри – буквално. Надигаш се бавно и зловещо, подобно на малък вулкан – изпълнен от боботеща огнена ярост. Обединителя отстъпва назад, облизвайки кръвта, която се стича от разцепената му устна и те призовава с леко треперещ глас:

– Стига, Съртолакс! Доказа вече, че си достоен за уважение Вобан…

◘ *Ако не си убеден в това „стига"* ►*Епизод 43 и току-виж си станал новият зир-зир-клан.*

◘ *Може да прецениш, че този пердах му е „достатъчен", нищо че взе последно десет* ►*Епизод 2*

33

Приключваш с „Абаносовия дракон" и излизаш навън в нощта и хапещия студ. Откъм чааря се разнася поредният тътен. Казармените

помещения пък приканват със строгия си ред, а мрачният Хълм на хуаранга те зове към кораба, с който ще трябва да се отправиш в търсене на „Дракон".

▪ *Ако героят ти е **Фик** или имаш кодовата дума **„приятел"**, можеш да се насочиш към работилницата на черните гноми ►Епизод 13*

▪ *В случай че си записал в дневника кодовата дума **„бойци"**, можеш да видиш какво могат да ти предложат в казармата за предстоящия полет ►Епизод 24*

▪ *Можеш винаги да тръгнеш и към хълмовете и кораба си за една отмаряща дрямка ►Епизод 39*

34

– Само на тия трите играем. – Най-едрият от тролите ти посочва три петна, неразличими от останалите. Приканва те да заложиш четири монети с различна големина, като най-голямата е най-долу, а най-малката най-горе.

– Треба да преместиш целата купанка в един от другите кръгове от пиво. Можеш да местиш само една монета, можеш да поставяш малка връз голема, но не и инак.

▪ *Ако успееш да преместиш монетите за по-малко от осемнадесет хода ►Епизод 45*

▪ *Ако това не ти се отдаде, ще трябва да преглътнеш загубата на част от финансите си ►Епизод 5*

35

– А бре момци, не че имам нещо против да поиграя с вас, ама утре рано ме чака полет. Знаете какво казват за хуарангите – недоспалия хуаранг пада само веднъж зад борда. – Шегата ти поразчупва малко напрежението, но имаш смътното усещане, че няма да се измъкнеш от тази „компания" преди да си загубил поне веднъж.

▪ *За изпечен играч като теб не е проблем да загуби една толкова проста игра, при това с по-малка сума, отколкото е спечелил, тъй че можеш да го направиш на ►Епизод 5*

▪ *Друг вариант е да ги спукаш от бой, не буквално де, по време на следващата игра с тях ►Епизод 4*

36

Трябват ти няколко минути да помислиш кое, как и защо ще се премести най-добре, след което започваш шеметно да местиш монетните,

докато натрупаш три от тях една върху друга на ново омазано с пиво петно. С перфектно отмерено движение поставяш малката монета най-отгоре на новата купчина, при това два хода преди ограничението.

◘ *Мини на ►Епизод 33*

37

– Че как няма да почерпя такива славни бойци като вас бре, момчета – започваш, но преди да почнат ликуващите викове, добавяш: – За всяка халба, която изпия на ваша сметка, черпя по една компанията!

Буйният смях на гоблините разтърсва масата, а намиращите се наблизо троли ви поглеждат свирепо, тъй като единия обърква хода си в играта на „прескок".

– Шегаджия, а? – Тупва те по гърба този, който се опита да те метне първоначално и отправя апел към останалите: – Да видим колко халби можем да купим на вобана, момчета!

Докато дойде редът ти да разкажеш някоя забавна история, са те почерпили седем пъти. Какво да се прави, войниклъкът не е много доходоносен! Какво обаче би било подходящо да се разказва в тая обстановка?

◘ *Ако се спреш на оная, дето писарят искал трите имена на трола, а той му отвърнал: „Ти луд ли си бре, а после как ще се казвам!?" ►Епизод 55*

◘ *Ако пък предпочиташ да разкажеш смешката: „Как е открита медната жица? Двама гноми хванали една монета едновременно" ►Епизод 65*

38

Издигнали сте се на единадесет хиляди лакти, когато ненадейно появилият се южняк се опитва да разбие кораба в близките върхари.

*За да прелетиш успешно над клисурата, трябва да отговаряш на две условия: да имаш кодовата дума **„водород" и** оценката ти за **Гребци** да е поне 5.*

◘ *Ако отговаряш на условията, си отдъхни на ►Епизод 48*

◘ *Иначе, отгърни със затаен дъх на ►Епизод 58*

39

Преваляш Хълма на стария хуаранг и пред теб се открива гледката на външните хангари. В момента там са акостирали твоят кораб и два по-малки. Около кораба ти, като мравчици-гоблиноядки, щъкат черни

гноми и гоблини. След като хуарангите ти са затворени, все някак ще трябва да се спогодиш с новия си екипаж, затова поемаш дълбоко дъх и се насочваш към подножието на хълма.

След малко вече се качваш по трапа в гондолата на кораба си, а насреща ти изскача най-едрият гоблин, когото някога си виждал – надвисващ с поне глава и половина над останалите. Той е истински левент с широките изгърбени рамене плавно прерастващи в дебел къс врат. Чаровна сплескана зурла с широки ноздри е обградена от съразмерно стърчащи от долната му челюст жълти бивни, които допълват мъжественото излъчване. По зелената кожа на гоблина има по-тъмни петна, а малките му кървясали очички те гледат смръщено под гъстата четина на веждите му. Над рамото му се подава внушителното острие на боен лизгар[3].

– Кой си ти бе, нещастник? – препречва пътя ти той.

– А ти кой си, ако се осмеля да попитам? – пробваш дипломатичен похват, докато опипом се опитваш да разхлабиш оръжието си.

– Аз съм Гарган, помощник вобан първи ранг, плужек нещастен! Казвай кой си и какво търсиш тук, преди да е дошъл вобанът и да ти е съдрал миризливата кожа!

– А аз съм Вобанът на този кораб – усмихваш се коварно. – Освен това съм и Зир-вобанът.

Думите ти имат поразителен ефект. Гоблинът пада на коляно, а околните направо по очи. Почвата тук е доста камениста, та предвид силата, с която се прекланят, някои от тях няма да се изправят скоро.

– Простете наглостта ми, Зир-вобан, кълна се в живота на шест от четиринадесетте си деца, че ще Ви служа вярно. Моят живот е Ваш! И на жена ми.

– Само шест? – повдигаш вежда ти, а гоблинът свива извинително рамене:

– Останалите са момичета, Зир-вобан – и ти подава малък кристал, в който се виждат той и някаква женска, обградени от многолюдната им челяд.

– Това да не е кристал за далечно… – започваш ти, но Гарган те прекъсва.

– Не, не Зир-вобан, само съхранява образа.

– И ти можеш да боравиш с него!?

– Боравиш е силно казано. Мога да махна и да вкарам образ в него,

---

3 Права лопата, бел. В случая е двуостра секира, оформена по такъв начин – бел. дежурния оръжейник

Зир-вобан.

– Хайде Гаргане, стани, да станат и останалите. Вие сте хуаранги, а вобан е напълно достатъчна титла. Заведи ме да погледна дневника на полета и да решим какъв товар ще вземем с нас.

◘ *Мини на ▶Епизод 40, за да се запознаеш с правилата на същинската игра.*

40

Сега вече идва мъчната работа или истинското капитанстване. Като на всеки вобан, и на теб ти се налага да се разправяш с бумащина. Трябва да попълниш първия лист от дневника. Понеже съм заложил на твърдението, че си човек, за целта ще използваме мерните единици, познати в Кралство Нерея вместо тези на гоблините. Различните мерки можеш да видиш в началото на разказа, като стойностите им са закръглени за улеснение. В този епизод ще ти бъде обяснено стъпка по стъпка как да попълваш остатъка от Дневника на играта.

Маршрут – Дата, Ден и Зона

Графа **Дата** показва, че в общи линии имаш четиринадесет дни да изпълниш задачата, а след това те обявяват за дезертьор и вече не можеш да се върнеш в цивилизованите земи. Тази графа е предварително попълнена.

В графа **Ден** запиши **деня от седмицата, в който си започнал да четеш настоящите инструкции, точно под датата 1-ви.** Всеки път щом направиш преход по картата на играта, в следващата клетка записваш следващия ден от седмицата. Това се налага за генериране на случайни събития в играта. Ако предпочиташ, можеш да си напишеш дните отсега.

Първата клетка в графа **Зона**, както виждаш, е частично попълнена, защото отлиташ от лагера на Хазараг и стигаш до някой от участъците на картата от **ред Б.** В коя от трите колони ще влезеш зависи само от теб – на празното място трябва да сложиш съответната цифра. Всяка от зоните обикаляш надлъж и шир в търсене на Гугрикх и това ти отнема целия ден. След като извършиш всички действия в този квадрант продължаваш на съседно поле по картата (в общия случай включително и по диагонал), като в новата клетка от **Маршрут** трябва да попълниш зоната, в която отиваш.

Сега е време да обърнеш внимание на местността, където се предполага че се крие Гугрикх. Тя се простира на 3 колони и 4 реда. Колоните са обозначени с цифри **1, 2** и **3**, а редовете с букви **Б, В, Г** и

Д. Ако ориентацията ти е трудна, помоли някой по-голям от теб да ти помогне в началото.

◘ В случай че не си падаш по четенето на страници с инструкции, можеш да оставиш попълването на Дневника на Гарган. Тогава задраскай кодовите думи **„витло”**, **„корпус”** и **„водород”**, ако ги имаш, и се отправи към ►Епизод 41

Тези, които държат съдбата им да е в техни ръце нека продължат с четенето.

<u>Здравина</u>

Тя показва доколко разнебитена е летящата ти машинка. В началото е 30, а ако стигне 0 и в текста не е казано друго, това е краят за теб и екипажа ти, което означава, че поне четиристотин и дванадесет гоблинчета ще осиротеят. Пази си кораба, Зир-вобане!

<u>Инсталации и Товар</u>

Ако имаш кодовата дума **„екстри”**, значи вече лично си се погрижил и избрал какво да бъде инсталирано на кораба ти и можеш да отидеш на следващата стъпка.

В противен случай, за да разбереш какво са ти натресли черните гноми, виж кой ден от седмицата си записъл в дневника.

◘ Ако е вторник, четвъртък или събота, те изненадват с *импрегниране* (запиши си кодовата дума **„корпус”**)

◘ В противен случай си получил *реверсивен винт* (запиши си кодовата дума **„витло”**).

Тъй като има голяма вероятност да не знаеш какво представляват, как се ползват, или кога ще избухнат тези инсталации, въпросът пред теб е да ги запазиш или да ги разкараш овреме. Ако ще махаш нещо, ще трябва да намалиш **Здравината** на кораба заради спешния демонтаж.

◘ Решиш ли да махнеш допълнителния винт, задраскай кодовата дума **„витло”** и намали **Здравината** с **2.**

◘ Разкараш ли нещата дето са налепени по балона, задраскай кодовата дума **„корпус”** и намали **Здравината** с **5.**

Ако оставиш поставената ти инсталация, сложи си чавка в съответната кутийка в таблицата „Кораб и екипаж”.

<u>Товароподемност, Товар и Таван на полета</u>

Таванът на полета показва на каква височина най-много можеш да се издигнеш и е добре да го имаш предвид, за да не се прискалиш в някоя планина.

Товароподемността показва колко полезен товар можеш да качиш

на кораба, което в твоя случай е най-вече гориво и хуаранги (макар за някои от тях определението "полезен" да е доста спорно). От това число Гарган вече е приспаднал своето и твоето тегло, както и багажа ви, но когато го питаш колко е била началната товароподемност, започва да увърта.

Товарът показва колко либри вече си натоварил на кораба и никога не може да превишава **Товароподемността** (а ако случайно се случи, трябва да изхвърлиш нещо… или някой).

◘ Ако разполагаш с кодовата дума **„водород"**, в графа **Товароподемност** запиши 9 000 либри, а в **Таван на полета** – 14 000 лакти.

◘ Иначе корабът ти има **Товароподемност** от само 7 000 либри и **Таван на полета** – 10 000 лакти.

Реверсивният винт (кодова дума **„витло"**) тежи 700 либри – отбележи си го в **Товар.**

Импрегнираният корпус (кодова дума **„корпус"**) тежи 1000 либри – отбележи си го в **Товар.**

Екипаж

Време е да подбереш и екипаж за твоя кораб. Всеки хуаранг заедно с храната, топлите дрехи и багажа си тежи **100 либри**. Провери имаш ли кодовата дума **„екипаж"**.

◘ Ако я имаш, от казармите ти пращат достатъчно гоблини, годни за хуарангска служба. Можеш да вземеш до **16** за всеки пост.

◘ Ако не, имаш на разположение само **20** хуаранги.

И в двата случая внимавай с **Товара**, защото ще трябва да вземеш и гориво. В случай че вземеш по-малко от **2000** либри гориво, вероятно ще ти се наложи да слезеш да буташ по някое време, а, ако натрупаш повече от **6000**, няма да има място за огняря.

Оценките на екипажа ти са равни на броя хуаранги на даден пост, разделен на две и закръглен нагоре.

Какво значат оценките

0 - ужасяващо (търсиш си белята, надявай се да не опреш до този пост)

1 - пренебрежимо (само късмет би те спасил)

2 - слабо (ядва се, но е добре да не разчиташ)

3 - средно (ползваш се с 50:50 шанс)

4 - добро (стига да наглеждаш хуарангите, няма да имаш проблеми)

5 - много добро (може да се довериш на тази част от екипажа си)

6 - отлично (трябва ѝ само още малко опит)

7 - чудесно (спокойно можеш да оставиш всичко в ръцете на хуарангите си)

8 - перфектно (ще е добре да се вслушваш в съветите им)

9 - феноменално (да се чуди човек/гоблин/трол/гном как ти си им началник)

Ако **нямаш** оценка по-слаба от 4 (т.е. имаш и кодовата дума **„екипаж"**), можеш да увеличиш с единица една от трите си оценки.

> ***Пример:***
> *Записал си 10 гребци, 7 матроси и 3 бойци.*
> *Оценките ти са съответно 5, 4 и 2. Много добра, добра и слаба.*

Гребци: Абсолютният минимум е по един гребец на винт. Това значи **четирима** гребци, а ако имаш кодовата дума **витло**, броят им става **пет**. Повече за гребците можеш да научиш на епизод 26 – после се върни тук, защото той няма да те препрати обратно.

Матроси: За да се поддържа кораб с тези размери в добро състояние, са нужни най-малко **четирима** матроси, като ти препоръчвам те да са по-скоро **осем**, а най-добре **дванадесет**. Повече за матросите можеш да научиш на епизод 27 - след това се върни обратно тук.

Бойци: Накрая идват бойците, които не са ти нужни за да намериш Гугрикх, но вероятно ще ти трябват, ако се стигне до битка с него или с човешки патрул. Повече за бойците можеш да научиш на епизод 25 – след това се върни обратно тук.

*Разпредели достъпните ти хуаранги както прецениш, запиши си оценките и отбележи **Товара**.*

<u>Гориво</u>

За всяка зона, която изследваш, ще ти бъде указано колко гориво си изразходвал, за да я облетиш цялата по следния начин: **500/420**. Първото число показва разхода на гориво, ако имаш кодовата дума **„водород"**, второто – ако я нямаш. За изследването на всяка зона от картата ще ти трябва между **400 и 600** либри гориво, ако си с избухлив газ, или **350-500**, ако плаваш с горещ въздух.

Сега можеш да си натовариш толкова либри гориво (запиши ги в тази графа), че **Товарът** ти да се изравни с **Товароподемността**. Само

имай едно на ум – останеш ли без гориво, играта за теб приключва.

Вече е време да отлиташ:

◘ *Към подножието на Преградните планини, където минава и Небесния процеп ►Епизод 101 в квадрант Б1.*

◘ *Над поречието на Сумрачната река в квадрант Б2 ►Епизод 102.*

◘ *Към Криво бърдо в квадрант Б3 ►Епизод 103*

Успех в търсенето на „Дракон"!

41

Накратко:

Ако **горивото** или **здравината** ти падне до 0, и в текста не е казано друго, губиш играта и трябва да започнеш отначало. Понякога ще попадаш на указание да отбележиш разхода си на гориво по следния начин: 500/420. От наличното гориво вадиш *второто* число и, ако резултатът е положителен, продължаваш по картата.

Оценките се формират от броя хуаранги, поставени на определен пост, разделен на две и закръглен нагоре. Ако някъде загубиш или пък намериш хуаранги, променяш и съответните оценки.

За всичко останало ще караш на досещане щом си се изтарикатил така.

*Запиши си кодовата дума **„тарикат"** и избери в кой квадрант от картата ще влезеш първо.*

◘ *Ако се насочиш към северозападното подножие на преградните планини, пътя ти ще те отведе на ►Епизод 101 и Б1.*

◘ *Може и да цепиш направо през средата на планините по поречието на Сумрачната река на ►Епизод 102 в квадрант Б2.*

◘ *Или да видиш какво става по Криво бърдо на ►Епизод 103 в квадрант Б3.*

42

Не си сигурен колко си убедителен и дали Хазараг ти вярва, но в крайна сметка той махва с ръка да спреш точно в момента, в който си се развихрил и се кълнеш в живота на четирите си неродени деца.

– Каквото било – било! Вероятно си запознат с историята на Битката и какви тежки загуби сме претърпели тогава. Сега обаче въздушният флот наброява почти тридесет кораба, като скоро и Легхайонбург ще бъде готов. Две десетици от тези кораба плават за мен. Искам всичките! – казва Обединителя и удря юмрук в дланта си. – Гугрикх и неговият клан контролират пет от останалите, а и, както всеки в проклетия лагер

знае, той открадна „Дракон". На всичко отгоре, тъкмо когато реших да възстановя поста на зир-вобан, избраникът ми загина нелепо в кръчмарска свада. Затова имам задача за теб, Вобане!

◘ *По инерция започваш да изброяваш причини защо не бива да ти възлагат задачи и минаваш на ►Епизод 2*

43

Разговорът бе приключил преди четвърт свещ време, когато Хазараг излезе пред юртата. Слънцето се беше скрило зад хоризонта и от запалените огньове лагерът се превръщаше в отражение на звездното небе. Вятърът отново започна да вие между постройките и предводителят се загърна по-плътно в наметало си от снежен рис.

– Знаеш ли, Айирам, колко трудно е да се бориш с всички и да не знаеш на кого да се довериш?

Черният гном излезе от сенките и пристъпи по-близо. Не отговори – знаеше, че Хазараг не очаква отговор.

– Зимата иде, Айирам, и не можем да хабим ресурси – дори телата на мъртвите ни отиват в казана.

Гномът наклони леко глава.

– Добре де, не всички – призна Хазараг и, завъртайки се на пета, пое по прясно настлания чакъл. – Да видим дали гоблинът ще е толкова добър на вкус, колкото тролът за настилка.

*Запиши кодовата дума **„ядец"**.*

Читателю, явно нещо се е объркало, за да се озовеш тук. Добрата новина е, че си съвсем близо до началото, тъй че просто избери друг герой и започни от начало.

*Ако държиш на честността може да си намалиш **Репутацията** с **5 точки** за новото разиграване.*

Успех този път!

44

Тая игра дет се вика ти си я измислил и шансът да загубиш на нея е едно на милион, макар че точно сега не се сещаш тая монета, която държиш, на коя купчинка трябва да я сложиш. Но пък е всеизвестно, че гоблините и гномите са силни в комбинаториката, тъй че това надали има голямо значение.

Прецени дали играта може да се победи с по-малко от шестнайсет хода.

◘ *Ако мислиш, че може ►Епизод 36*

◘ *Ако пък смяташ, че отговорът е по-близо до горната граница от осемнайсет ►Епизод 6*

45

За да се подсигуриш, драскаш още една резка на масата и ознаменуваш края на играта. После поглеждаш изпитателно тролите за потвърждение. Не им е лесно да признаят, но победата е твоя. Посягаш да си прибереш печалбата, когато ръка с дебелината на бедрото ти тежко пада върху рамото ти, подлагайки него и колената ти на изпитание.

– Реванш – изгъргорва един от тримцата, вероятно Монцит, ако не бъркаш името. Каменните лица на тролите изглеждат още по-каменно от обикновено.

▪ *Ако имаш кодовата дума* ***„маса"****, Сърт няма как да им даде реванш, дори и да иска, поради липса на място, където да играете ► Епизод 55*

▪ *Дори да не си Сърт, можеш да откажеш тактично изконното право на реванш и също да минеш на ► Епизод 55*

▪ *Ако решиш да поувърташ малко, поне докато ръчището се махне от рамото ти ► Епизод 35*

46

Бавно отклоняваш кораба, така че хем да се приближите към реката, хем да се скриете в слънцето, което пък значи, че се издигате доста. Все пак въздушен кораб не се крие толкова лесно. Гарган ти подава гномската тръба и ти се взираш право надолу към човеците. Честно казано, приличат на най-обикновена шайка разбойници, ама така и така си тук, защо да не се поразкършите. Хвърляш още един преценяващ поглед. В момента човеците са затънали малко над гърдите в реката и се мъчат да я пресекат. Това ще рече, че не са много подвижни. А не са и добре въоръжени. Няма да е трудно да ги надвиете, дори ако изчакате да излязат на сушата.

Ако датата в Капитанския дневник е преди 5-и и имаш кодовата дума ***„пъстърва"*** *► Епизод 91.*

▪ *Иначе можеш да засипеш нищо неподозиращите хорица със стрели, въпреки шанса леко да ти падне* ***Репутацията*** *► Епизод 66*

▪ *Можеш, разбира се, и да ги изчакаш да минат по брода и тогава да им се стовариш като камара тухли на главите ► Епизод 56*

47

Този епизод е изцяло системен и на него ще се определи успехът ти от някои предварителни действия и дали си успял да вземеш крепостта.

__1. Предварителна проверка__

Провери отговаряш ли на някое от следните условия:

*– Имаш кодовата дума **бум**;*

*– Нямаш нито една от кодовите думи **„жена"**, **„мома"** или **„подкрепа"**;*

*– Нямаш нито кодовата дума **„дузина"**, нито думата **„порта"**;*

*– Нямаш нито една от кодовите думи **„подкрепа"** и **„порта"**.*

Ако отговаряш на поне едно от горните условията мини на трета точка, иначе продължи към точка 2.

__2. Определяне на щетите__

Какъв е успехът на диверсията ще определи комбинацията от кодови думи. Избери само най-голямата стойност, на която отговаряш:

***„подкрепа" + „жена"** –> брой хуаранги предварително, заделени за атаката, + 20 = щети на гарнизона;*

***„подкрепа" + „мома"** –> брой хуаранги, заделени за атаката, + 15 = щети;*

***„подкрепа" + „порта"** –> брой хуаранги, заделени за атаката, + 10 = щети;*

***„жена" + „порта"** –> брой хуаранги, заделени за атаката, +5 = щети;*

***„мома" + „порта"** –> брой хуаранги, заделени за атаката = щети.*

*Запиши резултата в графата **Щети,** понесени от гарнизона на Бялата крепост. След това премини на точка 3, за да видиш успял ли си да превземеш укреплението.*

__3. Проверка за краен успех__

Погледни в капитанския дневник днешната дата.

◘ *Ако тя е преди 7-и и си нанесъл 60 точки щети на гарнизона (65, ако имаш кодовата дума **„пор"**),* ►*Епизод 286*

*В случай че датата е 7-и или по-късна, трябва да си нанесъл поне 95 точки щети за да превземеш крепостта (100, ако имаш кодовата дума **„пор"**).*

◘ *Ако си успял* ►*Епизод 266*

◘ *Ако не отговаряш на нито едно от двете условия* ►*Епизод 276*

48

Гребците ти показват истинска класа, като същото се отнася и за гоблина Шанграи, биещ барабана, и особено за Гарган, който пък

размахва камшика. Отървавате се на косъм, а след като преминавате превала, бързо се спускате на по-малка височина, където ветровете не са толкова злобни.

*Разходът ти за деня е **500/420** либри гориво.*

▫ *Продължи по картата към Б1 и северозападното подножие на Преградните планини на ►Епизод 101*

▫ *Или към В1 и югозападното им подножие на ►Епизод 111*

49

Нощта се спуска над тази прокълнатата земя и скрива приближаването ви. Провървява ви и в друго – тъмни облаци поглъщат луната, а, когато постовият най-сетне ви забелязва, Гарган му вкарва стрела в гърло, преди да е успял да бие тревога. Тревогата все пак е вдигната, когато тялото му се катурва от върха на кулата, но, докато първите стрели полетят към вас, вече сте отминали аванпоста. Сега остава въпросът дали си преценил правилно силите си.

Вариантите пред теб са три:

▫ *Ако мислиш, че имаш добри гребци и можеш да прелетиш над Виещата клисура ►Епизод 38*

▫ *Ако пък смяташ, че матросите ти са добри и можеш да разчиташ на тях да прекарат кораба през клисурата ►Епизод 28*

▫ *Ако се провалиш в прохода, вероятно ще разбиеш кораба, а това рядко е приятно. Затова можеш да се върнеш назад, губейки 10 точки **Здравина** (5, ако имаш кодовата дума **„корпус"**) от стрелбата на гарнизона. Отбележи разход за деня от **450/400** либри гориво и продължи към ►Епизод 104*

50

Поредица обрасли със смърчова гора хълмове плавно преливат към зъберите на Преградните планини. Коловозите на пътя, водещ към Черен замък, се вият между тях, показвайки се от време на време изпод покрова на вековната гора. Сравнително хубаво временце се е отворило, макар от Гугрикх да няма и следа.

*Разходът на гориво за деня ти е **350/300** либри.*

Провери в дневника какъв ден е днес и:

▫ *Ако е петък ►Епизод 150*

▫ *Иначе ►Епизод 104*

51

Безветрието е един от най-неприятните проблеми при движение с въздушен кораб. Сега улучваш такъв момент и въпреки множеството смени на височината, засичаш само няколко слаби полъха, които в общи линии нямат силата да помръднат грамадно туловище на кораба ти.

*Сега всичко е в мишците на гребците. Дневният разход на гориво е **800/600** либри, но всяка точка за **Гребци** над 1 ти спестява по 50 от тях.*

Ако ти е останало гориво, с което да продължиш, давай към:

◘ *Равнината на Сумрачната река в Б2 ►Епизод 102*

◘ *Небесния процеп на В1 в опит да го преминеш на ►Епизод 111*

52

По-задружен екипаж от твоя надали някога е летял над Големия студ и тази дружба си плаче да се полива често. Точно затова с цялата група летци хуаранги снощи се набутахте в юртата на „Абаносовия дракон". Съдържателят – старият не-воин Танер, както сам се нарича, бе докопал от онази сладникава хлабава течност, която южняците правят от грозде, така че като верни поданици се заехте да унищожите изцяло, предимно орално, нелегално внесеното питие.

Точно тогава се домъкнаха черните гноми, плямпащи весело, че техния вобан щял да стане първият зир-вобан от Битката насам. Те издържаха почти две халби време на закачките и незлобливите ви саркастични подигравки, преди да ви скочат за разпускащо меле. По някое време на теб просто ти доскуча и си проправи път навън, сръчно боравейки с кинжала си от еленов рог и оставяйки диря от кръв и верните си хуаранги.

◘ *Вкратце, можеш да се похвалиш, че си достатъчно информирани ►Епизод 62*

◘ *Другият вариант е да се направиш на ни чул, ни видял ►Епизод 42, където ще отречеш убедително участието си в каквото и да било.*

53

Бързо достигате хълмовете на Криво бърдо (между тях и хълмовете на хуарангите няма нещо по-различно от всеобхватна пустош). Щом веднъж се озовавате там обаче положението доста се усложнява. В древните хълмове са се образували множество пещери, които се налага да проверявате една по една. Край една от тях откривате остатъци от

бивак и котвени колове, за каквито се привързват въздушни кораби. Лагерът е използван дълго време, но и е изоставен отдавна. Явно ще се наложи да продължите търсенето другаде.

Например през най-ниския от проходите в Преградните планини, този на Бялата крепост (4000 лакти), кръстен на варварското укрепление, издигнато в южния му край. А може и да се насочиш на запад към равнината на Сумрачната река.

*Разходът ти на гориво до тук е **500/450** либри, като всяка точка за **Гребци** над 4 ти спестява по 50 от тях.*

◘ *Продължи към широката степ покрай коритото на Сумрачната река в квадрант Б2 ► Епизод 102*

◘ *Или към прохода на Бялата крепост в квадрант В3 и ► Епизод 113*

54

Оглеждаш задълбочено масата, подредбата на монетите и тримата троли насреща ти. По сложен математико-аритметично-галвационен метод пресмяташ шансовете и вариациите в тази игра и накрая решаваш, че можеш да победиш, ако приложиш тактика, подобна на онази, с която спечели и въздушния си кораб.

◘ *Ако се спреш на това решение ► Епизод 64.*

◘ *Ако решиш да се откажеш от помощта на героя си конкретно за този избор ► Епизод 34*

55

Яростен рев разтърсва юртата на „Абаносовия дракон" и сваля тънкия слой сняг, който я е покрил. Въобще не можеш да се сетиш какво си направил на тролите, но те се надигат като каменна стена и протягат към теб ръчищата си в недвусмислен опит да те пастьоризират. Цялата клиентела на заведението явно е чакала точно този миг, защото всички грабват най-близките оръжоподобни неща и се хвърлят в борба класически стил – всеки срещу всеки.

◘ *Ако играеш с Фик ► Епизод 71*

◘ *В случай че си избрал Рик ► Епизод 72*

◘ *Ако мъдро си предпочел Сърт ► Епизод 73*

56

Спортсменски изчаквате хората да излязат на брега на реката и тогава се нахвърляте отгоре им като орел връз полска мишка. За жалост групичката се оказва почти толкова страхлива, колкото и бърза. С други

TANGRA

думи човеците се разбягват така успешно, че не успявате да свалите повече от един-двама то тях. Ако не друго, поне вдигна бойния дух на хуарангите си.

*Добави си 1 точка **Репутация**, и отбележи дневен разход на гориво от **480/420** либри.*

◘ *После премини на ►Епизод 105*

57

Брилянтната идеята ти хрумва изневиделица и самостоятелно – като изключим факта, че Гарган по същото време разказва на екипажа как веднъж с войниците от неговия отряд се преоблекли като гномки и влезли в женската обител.

Ето че има полза да мъкнеш възголемите човешки брони. Предрешаваш група лично избрани от Гарган „доброволци", влагайки голяма доза творчество, изобретателност и щипка авангардизъм с достоверно разбити носове. След това пращаш отряда да щурмува крепостта, представяйки се за завръщаш се леко разпердушинен патрул.

*Запиши си кодовата дума **„жена"**.*

Отбележи и колко от членовете на екипажа си ще заделиш за този маньовър и намали оценките на постовете, от които си ги взел, като двама души намаляват оценката с единица.

*Също така, ако хуарангите които си заделил са под 21, запиши кодовата дума **„дузина".***

А сега идва време да избереш и типа на основната атака:

◘ *Нощна, осигуряваща ти прикритие и вероятно огнен обстрел от страна на противника ►Епизод 107*

◘ *Дневна, гарантираща ти отлична видимост и доволно количество будни защитници ►Епизод 117*

58

Яростният южен вятър подхваща кораба и буквално го разбива.

◘ *Намали **Репутацията** си с 2 и се върни на епизода, от който дойде на Епизод 38, ако го помниш! Подсказка: 19 или 49.*

59

Започваш да даваш заповеди, а Гарган ги повтаря с мощен глас. Корабът се устремява надолу към дворовете в широки кръгове около

цитаделата. Защитниците пък опитват да те зарият под купища стрели през амбразурата на самата цитадела и от балистите, разположени по върховете на кулите. Въздухът се изпълва с жужене на метални пчели, търсещи да захапят плът и да направят бедния ти кораб на шиш кебап.

*Ако нямаш кодовата дума **„кула"**, губиш 15 точки **Здравина** заради обстрела от върха на цитаделата (10, ако имаш кодовата дума **„корпус"**).*

*Освен това през амбразурите получаваш доволно количество стрели, намаляващи **Здравината** на кораба ти с още 22.*

Добрите новини:

*За всяка точка от оценката ти за **Гребци** спестяваш 1 точка **Здравина** заради ловки маневри (по цели 2 точки, ако разполагаш с кодовата дума **„винт"**).*

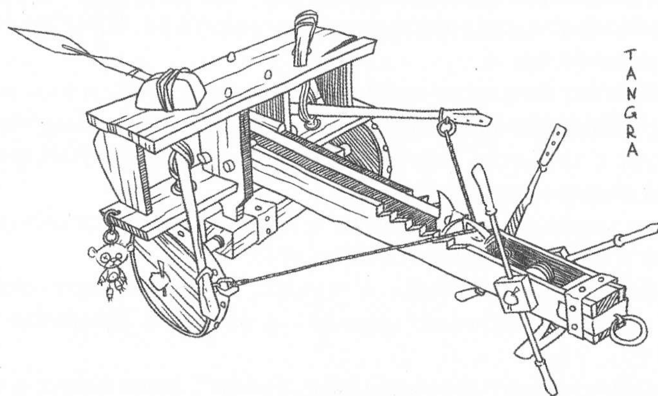
◘ *В случай, че корабчето ти е станало на трески (**Здравината** е паднала до 0 или по-малко)* ▶*Епизод 47*

Ако си оцелял, честито! Къде всъщност искаше да кацнеш?

◘ *В западния двор* ▶*Епизод 79*

◘ *Сред постройките в източния вътрешен двор* ▶*Епизод 99*

◘ *В малкия преден двор, който може да ти даде защита и контрол над портата* ▶*Епизод 89*

60

Небесният процеп е проход, точно колкото е такъв козя пътека, виеща се между стръмни, вечно покрити със сняг върхове. Превалът му се намира на десет хиляди лакти височина. Преминава се и през Виещата клисура, получила името си заради ветровете, изнасящи солата

си в нея целогодишно.

В южния край на „прохода" се издига аванпостът Черен замък, представляващ всичко на всичко една кула с височина осемдесет лакти и стопански постройки към нея. Гарнизонът е съставен от петдесетина стрелци и още толкова воини. В това забравено от боговете място те по-скоро изтърпяват наказание, отколкото да спират заплахите, идещи иззад планините. Малко са клановете, които биха дръзнали да се прехвърлят през Процепа, а още по-малко воини биха се захванали с такъв преход.

■ *Ако опитваш да преминеш от юг на север ▶ Епизод 9*

■ *В случай че целта ти е да прехвърлиш Преградните планини от север на юг ▶ Епизод 19*

61

– … и тогава изпусна поводите на мамутите, а те като се юрнаха през лагера прокараха пет ръста широка просека. Сега наричаме тая улица Бродуей.

– Това, разбира се, е много интересно, но все пак друго имах предвид под новини от севера – най-сетне успява да се вклини в разговора елфът.

– Ами бъди по-конкретен де, аз да не съм вещица, та да чета мисли – леко се фръцваш ти.

– Добре, добре, грешката е моя, дай още едно парче никса и кажи каква е приблизителната численост на отрядите ви. Щом ще говорим за числа, нека да са числа.

Директният въпрос те сварва неподготвен. Явно много си досадил на елфа с историята за мамутите. Разбира се, като вобан знаеш някои работи, друг е въпросът доколко да бъдеш откровен с Анадрил и колко е актуална информацията ти.

■ *Винаги можеш да му кажеш, че единствените отряди в околията са вашият и този на Гугрикх ▶ Епизод 85*

■ *Можеш да споделиш и цялата общоизвестна информация на север, демек за седемте отряда скитащи по северните склонове ▶ Епизод 95*

■ *Ако разполагаш с кодовата дума* ***„бойци"****, значи знаеш, че отрядите са само пет и можеш да му снесеш и това сведение ▶ Епизод 75*

62

– Хе, че щях ли да съм вобан ако не поназнайвах едно-друго – започваш ти със зле изпълнена загадъчна усмивка. – Знам, примерно, че гном не може да живее дълго, ако се хвали, че е зир-вобан – титла, която

досега са носили само гоблини. Не се учудвам, ако някой го е ръгнал…

– … между трето и четвърто ребро от лявата страна в гърба, докато е разпивал – вметва Хазараг, колкото да не изостава в разговора.

◘ *Ако отречеш убедително: **„Снощи не съм бил в „Абаносовия дракон”!”** и ловко отклониш темата към това как гномските изобретения гърмят, избухват или се разпадат спонтанно ►Епизод 43*

◘ *Може и да излъжеш без замисляне: **„И идея си нямам къде трябва да ръгнеш някой, за да го лишиш от пост и чест”** ►Епизод 2*

63

Щом корабът навлиза в областта над Криво бърдо, северният вятър започва да си играе с него като с детска играчка. Битката е жестока и изтощителна, а когато все пак успявате да се приземите и да закотвите кораба, нов порив едва не го разбива в близките скали.

*За цялото упражнение сте изразходвали **600/500** либри гориво, като всяка точка за **Гребци** над 5 ти спестява по **50** от тях. Освен това корабът търпи **10 точки щети,** като всяка точка за **Матроси** над 2 ти спестява по **1** от тях.*

◘ *Ако корабът е в състояние да лети, продължи по картата ►Епизод 102 в квадрант Б2, където Сумрачната река излиза от планините.*

◘ *Или към квадрант В3 през прохода на Бялата крепост ►Епизод 113*

64

Местиш няколко от монетите, но ходовете ти заплашително намаляват. Точно когато ти остава само един, който да определи дали ще спечелиш или ще загубиш, идва и прозрението. Хващаш най-малката монета, прицелваш се върху купчината и я стоварваш отгоре ѝ, както само трол може да го направи. С други думи, юмрукът ти минава през монетите и масата, и спира чак на педя под пода. Останалите трима троли са озадачени и на момента преценяват дали се пробваш да ги измамиш или си победил – процес, отнемащ известно време.

*Запиши си кодовата дума **„маса”.***

◘ *Ако решиш да използваш времето, за да напуснеш пивницата ►Епизод 33*

◘ *В случай че искаш да изчакаш края на мисловния им процес, провери в кой ден от седмицата четеш този епизод, и, ако е **делник,** ►Епизод 45*

◘ *А, ако денят е **събота или неделя,** ще се наложи да видиш какво те чака на ►Епизод 55.*

65

Шегата буквално сваля двама от алконавтите под масата, където първо се гърчат от кикот, а после кротко се унасят в пиянски хъхрения. След като си поемат дъх, останалите бършат сълзи с коментари „старо, но златно!” и „аз го знам по друг начин”, и те канят те да се отбиеш в казармите, преди да отлетиш утре сутрин. Освен това станалите по-словоохотливи гоблини ти разказват за отрядите, които върлуват из прохода на Бялата крепост и че бройката им не била чак толкова голяма колкото се опитвали да я изкарат от пропагандата.

*Запиши си кодовата дума **„бойци”**, след което отиди да платиш сметката.*

▪ *Ако нямаш кодовата дума **„приятел”**, можеш да навестиш гномите ▶Епизод 13 или тролите ▶Епизод 14*

▪ *В случай че я имаш, гномите са си тръгнали и ти трябва да последваш примера им ▶Епизод 33, защото тролите вече си имат компания*

66

Засипваш ги със стрели, още докато са във водата. Битката не е особено достойна и хуарангите хич не са очаровани от тактиката ти. Сваляш доста от човеците, като само неколцина успяват да издрапат до брега, преди да ги надупчите и тях. Тъкмо се каниш да дадеш заповед за отлитане, когато чуваш гръмовен рев. Някакъв едряк по голи гърди е застанал на брега на реката и крещи предизвикателно:

– Никой проклет гоблин не може да избие хората на Бент и да се измъкне безнаказано! Върни се тук и се бий като мъж, проклет страхливецо!

Незнайно защо всички погледи се вперват в теб. След недостойната постъпка със стрелбата май все пак е добре да покажеш, че си истински водач и да спукаш от бой тоя мерзавец, дръзнал да предизвика не кого да е, а самия зир-вобан!

В случай че решиш да приемеш предизвикателството и

▪ *героят ти е Сърт ▶Епизод 86*

▪ *играеш с Рик ▶Епизод 96*

▪ *си избрал Фик ▶Епизод 76.*

*Ако разумът надделее, просто му показваш неприличен жест и си намаляваш **Репутацията** с 1.*

*Отбележи дневен разход на гориво от **420/370** либри.*

▪ *Премини на ▶Епизод 105*

67

Брилянтната идеята ти хрумва почти изневиделица и напълно самостоятелно около час след като Гарган ти разказва как веднъж с неговия отряд се преоблекли като гноми и влезли в женската обител. Ето, че има полза от възголемите човешки брони, които мъкнеш. Предрешаваш група, лично избрани от Гарган, „доброволци". Влагаш голяма доза съвети под формата на ругатни и ритници, но накрая получаваш нещо, приличащо на… гоблини в човешки брони. Споглеждате се скептично с Гарган и ти тихо се молиш на Шакти постовите от крепостта, ако не са слепци, да са поне кривогледи.

▪ *Ако резултатътне те задоволява, можеш да продължиш опитите за подобряване ► Епизод 97*

Другият вариант е да се надяваш молитвата ти да бъде чута и да пратиш отряда да щурмува крепостта представяйки се за завръщаш се леко разпердушинен патрул.

*В този случай си запиши си кодовата дума **„мома"**.*

Отбележи и колко души от екипажа си ще заделиш за този маньовър и намали оцените за постовете, от които си ги взел, като за всеки двама души намаляваш оценката с 1.

*Ако са заделените хуаранги са **под 21,** запиши и кодовата дума **„дузина"**.*

Време е да избереш и типа на основната атака:

▪ *Нощна, осигуряваща ти прикритие и вероятно огнен обстрел от страна на противника ► Епизод 107*

▪ *Дневна, гарантираща ти отлична видимост и доволно количество будни защитници ► Епизод 117*

68

Оказва се, че предният двор е по-малък, отколкото е нужно, за да акостира в него въздушен кораб. Разбираш го по трудния начин, когато носът и кърмата на корпуса се стоварват връз две от кулите, разположени диагонално на двора. Пространството наоколо е почти празно, с изключение на прииждащите през двете вътрешни порти човеци. Минава ти през ума, че, ако взривиш кораба насред двора, вероятно ще изкъртиш портите и ще лишиш защитниците от доволно количество животи. Друг въпрос е дали така няма да си създадеш повече проблеми.

*Ако имаш кодовата дума **„трясък"**, губиш 20 точки **Здравина.** Прецени какво ще направиш:*

■ *Ако смяташ, че от кораба ти повече нищо не става, можеш да го взривиш ► Епизод 88*

■ *Можеш да решиш, че корабът все пак ще ти трябва и да се спуснеш направо в битката, като подканиш верните ти хуаранги да те последват. Добави* ***Репутацията*** *си към* ***Щетите,*** *понесени от гарнизона ► Епизод 47*

69

Позиционираш кораба над целта (добре де, Гарган го позиционира, докато ти се връзваш с въжета, та да не излетиш). В общи линии за тази маневра не ти трябва многоброен екипаж и сам би могъл да я извършиш. Все пак великодушно изчакваш Гарган да ти даде знак, преди да отвориш докрай клапите на корпуса, краката ти се отделят от палубата и да се устремиш към земята. Не споменахме ли, че докато летиш трудно можеш да дръпнеш въжето, с което клапите са затварят?

Запиши си кодовата дума ***„трясък"****.*

Докато се спускаш, корабът ти отнася цели три попадения от балисти – губиш 20 точки ***Здравина*** *(10, ако имаш кодовата дума* ***„корпус"****).*

Все пак накъде пад… ъъъ се приземяваш?

■ *Ако си решил да насочиш първия щурм към основата на цитаделата и да акостираш в западния двор ► Епизод 79*

■ *Може би си предпочел да се стовариш направо сред постройките в източния вътрешен двор ► Епизод 99*

■ *Последният вариант е малкият преден двор, който може да ти даде добра защита, а и контрол над портата ► Епизод 89*

70

Гарган ти посочва неколцина човеци, опитващи се да преминат реката по не особено плитък брод. Очевидно не са войници, но и на селяни много не приличат. Кратък поглед през гномската тръба ти разкрива, че нещата, дето са препасали на поясите, определено не са мотики.

Запиши кодовата дума ***„патки"****.*

■ *Можеш да провериш какви ги вършат тези хора ► Епизод 46*

Ако не ти се занимава:

■ *Може да минеш през Сумрачната клисура ► Епизод 92*

■ *Ако и това не ти се прави ► Епизод 105*

71

Остатъци от мебелировка хвърчат навсякъде из юртата, а все още целите мебели бързо намаляват, разтрошени предимно в главите на тия, дето не са ти симпатични или неблагоразумно са обърнали гръб на някого. Разбира се, и ти участваш активно в мелето, доколкото ти позволява крехката физика присъща на гномите, но ето че идва момент, в който ненадейно се озоваваш пред един от тролите. Той надига пестници да те размаже и точно тогава усещаш остро бодване в гърба, някъде между третото и четвърто ребро от лявата страна. Последната ти мисъл е, че на гномите зир-вобани нещо не им върви напоследък.

*Запиши кодовата дума **„ребро"**.*

Това, драги читателю, е един от нездравословните завършеци на приключението, но ти все още си близо до началото. Върни се там и си избери някой друг вобан. Дано този път имаш повече късмет.

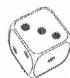
*Ако държиш на честността, намали **Репутацията** си с **5 точки** при началото на новата игра.*

Игрите с теб!

72

Остатъци от мебелировка хвърчат навсякъде из юртата, а все още целите мебели бързо намаляват, разбити предимно в главите на тия, дето не са ти симпатични или неблагоразумно са ти обърнали гръб. Ти си във вихъра на битката, като не се свениш да използваш кинжала

си. Най-сетне – не съвсем неочаквано – нахълтва дежурната охрана на лагера. Бързо преценяваш, че да бъде хванат с окървавени ръце не е достойно за новия зир-вобан. С бързо движение разпорваш една от стените на юртата и се измъкваш навън ни лук ял, ни лук мирисал, след което чевръсто се бухваш между постройките в тъй наречения казармен квартал.

◘ *Мини на ▶ Епизод 24*

73

Остатъци от мебелировката и противниците ти хвърчат навсякъде из юртата, а нещастниците, опитали се да те нападнат, свършват битката като полужива бухалка – по главите на тия, дето не са ти симпатични или са ти обърнали гръб. Тъкмо пребиваш със собствената му ръка един гоблин, който не се е посвенил да ти извади нож в тази честна ръкопашна битка, когато не съвсем ненадейно нахълтва стражата на лагера. Преценяваш, че да бъде хванат с окървавени ръце не е достойно за новия зир-вобан и с рязко движение запращаш гоблина по групичка гноми опрели гръб о гръб. След това достолепно излизаш, оставяйки на стражата да се разправи с размирниците.

◘ *Мини на ▶ Епизод 33*

74

Лесно преодолявате силата на лекия северозападен вятър и ето ви в подножието на планината. Прелетяхте над древен град и разрушен аванпост, без да сте открили следи от Гугрикх и бандата му. Оттук насетне пътя ти може да те отведе на запад покрай северния склон на планините, на изток към хълмовете на Криво бърдо и ако се престрашиш да прелетиш през Сумрачната клисура с ронещи се планински скатове и остри като бръснач върхове.

*Разходът ти на гориво до тук е **450/370** либри, като всяка точка на **Гребци*** над 3 *ти спестява по 20 от тях.*

◘ *Ако продължиш на запад ▶ Епизод 101 в сектор Б1*

◘ *Ако продължиш на изток, ще попаднеш в сектор Б3 ▶ Епизод 103*

◘ *А, ако се престрашиш да прелетиш през Сумрачната клисура, ще навлезеш в сектор В2 ▶ Епизод 112*

75

– Гирлоп, Гегкашах, Ренатрас и Ролфин са четirимата основни. Янливи е по-скоро по техническата поддръжка, занимава се с

TANGRA

железарията и оръжията. И при нас нещата не вървят добре. Хазараг се опитва да обедини племената, но древните вражди са силни – като се почне от това кой на кой откраднал мамута, мине се през кой дядо чий прадядо убил и се стигне чак до това чий първак е по-добър…

– Е, оценявам честността ти – казва Анадрил, докато деликатно си отрязва парче никса и го загризва не така деликатно. – Питай ти, да видим ще мога ли и аз да ти бъда от полза с нещо.

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„гора"*** *или* ***„поречие"****, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх ►Епизод 165*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„кула"*** *или* ***„двор"****, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост ►Епизод 155*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„гарнизон"*** *или* ***„патрул"****, можеш да го подпиташ за състоянието на човеците в крепостта, колкото да поразведриш разговора ►Епизод 145*

76

Напрежението започва да расте и ти няма как да не отвърнеш на предизвикателството, за да защитиш гоблинската чест – като в случая това, че не си гоблин, а гном, няма особено значение. Човекът долу е поне три пъти по-висок от теб и два пъти по-широк, а мечът, който размахва с една ръка, е точно с твоите размери.

◘ *Ако все пак приемеш предизвикателството – битка с ръкопашни оръжия при шанс за победа едно на милион ►Епизод 81*

◘ *Ако се позовеш на древното правило, че предизвиканият избира оръжието ►Епизод 96*

77

Съдейки по лекотата, с която с Гарган и няколко хуаранги откривате местните разузнавателни отряди, направо е за чудене защо човеците още не са покорили севера. Гоблините гуляят, празнувайки някаква незначителна победа над групичка човеци, дребосъци с космати крака и един елф. Пресвети Шакти, цял елф. Няма как да не се засмееш обаче, щом ти разказват как космокраките започнали да крещят „Орки! Орки!", щом разузнавачите им налетели. На какво ли ги учат старейшините, щом бъркат зъбат кит косатка с гоблин?

В последвалите преговори водачите на разведките все пак склоняват да ти отделят всеки гоблин, който се цани доброволец. А ти оставаш наистина изненадан, когато научаваш, че под доброволец те разбират някой, който сам пожелае да се присъедини към теб, вместо

някой, избран от водача си, както си е прието във войската.

Докато спорите за терминологията, Гарган довтасва с новината, че вече е „уговорил" група доброволци. Щом вдига ръка, за да посочи към тях, те леко се присвиват. Също така ти показва един хуаранг, натъпкан във възголяма човешка броня, който поразително прилича на... гоблин в броня. Идеята на твоя първи помощник за дегизиране като човешки патрул принципно не е лоша. Ама принципно и вероятно ще отнеме много време, а и ще трябва да намалиш броя на екипажа си.

◘ *Ако решиш да видиш има ли хляб в идеята му ▶Епизод 87*

Другият вариант е да наблегнеш на настоящите задачи. Запиши си кодовата дума ***„подкрепа"*** *и избери кога ще нападнеш Бялата крепост:*

◘ *През нощта, осигуряваща ти прикритие и вероятно огнен обстрел от страна на противника ▶Епизод 107*

◘ *През деня, гарантиращ ти отлична видимост и доволно количество будни защитници ▶Епизод 117*

78

Оказва се, че предният двор е по-малък отколкото е нужно, за да акостира в него въздушен кораб. Разбираш го по трудния начин, когато носът и кърмата на корпуса се стоварват връз две от кулите разположени диагонално на двора. Крясъците и стоновете обаче не идват само от твоя екипаж. В малкия преден двор се е изсипало голямо количество народ. Един поглед към пъплещите по пътя гоблини ти подсказва какво ги е привлякло към единствения вход на крепостта. Минава ти през ум, че, ако взривиш кораба насред двора, вероятно ще изкъртиш портите и ще лишиш защитниците от доволно количество животи. Дали обаче няма да си създадеш други проблеми?.

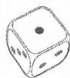
Ако имаш кодовата дума ***„трясък"****, намали* ***Здравината*** *на кораба с 20. После прецени какво ще правиш:*

◘ *Ако корабът ти вече за нищо не става, можеш да го взривиш ▶Епизод 88*

◘ *Ако решиш, че корабът все пак ще ти трябва, можеш да се спуснеш направо в битката, като преди това добавиш* ***Репутацията*** *си към* ***Щетите,*** *понесени от гарнизона ▶Епизод 47*

79

Западният двор се оказва тренировъчната площадка, където през деня воините тренират, а през нощта се крият да пушат между чучелата.

◘ *Ако разполагаш с кодовата дума* ***„фенер”*** *► Епизод 98*

◘ *Иначе ► Епизод 108*

80

Преди да се докопаш до някой от дворовете, трябва да акостираш – практика, която повечето хуаранги наричат бибипана работа, като добавят и доста бибипани прилагателни. В крайна сметка има два основни начина да приземиш въздушен кораб на малка площ. В случая трябва да се има предвид и обстрелът от цитаделата издигаща се на тридесет ръста над крепостните стени и кулите им..

Единият е така нареченото свободно кацане тип „камък”. Идеята е да се позиционираш над мястото, да отвориш клапите до край и да се спуснеш като… ами като камък. Основният недостатък е, че, ако не успееш да затвориш клапите навреме – а това става трудно, когато не можеш да стъпиш на нищо твърдо – се приземяваш точно като камък. В блато. Сред куп мръсни пръски, които преди са били някъде в теб самия. Или ти си бил тях… това е екзистенциален въпрос. Предимството е ясно. Сгромолясваш се в битката, буквално, преди още противникът да е разбрал, че тя е започнала.

Вторият основен метод е класическото кацане по свитък. При него с множество маневри стигаш над нужното място и осъществяваш десанта. Единственият недостатък е, че докато се натаманиш да акостираш, противникът рядко те чака, а в повечето случаи направо преминава към обстрел. Незаменимо предимство обаче е, че, въпреки обстрела, можеш да пристигнеш жив, а корабът може да се ползва впоследствие.

◘ *Ако се придържаш към максимата „По-добре бързо, отколкото сигурно” ► Епизод 69*

◘ *Ако ти е важно да не опетниш* ***Репутацията*** *си на вобан с мръсното петно на разбит кораб и имаш читави гребци ► Епизод 59*

81

Нареждаш корабът да акостира, след което хващаш една кама, която за теб е с размера на меч, и се спускаш при главатаря на разбойниците за честен двубой.

Самата битка не трае дълго, защото, ако помниш, шансът ти бе около едно на милион. Бент те разпорва като риба още с първия замах на меча си.

Докато светът бавно потъва в мрак, забелязваш как в гърлото му се забива стрела и последната мисъл, която минава през главата ти, е, че явно е имало и друг начин.

Какво да ти кажа читателю, занапред поне ще знаеш какво е малък шанс. Ако все пак искаш да продължиш да играеш, намали ***Репутацията*** *си с 3 точки.*

■ *Върни се на ► Епизод 46*

82

Могъщата Сумрачна река тук е натикана в тясно корито, изпълнено с остатъци от рухналите бели мостове, които някога са прехвърляли клисурата. След като сте се забили в едно от многобройните глухи разклонения нейде по пътя, забелязваш отляво широка площадка, изсечена направо в скалите. В белия мрамор зад нея са вградени множество колони от зелен нефрит, оформени като разцъфнали дървета, ограждащи тъмен вход. С помощта на гномската тръба оглеждаш площадката по-внимателно, но не виждаш следи от акостиране. Затова нареждаш да продължите.

На около половин миля преди края на клисурата, попадате на още една площадка дясно на борд. Този път скалната издатини зад нея е украсени с колони във формата на черни дракони, пазещи входа. Към площадката водят остатъците от стария път на мрачните елфи, които още обитават тези места след края на Златния век и войната. Пътят

е разрушен на места, но сигурно по него би могъл да мине някой от отрядите на варварите. По площадката също така има следи от огън и дърдонки, затова спирате да проучите, но старият комплекс се оказва отдавна разграбен, вероятно от същите онези варвари, които го сквернят, водейки тук стадата си да пладнуват.

Излитате с натежали сърца, напускате великолепния някога палат и скоро излизате от Сумрачната клисура, а пред вас се ширва равнината на река Кардомил.

*Разходът за деня е **450/400** либри гориво, като всяка точка за **Гребци** над 4 го намалява с 20 от тях. Освен това, ако си загубил точки **Здравина**, можеш да си възстановиш **до 4.***

◘ *Оттук можеш да продължиш към ► Епизод 105*

83

Може би най-неприятно във въздухоплаването е мъртвото небе. То представлява липса на въздушни течения, която обикновено предвещава задаваща се буря. Попадаш в точно такава ситуация. Макар многократно да сменяш височината, засичаш само отделни повеи, които нямат силата да помръднат кораба ти.

*Сега всичко е в мишците на гребците. Разходът ти за деня е **800/600** либри гориво, като всяка точка за **Гребци над 1** ти спестява по 50 от тях.*

Ако ти е останало гориво, с което да продължиш, давай към:

◘ *Долината на Сумрачната река в сектор Б2 ► Епизод 102.*

◘ *Прохода на Бялата крепост във В3 ► Епизод 113.*

84

Силните пориви на източния вятър лашкат кораба ти, принуждавайки те да летиш ниско над земята. За сметка на това се наслаждаваш на кристално чистите води на Сумрачната река, вече успокоени след трудния преход през Преградните планини.

*Ако идваш от запад (Б1), вятърът направо ви носи и разходът ти за деня е **300/250** либри, като всяка точка за **Гребци*** над 4 *ти спестява по **20** от тях.*

*Ако идваш от изток (Б3), доста сте се поозорили на винтовете и днес сте изразходили 550/450 либри, а всяка единица за **Гребци** над 4 ти спестява по **10** от тях.*

*Ако идваш от Сумрачната клисура (В2), проблем не е разходът от **450/370** либри, а, че при излизане от клисурата рязък повей ви блъска в*

скална издатина. Губиш ***6*** *точки* ***Здравина,*** *но всяка точка за* ***Матроси*** *над 4 намалява щетите с* ***1.***

Продължи към:

◘ *Северозападните слонове на Преградните планини в Б1* ►*Епизод 101*

◘ *Областта Криво бърдо в Б3* ►*Епизод 103*

◘ *Сумрачната клисура, за да направиш опит да я преминеш на В2* ►*Епизод 112*

85

– Стига бе, какви отряди са те погнали, щом зимата вече хлопа на вратата. До пролетта надали някой ще се навие да прегази пустошта, за да го заколят човеците. То и аз нямаше да дойда насам, ако не бях с кораба.

– Е, оценявам честността ти – казва Анадрил, докато деликатно си реже парче никса, което загризва не така деликатно. – Питай ти, да видим ще мога ли и аз да ти бъда от полза с нещо.

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„гора"*** *или* ***„поречие"****, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх* ►*Епизод 175*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„кула"*** *или* ***„двор"****, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост* ►*Епизод 185*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„гарнизон"*** *или* ***„патрул"****, можеш да го питаш за състоянието на човеците в крепостта* ►*Епизод 195*

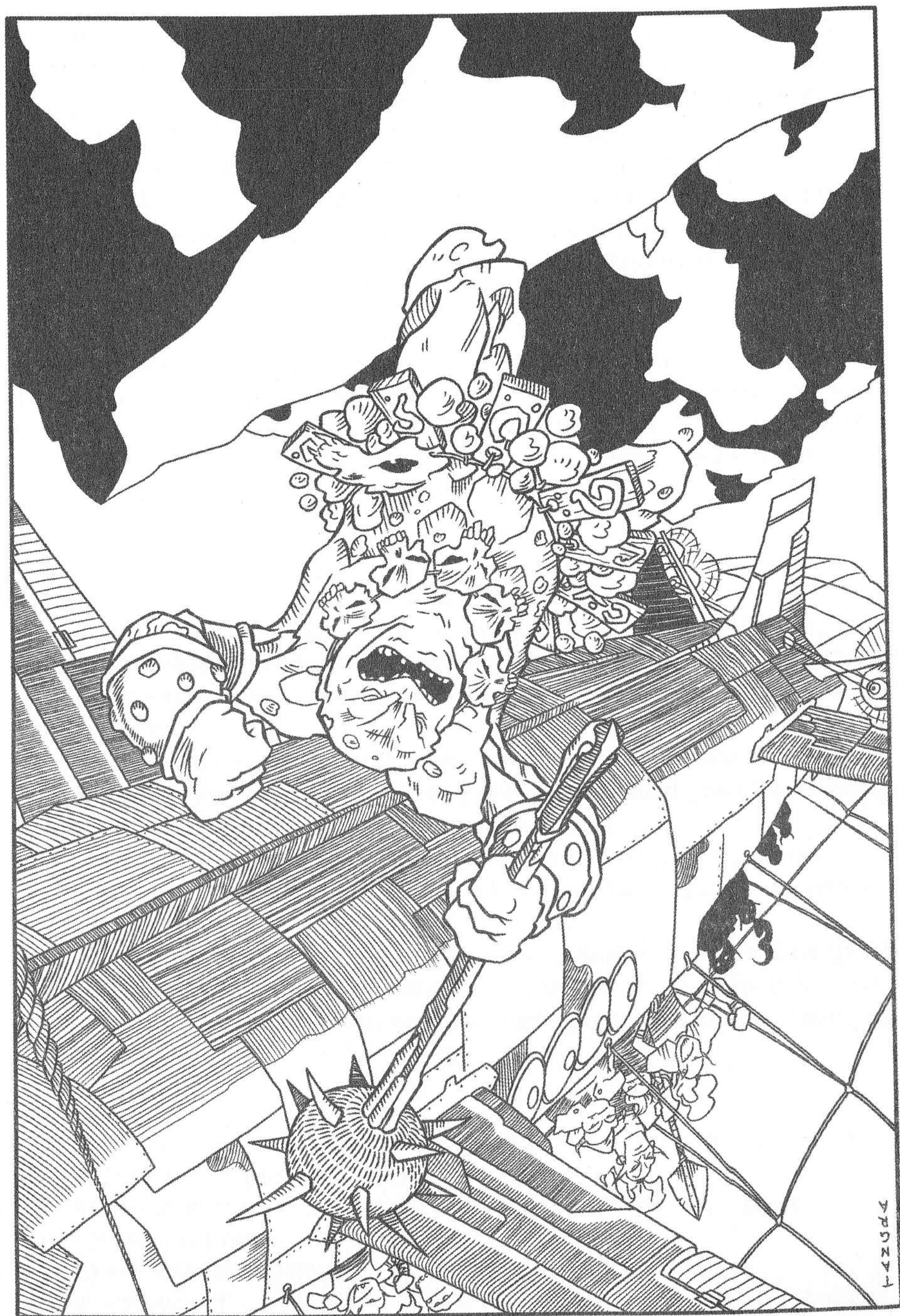
86

Никой няма право да нарича един трол страхливец. А това, че някой побърканяк си е позволил да го направи си е негова грешка. Теорията за развитието на видовете е красноречива – оцеляват само най-приспособимите и тези ,обиждащи тролите, не са сред тях. Надаваш боен рев и, преди още Гарган да е задал курс за приземяване, се мяташ през борда.

Падаш подобно на откъснат черешов цвят подет от южния вятър… като в твоя случай върху цветчето има към петстотин либри чакъл, но поетите вероятно ще спестят тази част, когато пишат за случката. Която, барабар с битката трае точно толкова, колкото да прелетиш шестдесетте лакти разстояние от гондолата на кораба до Бент.

Когато след малко Гарган дотичва до теб и ти помага да се измъкнеш от малкия кратер, който си оформил, от главатаря на разбойниците не е останало кой знае колко – нормално за случаите, в които върху ти падне

ядосан трол.

*Запиши си кодовата дума **„бент"**.*

*Добави 3 точки **Репутация**, отбележи дневен разход на гориво от **480/420** либри.*

◘ *Премини на ► Епизод 105*

87

Трябва да признаеш, че помощник-вобанът ти е доста находчив. Гарган преравя плячката на разузнавачите и се докопва до сравнително голям брой човешки брони и облекла, някои от които дори не са окървавени. Натъпквате няколко хуаранги в тях и след последните щрихи – натъпкване на стърчащите уши вътре в шлемовете – получаваш нещо, което прилича на… гоблини в човешки брони. Споглеждате се скептично с Гарган и ти тихо се молиш на Шакти стражите от крепостта, ако не са кьорави, да са недовиждащи.

◘ *Ако резултатът не те задоволява, можеш да продължиш опитите за подобряване ► Епизод 97.*

*Можеш и да се надяваш молитвата ти да бъде чута, и да пратиш отряда да щурмува крепостта, представяйки се за завръщащ се, леко разпердушинен патрул. В такъв случай си запиши си кодовата дума **„мома"**.*

*Отбележи и колко от членовете на екипажа ще заделиш за този маньовър и намали оценките за постовете, от които си ги взел, като всеки двама души се равняват на единица от съответната оценка. Също така, ако заделените хуаранги са под 21, запиши кодовата дума **„дузина"**.*

А сега идва време да избереш и типа на основната атака:

◘ *Нощна, осигуряваща ти прикритие и вероятно огнен обстрел от страна на противника ► Епизод 107*

◘ *Дневна, гарантираща ти отлична видимост и доволно количество будни защитници ► Епизод 117*

88

Принципно е лесно да се каже „ще взривя кораба", но самото взривяване е доста сложна процедура, която напоследък не се изучава активно. Изпуснеш ли момента, в който лекторът казва „Гледайте внимателно, няма да повтарям!", обикновено си изпуснал всичко, защото дори и да го съберат отново на една купчинка, няма възможност да повтори. Сега ще установиш може ли избухващ въздушен кораб да

избие врата на крепост.

Задачата ти е дори по-сложна, защото освен да взривиш кораба възнамеряваш и да оцелееш. Е, да видим как си се справил.

При наличие на кодовите думи ***„водород" и „подкрепа",*** *нанасяш 25 точки* ***Щети*** *на гарнизона.*

При наличие само на кодовата дума ***„подкрепа"****, нанасяш 20 точки* ***Щети***

При наличие само на кодовата дума ***„водород"****, нанасяш 15 точки* ***Щети****.*

При ***липса и на двете*** *кодови думи, нанасяш 10 точки* ***Щети***

◘ *Намали* ***Здравината*** *на кораба с 30, запиши кодовата дума* ***„бум"*** *и мини на ►Епизод 47*

89

Спускаш се устремно към малкото дворче пред главните порти, събирайки очите на стражата.

◘ *Ако разполагаш с кодовата дума* ***„подкрепа"*** *►Епизод 78*

◘ *Иначе ►Епизод 68*

90

Акостираш на малка полянка на около четири левги от Бялата крепост. Заемаш се с плановете за превземане на твърдината – една толкова значима стратегическа цел, че търсенето на „Дракон" ти се вижда маловажно спрямо нея. Който държи крепостта, държи и прохода. Гарган се мъчи да те убеди, че възложената ви от Хазараг мисия е от по-голямо значение. Но, заслепен от мисълта да сложиш ръка върху Бялата крепост, нареждаш да го изхвърлят зад борда. Когато той отново идва при теб, леко накуцвайки, се сещаш, че сте се приземили и възпитателният ефект не е бил перманентен. Поне вече не ти противоречи.

Самата крепост е изкусна творба на военното строително изкуство. Издигната е на място, което принуждава всяка по-голяма армия да мине или непосредствено покрай нея, подлагайки се на обстрела на защитниците, или през нея, което не е много по-добра идея. Укреплението има собствени водоизточници, затрудняващи превземането му с обсада. Ако разполагаш със стотина души на крепостните стени, те могат да задържат десет хиляди. Стените са от бял мрамор, слети – вероятно с магия – още преди Златния век в монолитен блок. Кулите са построени така, че да са отделни укрепления в укреплението. Единственият вход води към преден вътрешен двор, представляващ своеобразна малка крепост в крепостта. Слабото място обаче е въздушната защита. Един

добре обмислен десант с помощта на отвличаща наземна атака би могъл да превземе Бялата крепост. За жалост, ти нямаш наземна подкрепа, нито си замислял десант. Затова всичко е в ръцете на шанса и екипажа ти. Което не пречи да подскажеш на шанса, на коя страна трябва да натежи.

Ако героят ти ***не е*** *Сърт* ***и*** *разполагаш с кодовата дума* ***„кръв"****, можеш да опиташ да видиш дали някакви парчетии от отряда, който попиляхте, ще ви свършат работа за дегизировка.*

◘ *За целта ► Епизод 57, ако си Фик.*

◘ *Или ► Епизод 67, ако си Рик.*

Ако си Сърт, дори да имаш кодовата дума, не се сещаш за нищо коварно и хитро, защото душата ти е мила и нежна под двете педи камениста груба кожа.

Може пък да държиш на воинската чест и да искаш да срещнеш врага в открит бой. Имаш ли кодовата дума ***„бойци"****?*

◘ *Ако да, нищо не пречи да потърсиш алконавтите и да ги помолиш за помощ ► Епизод 77*

Това обаче ще ти отнеме доста време и надали ще сколасаш да нападнеш по светло.

За всеки, решил да се придържа към честната игра, без измама и помощ, или принуден от съдбата да го стори, изборът се свежда до два варианта.

◘ *Да опиташ да превземеш крепостта през нощта и да спечелиш предимството на изненадата ► Епизод 107*

◘ *Да заложиш на дневна атака, за да имаш по-добра видимост при кацане примерно ► Епизод 117*

91

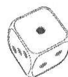
И ти, и аз знаем, че няма как да имаш тази комбинация. Но оценявам факта, че си проявил самоинициатива и си дошъл на този епизод. Както забелязваш, той не е игрален, но, за да не е и пълна загуба на място, ще ти подскажа малко за това къде да намериш заека.

Събери епизодите на книгите-игри в Призвание Герой 1, прибави епизодите на Карибски вълни 1, добави четири и резултата раздели на броя алконавти, с които говориш в квадрант В3. Полученото число е номерът на епизода, където се крие „заек".

◘ *Сега се върни на ► Епизод 46 и направи друг избор. Игрите с теб!*

92

На около половин миля след навлизането ви в клисурата забелязваш отляво широка скална площадка, изсечена направо в скалите. В

белия мрамор зад нея са вградени множество колони от черен базалт, оформени като дракони, които пазят входа. Към площадката водят остатъците от стария път на мрачните елфи, които още обитават тези места след края на Златния век и войната. Пътят е разрушен на места, но по него вероятно би могъл да мине някой от отрядите на варварите. По площадката също така има следи от огън и дърдонки, затова спирате да проучите, но старият комплекс се оказва отдавна разграбен, сигурно от същите онези варвари, които го сквернят, водейки тук стадата си да пладнуват. С натежали сърца напускате някога великолепния палат.

Продължавате полета си на север. Под вас мижавата река Кардомил постепенно набира мощ и се превръща в Сумрачната река, която дълбае скалите и прокарва множество жлебове през самата клисура. Над тях стърчат останки от древни мостове. По пътя откривате друга площадка. Изящните черни дракони тук са заменени от зелени нефритени колони, оформени като разцъфнали дървета. Използваш гномската тръба, която Гарган ти подава, за да огледаш площадката, но по нея няма следи от живот, затова нареждаш да продължите плаването.

Малко по-късно излизате над равнината на Сумрачната река, която най-сетне е свободна от оковите на планините и поема пътя си на север към Лагера на Хазараг и цивилизованите земи.

*Разходът за деня ти е **450/400** либри гориво, като всяка точка **Гребци** над 4 го намалява с 20 от тях. Освен това, ако имаш загубени точки **Здравина,** можеш да си възстановиш **до 2.***

◘ *Отбележи, че си достигнал квадрант Б2 ► Епизод 102*

93

Могъщите пориви на южняка през прохода на Бялата крепост са натикали северните му братовчедчета по пещерите на Криво бърдо. Освен благоговейната топлинка, той носи и обещание за богатствата на юга, чакащи да бъдат завладяни.

*Ако идваш от запад (Б2), трябва да наблегнете на витлата, за да не ви върне вятърът на север, а разходът за деня е **400/300** либри гориво, като всяка точка за **Гребци над 4** ти спестява по 10 от тях.*

*Ако идваш от прохода на Бялата крепост (В3), вятърът направо ви изстрелва извън него и дневният разход е 300/250 либри, като всяка точка за **Гребци над 4** ти спестява по 20 от тях.*

Продължи по картата, към:

◘ *Прохода на Бялата крепост във В3 ► Епизод 113*

◘ *Дивата степ, през която се вие Сумрачната река в Б2 ► Епизод 102*

94

Може би най-неприятна във въздухоплаването е липсата на въздушни течения. Попадаш тъкмо в такава ситуация. Макар многократно да сменяте височината, се натъквате само на откъслечни повеи, които в общи линии нямат силата да помръднат кораба.

*Сега всичко е в мишците на гребците. Разходът ти за деня е **800/600** либри гориво, като всяка точка за **Гребци** над 1 ти спестява по 50 от тях.*

Ако ти е останало гориво, с което да продължиш, давай към:

◘ *Сектор Б1, където ще се насладиш на северозападното подножие на Преградните планини ▶ Епизод 101*

◘ *Сектор Б3, обхващаш областта Криво бърдо ▶ Епизод 103*

◘ *Сектор В2 в опит да прекосиш Сумрачната клисура ▶ Епизод 112*

95

– Абе, честно да ти кажа, много сме. Аз знам поне седем дружини, щъкащи наоколо. Към това ако прибавим мене и Гугрикх, стават повече от пръстите на Бехеадед – кимваш към един гоблин, който избира точно този момент, за да си удари ръката с чук, докато заковава дъсчица към корпуса на кораба ти.

– Не много – констатира елфът след кратък поглед към пострадалия.

– Е, той, преди да стане дърводелец имаше дванадесет – защитаваш честта на екипажа си.

– Оценявам честността ти – промълвява Анадрил, докато деликатно си отрязва парче никса и го загризва не така деликатно. – Питай ти, да видим ще мога ли и аз да ти бъда от полза с нещо.

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи **„гора”** или **„поречие”**, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх ▶ Епизод 175*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи **„кула”** или **„двор”**, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост ▶ Епизод 185*

◘ *Ако нямаш нито една от кодовите думи **„гарнизон”** или **„патрул”**, можеш да го питаш за състоянието на човеците в крепостта ▶ Епизод 195*

96

Постъпваш по най-разумния начин в това положение. Нареждаш корабът да се сниши и, докато оня продължава да сипе проклятия и

заплахи, взимаш лък и го отстрелваш. Винаги си се чудил защо разни тъпаци размахват мечове на престрелки. Постъпката ти не е много спортсменска, но както знае целият екипаж, предизвиканият има правото да избере оръжието. Е, ти избра лъка.

*Запиши си кодовата дума „**бент**".*

*Добави си 1 точка **Репутация** и отбележи дневен разход на гориво от **480/420** либри.*

◘ *После премини на ▶Епизод 105*

97

Продължаваш с творческите опити да накараш четири лактов гоблин да заприлича на човек с ръст от шест лакти. Влагаш голяма доза творчество, изобретателност и здравословна щипка лудост. Скалъпвате кокили на хуарангите и остатъка от деня минават в упражнения те да се задържат върху тях. След това ги пращаш да щурмуват крепостта, представяйки се за завръщаш се от патрул странно куцукащ отряд.

*Запиши си кодовата дума „**жена**".*

Отбележи колко души от екипажа си ще заделиш за този маньовър и намали оценката си за постовете, от които си ги взел, като за всеки двама души намаляваш оценката с единица.

*Също така, ако заделените хуаранги са под 21, запиши кодовата дума „**дузина**".*

◘ *А сега идва време за основната атака ▶Епизод 107*

98

Да приемем, че на това, което направи, някои му казват успешно приземяване. След като спираш да кашляш прахоляк, виждаш в светлината на прииждащите факли, че си стоварил кораба сред мъничка горичка от сламени чучела. Дали са били в толкова лошо състояние и преди да ги размажеш? Нямаш никаква представа. Сега изглеждат така сякаш дори малък повей ще ги направи на трески и ще ги разхвърля навсякъде. Понеже споменахме прииждащи факли… под самите факли има зловещо изглеждащи човеци, награбили оръжие и надаващи негоблински крясъци[4].

Хрумва ти, че ако взривиш кораба насред двора, ще предизвикаш сериозно объркване и вероятно от човеците ще паднат доста жертви.

*Ако имаш кодовата дума „**трясък**", си намали с 20 точки*

4 Крясъци каквито не би надавал един цивилизован гоблин – бел. авт.

Здравината *на кораба. После прецени какво ще правиш:*

◘ *Ако прецениш, че от кораба ти повече нищо не става, можеш да го взривиш ▶Епизод 118*

◘ *Може и да решиш, че корабът все пак ще ти трябва и да се спуснеш направо в битката, като преди това добавиш* ***Репутацията*** *си към* ***Щетите****, понесени от гарнизона ▶Епизод 47*

99

Източният двор се оказва столовата, където през деня войниците лентяйстват, а привечер похапват.

◘ *Ако разполагаш с кодовата дума* ***„фенер"*** *▶Епизод 119*

◘ *Иначе ▶Епизод 109*

100

Битката се по проточва. На върха на цитаделата и с въздушния кораб имате добра възможност да засипвате защитниците със стрели и баласт. Последното обаче пречи на въздухоплаването и се налага постоянно да коригирате височина, компенсирайки изхвърления товар с изпускане на кубици газ от балона. Защитниците от своя страна бързо се ориентират по прикритията и сражението се прехвърля на леко партизанска основа. Основните боеве са вътре в цитаделата, а мунициите ти постепенно свършват. В крайна сметка влизаш лично в боя – отстъплението е немислимо.

Към броя на хуарангите прибави ***Репутацията*** *си и нанеси сбора в графата* ***Щети*** *на гарнизона.*

Отбележи си, че корабът ти е загубил 25 точки ***Здравина*** *преди последния щурм.*

◘ *Отиди на ▶Епизод 47, за да видиш можеш ли да докараш още малко грижи на гарнизона.*

101

Летиш над североизточното подножие на Преградните планини. Под кораба се шири гола, суха и неплодородна земя, брулена от ветровете, спускащи се шеметно по стръмните планински склонове. Разпокъсани групи храстчета са се сгушили на завет до незнайно как захванало се сред пущинака чепато дърво. В тази част на планините върховете им се издигат на повече от дванадесет хиляди лакти и дори пътеките са на огромна височина, стига да прегазиш няколкото ръста вечен сняг и да ги достигнеш.

◘ *Ако това е първото ти посещение в сектора ▶Епизод 11*

Иначе:

- *Ако днешният ден в капитанския дневник е петък ▶ Епизод 21*
- *Ако е събота или неделя ▶ Епизод 31*
- *Ако е от понеделник до четвъртък ▶ Епизод 51*

102

Летиш над просторна равнина, през която мудно се движи Сумрачната река, уморена от прехода през Преградните планини и набрала допълнителна мощ от стотиците извори и рекички, вливащи се в нея, докато е търсила пътя си през Сумрачната клисура.

- *Ако това е първото ти посещение в сектора ▶ Епизод 74*

Иначе:

- *Ако днешният ден в капитанския дневник е от понеделник до петък ▶ Епизод 84*
- *Ако е събота или неделя ▶ Епизод 94*

103

Областта Криво бърдо представлява камара сгушени едно в друго хълмчета и недорасли планинички. Кръженето над и около тях отнема доста време, а и се налага да кацате три пъти, за да проверите няколко пещери.

- *Ако това е първото ти посещение в сектора ▶ Епизод 53*

Иначе:

- *Ако днешният ден в капитанския дневник е петък ▶ Епизод 63*
- *Ако е събота или неделя ▶ Епизод 83*
- *Ако е от понеделник до четвъртък ▶ Епизод 93*

104

Щом си във В1 пред теб се разкриват следните възможности:

- *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и В1 в дневника и преминаваш на ▶ Епизод 111*
- *да се плъзнеш по южното подножие на Преградните планини в търсене на леговището на Гугрикх в квадрант В2 ▶ Епизод 112*
- *да се отправиш към дебрите на вечната гора в квадрант Г1 и ▶ Епизод 121*
- *да насочиш към сърцето на човешкото царство на ▶ Епизод 122 и квадрант Г2.*

105

При последни записани координати във В2 пред теб се разкриват следните възможности:

◘ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и В2 в дневника ►Епизод 112*

◘ *да се насочиш на запад към сектор В1, в който властва човешкото укрепления Черен замък ►Епизод 111*

◘ *да се отправиш към дебрите на Вечната гора в квадрант Г1 ►Епизод 121*

◘ *да насочиш към сърцето на човешкото царство на епизод 122 и квадрант Г2.*

◘ *да провериш как изглеждат торфените блата от високо в квадрант Г3 ►Епизод 123*

◘ *да се насочиш към Бялата крепост и едноименния проход през Преградните планини ►Епизод 113 в сектор В3.*

106

Координатите ти са В3? Тогава можеш:

◘ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и В3 в дневника ►Епизод 113*

◘ *да провериш какво има от северната страна на Преградните планини ►Епизод 103 и квадрант Б3.*

◘ *да се плъзнеш по южното подножие на Преградните планини в търсене на леговището на Гугрикх в квадрант В2 ►Епизод 112*

◘ *да се насочиш към сърцето на човешкото царство ►Епизод 122 и квадрант Г2.*

◘ *да провериш как изглеждат торфените блата от високо в квадрант Г3 ►Епизод 123*

107

Докато Гарган повдига бойния дух на екипажа – с красноречие, с камшика си и с малко ритници – ти обмисляш речта, която да дръпнеш на хуарангите. Вобанът е тяхно вдъхновение и, ако ще умират, е добре да знаят защо. Иначе няма какво да обяснят на боговете и ще трябва да се върнат в смъртния свят като бродници. Потреперваш леко, баба ти все такива ги разправяше.

Докато се каниш да започнеш речта си, на светилото му писва да те чака и се гмурва зад хоризонта. Затова надаваш универсалния възглас „За плячка!" и кимваш на Гарган да развърти камшика. Малко след

залез отлитате целеустремени към крепостта.

Не след дълго окаденият корпус на кораба надвисва само на хиляда лакти над Бялата крепост. Оглеждаш я през гномската тръба. Голям сигнален огън, запален на върха на цитаделата, хвърля светлина върху плоския покрив на основната сграда. Той вероятно се вижда от левги разстояние, а, ако се съди по разкази, при тревога хвърляли нещо в пламъците и те сменяли цвета си. Западната част на вътрешния двор е широка и потънала в мрак, с изключение на няколкото блуждаещи пламъчета. Източната част от своя страна е огрята от светлината идваща от постройките, покрай стените. Малкият преден двор всъщност представлява нещо като малка крепост, заграждаща южния ъгъл на крепостта. Той би трябвало да има три порти, като едната по съвместителство е и единственият вход на самата крепост. Между северния ъгъл на предния двор и южния на цитаделата е разположена някаква постройка, от която грее червеникава светлина.

Запиши кодовата дума ***„фенер"****.*

Гарган идва при теб, за да ти съобщи, че хуарангите са готови за десант, а за теб остава да решиш накъде ще е насочена първоначалната ти атака.

◘ *В случай че покривът на цитаделата те привлича, макар че трябва да се справиш със стражевата кула, а и надали ще има къде да захванеш котвите ►Епизод 127*

◘ *Ако решиш да щурмуваш основата на цитаделата и да акостираш в тъмния западен двор ►Епизод 80*

108

Да приемем, че на това, което направи, някои му казват успешно приземяване. След като спираш да кашляш прахоляк, виждаш, че си стоварил кораба сред мъничка горичка от сламени чучела. Дали са били в толкова лошо състояние и преди да ги размажеш? Нямаш си представа. Сега изглеждат така, сякаш дори малък повей ще ги направи на трески и ще ги разхвърля навсякъде. А между чучелата вижда нещо доста по-обезпокоително. Неприятно голямо количество човеци с тренировъчни мечове. И ако мечовете са пренебрежим фактор, то броят им определено не е.

Хрумва ти, че ако взривиш кораба насред двора, ще предизвикаш сериозно объркване и вероятно прилично количество жертви.

Ако имаш кодовата дума „трясък", отбележи си, че Здравината на кораба ти намалява с 20. После реши какво ще правиш:

◘ *Ако прецениш, че от кораба ти повече нищо не става, можеш да го взривиш ►Епизод 118*

◘ *Може да решиш, че корабът все пак ще ти трябва и да се спуснеш направо в битката, като преди това добавиш Репутацията си към Щетите, понесени от гарнизона ►Епизод 47*

109

Стоварваш кораба си сред множество сгради. От една от тях се разнася приятен аромат на готвено. Откъм западния двор се чуват викове и топуркане на крака. След малко разбираш, че към краката са привързани множество човеци, държащи в ръцете си невероятно разнообразие от оръжия. Само паянтовата сграда между стените на предния двор и цитаделата забавя човеците да ти се нахвърлят.

Хрумва ти, че, ако взривиш кораба насред двора, ще предизвикаш голямо объркване и вероятно от тях ще паднат прилично количество жертви.

*Ако имаш кодовата дума **„трясък"**, намали **Здравината** на кораба с 20. После прецени какво ще правиш:*

◘ *Ако смяташ, че от кораба ти повече нищо не става, можеш да го взривиш ►Епизод 129*

◘ *Ако решиш, че корабът все пак ще ти трябва и се впуснеш направо в битката, като преди това добавиш Репутацията си към Щетите, понесени от гарнизона ►Епизод 47*

110

Доста пъти си бил по тези места и имаш не един и двама добри познати. Сред тях е тъмният елф Анадрил, който може да ти говори с часове за доброто старо време и защо твоите планове не могат да се реализират, както си ги замислил. Той е и двоен агент, играещ и за хората, и за гоблините.

Акостирате на поляна на около четири левги от Бялата крепост и, след като разпалвате лагерните огньове, бъркаш в специалната кесийка на кръста си. Пръскаш малко от праха в нея сред пламъците, а те жадно поглъщат белите прашинки, сменяйки цвета си на бледо лилав. Повтаряш процедурата още три пъти, преди зад гърба ти да се чуе учтиво прокашляне.

Смръщено поглеждаш към постовите, които почват да се гърчат като настъпени червеи, след което скачат към новодошлия. Отпращаш ги на постовете им с властен жест и каниш Анадрил да се настани срещу теб до огъня.

– Е? – подема той с привидно искрена ведрина. Чак те засърбява душата да споделиш всичките си тревоги и страхове с него. Все пак си даваш сметка, че имаш работа с мрачен елф. Зад тази вечно изпъната плът се крие умът на създание, живяло зловещо дълго. Прекалено мъдро, прекалено… сепваш се…

Анадрил сякаш долавя душевната ти съпротива и те поглежда укорително, но не прекалено – гадът дърт или наистина е вбесяващо снизходителен, или е най-притвореният тип на света.

– Ти ме извика. – някак успява да натърти той, без да повиши тон – Извика ме за помощ, а сега не ми се доверяваш. Какво искаш да знаеш? Каква информация търсиш – сега пък ти говори като на по-малък брат. Най-отвратителното е, че това не е номер. Можеш да усетиш непоносимо искрената, почти надменна загриженост на елфа. Както казва един познат: „нямаш си идея колко са арогантни елфите, докато не срещнеш добронамерен елф”. Тъй де, един мъртъв познат.

Юмрукът ти сам се свива в пестник, но се овладяваш.

– Обичайното – печелиш време, като обръщаш никсата над огъня и проверяваш дали не е загоряла. Съзнаваш, че играеш игра, в която рядко си печелил.

– Значи информация? – той знае, че е уцелил, но все пак настоява да получи отговор. Изгнаник е и трябва да се препитава сред хора, гоблини и прочие неблагонадеждни раси. Да се препитава по човешко-гоблински… А това означава, че ви предстои пазарлък.

– Да, трябва ми информация – примиряваш се. Знаеш, че от увъртане с Анадрил полза няма.

– Добре – кимва той с неподправено уважение, докато натъпква лулата си със сухи стръкове дяволска трева. – Ще ти помогна.

– Не – ухилваш се злобно. Тая попара вече си я сърбал. – Предпочитам да не ми помагаш. По-добре да си платя и да не съм ти длъжник.

– Да си платиш? – Май се мярка сянка на обида. Трудно е да се разбере – тия правилни, безупречни черти за миг могат да се превърнат в безизразна, вежлива маска, по-лицемерна и от човешката.

– Чисти сметки, добри приятели – бързаш да уточниш. Втори, добре де седми, път няма да се хванеш на въдицата му. Избутваш с върха на

ботуша си едно въгленче от огъня, за да може да си запали лулата, и добавяш: – Ще ти платя, както тук се разплащате. Със злато. Без никой на никого да дължи благодарност.

– Злато? Златото е отживелица, не се яде, не се пие и често привлича излишно внимание и завист…

Елфът говори така, все едно си му предложил безвкусна храна. Накрая се замисля за миг и поклаща глава:

– Знаеш ли, все пак предпочитам някакво… по-истинско заплащане. Например… – той нарочно прави пауза. Един вид ти извива ръцете, мъчи те, за да постигне превъзходство в пазарлъка, което ти пренебрегваш стоически, главно защото не забелязваш опита:

– … Например защо не ми разкажеш едно друго за себе си? ЗЗа ставащото отвъд Преградните планини? Как пристигна тук?

В първия миг нищо не казваш, колебаейки се дали да не го пратиш по дяволите. После хващаш сам себе си, че се оглеждаш наляво-надясно. Забелязваш притаените постови и насядалите покрай лагерните огньове хуаранги. Набива ти се в очите и огромният въздушен кораб – скрит е с мрежа, по която са пришити клонки и листа. Може би не се забелязва отдалеч, но отблизо просто… абе надвеса се направо.

– Как съм стигнал до тук?

Мъчиш се да отгатнеш дали въпросът е сериозен. Може Анадрил да пита нещо, което вече му е известно, за да си направи шега и, между другото, да провери дали си честен с него или го лъжеш.

*Запиши си кодовата дума **„мрачен"**.*

◘ *Ако се спреш на версията, че елфът е видял въздушния кораб и просто те поднася, можеш да му върнеш шегата, като му отговориш, че сте пристигнали пеша ► Епизод 120*

◘ *Ако прецениш, че има някакви задкулисни намерения, можеш и да му посочиш въздушния кораб, рискувавайки да те помисли за тъпак, неразбиращ от изтънчен хумор ► Епизод 130*

Има една основна причина да си тук и тя е да се опиташ да преминеш през Небесния процеп на десет хиляди лакти височина. В случай че това е височината на полета, ще ти трябва и много добър екипаж, за да имаш шанс. Друга причина би била да се промъкваш покрай южните склонове на Преградните в планини в търсене на Гугрикх.

◘ *И така, ако ще пробваш да прекосиш планините тук, независимо*

в коя посока ▶ Епизод 60

◘ *В случай че идваш от север, спокойно можеш да се откажеш от тази налудничава идея и да се върнеш в Б1 ▶ Епизод 101*

◘ *Ако пък си от южната страна и не ти се занимава с проходи ▶ Епизод 50*

112

Централната част на Преградните планини е чудно красива по това време на годината. Подножието ѝ е обагрено в цветовете на есента, преливащи плавно в масленозелените краски на смърчовите гори. Над тях стръмните чуки са покрити от натежали от плод сини боровинкови храстчета и лишеи, стигащи до вече побелелите върхове. През самото сърце на планините, далеч под вас, се вие сребърната лента на реката.

◘ *Ако идваш от Б2 ▶ Епизод 82*

◘ *Ако си се устремил натам ▶ Епизод 92*

◘ *В случай че просто претърсваш за следи от Гугрикх ▶ Епизод 17*

113

Навлизаш в прохода на Бялата крепост, зает от широка около три левги ивица вековна смърчова гора. Самата крепост блести под слънчевите лъчи в южния му край. Издигната преди Златния век и устояла на разрушителната война в края му, за жалост тя впоследствие е завладяна от южните варвари. Бялата крепост и до днес властва над прохода и удържа набезите на смелите воини от Севера.

*Ако това е първото ти минаване през тази зона, запиши кодовата дума **„белег"**.*

*Ако вече си бил тук (т.е. имаш кодовата дума **„белег"**), запиши кодовата дума **„рана"**.*

◘ *Какво можеш да правиш? Като начало да зарежеш търсенето на Гугрикх и да се опиташ да превземеш крепостта, ако смяташ, че бойците ти са подготвени за целта ▶ Епизод 90*

*На този епизод преминаваш **задължително,** ако играеш с Рик и си записал кодовата дума **„рана"**.*

◘ *Също така, ако героят ти е Рик или Сърт и нямаш кодовата дума **„мрачен"**, можеш да потърсиш мрачния елф Анадрил, който да ти каже едно-друго за ставащото на юг от Преградните планини ▶ Епизод 110*

◘ *Ако имаш кодовата дума **„бойци"**, можеш да потърсиш някой от аварите на алконавтите от „Абаносовия дракон", стига разбира се да нямаш записана и кодовата дума **„алконавти"** (т.е. вече да си*

говорил с тях) ►Епизод 136

▫ *Можеш, разбира се, да не отговаряш на нито едно от горните условия. Тогава провери кой ден е според капитанския дневник и, ако е петък ►Епизод 150*

*Иначе запиши дневен разход от **400/350** либри гориво.*

▫ *След това продължи към ►Епизод 106*

114

От Г1 опциите ти са:

▫ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Г1 в дневника ►Епизод 121*

▫ *да се насочиш на запад към сектор В1, в който властва човешкото укрепление Черен замък ►Епизод 111*

▫ *да се плъзнеш по южното подножие на Преградните планини в търсене на леговището на Гугрикх в квадрант В2 ►Епизод 112*

▫ *да насочиш към сърцето на човешкото царство на ►Епизод 122 и квадрант Г2.*

▫ *да провериш южните покрайнини на Вечната гора в квадрант Д1 ►Епизод 131*

▫ *да полетиш малко над коритото на река Кардомил в квадрант Д2 ►Епизод 132*

115

При последните записани координати Г2 пред теб има цяла плеяда от варианти, а именно:

▫ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Г2 в дневника ►Епизод 122*

▫ *да се насочиш на запад към сектор В1, в който властва човешкото укрепление Черен замък ►Епизод 111*

▫ *да се плъзнеш по южното подножие на Преградните планини в търсене на леговището на Гугрикх в квадрант В2 ►Епизод 112*

▫ *да се насочиш към Бялата крепост и едноименния проход през Преградните планини ►Епизод 113 в сектор В3.*

▫ *да се отправиш към дебрите на вечната гора в квадрант Г1 ►Епизод 121*

▫ *да провериш как изглеждат торфените блата от високо в квадрант Г3 ►Епизод 123*

▫ *да провериш южните покрайнини на Вечната гора в квадрант Д1 ►Епизод 131*

◘ да полетиш над коритото на река Кардомил в квадрант Д2 ►Епизод 132.

◘ да провериш дали димящите планини още димят и дали Гугрикх не се крие точно там – сектор Д3 ►Епизод 133

116

От блатата в сектор Г3 можеш:

◘ да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Г3 в дневника ►Епизод 123

◘ да се плъзнеш по южното подножие на Преградните планини в търсене на леговището на Гугрикх в квадрант В2 ►Епизод 112

◘ да се насочиш към бастиона на човечеството Бялата крепост и едноименния проход през Преградните планини ►Епизод 113 в сектор В3.

◘ да насочиш към сърцето на човешкото царство ►Епизод 122 и квадрант Г2.

◘ да полетиш малко над коритото на река Кардомил в квадрант Д2 ►Епизод 132

◘ да провериш дали димящите планини още димят и дали Гугрикх не се крие точно там – сектор Д3 ►Епизод 133

117

Дръпваш надъхваща реч за дълга, родината, приятели и бойни другари, загинали в опити да превземат Бялата крепост. Тя обаче няма голям успех – затова пък обещанието за плячка се оказва добър ход. С ловки маневри се издигате на височина от шест хиляди лакти, където улавяте подходящо въздушно течение и отлитате устремно към крепостта.

Щом я наближавате, се вдигате още нагоре и ти я оглеждаш през гномската тръба. От плоския покрив на цитаделата в северния край на крепостта се издига малка стражева кула. Тя явно се ползва за нещо като фар през нощта, защото покривът ѝ е доста окаден. Западната част на вътрешния двор е широка и като че ли е предвидена за тренировки с няколко плаца и множество чучела. Източната част от своя страна е доста застроена. Покрай стените има постройки, приличащи на бараки. Малкият преден двор всъщност представлява нещо като малка крепост, заграждаща южния ъгъл на крепостта. Има три порти, като едната по съвместителство е и единственият вход на самата крепост. Северният ъгъл на предния двор и южният на цитаделата са само на десетина разтега един от друг и в това пространство има някаква сграда, от която излиза струйка дим.

Гарган ти съобщава, че се намирате в „окото на Светилото" над крепостта, а за теб остава да решиш накъде ще е насочена първоначалната ти атака.

◘ *В случай че покривът на цитаделата те привлича, макар че трябва да се справиш със стражевата кула, а и оттук не виждаш къде ще захванеш котвите* ►*Епизод 127*

◘ *Ако решиш да щурмуваш основата на цитаделата и да акостираш в западния двор* ►*Епизод 80*

118

Принципно е лесно да се каже: „Ще взривя кораба", но това си е сложна процедура, която не се изучава активно от доста време. Изпуснеш ли момента, в който лекторът казва: „Гледайте внимателно,

няма да повтарям!”, обикновено си изпуснал всичко, защото дори и да го съберат отново на една купчинка няма възможност да повтори. Сега е моментът да провериш дали, ако пръснеш чучелата, те ще се превърнат в смъртоносни дървени стрели.

На теб обаче задачата ти е малко по-сложна, защото, освен да взривиш кораба, възнамеряваш и да оцелееш. Е, да видим как си се справил.

*При наличие само на кодовата дума **„водород”** нанасяш 40 точки **Щети** на гарнизона.*

*При **наличие** на кодовите думи **„водород” и „фенер”** нанасяш 35 точки **Щети** на гарнизона.*

*При **липса** на двете кодовите думи **„водород” и „фенер”** нанасяш 30 точки **Щети** на гарнизона.*

*При наличие само на кодовата дума **„фенер”** нанасяш 25 точки **Щети** на гарнизона.*

*Извади 30 от **Здравината** на кораба си*

▪ *Мини на ►Епизод 47*

119

Стоварваш кораба си сред множество сгради, от които блика светлина. От тях пък наизлизат човеци в не особено добро настроение – все едно някой им е прекъснал вечерята. За момента те не изглеждат добре въоръжени, но надали ще им отнеме много време да променят това. Освен ако паянтовите постройки не се стоварят на главите им преждевременно.

Хрумва ти, че, ако взривиш кораба насред двора, ще предизвикаш голямо объркване и вероятно от човеците ще паднат много жертви.

*Ако имаш кодовата дума **„трясък”**, намали здравината на кораба с 20. После прецени какво ще правиш:*

▪ *Ако смяташ, че от кораба ти повече нищо не става, можеш да го взривиш ►Епизод 129*

▪ *Ако решиш, че корабът все пак ще ти трябва и се спуснеш направо в битката, като преди това добавиш **Репутацията** си към **Щетите** понесени от гарнизона ►Епизод 47*

120

– Разсипахме се от път ще знаеш, толкова ходене не съм бил откакто станах вобан. Първо пребродихме пустошта, после пресякохме Сенчестата река, а накрая бая време се лутахме из чукарите на Криво

бърдо. И чак като дойдохме тук, открихме ей оня въздушен кораб, да му се не види – довършваш разказа си ти и избухваш във весел смях, докато късаш единия крак на вече добре опечената никса.

– Ха-ха – казва елфът и си отрязва парче месо след учтивата ти покана, но вялата му усмивка така и не достига очите му.

◘ *Ако решиш да го подпиташ направо за Гугрикх* ▶ *Епизод 174*

◘ *Може и да си поговорите за по-тривиални неща като състоянието на Бялата крепост към момента* ▶ *Епизод 184*

◘ *Разбира се, можеш да го питаш и нещо полезно, например за патрулите и гарнизона в околността* ▶ *Епизод 194, ако решиш това.*

121

Под вас се е ширнала Вечната гора, свърталище на елфите. Но не на онези отзивчиви и благи създания, които се опитват се да преоткрият забравените знания от миналото и които варварите наричат „мрачни”, а на онези, другите. Самовлюбени, честолюбиви същества, живеещи в минало, по-старо дори от Златния век. Които първо стрелят, а после стрелят пак.

Покрай самата гора се вие коларски път, стриктно спазващ дистанция от поне един изстрел с лък. На местата, където гората се е разширявала, ясно си личи как пътят тактически е променил коловозите си, за да запази безопасното разстояние. Това трябва да ти говори много за отношенията между „съюзниците” – човеци и елфи.

Вече цял ден летиш над потискащата маслена зеленина. Никъде не се вижда полянка, камо ли пък оголени скали или дюни. От Гугрикх няма и следа. Тъкмо се каниш да се откажеш от претърсването на този квадрант, когато забелязваш не една, а цели три поляни, достатъчно големи за приземяване на въздушен кораб и разположени на по-малко от две левги една от друга, на най-голямата от които има някакви руини. По поляните не се забелязват следи от акостиране, но пък ти хрумва, че дърветата около тях могат да се ползват за гориво, особено ако цепениците се овалят в малко петрол. Тъй де, ако летиш на въглища. Единственият проблем е, че си дълбоко в земята на елфите…

*Провери имаш ли кодовата дума **„дърва”**.*

◘ *Ако я нямаш, можеш да акостираш и поразвъртиш брадвата си за малко дръвца, които ще са ти полезни, основно ако не разполагаш с кодовата дума **„водород”*** ▶ *Епизод 190*

В случай че я имаш, явно някой вече е вилнял тук и повечето дървета са леш. За теб остава да провериш деня в капитанския

дневник. Същото важи и ако не ти са занимава с дървосекачество.

■ *При вторник, четвъртък или събота ►Епизод 150*

■ *Иначе ►Епизод 140*

122

Под теб река Кардомил се гърчи като пребита змия, пробивайки си път през рехави горички и просторни пасища. На север са стръмните склонове на Преградните планини, отделящи те от дома и цивилизацията. На изток се е разпростряло ниското им южно разклонение, което усърдно облитате без особен успех в търсене на Гугрикх и „Дракон". Затова пък под вас забелязвате някакво селище. Тъкмо се чудиш има ли смисъл да се мотаете още тук, когато Гарган насочва вниманието ти към на нещо интересно.

Първо провери дали отговаряш на някой от следните критерии:

*– Имаш кодовата дума **„лагер"**;*

*– Имаш **и** двете кодови думи: **„поречие"** и **„склон"**.*

■ *Ако отговаряш поне на едно от тези условия ►Епизод 200*

■ *Иначе ►Епизод 160*

123

Летите над торфените блата, откъдето ви лъха аромат на гнилоч и петрол. Далеч долу хилави дръвчета се опитват да виреят в почвата, която разлага почти всичко и поглъща каквото не успее да разложи. Гъст слой лепкава мъгла се е прострял, докъдето поглед стига.

*Провери имаш ли кодовата дума **„въглища"**.*

■ *В случай че я имаш, явно си бил в областта, така че остава да провериш дали денят в дневника е вторник, четвъртък или събота ►Епизод 150*

■ *Иначе ►Епизод 140*

■ *Ако я нямаш, но героят ти е Фик ►Епизод 170*

■ *Разбира се, може да я нямаш и да си избрал някой, който поне прилича на вобан ►Епизод 180*

124

От Д1 май е време:

■ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Д1 в дневника ►Епизод 131*

▪ *да се отправиш към дебрите на вечната гора в квадрант Г1 ▶Епизод 121*

▪ *да се насочиш към сърцето на човешкото царство ▶Епизод 122 в квадрант Г2.*

▪ *да полетиш над коритото на река Кардомил в квадрант Д2 ▶Епизод 132*

125

Щом си аха до столицата Зангалия в квадрант Д2, вече трябва да ти е ясно, че Гугрикх не вирее толкова на юг. Можеш:

▪ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Д2 в дневника ▶Епизод 132*

▪ *да се отправиш към дебрите на вечната гора в квадрант Г1 ▶Епизод 121*

▪ *да се насочиш към сърцето на човешкото царство ▶Епизод 122 и квадрант Г2.*

▪ *да провериш как изглеждат торфените блата от високо в квадрант Г3 ▶Епизод 123*

▪ *да провериш южните покрайнини на Вечната гора в квадрант Д1 ▶Епизод 131*

▪ *да провериш дали димящите планини още димят и дали Гугрикх не се крие точно там – сектор Д3 ▶Епизод 133*

126

Оттук можеш:

▪ *да продължиш из сектора, при което записваш новия ден и Д3 в дневника ▶Епизод 133*

▪ *да се насочиш към сърцето на човешкото царство ▶Епизод 122 и квадрант Г2.*

▪ *да провериш как изглеждат торфените блата от високо в квадрант Г3 ▶Епизод 123*

▪ *да полетиш над коритото на река Кардомил в квадрант Д2 ▶Епизод 132*

127

Спускате се рязко и с ловка маневра заковаваш кораба на тридесетина лакти над върха на цитаделата. Докато матросите ти го привързват към удобно стърчащ метален пилон на върха на стражевата кула, останалите хуаранги политат през борда към широката площадка, разправяйки се мигновено с трима от четиримата постови. Последният е прострелян от

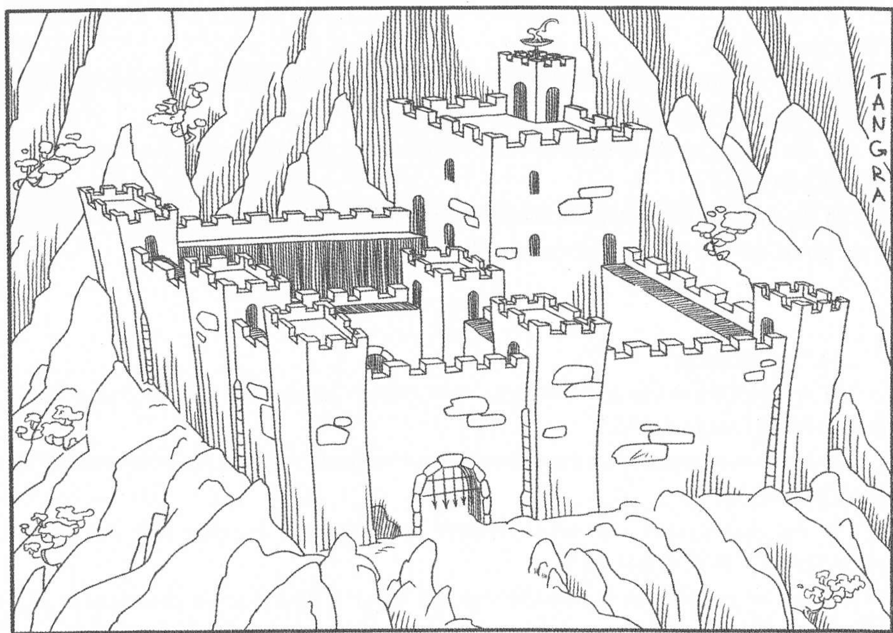

Гарган, точно преди да се скрие в стражевата постройка.

Първото сериозно препятствие всъщност се оказва залостената врата на кулата, която е и единственият път надолу в цитаделата. Нареждаш на хуарангите да обърнат една то двете балисти, разположени на външните стени, към вратата и да проверят нейната устойчивост под обстрел. Докато те са заети да изпълняват заповедта ти и да се пазят от първите полетели стрели през амбразурите, се разнася звън на камбаната за тревога и крепостта под теб се превръща в мравуняк.

Страхотен трясък привлича вниманието ти, а прелетялото само на педя от главата ти парче дърво показва, че вратата не е устояла на стрелбата.

Всъщност позицията ти е доста добра и може би няма смисъл да се спускаш надолу по етажите – поне за момента. От друга страна, ако подпалиш купа сено от повече страни, тя ще изгори по-бързо.

▣ *Ако решиш да държиш вече спеченото с надеждата да изтощиш врага* ► *Епизод 100*

Другият вариант вече ти е ясен, спускане и наземна атака. При него трябва да решиш дали да оставиш всичките си бойци тук, където ще са най-ефикасни заради предимството във височина или да оставиш

само част от тях, като запазиш другите за директния сблъсък.

Ако решиш да оставиш всичките си Бойци на върха на цитаделата, умножи оценката им по две и добави полученото в графата за понесени щети от гарнизона. Занули показателя си за ***Бойци.***

Ако решиш да не слагаш всички яйца в една кошница, отбележи колко Бойци ще оставиш да се бият на върха на цитаделата. Всеки от тях нанася по една точка щети на гарнизона на кулата. Коригирай си оценката след промяната.

Запиши си кодовата дума ***„кула"****.*

◘ *След това започни акостирането ►Епизод 80*

128

– Досега си говорим празни приказки. Смятам, че вече е време да ми кажеш, каква е целта ти и защо си се спуснал отново толкова на юг. Знаеш, че мога да увъртам въпроса и да изтръгна отговора със сладки приказки, но не ми се занимава. Затова разчитам на старото ни приятелство, пък и аз ще ти платя със същата монета.

Замисляш се доколко можеш да се довериш на стария си „приятел" и доколко истината е по-добра от откровената лъжа.

◘ *В случай че решиш да го забаламосаш и се изцепиш, че си на разузнаване ►Епизод 168*

◘ *Можеш да му разкриеш чистосърдечно коварния план на Хазараг и истинската задача, с която беше изпратен на юг ►Епизод 178*

◘ *Третият вариант, покрай въпросите с Бялата крепост, очевидно е, че тя е целта ти. Ако се спреш на него и героят ти е Рик ►Епизод 179*

◘ *А, ако е Сърт ►Епизод 169*

129

Принципно е лесно да се каже „ще взривя кораба", но самото взривяване е доста сложна процедура, която отдавна не се изучава активно. Изпуснеш ли момента, в който лекторът оповестява „Гледайте внимателно, няма да повтарям!", обикновено си изпуснал всичко, защото дори и да го съберат отново на една купчинка, няма възможност да повтори. Време е да разбереш колко временни са временните постройки в крепостта.

Задачата ти е дори по-сложна, защото освен да взривиш кораба, възнамеряваш и да оцелееш. Да видим как си се справил.

Ако имаш кодовите думи ***„водород" и „фенер",*** *нанасяш 35 точки*

Щети *на гарнизона.*

*Ако имаш само кодовата дума **„водород"**, нанасяш 30 точки **Щети** на гарнизона.*

*Ако имаш само кодовата дума **„фенер"**, нанасяш 25 точки **Щети** на гарнизона.*

*Ако нямаш **нито една** от двете кодови думи, нанасяш 20 точки **Щети** на гарнизона.*

◘ *Отбележи загуба на 30 точки **Здравина** и се отправи към ►Епизод 47*

130

– Ми чи с тоя въздушен кораб, бре – посочваш кораба си ти, а елфът леко премижава в указаната посока. Това те навежда на мисълта, че макар той да е младолик, трицифрената възрастта все пак си е казала своето.

– Да, разбира се – махва пренебрежително Анадрил, – че с какво друго да дойдеш? Все пак не си като онази долна сволоч, принудена да стъпва по грешната земя…

– Я аз да те питам нещо… – прекъсваш го ти, предусещайки дълги лирични отклонения към неправдите на живота, вселената и всичко останало.

◘ *Ако решиш да го подпиташ направо за Гугрикх ►Епизод 164*

◘ *Може и да си поговорите за по-тривиални неща като състоянието на Бялата крепост към момента ►Епизод 154*

◘ *Разбира се, можеш да го питаш и нещо полезно, например за патрулите и гарнизона в околността ►Епизод 144*

131

Спуснал си се толкова на юг, че в далечината се виждат куполите на кралския дворец на варварите. Под теб се разлива река Кардомил, устремена към подножието на Преградните планини. По десния ѝ бряг минава широк коларски път, а на един неин завой в покрайнините на Вечната гора забелязвате сгушено рибарско селище.

*Провери имаш ли кодовата дума **„пъстърва"**.*

◘ *Ако я нямаш ►Епизод 260*

◘ *Ако я имаш, провери дали денят в капитанския дневник е вторник, четвъртък или събота ►Епизод 210*

◘ *В противен случай ►Епизод 140*

132

Насочваш гномската тръба на юг, където се виждат покривите на Зенгалия, столица на тъй нареченото Кралство Нерея. Някой ден тези земи ще станат гоблински и над тях ще се възцари мирът, за който мечтае Хазараг. Ще има месо и зрелища за всеки, но дотогава…

*Провери имаш ли кодовата дума **„сянка"**.*

- *Ако я нямаш ▶Епизод 220*
- *Ако я имаш, Сянка явно се отправил в друга посока и от него няма и следа. Провери дали денят в дневника е вторник, четвъртък или събота 210*
- *Или понеделник, сряда, петък или неделя ▶Епизод 140*

133

Под теб се разпростира северозападният дял на ниската планинска верига, наричана от варварите Димящите планини. Някога, по време на Златния век, безумците, които били начело на клановете на джуджетата, отказали да свият коляно и затънали все по-дълбоко във варварство и разруха. Сега от многобройните димни отвори по склоновете на планините не се издига и струйка пушек. Или бъркаш?

*Провери имаш ли кодовата дума **„ковач"**.*

- *Ако я нямаш ▶Епизод 230*
- *Ако я имаш, ти остава да провериш дали денят в капитанския дневник е понеделник, сряда, петък или неделя ▶Епизод 140*
- *Иначе ▶Епизод 150*

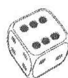
134.

Затваряш клапите, стабилизирайки кораба на триста лакти под „Дракон". Гребците дават всичко от себе си, цедейки и последните си сили, живо подканяни от камшика на Гарган. Корабът обаче е твърде тромав и върху корпуса му заваляват първите огнени късове от ранения левиатан. Сега може да те отърве само Шакти.*Тъй де може, ама първо провери дали имаш записана кодовата дума **„корпус"**.*

- *Ако да ▶Епизод 141*
- *Ииначе ▶Епизод 284.*

135

Хуаранг означава някой, който лети подобно на откъснат черешов цвят, понесен от южния вятър, преди да се размаже на земята. Досега

не си имал и най-малка представа колко истина има в това описание, особено в последната му част. Хуарангите ти се хвърлят от гондолата с целеустременост и вяра, сравнима само с тази на стадо леминги[5]. След като виждаш как първите няколко от бойците ти се бухват върху корпуса на „Дракон” и последвалите им отчаяни опити да се задържат на такелажа, просто свиваш рамене, надавайки боен вик, и се мяташ подире им с изваден меч.

*Запиши си кодовата дума **„хуаранг”**.*

◘ *Мини на ▶Епизод 158*

136

Струва ти се, че онези няколко къса злато, дадени за разпивка в „Абаносовия дракон” ще ти излязат най-доброто вложение, особено ако намериш водачите на местните дружини.

Акостираш на около четири левги от крепостта и разпращаш няколко групички да щъкат из околността в търсене на „скали, дето приличат на троли, ама не са, хи-хи-хи”. Едва привечер в лагера ти пристигат трима доста опърпани гоблини. Представят се като Гирлоп, Гегкашах и Ренатрас. Всеки от тях носи по една мръсна лента, завързана на предмишницата, съответно оранжева, зелена и червена, с която май отбелязва някакъв чин в пехотата, но ти никога не си си правил труда да разбереш какъв.

– Ролфин не можа да дойде, щото все некой требеше да варди лагера от никси… много са се навъдили по тия места – започва онзи с червената лентичка.

– Па Янливи се бори с некакав кон дет са му го докарали от Троя – услужливо изфъфля закръгленият гоблин с оранжевата лента.

– Ъхъ, ъхъ, това вносните коние са голема гад – включва се в разговора и третият, колкото да се включи. Другите изхъмкват в съгласие. Досега не си попадал на чак такава утайка от тинята на пешаците. Като вобан обаче ти смело преглътваш аромата на стари партенки и учтиво каниш гостите си да се настанят край огъня, споделяйки месото от никса.

Като цяло темите за разговор са разнообразни и си прекарваш добре, колкото и изпаднал вид да имат събеседниците ти.

*Запиши кодовата думи **„алконавти”**.*

---

5 Лемингите са целеустремени животинчета, които могат да падат в пропаст, без да се замислят, докато я напълнят с телата си и така следващите от стадото да прекосят. За още подробности виж: http://freeigri.com/tetrisipazeli/puzel-games/230-lemings

Можеш да обърнеш повечко внимание на:

Темата за Гугрикх ▶ Епизод 137

Бялата крепост ▶ Епизод 138

Гарнизона в крепостта и патрулите на юг ▶ Епизод 139

*В случай че вече си питал за всичко, или пък не ти се занимава, отбележи дневния разход на гориво от **420/370** либри и отлети към ▶ Епизод 106*

137

– Можете ли да ми кажете нещо за Гугрикх? – минаваш на въпроса ти, а събеседниците ти свиват рамене, подобно на вълна, докато погледът ти ги обхожда. Изкушаваш се да го прекараш още веднъж, но се въздържаш .

– Някои смятат, че плячкосвал по северните слонове на преградните планини… – започва Гилроп, търсейки нещо в носа си.

– …Други, че се мотаел по поречието на реките… – допълва Ренатрас, усилено проверяващ дълбините на лявото си ухо с кутре.

–… Ма нищо чудно и верно да се крие у горите – премлясква Гегкашах, а ти потръпваш като си помисляш откъде ли е извадил нещото, което спътниците му упорито търсят.

– И?

– Какво „и"? – свива рамене хърбавият Гилроп, явно отказвайки се от опита да намери нещо в тази си ноздра.

– Каква е истината питам! – уточняваш с изтънчена нотка на раздразнение, която тримата напълно проспиват.

– Бе се едно от трите требе да е верно – също свива рамене пооплешивелият Ренатрас.

Поглеждаш към валчестия Гегкашах, вече належил никсата, която печеше. И той свива рамене, но по-скоро, за да улесни поглъщането на бута, който е отхапал, отколкото за да ти отговори.

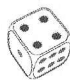
Тук всичко опира до шанс – на кого ще повярваш и чия информация ще ти е полезна.

*Ако Гилроп ти се вижда най-надежден, запиши кодовата дума **„склон"**.*

*Ако се доверяваш на недомлъвките на Ренатрас, отбележи кодовата дума **„поречие"**.*

*В краен случай може и Гегкашах да е налучкал истината. Ако мислиш така, прибави кодовата дума **„гора"**.*

▪ *След това се върни на ▶ Епизод 136*

138

– Какво за нея, крепост като крепост – започва Гегкашах.

– Бяла е! – услужливо се включва Гилроп.

– Е, аз от близо две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило – казваш ти.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените навеси над кулите и, понеже въздушните ви кораби отдавна не се включват в боевете, така и не си направиха труда да ги вдигат отново. На върха на цитаделата са поставили няколко балисти. То май и в Черен замък имат една – най-сетне се прежалва да е полезен Ренатрас. – Предното дворче си е малка крепост в крепостта, веднъж едва се измъкнах от него. Столовата трябва да е в източния двор, а тренировъчния плац в западния. Сам разбираш, че не можем да сме много сигурни, рядко допускат някой от наш'те вътре, а, ако решат да го върнат, не е много разговорлив.

– Тъй си е, дори да съберем всички парчета – вметва Гилроп.

◘ *Върни се на ► Епизод 136*

139

– А какво е положението с гарнизона на крепостта? – питаш ти, осъзнавайки, че няма да се докопаш до парче от собствената си никса.

– Какво за тях? – май не се прави на тъп Гилроп.

– Колко е голям гарнизонът на крепостта, често ли пускат патрули? Добре ли се хранят, често ли тренират? Такива ми ти работи. Питам колкото да поддържам разговора – лъжеш не много сполучливо ти.

– Ами патрулите са почти непрекъснати – започва Ренатрас на фона на мляскането на топчестия му другар и празния поглед на Гилроп. – Преди седмица плъзнаха доста, сега поне в околността са се поразредили. Някъде около шести ще има раздвижване, ама дали ще идват попълнения или ще разпускат сегашните, идея си нямам. На юг пък се били навъдили доста странстващи банди. Ама няма кой да ги разчисти. Ние, ако хванем бандити, обикновено ги съветваме да престанат.

– Аха, много сме убедителни в „съветването"! – ухилва Гегкашах, а ти разбираш колко здраво пипат събратята ти.

◘ *Върни се на ► Епизод 136*

140

От известно време наблюдаваш варварския керван, влачещ се бавно по земята далеч под вас.

– Ще ги попилеем ли? – пита те Гарган.

– Приличат на обикновени търговци, а охраната не е повече от трима души, вероятно наемници.

Гарган само свива рамене, след което се привежда леко към теб:

– Зир-Вобан, аз бих ги оставил, ама екипажът ще се зарадва на малко раздвижване, а, ако вземат та окажат и поне малко съпротива, може да им се издигнете в очите. Лесната победа пак е победа.

Трябва да избереш каква тактика ще приложиш, за да се справиш с варварите.

◘ *Единият вариант е да се спуснете над тях като хищна птица и да ги засипете със стрели, макар да има голяма вероятност да повредите товара им* ► *Епизод 151*

◘ *Или можеш да кацнеш нейде пред тях и, разчитайки на бойците си, да ги разпердушиниш в открит бой* ► *Епизод 161*

141

Истински армагедон се изсипва отгоре ви под формата на огън, жупел и пламнали гоблини. Корпусът пука под ударите им. Корабът се тресе като смъртно ранен звяр. Воня на изгоряло изпълва ноздрите ти. Преди още да дадеш заповеди, матросите хукват нагоре по такелажа, а Гарган все така насърчава гребците по безподобен начин. Докато възвърнете височина, хуарангите на „Дракон" също се окопитват и насочват кораба си към вас. Сблъсъкът е неизбежен.

*Намали си **Зравината** с 10 точки, като всяка точка за **Матроси** ти спестява една от тях.*

◘ *Мини на* ► *Епизод 250*

142

Да си гном, си има и предимства, едно от които е цветното зрение. Гоблините например виждат само в нюанси на сивото, а за тролите няма особено значение дали нещо е синьо или червено – те имат точно една дума за цвят и още една за растителност.

Използвайки гномската тръба, устройство запазено от Златния век,

забелязваш, че хората развяват червен флаг. На него е избродиран грифон. Също така патрулът под вас е малък, но добре въоръжен и брониран, така че ще ти е нужна много добра група бойци, за да се справиш с него. Ако решиш да го обстрелваш предварително и стрелците ти не са поне средна работа, броните вероятно ще се окажат доста ефективни.

Сега трябва да избереш каква тактика ще приложиш срещу варварите.

- *Единият вариант е да се спуснете над тях като хищна птица и да ги засипете със стрели ▶Епизод 152*
- *Другият избор, ако разчиташ на бойците си, е да кацнеш нейде пред тях и да ги разпердушиниш в открит бой ▶Епизод 162*

*Винаги я има и възможността да зарежеш лесната плячка. Тогава си намали **Репутацията** с 1, отбележи дневен разход на гориво от **400/350** либри и провери последните записани в дневника координати:*

- *При В1 ▶Епизод 104*
- При В3 ▶Епизод 106
- При Г1 ▶Епизод 114
- При Г2 ▶Епизод 115
- При Г3 ▶Епизод 116
- При Д3 ▶Епизод 126

143

Отваряш докрай клапите на балона, гондолата са бухва в земята, разхвърляйки товар и екипаж, а ти лично повеждаш контраатаката. С диви погледи и нечовешки крясъци екипажът се хвърля след предводителя си. Гарган отсича главата на най-близкия кон с един замах на лизгара си, а ти стъпваш на гърба на един матрос, отскачаш и се стоварваш на седлото на водача на отряда лице в лице с него. Конят не издържа двойната тежест или се паникьосва и рухва на земята, докато промушваш човека през забралото на шлема му. След това почти без жертви довършвате останалите главозамаяли се пилищарчета.

*Намали си оценката за **Бойци** с 1 – излиза, че все пак има оживели от тия нещастници.*

*Намали си оценката за **Матроси** с 1, тъй като и при тях не минава без жертви, главно от приятелски „огън".*

*Намали **Здравината** на кораба с 4 точки (6, ако имаш кодовата дума **„корпус"**).*

Добави 3 към ***Репутацията*** *си.*

Отбележи разход на ***500/450*** *либри гориво и след тази славна победа провери последните записани в дневника координати:*

- *При В1 ►Епизод 104*
- *При В3 ►Епизод 106*
- *При Г1 ►Епизод 114*
- *При Г2 ►Епизод 115*
- *При Г3 ►Епизод 116*
- *При Д1 ►Епизод 124*
- *При Д2 ►Епизод 125*
- *При Д3 ►Епизод 126*

144

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил.

– Колко е голям гарнизонът на крепостта, често ли пускат патрули? Добре ли се хранят и често ли тренират? Такива ми ти работи – уточняваш неубедително ти.

– Ами до 6-и крепостта ще е празна заради редовните патрули из околността и подножието на Преградните планини. Самите патрули никога не се състоят от повече от двадесет души. На юг пък се били навъдили доста странстващи банди. Иначе подочух, че се чакат нови попълнения след това. Не че са ме канили на вечеря, но, доколкото знам, се хранят в източната закрита столова и тренират в западния двор.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

Запиши си кодовата дума ***„патрул"***.

◘ *Мини на ►Епизод 61*

145

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил.

– Колко е голям гарнизона на крепостта, често ли пускат патрули. Добре ли се хранят, често ли тренират. Такива ми ти работи. Питам колкото да поддържам разговора – мажеш с баданарката ти.

– Ами до 6-и крепостта ще е празна заради редовните патрули из околността и в подножието на Преградните планини. Самите патрули никога не са повече от двадесет души. На юг пък се били навъдили доста странстващи банди. Иначе подочух, че се чакат нови попълнения след това. Не че са ме канили на вечеря, но, доколкото знам, се хранят в източната закрита столова и тренират в западния двор.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като накъде си тръгнал…

*Запиши си кодовата дума **„патрул"**.*

◘ *Мини на ►Епизод 128*

146

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил.

– Колко е голям гарнизона на крепостта, често ли пускат патрули. Добре ли се хранят, често ли тренират. Такива ми ти работи. Питам колкото да поддържам разговора – пробваш да увърташ неубедително ти.

– Ами до 6-и крепостта ще е празна заради редовните патрули из околността и подножието на Преградните планини. Самите патрули никога не са повече от двадесет души. На юг пък се били навъдили доста странстващи банди. Иначе подочух, че се чакат нови попълнения след това. Не че са ме канили на вечеря, но, доколкото знам, се хранят в източната закрита столова и тренират в западния двор.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

– Северът не е толкова интересен, но ще ти разкажа как навремето…

И като се почва с войнишките истории, та до зори.

Запиши си кодовата дума ***„патрул"****, отбележи дневния разход на гориво от* ***550/500*** *либри.*

◘ *И сега е време да се насочиш към ►Епизод 106*

147

Приближавайки към „Дракон", осъзнаваш колко е голям. Голям всъщност не е достатъчно точно описание, той е… чутовищен! Когато сте на петстотин лакти от него, даваш знак да се изхвърли предварително подготвеният баласт. Корабът ти сякаш подскача радостно, освободен от бремето на петстотин либри товар, притискайки ви към палубата. На двадесетина лакти над балона на „Дракон" трябва да вземеш светкавично решение, преди и той да се издигне.

Запиши си разход на ***500*** *либри гориво или баласт, ако имаш нещо различно от жива сила.*

◘ *Ако смяташ, че имаш достатъчно хуаранги, за да превземеш „Дракон" на абордаж и* ***Бойците*** *ти са повече от отлични, ►Епизод 135*

◘ *Друг вариант е да опиташ да го засипеш със стрели ►Епизод 177, като отново разчиташ на* ***Боцйте*** *си.*

◘ *А, ако нямаш кодовата дума* ***„водород"****, можеш да изсипеш част от запалените въглени в пещта на кораба си върху балона на „Дракон" ►Епизод 167*

148

Следвайки пъкления си план, предлагаш скачване, което вобанът Гугрикх приема, може би с цел да сложи ръка на кораба ти .Балоните ви почти се допират, когато даваш заповед да се изхвърли предварително

подготвеният баласт и корабът ти рязко подскача нагоре, почти залепвайки те за палубата. Нямаш време да прецениш дали изненадано изглеждащите стрелци, скрили се зад перилата на гондолата на „Дракон", са ти мислели доброто, и просто нареждаш винтовете да се въртят на пълна скорост. Миг по-късно левите ти витла се врязват с хрущене в корпуса на другия кораб, оставяйки големи димящи рани.

*Запиши си, че „Дракон" понася 15 точки **Щети**, а твоята **Здравина** намалява с 5 точки. Всяка точка за **Матроси над 4** намалява твоите щети с 1.*

◘ *А сега мини на ►Епизод 250, защото противникът вече иска да те види мъртъв.*

149

Осъществяваш безвитлов полет през половината гондола, което е постижение за трол с твоята физика, но поне се приземяваш на глава и си спестяваш сериозните поражения. Таранът обаче не е толкова ефективен, колкото си се надявал. Да, в корпуса на „Дракон" е зейнала грозна язва, откъдето излиза нажежен въздух. Ти обаче не си много по-добре. Явно декоративния шип на носа се е оказал повече декоративен, отколкото шип, и, докато се изтегляте назад, виси прекършен и съдира обшивката на корпуса ти падайки надолу.

◘ *Виж дали имаш кодовата дума **„водород"** и, ако я имаш ►Епизод 285*

◘ *Ако я нямаш, си отбележи 5 точки **Щети** за „Дракон" и намали с толкова **Здравината** си, като всяка точка за **Матроси над 5** ще ти спести 1 изгубена точка Здравина. После мини на ►Епизод 250*

150

Гарган идва да ти съобщи, че е забелязал група конници – вероятно човешки патрул. Това ти дава възможност да се разправиш с част от варварите и да вдигнеш бойния дух на хуарангите. Победите, дори и лесни, все пак са победи, а и от грабеж-два надали дисциплината на екипажа ще се развали кой знае колко.

◘ *Ако героят ти е Фик ►Епизод 142*

Иначе трябва да избереш каква тактика ще приложиш срещу варварите.

◘ *Единият вариант е да се спуснете над тях като граблива птица и да ги обсипете със стрели ►Епизод 152*

▪ *Друга възможна тактика е да се приземиш някъде пред тях и с помощта на добрите си бойци да ги разпердушиниш в открит бой ►Епизод 162*

*Винаги можеш и да зарежеш лесната плячка. Тогава намали **Репутацията** си с 1, отбележи дневен разход на гориво от **400/350** либри и провери последните записани координати:*

▪ *При В1 ►Епизод 104*
▪ *При В3 ►Епизод 106*
▪ *При Г1 ►Епизод 114*
▪ *При Г2 ►Епизод 115*
▪ *При Г3 ►Епизод 116*
▪ *При Д3 ►Епизод 126*

151

Отваряш рязко клапите на балона и стремглаво се спускаш към керванджиите, които се разпищяват и правят опити да бягат. Стрелите обаче не прощават на никого и след малко поляната под вас е изпълнена с трупове. При това без нито един изстрел насреща ви.

▪ *Мини на ►Епизод 163.*

152

Вкарвайки кораба в окото на Светилото, застигате патрула и надвисвате над него. Нареждаш лъковете и колчаните да се приготвят, и всеки от екипажа да се хване здраво и да е готов за битка. Възторжен рев разтърсва кораба, а ти отваряш клапите на балона и се спускате като мишелов към неподозиращ мишок. Когато сянката ви покрива изцяло патрула, в човешките редици настъпва очакваната паника, а от височина сто лакти вие ги засипвате със стрели. Цвилене на умиращи коне и писъци на хора са сливат в едно. Варварите се пръсват като пилци в околността.

▪ *Сега можеш да кацнеш сред тях и да ги разпердушиниш в открит бой ►Епизод 172*

*Винаги можеш и да зарежеш лесната плячка. Тогава си намали **Репутацията** с 2 точки, отбележи дневен разход на гориво от **420/370** либри и провери последните записани в дневника координати:*

▪ *При В1 ►Епизод 104*
▪ *При В3 ►Епизод 106*
▪ *При Г1 ►Епизод 114*

- *При Г2 ► Епизод 115*
- *При Г3 ► Епизод 116*
- *При Д3 ► Епизод 126*

153

Спускаш кораба на тридесетина лакти височина зад един хълм малко по-напред по пътя на кервана и, докато екипажът се занимава с привързването му, изпращаш бойците да видиш дали ще могат да се „спогодят" с керванджиите.

Съвсем скоро те са завръщат с широки усмивки, пеещи бойни песни и повели няколко катъра натоварени с мехове вино.

*Ако изземеш виното, преди да е станала беля, си прибави 1 точка **Репутация**.*

*Можеш и да го оставиш на хуарангите си, все пак са го заслужили. Тогава прибави 3 точки **Репутация** и провери коя кодовата дума имаш:*

*– Ако нямаш кодовата дума **„пиво"**,си я запиши.*

*– Ако я имаш, но нямаш кодовата дума **„вино"**, запиши си нея.*

– Ако имаш и двете кодови думи, явно си доста щедър към екипажа си. Дано не ти излезе през носа.

*Дневният ти разход е **500/450** либри гориво, като за всяка точка **Гребци** над 4 спестяваш по 10 от тях. След като отбележиш промените, провери последните записани в дневника координати:*

- *При Г1 ► Епизод 114*
- *При Г2 ► Епизод 115*
- *При Г3 ► Епизод 116*
- *При Д1 ► Епизод 124*
- *При Д2 ► Епизод 125*
- *При Д3 ► Епизод 126*

154

– Какво за нея, крепост като крепост – свива рамене Анадрил.

– Е, аз от почти две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените навеси над кулите и, понеже въздушните ви кораби отдавна не се включват в боевете така, и не си направиха труда да ги вдигат отново. Но на върха на цитаделата са поставили няколко балисти. То май и в Черен замък имат една на върха...

Елфът махва с ръка, все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера...

*Запиши си кодовата дума „**кула**".*

◘ *Мини на ►Епизод 61*

155

– Какво за нея, крепост като крепост – свива рамене Анадрил.

– Е, аз от почти две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените навеси над кулите и, понеже въздушните ви кораби отдавна не се включват в боевете, така и не си направиха труда да ги вдигат отново. На върха на цитаделата са поставили няколко балисти. То май и в Черен замък имат една на върха.

Елфът махва с ръка, все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като накъде си тръгнал…

*Запиши си кодовата дума „**кула**".*

◘ *Мини на ►Епизод 128*

156

– Какво за нея, крепост като крепост – свива рамене Анадрил.

– Е, аз от почти две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените навеси над кулите. И понеже въздушните ви кораби отдавна не се включват в боевете, така и не си направиха труда да ги вдигат отново. На върха на цитаделата са поставили няколко балисти. То май и в Черен замък имат една на върха.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

Потъвайки в приказки и спомени вечерта завършва изключително приятно, а с нея за жалост и запасите ти от пиво.

*Запиши си кодовата дума „**кула**".*

Отбележи дневния разход на гориво от 550/500 либри.

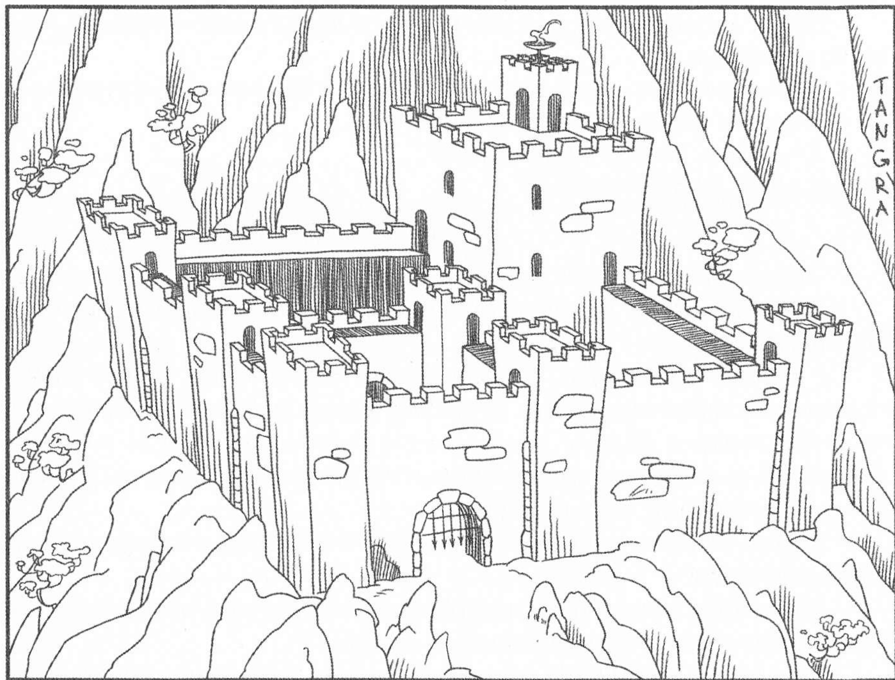
◘ *Отлети към ►Епизод 106*

157

Винтовете скърцат ужасяващо, въпреки че матросите постоянно сноват между тях с разтопената лой за смазване. Плясъкът от камшика на Гарган обаче заглушава дори това, а гребците ти се обливат в пот на три хиляди лакти височина докато ти си загърнат в кожуха си от никси. Насрещният вятър вече свири в такелажа, а от „Дракон" настоятелно ви питат какво сте намислили.

На 800 лакти разстояние от целта лично поемаш управлението на кораба. На 600 даваш команда всеки да се хване здраво за каквото намери. На 400 „Дракон" се опитва да се дръпне от пътя ви, изхвърляйки баласт под формата на гориво, живи въглени и екипаж. Изчаквайки последния момент, на 200 лакти рязко отваряш изпускателните клапи и гравитацията изчезва. Само на 100 лакти от „Дракон" и на 40 под гондолата е време за съдбоносно решение.

◘ *Ако имаш кодовата дума **„водород"**, можеш да оставиш клапите отворени с надеждата правилно да си запомнил какво ги обясняваха черните гноми в чаара* ► *Епизод 188*

■ *Ако не ти се рискува или нямаш тази дума, можеш да затвориш клапите и да изхвърлиш двестатина либри баласт, за да блъснеш балона си в гондолата на „Дракон", белким бутнеш някой от там* ▶ *Епизод 198*

158

Преди да започнеш да четеш, провери имаш ли кодовити думи ***„водород"*** *и* ***„хуаранг"*** *ако имаш само* ***„водород"*** *се насочи към* ▶ *Епизод 285. Иначе продължи надолу*

На две хиляди лакти височина се завързва най-кървавата въздушна битка от тридесет поколения насам. Първите сблъсъци са още по такелажа на „Дракон" и мрежата, обхващаща балона. Твоите момчета обаче се оказват истински демони и за отрицателно време пренасят битката на гондолата на врага. При това по-голямата част от тях не падат зад борда. Вдигаш кривия си кинжал и се хвърляш в бой, размахвайки го диво и прерязвайки сухожилия и гърла, а наоколо се плиска гоблинска кръв. Дори не разбираш кога са те ранили в прасеца. Дали ще успееш да превземеш „Дракон"?

Провери дали отговаряш на някое от следните условия:

– Оценка ти за ***Бойци е 8*** *или повече и* ***Репутацията*** *ти е по-голяма от 10*

– Оценка ти за ***Бойци е*** *7 или повече и* ***Репутацията*** *ти е по-голяма от 14*

– Оценка ти за ***Бойци е 6*** *или повече и* ***Репутацията*** *ти е по-голяма от 18*

■ *Ако това е така* ▶ *Епизод 270*

■ *В противен случай те чака* ▶ *Епизод 275*

159

Прелиташ от кърмата почти до носа на гондолата, а това е впечатляващо за трол с твоите размери. Когато се надигаш, забелязваш, че останалите са се хванали за едно или друго. Но нямаш време да им крещиш. Гарган вече го прави, при това прилагайки и камшика си. Гребците напъват мишци, за да откъснат кораба от зловещата рана, която си направил в корпуса на „Дракон" и която бълва черни облаци горещ дим.

Запиши 10 точки ***Щети*** *за „Дракон" и 5 по-малко* ***Здравина*** *за теб, като всяка точка за* ***Матроси*** *над 4 ти намалява пораженията с 1.*

■ *Сега е време да пристъпиш към истинската битка* ▶ *Епизод 250*

160

Гарган ти посочва нещо в селцето под вас, което изглежда странно. Явно помощник-вобанът ти има доста силно зрение, защото дори след като поглеждаш с гномската тръба трябва да ти се каже къде да гледаш. А нещата, които виждаш, поразително приличат на колове за акостиране на въздушни кораби.

◘ *Можеш да се спуснеш и да поразриташ селяните какви са тия колове ►Епизод 171*

◘ *Или да зарежеш тая работа и да провериш в капитанския си дневник деня от седмицата. При понеделник, сряда, петък или неделя ►Епизод 140*

◘ *Иначе ►Епизод 150*

161

Лесно е да се каже, но дали е толкова лесно да се направи?

◘ *Ако оценката ти за бойци е 3 или повече ►Епизод 153.*

◘ *Ако е 2 или по-малко, по-добре се откажи и си намали* ***Репутацията*** *с 1, отбележи дневен разход на гориво от* ***400/350*** *либри и провери последните записани в дневника координати:*

◘ *При Г1 ►Епизод 114*

◘ *При Г2 ►Епизод 115*

◘ *При Г3 ►Епизод 116*

◘ *При Д1 ►Епизод 124*

◘ *При Д2 ►Епизод 125*

◘ *При Д3 ►Епизод 126*

162

◘ *Ако оценката ти за* ***Бойци*** *е 4 или по-малко ►Епизод 192*

◘ *В случай че е 5 или повече ►Епизод 182*

163

Спускаш кораба на тридесетина лакти височина над съсипаните хора и животни, които надават агонизиращи стонове. Двама старци, по чудо останали на крака, не оказват никаква съпротива, когато хуарангите ти се мятат отгоре им ги накълцват на кървава каша. Меховете с вино, от които се състои товарът, са почти унищожени. Заради оцелелите един-два от тях сред екипажа ти възникват препирни.

Ако иземеш виното, преди да е станала беля, намали ***Репутацията*** *си с 3.*

Можеш и да оставиш виното на хуарангите си, все пак са го заслужили. Тогава си добави 1 точка **Репутация** *и провери коя кодовата дума имаш:*

*– ако нямаш кодовата дума **„пиво”** – запиши си я;*

*– ако я имаш, но нямаш кодовата дума **„вино”** – запиши си я;*

– ако имаш и нея, явно си доста щедър към екипажа – дано не ти излезе през носа.

*Дневният ти разход е **500/450** либри гориво, като за всяка точка **Гребци над 4** спестяваш по 10 от тях. След като си отбележиш промените в дневника, провери последните записани в него координати:*

◘ *При Г1 ►Епизод 114*

◘ *При Г2 ►Епизод 115*

◘ *При Г3 ►Епизод 116*

◘ *При Д1 ►Епизод 124*

◘ *При Д2 ►Епизод 125*

◘ *При Д3 ►Епизод 126*

164

– Можеш ли да ми кажеш нещо за Гугрикх? – директно минаваш на въпроса ти, а събеседникът ти свива рамене.

– Някои смятат, че плячкосвал по северните слонове на Преградните планини… – поглежда те той с присвити очи.

– А ти какво смяташ? – не му оставаш длъжен и също присвиваш очи, демонстрирайки, че си късоглед или хитър.

– Аз не смятам, аз знам – усмихва се Анадрил.

– Добре де, какво искаш? – малко си поизпускаш нервите, но поне правилно си разбрал, че, без да дадеш, надали ще получиш.

– Нищо особено – вдига ръце той и пуска хитра усмивка – само малко новини от родината.

Въздъхваш и започвате надлъгването, при което ти се опитваш да споделиш колкото е възможно по-малко, а той не ти остава длъжен и е дори още по-пестелив. Въпреки това, научаваш, че Гугрикх вилнее нейде по поречието на река Кардомил и долното поречие на Акрин. Информацията не е от кой знае каква полза, но, ако е истинска, ще ти спести време за търсене.

*Това ще рече, че с Гугрикх вероятно ще се блъскаш на някой от квадрантите с 2 след буквата или на Г3. Запиши си кодовата дума **„поречие”***

◘ *Мини на ►Епизод 61*

165

– Можеш ли да ми кажеш нещо за Гугрикх? – минаваш на въпроса ти, а събеседникът ти само свива рамене.

– Някои смятат, че плячкосвал по северните слонове на Преградните планини… – поглежда те той с присвити очи.

– А ти какво смяташ? – не му оставаш длъжен и също присвиваш очи, демонстрирайки, че си късоглед или хитър.

– Аз не смятам, аз знам – усмихва се елфът и показва два реда големи бели зъби.

– Добре де, какво искаш? – поизпускаш си нервите, но поне правилно си разбрал, че, без да дадеш, надали ще получиш.

– Нищо особено – вдига примирително ръце той и пуска една хитра усмивка – само малко новини от родината.

Въздъхваш и започвате надлъгването, при което ти се опитваш да му споделиш колкото е възможно по-малко, а той не ти остава длъжен и е дори още по-пестелив. Въпреки това, научаваш, че Гугрикх вилнее нейде по поречието на река Кардомил и долното поречие на река Акрин. Информацията не е от кой знае каква полза, но, ако е истинска, ще ти спести няколко квадранта за проверка.

*Това ще рече, че с Гугрикх вероятно ще се блъскаш на някой от квадрантите с 2 след буквата или на Г3. Запиши си кодовата дума **„поречие”**.*

◘ *Мини на ▶ Епизод 128*

166

– Можеш ли да ми кажеш нещо за Гугрикх? – директно минаваш на въпроса ти, а събеседникът ти само свива рамене.

– Някои смятат, че плячкосвал по северните слонове на Преградните планини... – поглежда те той с присвити очи.

– А ти какво смяташ? – не му оставаш длъжен и също присвиваш очи, в знак, че си късоглед или хитър.

– Аз не смятам, аз знам – усмихва се Анадрил и показва два реда големи бели зъби.

– Добре де, какво искаш? – изпускаш си нервите ти, но поне правилно си разбрал, че, без да дадеш, надали ще получиш.

– Нищо особено – вдига примирително ръце той и пуска една хитра усмивка – само малко новини от родината.

Въздъхваш и започвате надлъгването. Ти се опитваш да му споделиш колкото е възможно по-малко, той пък не ти остава длъжен

и е дори още по-пестелив. Въпреки това, научаваш, че Гугрикх вилнее нейде по поречието на река Кардомил и долното поречие на река Акрин. Тази информация не е от кой знае каква полза, но, ако е истинска, ще ти спести няколко квадранта за проверка.

Тя ще рече, че с Гугрикх вероятно ще се блъскаш на някой от квадрантите с 2 след буквата или на Г3.

*Запиши си кодовата дума **„поречие”.***

*Отбележи и дневния разход на гориво от **550/500** либри.*

◘ *Отлети на ►Епизод 106*

167

Отваряш пещта и се хвърляш да изгребваш запалените въглища от нея. На екипажа му трябват миг-два, докато схване какво правиш, но в крайна сметка членовете му последват примера ти и върху гърба на „Дракон” завалява огнен дъжд. Преди той да се издигне до вас, успявате да изхвърлите повечето въглени от пещта. Голяма част от тях се изтърколват по корпуса на „Дракон”, без да причинят сериозни повреди, но няколко все пак отварят грозни димящи язви, от които на талази започва да излиза нажежен въздух.

*Запиши **10** точки **Щети** за противника.*

◘ *Мини на ►Епизод 250 за истинската битка.*

168

– Няма какво да те лъжа – лъжеш най-безочливо ти. – Изпратен съм на разузнавателен полет и главно заради него те разпитвам. Ако мога да си спестя част от усилията, няма да се разсърдя, а и ще остане малко време за грабежи и плячкосване... ей така помежду другото.

– Аха – изсумтява не много убедено Анадрил – благодаря за „искреността” ти. И както обещах – питай и ще и отговоря по същия начин!

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„гора”** или **„поречие”**, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх ►Епизод 176*

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„кула”** или **„двор”**, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост ►Епизод 186*

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„гарнизон”** или **„патрул”**, можеш да го подпиташ за състоянието на човеците в крепостта ►Епизод 196*

169

– Абе съвсем честно да ти кажа – изгъгваш ти, докато вадиш от кесията на кръста си няколко хрупкави парченца печен варовик, – толкоз време гоблините се опитват да превземат крепостта, а все не им се отдава. Сега така и така съм тук, че и с въздушен кораб. Каква по-добра възможност от тази?!

Усещаш се, че си лош домакин и предлагаш на Анадрил да си вземе от варовика, но той тактично отказва:

– Благодаря, но ще се въздържа – вече хапнах доста от никсата, а и не бих желал да се лиша от някой зъб. Също така благодаря за искреността ти. Както обещах – питай и ще ти отговоря по същия начин!

Запиши си кодовата дума ***„пор”****.*

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи* ***„гора”*** *и* ***„поречие”****, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх* ►*Епизод 176*

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи* ***„кула”*** *и* ***„двор”****, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост* ►*Епизод 186*

◘ *Ако нямаш никоя от кодовите думи* ***„гарнизон”*** *и* ***„патрул”****, можеш да попиташ за състоянието на човеците в крепостта* ►*Епизод 196*

170

Торфените блата вонят на петрол. Същият онзи петрол, използван за лампи и фенери. Почти цялата местност представлява торфище, пропито с мазната течност и почти изцяло покрито с мъгли, правещи прекосяването му по земя рисково занимание. На теб обаче не ти се налага да го минаваш пешком. От високо няма и намек за акостиране на въздушен кораб. Гугрикх не е бил по тия места. Теб обаче те блазни друга мисъл и тя гласи „торфът гори”! Проблемът е само да се изкопае при липсата на инструменти.

◘ *Ако решиш, че си заслужава да затъпиш някоя и друга брадва, за да натовариш малко земя на борда* ►*Епизод 206*

Ако имаш кодовата дума ***„дърва”*** *и нямаш кодовата дума* ***„водород”****, можеш да оваляш дървата в избиващия на повърхността мазут. В този случай прехвърли дървата директно като гориво.*

Ако не искаш да се занимаваш с торф, не го прави. Запиши дневен разход от ***600/100*** *либри гориво и кодовата дума* ***„въглища”****. След това спокойно можеш да се върнеш към търсенето на Гугрикх.*

◘ *Мини на* ►*Епизод 116*

171

(*Внимание! Текстът на този епизод се различава от веселяшкия текст в останалата част от произведението, за да покаже, че по време на война се случват и злини!*)

Колкото по-ниско се спускате, толкова по-съмнителна ти изглежда обстановката в селото. На височина триста лакти долу вече трябва да са ви забелязали, защото сянката на кораба покрива земята. Въпреки това липсват каквито и да са признаци на раздвижване. Обяснението за това идва малко по-късно. Селото е превърнато в пепелище.

Докато матросите привързват кораба за осемте кола, които някой е забил дълбоко в земята в центъра на селския мегдан, двамата с Гарган тръгвате из опожареното селище, като той си затананиква някаква мрачна песничка за огън и лед. Повечето къщи са били от кирпичен плет и със сламени покриви. И тези, които не са изгорели до основи, са в ужасно състояния заради дъждовете, валели след пожара. На завет зад една от постройките се виждат следи от лагерни огньове. В пепелищата се търкалят кости. Оттам лъха и воня на мърша.

Насочвате се към най-запазената постройка в селото, която има и частично съхранен покрив, а вътре откривате и местното население, чинно провесено на месарски куки. Трупът на жена, провесена за глезените дори е започнат да се дере, но явно по някаква причина работата е прекъсната. Изскимтяване от дъното на помещението, когато в него влиза и Гарган, привлича вниманието ти и там в своеобразна клетка от клони попадате на няколко парчета плът, оставени за прясно месо, под формата на три голи и мръсни човешки деца, затънали в собствените си нечистотии.

– Хайде, махайте се от тук, бягайте – крясваш им, след като разбиваш клетката и се дръпваш настрани, за да имат накъде да избягат. Те обаче само се свиват едно в друго и заскимтяват уплашено.

– Няма да избягат, Зир-вобан, волята им е пречупена, а и няма къде – казва Гарган. – На поне три обхода околовръст е само пущинак.

– Направи каквото трябва, Гаргане – изръмжаваш и се отправяш към изхода, а с крайчеца на окото си мярваш как гоблинът измъква меча от ножницата на кръста си.

*Запиши си кодовата дума **„лагер"**. Мястото, където е върлувал Гугрикх, няма как да се сбърка.*

*Дневният разход на гориво възлиза на **500/450** либри, като всяка точка за **Гребци** над 3 ти спестява по 10 от тях.*

◘ *Ако останеш на пусия с идеята, че Гугрикх се ще се върне по някое време ▶ Епизод 181*

◘ *Иначе ▶ Епизод 115*

172

◘ *Ако оценката ти за **Бойци** е 3 или по-малко ▶ Епизод 192*

◘ *В случай че е 4 или повече ▶ Епизод 182*

173

Хрумват ти цели две възможности, като всяка си има предимства и недостатъци. Единият вариант е да поискате скачване и, ако от „Дракон" се съгласят, да предприемете абордаж.

Предимствата са ясни – изненада и възможност да превземете кораба. Ще бъде велика победа, стига да имаш добри бойци. Все пак на борда на „Дракон" се очаква да има поне двадесетина войни.

Другият вариант е да предприемеш успоредно разминаване и, изхвърляйки рязко голямо количество баласт, да се опиташ да срежеш балона на „Дракон" с винтовете си. Тук обаче ти трябват повече от отлични гребци, които да могат да въртя витлата с достатъчна сила, а малко допълнителна маневреност няма да е излишна.

Ако мислиш, че да нарежеш балона на противника е доста добра идея, провери в дневника за:

*– Кодовата дума **„витло"**;*

*– Оценка за **Гребци по-голяма от 6;***

◘ *Ако отговаряш на поне едно от условията ▶ Епизод 148*

◘ *Може да се пробваш и с абордаж, допирайки двата балона един до друг ▶ Епизод 158*

◘ *В случай че никой от двата варианта не ти отърва, можеш да преминеш към директна конфронтация ▶ Епизод 250*

174

– Какво за него? – застава нащрек Анадрил и връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Как е, що е, какво прави, де се мотае… Такива неща – свиваш рамене и непринудено изсмукваш мозъка от едно кокалче, докато непринудено го наблюдаваш изпод вежди.

– Не бих казал, че е от гоблините, които ми допадат, та ако някой светъл събрат го простреля, докато скитосва из горите ни на югоизток,

въобще няма да се разстроя. Доколкото ми е известно, прави големи поразии по селата на юг от притока на Кардомил, Акрин.

Елфът махва с ръка, все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

*Запиши си кодовата дума **„гора"**.*

Мини на ►Епизод 61

175

– Какво за него? – застава нащрек Анадрил, а, като вижда как гледаш към потрепващите връхчетата на ушите му, пуска косата си, вързана до този момент с лента на опашка.

– Как е, що е, какво прави, де се мотае… Такива неща. Да поддържам разговора – свиваш непринудено рамене и изсмукваш мозъка от едно кокалче, докато го наблюдаваш изпод вежди.

– Не бих казал, че е от гоблините, които ми допадат, та, ако някой светъл събрат го простреля, докато скитосва из горите ни на югоизток, въобще няма да се разстроя. Доколкото ми е известно, прави доста големи поразии по селата на юг от притока на Кардомил, Акрин.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили само общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като накъде си тръгнал…

*Запиши си кодовата дума **„гора"***

Мини на ►Епизод 128

176

– Какво за него? – застава нащрек Анадрил и връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Как е, що е, какво прави, де се мотае… Такива неща – свиваш непринудено рамене и все така непринудено изсмукваш мозъка от едно кокалче, докато непринудено го наблюдаваш изпод вежди.

– Не бих казал, че е от гоблините, които ми допадат, та ако някой светъл събрат го простреля, докато скитосва из горите ни на югоизток, въобще няма да се натъжа. Доколкото ми е известно, прави доста големи поразии по селата на юг от притока на Кардомил, Акрин.

Елфът махва с ръка, сякаш иска да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили само общи приказки, нека да преминем

към по-интересни теми, като новините от севера…

Запиши си кодовата дума ***„гора“.***

Отбележи дневния разход на гориво от ***420/370*** *либри ►Епизод 106*

177

Изкрещяваш заповедта за стрелба и лично се хвърляш към лъковете. За краткото време, в което сте над „Дракон“, успявате да изстреляте по-голямата част от стрелите си. Чудно как някои от подчинените ти съумяват да пропуснат цел на шестдесет лакти под вас, която пречи да видите земята отдолу. Отбелязваш си, че, ако оцелеете, ще трябва да поговориш с тези „таланти“.

Запиши кодовата дума ***„обстрел“.***

Сега е време за важно решение: Дали да използваш запалени стрели или не?

- *В случай, че се спреш на първото ►Епизод 187*
- *Ако пък не би рискувал с огън ►Епизод 197*

178

– Ще ти кажа, що да не ти кажа, все пак от колко време се знаем. Хазараг се изживява като върховен зир-клан, както знаеш. Освен това се опитва да събере целия въздушен флот под своя власт, но предателят Гугрикх не само че не се подчини на любезната му заповед, ами открадна и „Дракон“. Представяш ли си как може да се открадне кораб с дължина повече от триста лакти? Та в общи линии, Хазараг ме прати да го заловя и върна за справедлив процес.

– Справедлив процес за предател? – многозначително повдига вежда Анадрил.

– Е – захилваш се, – има и клауза, че арестантът не е нужно да е жив за справедливия процес. Още никса?

– Благодаря, но ще се въздържа, хапнах доста. Също така благодаря за искреността ти. И както обещах – питай и ще и отговоря по същия начин!

Запиши си кодовата дума ***„плъх“.***

- *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„гора“*** *или* ***„поречие“****, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх ►Епизод 166*
- *Ако нямаш нито една от кодовите думи* ***„кула“*** *или* ***„двор“****, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост ►Епизод 156*
- *Ако нямаш никоя от кодовите думи* ***„гарнизон“*** *или* ***„патрул“****, можеш да го подпиташ за състоянието човеците в крепостта ►Епизод 146*

179

– Е, все едно не знаеш за историята ми с крепостта. Онази нелепа случка…

– Когато съвсем случайно изрита командирът си зад борда?

– Да, и това, но имах предвид, онази нелепица след това, когато едно пишлеме успя да организира защитата на Бялата крепост…

– Капитан Хедрик Лун? Чух, че сега е някъде около столицата…

– Станал е капитан!? Чудесно, не само, че осуети справедливото възмездие, но се е и издигнал, вместо да умре някъде в мъки от срамна болест, както правят повечето от вида му. Кажи ми как да не се ядоса гоблин, на такава несправедливост?

– Добре де, признавам, че си прав до някъде! – неохотно отстъпва Анадрил. И, както обещах, за искреността си ще получиш искреност.

*Запиши си кодовата дума **„пор"**.*

▫ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„гора"** или **„поречие"**, можеш да го подпиташ дали знае нещо за местонахождението на Гугрикх ▶Епизод 166.*

▫ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„кула"** или **„двор"**, можеш да се информираш за състоянието на Бялата крепост ▶Епизод 156*

▫ *Ако нямаш никоя от кодовите думи **„гарнизон"** или **„патрул**, можеш да го подпиташ за състоянието човеците в крепостта, колкото да поразсееш разговора ▶Епизод 146*

180

Торфените блата вонят на петрол. Същият онзи петрол използван за лампи и фенери. Почти цялата местност представлява торфище, пропито с мазната течност, от което чат-пат се надигат криви изродени дървета. Торфените блата са почти изцяло покрити с мъгли, правещи прекосяването им по земя рисковано занимание. На теб обаче не ти се налага да го минаваш пешком. Друг е въпросът дали би имал полза от евентуално кацане, защото не виждаш и намек за акостиране на въздушен кораб. Гугрикх не е бил по тия места.

*Ако имаш кодовата дума **„дърва"** и нямаш думата **„водород"**, можеш да кацнеш и да оваляш дървения материал в избиващия на повърхността мазут. В този случай прехвърли дървата директно като гориво. Запиши си и дневен разход от **600/100** либри гориво и кодовата дума **„въглища"**.*

След това мини на ▶Епизод 116

181

Веднага щом позамаскирате кораба, хуарангите ти изравят скритите запаси от пиво на Гугрикх. За миг дори ти минава през ума, че те предварително са знаели къде са. Обаче възниква друг въпрос. Дали да им дадеш да се подкрепят, разбирай отрежат като кирки, или изрично да изземеш напитките.

◘ *Ако решиш да полеете откриването на Гугрикховото свърталище, си добави 1 точка **Репутация** и си запиши кодовата дума **„вино”** (ако я нямаш).*

◘ *Ако пък твърдо решиш да забраниш пиенето, **Репутацията** ти спада с 3 точки.*

◘ *Каквото и решение да си взел си отбележи новия ден, това че се набираш в същия сектор (Г2) и мини на ▶Епизод 122*

182

Спускаш се до височина от тридесет лакти и, докато матросите закотвят кораба, бойците ти се хвърлят с диви викове върху варварите. Хуарангите са страховити воини и буквално изколват патрула, съставен предимно от голобради момченца.

*Плячкосвате доволно количество брони, мечове и стрели, които могат да се използват за гориво, ако имаш кодовата дума **„водород”**. Ако изземеш плячката на екипажа си, запиши **300** либри гориво и 1 точка **Репутация**.*

*Ако нямаш кодовата дума **„водород”** или не искаш да ощетяваш екипажа си, добави 2 точки към **Репутация** и провери дали имаш записана кодовата дума **„кръв”**.*

*В случай че я нямаш, си я запиши, Ако я имаш, запиши думата **„кървища”** и добави 1 към силата на **Бойците** си. Ако имаш и двете кодови думи, значи си добре въоръжен и няма накъде повече.*

*Разходът на гориво за деня е **450/400** либри. След като отбележиш това, провери последните записани в дневника координати:*

◘ *При В1 ▶Епизод 104*

◘ *При В3 ▶Епизод 106*

◘ *При Г1 ▶Епизод 114*

◘ *При Г2 ▶Епизод 115*

◘ *При Г3 ▶Епизод 116*

◘ *При Д3 ▶Епизод 126*

183

Задаваш на кормчията курс за сблъсък, а хуарангите в близост до теб, вероятно схванали какво си намислил, замръзват на място. Камшикът на Гарган обаче бързо ги освестява и подканва гребците да дадат всичко от себе си за достигане на максимална скорост, макар да разчиташ повече на масата на кораба, отколкото на малкия декоративен шип на върха на балона.

– Зир-вобан, от „Дракон" питат какви са намеренията ни и защо правим такава маневра – докладва матросът, отговарящ за комуникациите, а ти се озъбваш с двеста и четиридесет каратова диамантена усмивка.

– Кажи им: „Хюстън имаме проблем!"

– Зир-вобан, простете, ама това е „Дракон", не Хюстън… – пробва да те върне в реалността матросът.

– Ти! – Посочваш друг матрос на посоки, след като изхвърляш остроумника зад борда. – Просто има кажи, че имаме проблем с витлата и затова предприемаме такъв курс на сближаване. И че може спешно да изхвърля още малко баласт – добавяш злобно, за да ускориш изпращането на съобщението.

Номерът явно минава, защото чак като се озовавате на хиляда лакти от Дракон, там се усещат какво си намислил. Опитът им да избягат от сблъсъка обаче е безуспешен, а самият сблъсък е чудовищен и разтърсващ.

*Намали матросите с един и виж дали това няма да доведе до падане на оценката им. Също така си увеличи **Репутацията** с 2 точки за безкомпромисната разправа с неподчинението.*

◘ *Сега е време да провериш колко ефективен е бил таранът. Провери записал ли си кодовата дума **„корпус"**, и ако я имаш ► Епизод 159*

◘ *Иначе ► Епизод 149*

184

– Какво за нея, крепост като крепост – свива рамене Анадрил, а връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Е, аз от почти две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените навеси над кулите, но бързо ги оправиха отново, та не може да се каца по тях. Предният двор пък е без врати и направо зее навътре.

Елфът махва с ръка, все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

*Запиши си кодовата дума **„двор"**.*

◘ *Мини на ► Епизод 61.*

185

– Какво за нея, крепост като крепост – свива рамене Анадрил, а като вижда как гледаш към потрепващите връхчетата на ушите му, пуска косата си, до този момент вързана с лента на опашка.

– Е, аз от почти две петилетки не съм минавал насам, все нещо се е променило.

–Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените заслони над кулите, но бързо ги оправиха отново та не може да се каца по кулите. Предният двор пък е без врати и направо зее навътре.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили само общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като накъде си тръгнал…

*Запиши си кодовата дума **„двор"**.*

◘ *Мини на ► Епизод 128*

186

– Какво за нея? Крепост като крепост – свива рамене Анадрил, а връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Е, аз от почти две петилетки не съм наминавал насам, все нещо се е променило.

– Да се е променило, не знам. Преди четири зими снегът събори дървените заслони над кулите, но бързо ги оправиха отново та не може да се каца по кулите. Предният двор пък е без врати и направо зее навътре.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем към по-интересни теми, като новините от севера…

И така с общи приказки за севера приключва една приятна вечер.

Запиши си кодовата дума „двор".

*Отбележи дневния разход на гориво от **420/370** либри ► Епизод 106*

187

Даваш знак на хуарангите си да не се свенят с пламъците. Огнена река полита към „Дракон" и голяма част от нея дори го достига. Чуваш възторжените викове на екипажа си, когато в корпуса на противника зейват десетки димящи язви, както и рева на противниците, който не обещава нищо добро.

*Запиши си кодовата дума **„кибрит"**.*

*Всяка точка от оценката ти за **Бойци** носи по 1 точка **Щети** на „Дракон". Към това добави още 6 заради огъня и запиши полученото число в дневника.*

◘ *После мини на ► Епизод 250 за истинската битка.*

188

Отваряш изпускателните клапи до краен предел. Това, че нозете ти не докосват палубата и че е съмнително дали ще успееш да ги затвориш обаче са бели кахъри в сравнение със случващото се над теб.

Изпусканият газ се запалва, превръщайки главния шлюз на върха на балона в истинска драконова паст, бълваща сини пламъци по гондолата на „Дракон". Кърмата на другия кораб пламва и от нея започват да се сипят гориво и хуаранги, които обхванати от демоничните огньове пламват, докато падат към вас.

*Отбележи си, че „Дракон" понася 20 точки **Щети** и провери дали точките ти за **Гребци са повече от 5,** за да те измъкнат преди отломките да се стоварят отгоре ти.*

◘ *Ако отговаряш на това условие те чака ► Епизод 250 и се приготви за истинската битка.*

◘ *В случай че не, имаш проблем ► Епизод 134*

189

Хрущенето на чупещият се скелет на корпуса може да се сравни само със съсъка на разкъсващия се такелаж и паническите писъци на хуарангите на „Дракон", а и на твоите. Виждаш как цели късове от корпуса ти се устремяват към земята заедно с част от екипажа на врага, а камшикът на Гарган отново влиза в действие, за да подкани гребците да се размърдат и да ви измъкнат оттук. Междувременно матросите ти хукват по такелажа, за да оправят щетите, а и за да не ги подканя Гарган.

*Отбележи 10 точки **Щети** за Дракон и намали **Здравината** си с*

*5, като всяка точка на **Матроси над 5** ти спестява 1 от тях. Също така задраскай кодовата дума **„корпус"**.*

Мини на ► Епизод 250 за истинската битка.

190

Акостирате над развалините. Всъщност развалини е силно казано. Има единствено една полукръгла арка, постаментът ѝ и нещо като малко олтарче пред нея. Завързвате кораба за арката и олтара и, докато разпределяш постовете, Гарган идва при теб с интересно питане.

– Зир-вобан, разполагаме с десетина бойни брадви, които не са много за тая работа, иначе съм качил и една джага, ама е само една. За мокра дървесина са ѝ зъбите, та няма да измъчи много хуарангите...

– Добре де, какво се опитваш да ми кажеш? Брадвите са шумни, джагата е тиха, ние сме дълбоко в тила на врага. Наясно съм, че могат да ни чуят, както и знам, че брадвите може да не са толкова ефективни после като ги ползваме по предназначение. Ходи разпредели на пост тия, дето няма да работят, а решението го остави на мене!

*Запиши кодовата дума **„дърва"**.*

Предстои ти избор между бързината и мудността. Дали е по-опасно да ви чуят или пък застояването ще е по-лошото решение? Всичко е в твоите ръце.

- *Ако решиш да използвате и брадвите ► Епизод 203*
- *Ако се придържаш само към джагата ► Епизод 213*

191

При първото доближаване на разстояние за стрелба противниците дават толкова отчайващ залп, че дори една стрела от вашите да улучи, ще имате по-голяма успеваемост. Поглеждаш крака си и правиш лека корекция – добре де, две. Въпросът, който те мъчи сега, е дали да заповядаш ответният залп да е със запалени стрели, което може и да доведе до повече щети, но ще даде идеи на „Дракон", или с незапалени, което пак не гарантира, че няма да те обстрелват със запалени стрели в отговор.

- *Ако решиш да засипеш „Дракон" с огън и жупел ► Епизод 201*
- *Ако решиш само да го преобразиш в таралеж ► Епизод 211*
- *Можеш и да се откажеш от стрелбата и да видиш дали противникът няма да се предаде пред мощта на добрата ти воля. Тогава си запиши кодовата дума **„сух"** и върви на ► Епизод 221*

192

Спускаш се до височина от тридесет лакти. Матросите чевръсто закотвят кораба, а бойците ти се хвърлят с диви викове да напоят кривите си мечовете с кръвта на варварите. Хуарангите са страховити воини, но този път явно си надценил силите им. Голобрадите момченца, които съставят патрула, видимо са решени да оживеят и буквално изколват бойците ти, след което, окрилени от победата, налитат на кораба.

Можеш да се измъкнеш срещу зануляване на оценката ти ***за Бойци,*** *загуба на* ***10 точки Здравина (5,*** *ако имаш кодовата дума* ***„корпус”),*** *загуба на 2 точки* ***Репутация*** *и разход от* ***450/400*** *либри гориво. След което малко гузно можеш да провериш последните записани в дневника координати:*

◘ *При В1 ►Епизод 104*

◘ *При В3 ►Епизод 106*

◘ *При Г1 ►Епизод 114*

◘ *При Г2 ►Епизод 115*

◘ *При Г3 ►Епизод 116*

◘ *При Д3 ►Епизод 126*

Другият вариант е да им покажеш къде зимуват раците и да опиташ контраофанзива. За целта обаче трябва да отговаряш на поне едно от двете условия:

– 6 или повече точки ***Матроси***

– 12 или повече точки ***Репутация***

◘ *Ако това е така, продължи на ►Епизод 143*

193

Изненадата е първата стъпка към успеха, макар към момента почесто да си го постигал с измама. Сега трябва да докажеш дали си научил нещо от годините въздухоплаване.

Всъщност вариантите са два. Можеш да пробваш да се гмурнеш под „Дракон” и да ползваш предимствата на някоя от технологиите, които си прикачил на кораба. Или при сближаването спешно да изхвърлиш баласт и да прелетиш на противниковия кораб – което ще ти отвори нови възможности.

◘ *Ако се спреш на спускането ►Епизод 157*

◘ *Ако предпочиташ ти да си отгоре ►Епизод 147*

◘ *Можеш и да зарежеш тия работи и директно да преминеш към атаката ►Епизод 250*

194

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил, а връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Колко е голям гарнизонът на крепостта, често ли пускат патрули? Добре ли се хранят и често ли тренират? Такива ми ти работи – уточняваш ти кръстосвайки пръсти зад гърба си.

– Ами до шести крепостта ще е пълна, а и се чакат нови попълнения, след това ще се разпръснат на редовните патрули из околността. Самите патрули никога не са под двадесет души. Не че са ме канили на вечеря, но, доколкото дочувам, се хранят в западния вътрешен двор и тренират на закрито в източния.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

Запиши си кодовата дума ***„гарнизон"*** *.*

Мини на ►Епизод 61

195

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил, а като вижда как гледаш към потрепващите връхчетата на ушите му, пуска косата си, вързана до този момент с лента на опашка.

– Колко е голям гарнизонът на крепостта, често ли пускат патрули? Добре ли се хранят, често ли тренират? Такива ми ти работи. – лъжеш не много добре ти.

– Ами до шести крепостта ще е пълна, а и се чакат нови попълнения, които след това ще се разпръснат на редовните патрули из околността. Самите патрули никога не са под двадесет души. Не че са ме канили на вечеря, но доколкото дочувам се хранят в западния вътрешен двор и тренират на закрито в източния.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като накъде си тръгнал…

Запиши си кодовата дума ***„гарнизон"****.*

Мини на ►Епизод 128

196

– Какво за тях? Човешките занимания не ме вълнуват особено – прозява се Анадрил, а връхчетата на ушите му леко потрепват.

– Колко е голям гарнизонът на крепостта, често ли пускат патрули? Добре ли се хранят, често ли тренират? Такива ми ти работи. Питам колкото да поддържам разговора – лъжеш не много добре ти.

– Ами до шести крепостта ще е пълна, а и се чакат нови попълнения, които след това ще се разпръснат на редовните патрули из околността. Самите патрули никога не са под двадесет души. Не че са ме канили на вечеря, но, доколкото дочувам, се хранят в западнияния вътрешен двор и тренират на закрито в източния.

Елфът махва с ръка все едно да прогони досадно насекомо, след което подхваща:

– Но стига сме си говорили общи приказки, нека да преминем на по-интересни теми, като новините от севера…

Приказката потръгва и дори се налага да изземете една от никсите на екипажа, за да имате достатъчно мезе.

Запиши си кодовата дума „гарнизон" и отбележи дневния разход на гориво от 550/500 либри ► Епизод 106

197

Около върховете на гоблинските стрели винаги има омотано и снопче кълчища, което лесно се пали, а и е много ефектно да заливаш противника с река от огън, особено през нощта, но нещо ти подсказва, че точно сега това не е добра идея. Разпорежданията ти стрелите да не се палят водят до разочарована глъчка, но едно-две изплющявания с камшика на Гарган слагат край на недоволството.

Корпусът на противника настръхва като таралеж от залпа ви, а враждебният рев на екипажа му не вещае нищо добро.

Всяка точка от оценката ти за ***Бойци*** *носи по 1 точка* ***Щети*** *на „Дракон".*

Мини на ► Епизод 250 за истинската битка.

198

Сам не разбираш как успяваш да затвориш клапите, но по-важното е, че вече крещиш заповеди за изхвърляне на баласт, а хуарангите ти са истински професионалисти, опре ли до изхвърляне на нещо зад борда. Да не говорим, че това е и най-удобният момент за разчистване на сметки. Двеста либри гориво и един матрос политат към земята. Надяваш се само да не е оня, дето ти дължеше пари от последната игра на прескок. После корабът се разтърсва от удара в гондолата на „Дракон".

◘ *Приспадни си разхода на **200** либри гориво и един матрос и, ако това променя оценката за **Матроси**, го отбележи в Дневника.*

*Провери имаш ли кодовата дума **„корпус”**.*

◘ *Ако си я записал ►Епизод 189*

◘ *Иначе ►Епизод 199*

199

Хрущенето на чупещия се скелет на корпуса може да се сравни само със съска на разкъсващия се такелаж и писъците на хуарангите на „Дракон”, а и на твоите. Разкъсванията в корпуса ти водят до бърза загуба на височина, а камшикът на Гарган отново влиза в действие, за да подкани матросите да оправят щетите, нанесени на кораба от вобана му. Междувременно гондолата на „Дракон” се е изместила и отгоре ви заваляват запалени въглища и гоблини.

*Виж дали имаш кодовата дума **„водород”**. Ако това е така ►Епизод 284*

*Ако не притежаваш това достижение на съвременната гномска технология, отбележи 5 точки **Щети** за „Дракон” и загуба на 10 точки **Здравина** за теб, като всяка точка за **Матроси**, ти спестява по 1 от тях.*

После мини на ►Епизод 250 и стига игрички, време е за битка.

200

– Кораб на хоризонта – викът на юнгата прокънтява над палубата като гробовна камбана, а внезапно секналият вой на вятъра сякаш засилва силата му. Огромен въздушен кораб изплува от ниските облаци и преминава пред изгряващото слънце, обагрящо балона му в цвета на прясна кръв. „Дракон” просто не може да се сбърка. Със своите двеста и петдесет лакти дължина той е най-големият въздушен кораб, порил небесната шир от Голямата битка насам. Дори оттук можете да чуете жуженето на шестте му витла, всяко от които двойно по-голямо от вашите. А екипажът му наброява повече от шестдесет хуаранги. Не е лесно да решиш дали размерите или численото превъзходство са по-плашещи. Всъщност дори и да си мислил да избягаш, надали би могъл, а и все пак целта ти е да победиш този Голиат. Някак!

◘ *Можеш да пристъпиш към директна конфронтация ►Епизод 250. Там попадаш, и ако имаш кодовата дума **„вино”**, защото хуарангите ти явно са се почерпили за кураж и няма да могат да изпълняват сложни маневри.*

TANGRA

▪ Ако героят ти е Сърт, ти хрумва гениалната на пръв поглед идея да тараниращ противника ►Епизод 183

▪ Ако играеш с Фик, освен опцията за пряко нападение можеш да опиташ да подлъжеш врага с някоя гномска хитрина ►Епизод 173

▪ Ако си избрал Рик, би могъл да опиташ да приложиш натрупания си опит с изненадваща и коварна маневра ►Епизод 193

201

Всички, освен гребците и двама матроси, се изсипват на левия борд на гондолата. Четири факли от борови клечки се запалват между групичките и върховете на стрелите, омотани в кълчища, се надвесват на тях. После над „Дракон" се появява второ звездно небе. Огнените дири сякаш показват пътя, по който пристига колесницата на огнения бог, за да стовари праведния си гняв си върху Гугрикх и компания.

*Провери дали имаш кодовата дума **„обстрел"**.*

*В случай, че това е така, хуарангите на Гугрикх вече ти поназнайват номерата и успяват да отдръпнат кораба, понасяйки едва 10 точки **Щети.***

*Ако не си го обстрелвал досега, „Дракон" понася **Щети,** равни на 6 + сбора от оценките ти за **Бойци и Матроси.** След като нанесеш промените в дневника си, запиши кодовата дума **„факла"** и мини на ►Епизод 221*

202

Това, което сътвориха хуаранги ти преди малко, ти се вижда като бледа сянка на ответната стрелба. Небето сякаш се превръща в река от огън, която се излива отгоре ви, докато крещиш заповеди на гребците и матросите си. Чак когато успявате да се отдалечите достатъчно, Гарган ти обръща внимание, че от прасеца ти стърчи стрела.

*Запиши кодовата дума **„саламандър"**.*

*▪ Ако разполагаш с кодовата дума **„корпус"**, изкуцукай на ►Епизод 264 да провериш щетите.*

▪ Иначе накуцването ще те отведе на ►Епизод 274

203

Дузина гоблини с брадви и триони в гората са като гладни дървояди в кревата. Само след няколко часа полянката осезаемо е разширила периметър си. Падналите дървета определено са повече, отколкото

бихте могли да отнесете, но, за да ги натоварите, трябва още работа. Най-малкото да се поокастрят трупите. Те са доста по-слабо гориво от въглищата – двеста либри дърва имат стойността само на сто либри въглища. Към момента на кораба сте успели да качите едва половината от възможния товар. Точно тогава по гърба ти пролазват студени тръпки.

*Задраскай кодовата дума **„кървища"**, ако я имаш.*

Провери колко либри можеш да натовариш в момента (най-лесно се смята като видиш колко гориво си изразходвал до сега). Раздели полученото число на две и си отбележи количеството, което си натоварил.

◘ *Сега погледни деня в капитанския дневник. Ако е от понеделник до четвъртък ►Епизод 253*

◘ *В случай че е от петък до неделя ►Епизод 223*

204

Ти, Гарган и още няколко хуаранги-доброволци навлизате в пещерата с извадени оръжия. Пристъпвате леко, а дебелият слой прах заглушава стъпките ви. Двестатина разтега навътре помощникът ти наругава един от хуарангите и го праща да донесе факли.

След тази кратка спирка продължавате доста по-уверено напред и леко надолу. Не след дълго тунелът отново става хоризонтален и дори леко се повдига, докато не достигате до едно от така противните, но типични за всяко подземие разклонения. Разклонението е Т-образно и през него лъха поток от страшна жега, като от ковачница или от огньовете на пъклото.

Левият ръкав представлява стръмно издигаща се вита стълба със старателно издялани и украсени с битови мотиви стъпала. Десният напомня на грубо изсечен коридор, тук-там подпрян с някое бичме. Той се спуска рязко надолу. Потокът на жегата обаче е толкова силен, че не можеш да определиш дали се спуска по стъпалата или идва от тунела.

◘ *В случай че решиш да се изкачиш нагоре ►Епизод 256*

◘ *Ако решиш да се довериш на познанията си по физика, дори да не знаеш какви са те, можеш да тръгнеш по тунела надолу ►Епизод 224*

205

В крайна сметка се оказва, че ще има таен епизод, който бях пропуснал да използвам за играта в първоначалните ѝ ревизии. Пък

и винаги ме е радвало да намеря такъв при други автори от „старата вълна”.

Казвам се Спасимир Игнатов, по-познат в онлайн средите под псевдонима Вилорп. Падам си по настолни и ролеви игри и, разбира се, по книги-игри. Мисля си, че именно заради тях започнах да чета и жадно да поглъщам всяко следващо приключение на любимите си автори. Сред тях е и Любо Николов.

Написах тази книга-игра, защото видях незапълнена част от историята на „Грифона”. А и вероятно си падам малко графоман. За справка гугълни „**А уж беше проста работа**” или посети форума на Аксиом 16.

Освен това, понеже ме досрамя да пиша в началото, искам поне тук да благодаря на Коцето, Киро и останалите приятели, които ме подкрепиха. Благодаря ви!

*А сега си запиши кодовата дума **„заек”** и мини на ▶ **Финал**.*

206

Нареждаш акостиране и даваш заповед да се разчисти част от почвата. За целта използвате мечове и брадви, които не изглеждат много доволни. В крайна сметка хуарангите ти бърза вдяват какво се иска то тях, особено след като Гарган им обяснява с камшика си. В общи линии зареждате кораба с чинно подредени блокчета торф, пропит с петрол, който гори по-добре от въглищата. Въпреки всеобщия ропот от принудителния труд хуарангите признават, че досега, когато са ползвали земя за гориво, тя никога не е горяла.

*Задраскай кодовата дума **„кървища”**, ако я имаш, и прибави 2 точки **Репутация** за решението да използваш торфа за гориво.*

*Ако нямаш кодовата дума **„водород”**, възстанови горивото си до максимум. Запиши и дневен разход от **600/0** либри гориво (защото гориш торф за поддръжка) и кодовата дума **„въглища”**.*

Мини на ▶ Епизод 116

207

Матросите слизат от витловата палуба, единствено за да смажат предавките и то, едва когато те започнат да пушат. Временните приспособления, които сте сложили на витлата, позволяват цялата налична жива сила да се хване за тях. Ти същото си там, рамо до рамо с Гарган, спуснал се отново да разказва истории за децата си – как точно преди да тръгне малкият му син за пръв път казал „убий човека”.

„Дракон" от своя страна явно няма намерение да изпуска плячката си и ви преследва със завидно упорство.

*Ако имаш повече от **25 хуаранги,** някак успяваш да задържиш разстоянието помежду ви по-голямо от хвърлей стрела. Отбележи си, че „Дракон" получава 15 точки **Щети**, докато се опитва да ви догони, вместо да се ремонтира.*

*Ако ли не, „Дракон" постепенно се изравнява с вас и дори без гномската тръба можеш да видиш самодоволната физиономия на Гугрикх, застанал на кърмата му. Отбележи си 10 точки **Щети** за „Дракон" и загуба на 10 точки от **Здравината** на твоя кораб, като всяка точка за **Матроси** ти спестява по 1 от тях.*

◘ *После мина на ►Епизод 241, ако разполагаш с кодовата дума **„тарикат"**.*

◘ *А, ако не, те чака ►Епизод 231*

208

Правилото се потвърждава напълно още щом тръгваш по лявото разклонение. С други думи не те напада мечка. Е, удряш си главата в първите три от поредицата ниски подпорни греди, но след това нещата се оправят, доколкото може да се оправи нещо, което го няма.

На всеки три подпорни греди отдясно има пробит отвор, от който се чува кънтене. Сигурен си в това, защото имаш три отбелязки на челото. Самият коридор завива надясно в плавна широка дъга. Вървиш досадно дълго, докато стигаш до подозрително познато ново разклонение. От едната страна има тунел, който се спуска леко надолу и от него съвсем бледо светлее нещо подобно на сиянието на пещерните плужеци, с които баба ти те плашеше като малък. Напред продължава коридор, идентичен с този, който току-що извървя, а вляво друг грубо изсечен тунел се изкачва вероятно към повърхността, защото ако се изкачваше към дълбините щеше да е странно.

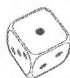
◘ *Ако, нямаш кодовата дума **„ковач"**, може да свиеш вдясно и да провериш наистина ли плужеците ядат приключенци, ►Епизод 238*

◘ *Можеш да свиеш по лявото тъмно разклонение изкачващо се стръмно нагоре, като за целта минеш на 214*

◘ *В крайна сметка може да продължиш и напред към ►Епизод 244*

209

– Е старче, дали пък малко от това няма да ти помогне да си спомниш едно-друго? – Подаваш на мъжа мях с вино. Той те гледа с подозрение известно време, но после поема меха и отпива юнашка глътка. Не и

преди да го подуши де.

В крайна сметка гоблинското отношение и разпивката свършват работа. Старецът се поотпуска и ти разказва за тегобите на селото, които не са никак малко. Като се почне от това, че дори момчета на по тринадесет лета вече отиват на фронта. Мине се през патрулите, които събират каквато стока са успели да завъдят селяните – пак за там, разбира се. И се стигне до разбойническата банда на Бент от Уейн, тероризираща рибарите. Добрата новина, свързана с нея, била, че бандата пресякла брода Ламанш надолу по реката и вече няколко седмици се вихрила на другия бряг.

– Че какъв е този разбойник, дето толкова ви плаши? – питаш, а старецът се подсмихва и удря още един гълток, преди да продължи.

– Той е огромен воин, толкова силен, че ползва цял бор като оръжие. Мощта му е неизмерима. Веднъж решил да отиде да гледа представление на изроди. Бил чул, че един лилипут с космати краката скачал през пръстен от огън, скрит в собствения му джоб. Та толкова искал да види това чудо, че две дузини здрави мъже не могли да го удържат. Не могли и да го изгонят и горката гадинка трябвало да повтори номера си над двадесет пъти.

– Е що пък се са мъчили да го задържат? – прекъсваш стареца, който ти пуска кръвнишки поглед.

– Аз от де да знам? Не е искал да си плати петачето за вход, предполагам.

– Добре, добре. Моля, продължи! – Вдигаш примирително ръце и леко го подбутваш, защото мехът му ти изглежда твърде олекнал.

– Шайката, която води със себе си, се нарича „Патрул към преизподнята". Всъщност първият патрул се издави в Кардомил преди години, та тоя е вторият, но водачът им е все същият, демоните да го тръшнат! Зловещи твари са тези в патрула, всяват страх със самото си приближаване и… Усмихваш се? Прави го, докато можеш, защото срещнеш ли веднъж Бент или Едрият Уейн, както сам се зове понякога, никога няма да се усмихнеш отново. Главата ти ще лежи на поне два разтега от тялото. Никой не може да ни отърве от него. Кралят се грижи за войската, войската, се разправя с вас… Единствено разбойниците ни обръщат внимание…

Старецът замлъква и се заема да ти доунищожи запасите.

– Ааа – подемаш в опит да спасиш последните глътки от меха.

– Навремето ли? Това ли щеше да попиташ?

– Глърк – избираш най-дипломатичния отговор, тъй като и идея си нямаш за какво говори събеседникът ти.

– Че кой ти помни толкоз отдавна? – продължава той. – Може да е бил добър човек, може да е писал книги за деца… Какво бре, това, че сега децата не могат да четат, не значи, че преди не са могли. Те и сега могат, само някой трябва да им покаже как, децата обичат приказките. Ех, да не беше тази проклета военна криза – завършва патетично той и ликвидира на един дъх остатъците в меха.

– Кълна се в предците си, че, ако срещна нейде този разбойник няма да му позволя повече да ви тормози! – заявяваш ти, докато се надигаш, тъжно гледайки празния мях.

– Мнозина твърдяха същото, момче, ама Бент все още ни взима кокошките. Войниците също де. Ма дано поне ти удържиш на думата си, щото човешката досега не е сработила.

– Сполай ти, дядо! – казваш и опираш чело в ръката му, преди да тръгнеш.

*Запиши си кодовата дума **„бобър"**.*

◘ *Мини на ►Епизод 219.*

210

Гарган идва при теб да ти съобщи, че е забелязал група конници, вероятно принадлежащи към човешки патрул. Това ти дава добра възможност да се разправиш с част от варварите и да вдигнеш бойния дух на хуарангите. Победите, дори и лесни, все пак са победи. А и от един-два грабежа надали ще се развали кой знае колко дисциплината на кораба.

◘ *Ако героят ти е Фик ►Епизод 262*

Иначе трябва да избереш каква тактика ще приложиш срещу варварите.

◘ *Единият вариант е да се спуснете над тях като хищна птица и да ги засипете със стрели ►Епизод 272*

◘ *Другият е да кацнеш нейде пред тях и да им влезеш в открит бой ►Епизод 281*

*Винаги можеш да зарежеш лесната плячка. Тогава си намали **Репутацията** с 1, отбележи дневен разход на гориво от **400/350** либри и провери последните записани координати:*

◘ *При Д1 ►Епизод 124*

◘ *При Д2 ►Епизод 125*

211

Всички, освен гребците и двама матроси се изсипват на левия борд. Стрелите се вадят и се забиват в ръба на гондолата, за да се зареждат по-бързо. После над „Дракон" се спуска нощ посред бял ден. Стрелите ви скриват слънцето, приканвайки господаря на нощта да стовари праведния си гняв си върху Гугрикх и компания.

*Провери дали имаш кодовата дума **„обстрел"**.*

*Ако да, хуарангите на Гугрикх вече ти поназнайват номерата и успяват да отдръпнат кораба си, понасяйки едва 5 точки **Щети.***

*Ако не си го обстрелвал досега, „Дракон" понася щети равни на сбора от оценките ти за **Бойци и Матроси.** След като отразиш промените в дневника, си запиши си кодовата дума **„сух"**.*

Мини на ► Епизод 221

212

Това, което сътвориха твоите хуаранги досега, ти се вижда като бледа сянка на ответната стрелба. Над вас все едно се спуска нощ. Река от смърт се излива отгоре ви, докато крещиш заповеди на гребците и матросите си. Едва когато успявате да се отдалечите достатъчно, Гарган ти обръща внимание, че от прасеца ти стърчи стрела.

▫ *Ако разполагаш с кодовата дума **„корпус"**, изкуцукай на ► Епизод 264 да провериш щетите.*

▫ *Иначе накуцването ще те отведе на ► Епизод 274*

213

В най-добрите традиции на бригадите, двама работят, а десет кибичат и дават акъл. След няколко часа усилено дърворязане на борда на кораба има 800 либри подредени в спретнати купчинки дърва. Не че е малко, ама и много не е. Дървата са доста по-слабо гориво от въглищата. Двеста либри от тях има стойността на сто либри въглища. На небосвода дори изгряват първите звезди и започва да те терзае мисълта дали не се задържахте твърде дълго тук. Добрата новина е, че Гарган не е оставил кибиците да кибичат и, прилагайки аргументи като камшика си, привежда кораба в ред.

*В случай че си имал някакви щети по него, възстанови 2 точки от **Здравината** му.*

▫ *Ако решиш да продължиш с дърворязането, докато допълниш товара ► Епизод 243.*

▫ *Ако благоразумието надделее ► Епизод 233*

214

Кибичиш си насред едно Т-образно разклонение. В лек пристъп на клаустрофобия се оглеждаш във всички посоки, доволен, че си завършил начално образование и можеш да ги преброиш. Единият тунел се издига стръмно нагоре под формата на стълбище. Стръмно стълбище с губещи се стъпала, които същевременно изглеждат болезнено твърди.

Надолу пък се спуска друг грубо изсечен в скалата тунел, все едно пробиван само със силата на яростта и юмруците. В тази посока се носи някакво топло течение, но не можеш да определиш дали се спуска или се изкачва.

Третият тунел си изглежда съвсем редовно изкопан – първо се спуска леко, но след кратка проверка установяваш, че по-натам започва не много стръмно изкачване.

- *Ако решиш да се пробваш със стълбите ►Епизод 256*
- *Ако искаш да се спуснеш по тунела надолу ►Епизод 244*
- *Третият вариант е най-скучният, а именно към ►Епизод 234*

215

Можеш да се гордееш със самия себе си и с далновидните си решения преди полета. То и друго не се очакваше – все пак си зир-вобан, нищо, че само от няколко дни.

С поредица от ловки маневри и виражи извеждаш на два пъти кораба в гръб на „Дракон", доколкото един балон има гръб. На два пъти Гугрикх ти се измъква на косъм. Накрая обаче го притискаш в едно низходящо течение и със злорада усмивка се присъединяваш към стрелците на носа, пускайки няколко стрели по противника, преди да се върнеш на щурвала.

*Запиши си, че „Дракон" понася 10 точки **Щети**, а ти губиш 5 точки **Здравина.***

- *Ако все още можеш да летиш, продължи на ►Епизод 236*

216

Приемаш предизвикателството на Гугрикх. Изправяш се лице в лице срещу опасността – тъй де, от двеста лакти разстояние и зад гърбовете на верните ти хуаранги като жив щит, и с истински дъбов щит в ръце. Все пак засега си живял повече от последния Зир-вобан и не ти се ще да си разваляш серията.

Ето че идва решителният миг. Двата въздушни левиатана се

изправят един срещу други започват да ускоряват. Оттук можеш да чуеш свистенето на шестте витла на „Дракон”, въпреки скърцането на предавките на твоите. „Дракон” ще премине вдясно от теб. Хващаш се здраво, готов да блокираш левите витла и се сещаш още нещо… Разстоянието помежду ви е твърде голямо и Гугрикх ще има време да реагира.

*Провери имаш ли кодовата дума **„витло”**.*

◘ *Ако отговорът е Да ► Епизод 227*

◘ *Ако е Не ► Епизод 237*

217

Започваш да изхвърляш баласт, гориво, чужди лични вещи и протестиращи срещу посегателството над личните им вещи. А корабът бързо се издига. Гугрикх обаче няма намерение да ви остави толкова лесно и от „Дракон” също полита аналогичен асортимент. Докато хвърляш една кожена надуваема кукла се замисляш какво ли ще си кажат онези, върху които вали този странен дъжд. На десет хиляди лакти височина Дракон започва да забавя изкачването си…

*Ако имаш кодовата дума **„водород”**, ти продължаваш да се издигаш без усилия и дори го обстрелваш. Отбележи, че „Дракон” получава 15 точки **Щети**.*

*Ако ли не, „Дракон” се изравнява с вас и дори без гномската тръба можеш да видиш самодоволната физиономия на Гугрикх, застанал на кърмата му. Отбележи, че двамата си взимате по 10 точки **Щети** (и извади твоите от **Здравината** на кораба), като всяка точка на матроси ти спестява една от тях.*

◘ *После мина на ► Епизод 241, ако разполагаш с кодовата дума **„тарикат”**.*

◘ *Ако не продължи на ► Епизод 231*

218

– Здравей! Аз съм повелител на въздушен кораб и древен архивраг на джуджетата, ама дали все пак не може да сме приятели? И извинявай, че нахълтвам така… – започваш подготвената си реч и едва след това осъзнаваш, че можеше да спестиш част от нея. Съдбата избира точно този момент да препъне краката ти в нещо на пода, поразително приличащо на стъпало или праг. Изреваваш зловещо и болезнено. После, за да се спасиш от размазване в пода инстинктивно размахваш ръце и се улавяш за първото, което ти попада – внушителен меч подпрян на стелаж с още мечове. Правиш няколко крачки напред, все още мъчещ се да запазиш

равновесие и размахвайки предизвикателно меча, с което определено привличаш вниманието на джуджето. То от своя страна свива в юмруци неприятно мускулестите си ръце.

■ *Ако решиш, че нещата така и така са тръгнали лошо и няма накъде да се влошат повече, можеш да заповядаш атака на ▶ Епизод 222*

■ *Ако опиташ да обясниш на джуджето, че въпреки нахлуването си, не му мислиш злото. Тъй де, вероятно има някакъв минимален шанс около едно на милион да ти повярва. Ако се чувстваш късметлия ▶ Епизод 232*

■ *Последна, но не и по важност, е възможността да драснеш в обратна посока, преди домакинът да си извади погрешни впечатления за теб. Този мъдър ход можеш да направиш на ▶ Епизод 244*

219

Тикваш в ръцете на стареца кесията си с няколко къса самородно злато, нареждаш да се разтовари малко храна за селището и след това отново потегляте на път.

*Запиши си кодовата дума **„пъстърва”**.*

*Дневният ти разход гориво е **450/400** либри, като за всяка точка **Гребци над 4** спестяваш по 20 от тях.*

■ *Продължи към ▶ Епизод 124*

220

– Кораб дясно на борд – викът отеква над палубата въпреки воя на вятъра. Припряно се покачваш на кърмовата надстройка, докато Гарган размахва камшик, за да ускори подготовката на екипажа за битка. Корабът обаче е доста по-малък от „Дракон” и дори от твоя. Едва стотина лакти и четиривитлов.

– Поддържай курс на сближаване, Гаргане. Ще можем да разменим няколко думи с приятели – казваш с усмивка, прибирайки гномската тръба. – И отмени бойната тревога. „Дракон” още не смее да ни излезе насреща.

– Тъй вярно, Зир-вобан! – Удря юмрук пред сърцето си помощникът ти и пак размахва камшика. – Гребете, кучета, още не е дошло време да мрете!

След около четвърт свещ време успявате да се преборите с вятъра и се доближавате на достатъчно разстояние до другия кораб, за да се виждат позивните сигнали без помощна тръба, каквато вобанът му очевидно няма. Чувате приветствените викове на екипажа отсреща.

Първият сигнал към вас е предложение за скачване. То изглежда обосновано предвид вятъра, който може да ви откъсне едни от други при някой по-мощен повей.

*Запиши си кодовата дума **„сянка"**.*

◘ *Ако героят ти е Рик, отиди на ► Епизод 269*

◘ *Иначе може да се сближите, при което се хвърлят няколко въжета, балоните се допират един до друг и между гондолите се прекарва импровизиран въжен мост. За този избор продължи на ► Епизод 279*

◘ *Другият вариант е да ползвате позивните, но разговорът чрез тях отнема време, а и може другият вобан да се засегне ► Епизод 259*

221

Ако се съди по суматохата на палубата на „Дракон", Гугрикх не само няма намерение да се предава, но и ти е замислил пъклена изненада. Изненада, изненада, колко пък да е изненада. Щом поглеждаш през гномската тръба, виждаш, че шейсетина стрелци са готови да ви направят на решето

◘ *Ако разполагаш с кодовите дума **„кибрит" или „факла"** ► Епизод 202*

◘ *Ако имаш само думата **„сух"**, продължи на ► Епизод 212*

◘ *Ако не отговаряш на нито едно от условията по-горе, си омешал нещо в Дневника. Занули щетите на „Дракон" и се върни на ► Епизод 200*

222

Изненадата е най-силното оръжие или така поне си чувал. В случая това, което следва, е доста болезнено, защото единственото, което прави джуджето, преди да парира първите ви удари, е да пусне един меланхоличен поглед, подкрепен с дваж по-трагична въздишка.

Първият гоблин, налитащ с високо вдигната брадва, е посрещнат от ъперкът, който, освен че го запраща няколко разтега назад, го лишава и от ботушите му, останали на място. Вторият следва примера на другарчето си, но след десен прав в главата, докато третият се разминава леко и левачката на джуджето просто го свива на кълбо в краката му, след като намира стомаха му. После джуджето хваща наковалнята си с две ръце и, ползвайки я като тояга, помита втората вълна нападатели. А теб почва да те сърби под лъжичката. Дали не е време да се хвърлиш в боя?

◘ *Ако героят ти е Рик, той мъдро си плюе на петите към ► Епизод 252. Там отиди, и ако решиш да предприемеш тактическо отстъпление.*

▫ *Ако първите жертви не те притесняват и си твърдо убеден в превъзходството ви ▶Епизод 242*

223

Потреперваш и се загръщаш по-плътно в наметалото си от никси. Може би само ти се е сторило. Може би онази сянка между дърветата бе игра на светлината. Може би ти се е причул петел дълбоко в тая гора. Може би можебитата са станали твърде много, за да не им обърнеш внимание?

▫ *Ако решиш, че е крайно време да отлитате ▶Епизод 233*

▫ *Така и така ви остава само да натоварите готовите трупи, никой не е казал, че трябва да си счупите краката от бързане и да зарежете „плячката" си. Ако мислиш така ▶Епизод 253*

224

Естествено, че топлината се издига отдолу нагоре, все пак си вобан и ги разбираш тия работи. А това, че се замисли беше само хитър ход да пробваш дали останалите са глупаци. Пътят продължава да се спуска надолу и все по-надолу, докато в един момент съвсем отчетливо не започваш да чуваш ударите на чук. Проблемът е, че не можеш да определиш дали те идват от лявото или дясното разклонение на тунела. За да стане още по-завързано на кръстовището, което си достигнал, има и трето разклонение, спускащо се леко надолу и като че ли в него виждаш светлина, макар и не така ярка, колкото тази от фенерите ви.

▫ *Ако се спреш на лявото разклонение, защото както е известно винаги трябва да поглеждаш първо на ляво, за да не те нападне мечка ▶Епизод 208*

▫ *Ако тръгнеш по дясното, което бъкел не се различава от лявото, но по смътен спомен в лабиринт винаги трябва да завиваш на дясно, мини на ▶Епизод 228*

▫ *Може да зарежеш тия бабини деветини и вместо звука да провериш светлината, която пък би могла да иде от някой от тия гигантски пещерни червеи с многото зъби, които се изхранват главно със заблудени приключенци ▶Епизод 238*

225

В момента много се радваш на реверсивното витло, което ти сложиха черните гноми, и си страшно доволен, че взе повече гребци, отколкото трябваше.

С поредица от ловки маневри и виражи извеждаш кораба в гръб

на „Дракон”доколкото един балон има гръб. Тъй като при гоблинските летателни съдове гондолата е леко изнесена напред спрямо центъра на балоните, ти можеш да надупчиш опашката му, а и той рискува да стори същото, ако ви отвърне.

Със злорада физиономия се присъединяваш към стрелците на носа и пускаш няколко стрели, преди отново да се върнеш на щурвала.

*Запиши си, че „Дракон” понася 15 точки **Щети**.*

◘ *Мини на ►Епизод 236*

226

Лесно е да се каже „нека избягаме от Дракон”. Въпросът обаче е как да стане това, при положение, че той те превъзхожда в почти всичко. Единият вариант е да разчиташ на екипажа си като впрегнеш всеки един на витлата, вероятно и себе си. Маратонско бягане на две хиляди лакти височина един вид. Другият – да се надяваш, че техническата революция може да помогне и да потърсиш убежище във висините, макар че за там ще ти трябват към 500 либри баласт…

◘ *Ако изборът ти е маратонско бягане ►Епизод 207*

◘ *В случай че си решил да участваш в скоростно катерене ►Епизод 217*

227

Гугрикх обаче си няма и идея колко може да е подъл един зирвобан. Не само му съсипваш плана да те залее с порой от стрели, а и вкарваш в употреба тайно оръжие. Гребците ти развъртат петото витло и корабът ти завива рязко. Същевременно ти дърпаш контра на левите витла, които спират със зловещо скриптене, а гребците им се премятат през глава няколко пъти. Поне един от тях май си чупи врата. Въпреки това целта е постигната – двете ти десни витла се сблъскват с трите на „Дракон” и взаимно се превръщат в трески.

*Отбележи 15 точки **Щети** за „Дракон” и загуба на 10 точки **Здравина** за теб, като всяка точка за **Матроси** ще намали пораженията ти с 1.*

◘ *После иди на ►Епизод 241 за равносметка, ако имаш кодовата дума **„тарикат”**.*

◘ *Или на ►Епизод 231, ако я нямаш.*

228

Правилото се потвърждава напълно, още щом тръгваш по дясното разклонение. С други думи, не се губиш в лабиринта. Предимно защото

тунелът се оказва един изключително дълъг коридор, извиващ се в широка дъга наляво. Отнякъде продължават да долитат ударите на чук, но така и не можеш да се ориентираш откъде. За сметка на това емпирично установяваш, че има трегери на всеки три разкрача. Докато разтриваш за трети път ударената си глава, забелязваш в стената вляво малки отвори, през които по-скоро се промъква, отколкото прониква светлина. Отворите са насочени леко надолу и напред, и явно минават през цялата скала. Ако се движеше в другата посока, нямаше да ги видиш. След още три разкрача отново разтриваш глава и се замисляш за прищевките на съдбата.

Вървиш досадно дълго, докато стигаш до подозрително познато ново разклонение. Вляво има тунел, който се спуска леко надолу. От него съвсем бледо светлее нещо подобно на сиянията на пещерните плужеци, с които баба ти те плашеше като малък. Напред продължава тунел като този, който току-що извървя, а вдясно има друг грубо изсечен коридор, който се изкачва, вероятно към повърхността.

◘ *Ако, нямаш кодовата дума **„ковач”**, може да свиеш на ляво и да провериш наистина ли плужеците ядат приключенци, на ►Епизод 238*

◘ *Можеш да свиеш и по дясно разклонение, изкачващо се стръмно нагоре. За целта иди на ►Епизод 214*

◘ *В крайна сметка може да продължиш и напред по тунела на ►Епизод 244*

229

– Ваше Величество! – работниците падат на коляно и свеждат глави пред благородната Еллара. Тя пристъпва на поруганата поляна и съзира безжалостно повалените дървета. В огромните ѝ, сини като звездното небе очи се появява тъга. Горски исполини, отгледани от семенца, лежат посечени. От гърдите ѝ се откъсва дълбока въздишка и тя обръща поглед към останките на гоблинския въздушен кораб. Дори свален от небето, той изглежда заплашителен и… чужд. Присъствието му поражда в Еллара непривично чувство, каращо я да се плаши от самата себе си.

– Съберете труповете на гнусните твари, всяка частица от тях – в мелодичния ѝ глас се долавят необичайно твърди нотки.

Еллара се приближава до каменния олтар пред арката и протяга длан над него. Изящните ѝ бели пръсти докосват някои от гравираните по повърхността му символи и те засияват с магична светлина. След миг арката потреперва, разслоява се на вградени един в друг пръстени, които започват да се въртят. Внезапно в очертанията ѝ се появява огледално

TANGRA

езеро. Вода, която лекичко се вълнува, без да се стича. Гледка, която можеш да видиш, само ако надникнеш в кладенец.

Нежният глас на елфата звънва в напрегнатата тишина:

– Захвърлете ги през портала! Дори най-дребните късове от тях и всичките им вещи! Нека не остане следа от появата им.

Останалите ѝ се подчиняват безмълвно. Скоро на поляната царят ред и чистота, а езерцето изчезва.

Еллара въздъхва:

– Сега да се погрижим за мъртвите си… – след което добавя със стоманено твърд тон: – А във Вечната гора никога не е стъпвал гоблински крак!

Запиши кодовата дума ***„елф"*** *и намали* ***Репутацията*** *си с 5 точки.*

После се върни на ▶ Епизод 190. Нека приемем, че някъде е станало объркване.

230

Няма съмнение, това е стълб дим. Нареждаш незабавно да се насочите към него. Може би късметът ви се е усмихнал и ще спипате Гугрикх по долна риза.

Да, ама не. Пушекът излиза от димоотвода на пещера в южната част на Северозападните димящи планини. Сравнително изненадващо откривате една от древните скални площадки, правени за акостиране на въздушните кораби от кралството. В самата скала зее богато гравиран вход на пещера. Успявате да привържете кораба към занемарените древни котвени камъни издялани във формата на грифони. Набързо устройвате стан и разпределяте постовете, докато Гарган избира доброволци за навлизане в пещерата.

◘ *Мини на ▶ Епизод 204.*

231

– И сега наистина е време за равносметка. Да бъдеш или да не бъдеш, мъглата се надига, картите са раздадени, залозите са събрани. Трябва да се изправиш очи в очи със страха… Аууч!

– Казах ли ти на тебе да спреш с тия глупости, бе – скастряш матроса и го халосваш пак, и пак. После даваш заповед витлата да спрат и, когато „Дракон" отново се изравнява с вас, димящ и в рани, се провикваш от кърмата:

– Гугрикх, предайте се и ви обещавам бърза и не много болезнена

смърт!

Отсреща в пълното затишие долита дивият смях на вобана, сякаш дори вятърът иска да разбере развръзката на тази битка.

– За кой се мислиш ти бе, жалък търгаш, лижещ задника на Хазараг!?

– Аз съм… – започваш с ясната идея, че говориш повече на екипажа си, отколкото на побъркания вобан насреща.

Кой всъщност си ти и имаш ли право да се наричаш зир-вобан? Провери колко щети е понесъл „Дракон" и към тях прибави ***Репутацията*** *си.*

◘ *Ако сборът надхвърли 60 (65, ако имаш кодовата дума* ***„плъх"****)* ▶*Епизод 270*

◘ *Иначе* ▶*Епизод 265*

232

– Аз… такова… спънах се? – пробваш най-изтърканото извинение на света и се усмихваш широко показвайки удивително много зъби.

За твоя изненада джуджето само махва снизходително с ръка:

– Знам, знам. Все се каня да го разкарам тоя праг, ама все отлагам и виж какво става. Надявам се да не си се ударил много. Батугой се казвам. – Джуджето изтупва ръце в панталоните си и протяга мазолеста длан.

Оказва се, че е намерил пещерата преди година, докато скитал безцелно. Имало доста заготовки за оръжия и затова се заел да ги довърши. Също така нямал нищо против да вземете колкото желаете от оръжията, а и от заготовките, ако смятате, че ще ви свършат работа. Въобще оказва се симпатяга този Батугой.

След това обаче изпада в някакви несвързани брътволевеници за краля на престола, че още било рано и трябвало да изкупи някаква вина. Все неща, които не те интересуват.

Ако нямаш кодовата дума ***„кървища"****, можеш да въоръжиш бойците си подобаващо, както и да добавиш единица към оценката им, след което да я запишеш. Ясно ти е, че ако имаш кодовата дума, отрядът ти вече е въоръжен до зъби.*

Също така, ако имаш кодовата дума ***„водород"****, можеш да възстановиш горивото си до началното му количество, тъй като имаш достатъчно кисела вода, а Батугой щедро ти предоставя нужното желязо.*

Запиши си, че разходът ти за деня е ***0/450*** *либри гориво. Ако*

*оценката ти за **Матроси е над 5,** можеш да възстановиш и 2 точки **Здравина**, ако имаш нужда. А сега продължи:*

▪ *А сега е време да се насочиш към ► Епизод 126*

233

Скоропостижно се изнасяте от Вечната гора. При това съвсем навреме, защото залп стрели ви последва и аха, аха да му се изплъзнете… и ви застига. *(Провери датата в капитанския дневник. Ако е четна, губите един гребец – промени си оценката ако се налага. В случай, че тя е нечетна ви се разминава само с рани.)* Въпреки това неща не са толкова лоши. Сдоби се с малко гориво и установи, че Гугрикх не е толкова тъп като тебе, да се набутва при елфите. Корабът също оцеля. Толкова си доволен, че за момент ти минава еретичната мисъл да разделиш с част от високоградусовите ти запаси с екипажа.

*Ако го направиш, си запиши 1 точка **Репутация** и кодовата дума **„пиво"**, а ако я имаш, си запиши и кодовата дума **„вино".***

*Както беше отбелязано, дървата са по-слабо гориво, ако решиш да ползваш тях и в текста е оказано **ххх/200** либри, трябва да намалиш дървата с 400. Може разбира се да почакаш и да откриеш как да ги превърнеш в хубави въглища. Ако някъде по картата откриеш петрол. Ако пък ти се кажеш да изхвърлиш баласт теглото им си е тегло, не е нужно да изхвърляш гориво, когато имаш дърва и хуаранги на борда.*

*Запи си дневен разход от **600/0** либри гориво.*

▪ *Вече можеш да продължиш към ► Епизод 114*

234

Е, каквото си научил, научил. В цялото това лутане така и не откри Гугрикх, но пък загуби доста време, което можеше да използваш за по-практични неща. И най-важното, гърбът те боли от толкова превиване по тунелите. Даваш знак на Гарган да организира отлитането, докато отиваш да се опънеш на вобанската кушетка.

*Запиши си, че разходът ти за деня е **500/450** либри гориво. Ако оценката ти за **Матроси е над 5,** възстанови 2 точки **Здравина** на кораба, ако имаш нужда.*

▪ *А сега продължи към ► Епизод 126*

235

Ти си истински вобан. Какви ги говоря, ти си същински зир-вобан и приемаш предизвикателствата на въздушния бой според повелите на честта, така че с „Дракон" ще се разминавате, дупчейки се един друг,

докато единият победи, а другия се разбие малко по-късно, но с гордо вдигната глава. Вероятно подпряна с няколко стрели.

*Системно погледнато **Здравината** ти намалява с още 18 точки (10, ако имаш кодовата дума **„корпус”**), а всяка точка, която имаш на Матроси, сваля 1 от щетите.*

◘ *После правите нов заход и продължавате на ▶Епизод 236. Тъй де, ако корабът ти още може да лети.*

236

Примката започва да се затяга, като силно се надяваш да не е около твоя врат. „Дракон” отново предприема маневра за разминаване. Забелязваш обаче, че има доста пробиви по корпуса си и може би ще е добра идея проста да бягаш от него, докато се разпадне от само себе си. Друг е въпросът дали това ще стане и кога. А може би е по-добре да предприемеш решаваща стъпка – например да врежеш витлата си в неговите, лишавайки го от управление. Тъй де, ако ти имаш възможност след това да управляваш, примерно с реверсивен винт, ще е само в плюс.

◘ *Ако решиш да се придържаш към вярването, че проблеми се решават най-лесно като ги избягваш, избягай на ▶Епизод 226*

◘ *Другият вариант е да го даваш коварно и да се опиташ да решиш сблъсъка с бърз удар. Желателно в твоя полза ▶Епизод 216*

237

Чудиш се дали Гугрикх има идея колко може да е коварен един притиснат зир-вобан. Определено съсипваш плана му да те натаралежи. Щом се изравнявате дърпаш контра на левите витла, които спират със зловещо скриптене, а гребците им се премятат през глава няколко пъти. Поне единия от тях чупи врата си. Подлата невестулка Гугрикх обаче усеща какво си замислил и в последния момент се опитва да спаси кораба си. Въпреки това част от целта е постигната – двете ти десни витла се сблъскват с две от неговите и взаимно се превръщат в трески.

*Отбележи си 10 точки **Щети** за Дракон и намали **Здравината** на твоя кораб с 10, като всяка точка на **Матроси** ще ти спести 1 точка от пораженията.*

◘ *После мина на ▶Епизод 241, ако разполагаш с кодовата дума **„тарикат”**.*

◘ *Ако не ▶Епизод 231 за равносметка.*

238

Докато се спускаш надолу по тунела сърцето ти тупти все по-бързо. Баба ти може да е стара вещица и да те плашеше до напикаване, но ти я обичаш. Толкова много, че си си запазил малко рагу от нея във вобанските припаси. За твое щастие обаче светлината не идва от пещерни плужеци. За нещастие тя излиза от китно езерце, пълно с бълбукаща лава в центъра на неестествена пещера.

Пещерата е със скромно обзавеждане, състоящо се предимно от стелажи, отрупани с хладни оръжия. Добре запасена е и с на пръв поглед майсторски изковани брони, шлемове и щитове. Има също и наковалня и едно джудже, което нагрява къс желязо над лавата, след което започва да го налага, струва ти се с гола ръка, докато то цвърчи жално под ударите. С толкова оръжие екипажът ти ще стане истинско страшилище, а и спокойно можеш да ползваш желязото вместо метални стружки. Тъй де, ако ползваш метални стружки за нещо.

Използвай това, че джуджето е с гръб към теб, за да решиш какво ще предприемеш!

*Запиши кодовата дума **„ковач"**.*

◘ *Ако прецениш, че тия юмруци хвърлят твърде много искри, докато налагат желязото, и не желаеш да провериш какво ще хвърлят, налагайки теб, се измъкни по терлици назад към ►Епизод 244*

◘ *Друг вариант е да му скочите на бой. Добре де, той е джудже ковящо стоманата с голи ръце, а вие сте мнозина. Все трябва да имате някакви шансове, нали? Ако се спреш на този вариант ►Епизод 222*

◘ *Третата възможност е да влезеш в пещерата, да протегнеш ръка и да кажеш: „Здравей! Аз съм повелител на въздушен кораб и древен архивраг на джуджетата, ама дали все пак не може да сме приятели? И извинявай, че нахълтвам така". Ако героя ти е Сърт, тази мисъл дори не успява да привлече вниманието ти и си отива с подсмърчане, та ще трябва да се спреш на някой от горните избори. В случай че **не си** избрал да играеш с трола, това си е съвсем реален вариант ►Епизод 218 можеш провериш какво ще стане, ако го избереш.*

239

– Другите да ме вземат – изругава Гарган, когато за пореден път се убожда на губерката нижейки отрязаните уши на парче канап.

– Колко ги докара? – подвикваш весело от мостика, опипвайки мястото на липсващия си зъб.

– Тринадесет – тъжно констатира помощник-вобанът. – Единият от

моите вече беше загубил едно ухо.

Засмиваш се и гордо потупваш огърлицата на собствената си шия. Десет чифта заострени ушенца на връв от елфска четина. Пак добре, че се дореди до оня с много тънки плитчици преди хуарангите ти съвсем да го опасат. Направо да не повярваш колко малко жертви дадохте (че почти всички сте тежко ранени е друг въпрос).

*Отбележи си още трима загинали на постове по твой избор, като намалиш и съответните оценки. Корабът е понесъл символични щети намаляващи **Здравината** му с 5 (2, ако имаш кодовата дума **„корпус"**). Добави си 5 точки **Репутация**, защото се биеш като притисната мангуста.*

*Както беше отбелязано, дървата са по-слабо гориво. Ако решиш да ползваш тях и в текста е оказано **xxx/200** либри, трябва да намалиш дървата с 400. Може разбира се да почакаш и да откриеш как да ги превърнеш в хубави въглища, ако някъде по картата откриеш петрол. Ако пък ти се кажеш да изхвърлиш баласт теглото им си е тегло – не е нужно да изхвърляш гориво, когато имаш дърва и хуаранги на борда.*

*Запиши си дневен разход от **600/0** либри гориво.*

◘ *Продължи към ►Епизод 114*

240

Отваряш докрай клапите на балона, с което гондолата са бухва в земята и лично повеждаш контраатаката. С диви погледи и нечовешки, буквално, крясъци екипажът се хвърля след предводителя си. Гарган отсича главата на най-близкия кон с един замах на лизгара си, а ти стъпваш на гърба на един матрос отскачаш и се стоварваш на седлото на водача на отряда. Конят не издържа двойната тежест и рухва на земята докато промушваш човек през забралото на шлема му. След това почти без жертви довършвате останалите главозамаяли се пишлигарчета.

Намали си оценката за матроси с единица, тъй като не минава без жертви, главно от приятелски „огън".

*Намали **Здравината** на кораба с 5 точки (2, ако имаш кодовата дума **„корпус"**).*

*Добави си 3 точки към **Репутация.***

*Отбележи разход на **500/450** либри гориво, и след тази славна победа провери последните записани в дневника координати:*

◘ *При Д1 ►Епизод 124*

◘ *При Д2 ►Епизод 125*

TANGRA

241

– И сега наистина идва време за равносметка. Да бъдеш или да не бъдеш, мъглата се надига, картите са раздадени, залозите са събрани. Трябва да се изправиш очи в очи със страха… Аууч!

– Казах ли ти на тебе да спреш с тия глупости, бе – скастряш матроса и го халосваш пак, и пак. После даваш заповед витлата да спрат и когато „Дракон" отново се изравнява с вас, димящ и в рани, се провикваш от кърмата:

– Гугрикх, предайте се и ви обещавам бърза и не много болезнена смърт!

Отсреща в пълното затишие долита дивият смях на вобана, сякаш дори вятърът иска да разбере развръзката на тази битка.

– За кой се мислиш ти бе, жалък търгаш, лижещ задника на Хазараг!?

– Аз съм… – започваш с ясната идея, че говориш повече на екипажа си, отколкото на побъркания вобан насреща.

Кой всъщност си ти и имаш ли правото да се наричаш Зир-Вобан?

Провери какви ***Щети*** *е понесъл „Дракон" и към тях прибави* ***Репутацията*** *си.*

▪ *Ако сборът надхвърли 30 ►Епизод 270*

▪ *Иначе продължи на ►Епизод 265*

242

В малката пещера се разразява кървава вихрушка. Смелите ти хуаранги скачат един през друг към омразния враг, който дори да не им е бил омразен, сега определено е такъв. Въпреки численото ви превъзходство, усещаш, че губите битката.

▪ *Ако имаш повече от 30 хуаранги, отбележи загубата на 15 от тях. Все някак успявате да избягате на ►Епизод 252*

▪ *В случай, че численото ти превъзходство не е чак толкова смазващо ►Епизод 282*

243

– Нощта се спусне – луна изгрее, звезди обсипят цял небосвода. Гората шуми, но вятър не вее – Гарган запява протяжна песен.

Матросите спускат от гондолата на кораба въжетата за последния товар дърва, след което и вие ще се качите напускайки това злокобно място, но нещо стяга сърцето ти. Имаш чувството, че нещо ти убягва,

нещо по ръба на сетивата ти. Следи ви. Дебне. Чака изгоден момент, за да ви се нахвърли. Същевременно Небесният ловец, съзвездие оприличавано на елф с опънат лък, изгрява над хоризонта. Въпросният елф, дето е видял ловец в тая подредба на звезди, явно се е натровил със сини гъби преди това. Обаче си е факт, че елфите я боготворят и често не нападат преди тя да изгрее на небосвода.

Провери деня от седмицата в капитанския дневник.

◘ *Ако е от понеделник до четвъртък ► Епизод 253*

◘ *Ако е от петък до неделя ► Епизод 233*

244

След известни перипетии отново си на кръстопът. Тук се пресичат четири тунела. Докато се чудиш как ли се нарича кръстовище на тунели, един пещерен плужек бавно пълзи по тавана към теб, пускайки лиги и предвкусвайки голямо угощение.

Що се отнася до тунелите, първият от тях се спуска надолу и от него се прокрадва бледа светлина. Друг се изкачва стръмно нагоре и изглежда все едно някой го е копал с юмруци. Останалите два поразително си приличат, затова просто за спорта кръщаваш единия ляв, а другия десен.

◘ *Ако решиш да издрапаш по тунела нагоре ► Епизод 214*

◘ *В случай, че си привлечен от левия тунел, по някаква причина. Примерно се сещаш как баба ти винаги е казвала: „Погледни на ляво и няма да те нападне мечка!", тогава ► Епизод 208*

◘ *Разбира се, като изключим факта, че ти сам избра на кое да казваш дясно, в лабиринтите винаги е добре да се върви само на дясно. Доколко тези подземни тунели са лабиринт е друг въпрос. Ако се спреш на дясното разклонение ► Епизод 228*

◘ *Ако пък нямаш кодовата дума **„ковач"**, можеш да провериш какво има надолу, като минеш на ► Епизод 238*

245

–Добре момчета, да им покажем кон боб яде ли! – викаш възторжено. По погледите, които ти се отправят, се досещаш, че момчетата не са схванали смисъла.

– Къде зимуват раците? – пробваш плахо.

– Да се хващате на винтовете рече Зир-Вобанът, мърди смотани – пояснява верният Гарган и развърта камшика си. Поле минава да ти подшушне, че хуаранг и метафора трудно се съчетават. Ти обаче вече

си във вихъра и си и вещо въртиш щурвала в опит да излезеш в гръб на „Дракон".

◘ *В случай че имаш кодовата дума **„витло"** и **Гребците** ти са с оценка **поне 6** ► Епизод 225.*

◘ *Иначе провери дали имаш кодовата дума **„витло"** или оценката ти за **Гребци е 7 или повече** ► Епизод 215.*

◘ *Ако не отговаряш на нито едно от двете условия ► Епизод 255*

246

Настина е изненадващо колко трудна може да бъде комуникацията на две хиляди лакти височина и от двеста лакти разстояние, когато се ползват само флагчета при умерен вятър. Все пак успяваш да разбереш, че корабът се казва „Сянка", а вобанът му има инициалите Дж. М. Дж.. Той плячкосва земите на варварите по заръка на зир-клана на Черните вълци от близо месец.

*Провери имаш ли кодовата дума **„повей"**.*

В случай че я нямаш, реши за какво да го разпиташ:

◘ *Има ли съпротива от страна на местното население ► Епизод 247*

◘ *Дали се е засичал с други вобани и техните въздушни кораби ► Епизод 248*

◘ *Кои области облита и виждал ли е нещо необичайно ► Епизод 249*

*Ако я имаш, силен порив на вятъра ви разделя и отпраща в различни посоки, преди да можете да си довършите разговора. Отбележи дневен разход от **600/500** либри гориво, като за всяка точка **Гребци над 4** спестяваш по 20 от тях.*

◘ *Провери дали вярно си записал координати си (Д2) и мини на ► Епизод 125*

247

– Съпротива, съпротива… колко да има съпротива. Варварска им работа, в последно време дори голобради момченца навличат брони или к'вото успеят да откраднат. Ако 'се тъй изпращат мъжете и момците да са бият с нас, вместо да орат и сеят, земята им шъ запустей и бая трудно шъ я разработим наново. Инак най-голямата ни грижа досега са няколко разбойнишки шайки. В селата има само жени, деца и старци. Ся всъщност са сещам, че са пуснали няк'ви нови патрули. Уж са същите, 'ма юнгата рече, че развявали син байрак вместо цървен, на мен само малко по-кекави ми изглеждат. Обаче ползват няк'ви специални лъкове, дет' стрелят с едни таквизи къси стоманени стрели. Гадна работа е туй, шъ знайш, пробива три ката кожени дрехи наедно с чиляка в тях.

Запиши си кодовата дума ***„вятър“****; а ако вече я имаш, запиши думата* ***„повей“****.*

◘ *Запиши си и кодовата дума* ***„синьо“*** *и се върни откъдето дойде* ► *Епизод 246 или* ► *Епизод 268*

248

– Абе преди една неделя са засякъхме с един ‘убавец. Към̀то триста лакти, с шест витла – ‘арен кораб. Вобанът му, Гугрикх май му викаха, не толкоз. Не рачи да са доближи до мене, все едно съм ня’къв по-долен. А исках да даде малко гориво, че само на дърва караме и е мъка. Както и да е, мизерникът станувал нейде по склоновете на балкана, ‘ма не ще да ми каже дал’ по южното разклонение на Преградните планини или’ по северозападните склонове на Димящите. Все едно е голяма тайна, ръйаш ли, и шъ му са натреса неканен, демоните го ‘зели.

Запиши си кодовата дума ***„вятър“****, а, ако я имаш, запиши думата* ***„повей“****.*

◘ *Запиши си също кодовата дума* ***„склон“*** *и се върни откъдето дойде* ► *Епизод 246 или* ► *Епизод 268*

249

– Повечето фъркам по на юг и рядко пъти са дигам толкоз на север. Случва са да фърчим и южно от столицата на варварите. И щото спомена за нещо интересно, връз задния двор на двореца опнали няк’ви мрежи, явно строят нещо дет’ не щат да го зарнем. Я катапулт, я балиста. Пък преди месец с момчетата разграб… кацнахме да видим к’во прекарва един керван и глей к’ва щуротия имаше в него – бамбукови пръти. Сичкия керван беше само с бамбукови пръти нат’варен. Голямо разочарование за момчетата.

◘ *Запиши си кодовата дума* ***„вятър“****; а, ако я имаш, запиши думата* ***„повей“****.*

◘ *Запиши си също кодовата дума* ***„грифон“*** *и се върни откъдето дойде* ► *Епизод 246 или* ► *Епизод 268*

250

– Решаващата битка се задава! Сблъсък на титани! Гугрикх и неговия Дракон разполагат с ненадмината мощ и сила и досега не са били побеждавани. Претендентът за титлата обаче е не друг, а новия зир-вобан, избран лично от Хазараг. Това, че е нищожество, непознало въздушна битка, не трябва да ви обезкуражава… Аааау!

– Кой ти е разрешил да говориш, бе – халосваш матроса по главата и

замахваш отново. – Я бързо се заемай със задълженията си! Подгответе лъковете и колчаните мърди такива. Да ги натаралежим!

Гърленият ти рев вдъхва кураж на хуарангите, които също надават възторжени ревове, след като хвърлят плахи погледи към Гарган за разрешение.

◘ *Мини на ▶Епизод 191*

251

На смрачаване заривате седмина хуаранги, загинали от раните си. Хората вече са се приближили достатъчно, за да можеш да видиш факлите им, и без да ползваш тръбата. От останалите ти хуаранги трима няма как да се включат в боя и май наистина е време да преосмислиш плана си. Все още може да се придвижите напред и да избегнете сражението, като единственият въпрос е ще ти стигне ли горивото?

*Ако разполагаш с поне **800/700** либри гориво и:*

◘ *Решиш да предприемаш тактическо отстъпление ▶Епизод 261*

◘ *Смяташ, че ще успеете да се справите с човеците, продължи на ▶Епизод 277*

252

Подвита опашка ли? По-скоро начупена и влачеща се по дирите ви. Въобще гадна работа е да бягаш куцукащ и носещ на натъртените си рамене тежко ранени бойни другари, които след няколко завоя се оказват направо мъртви.

Отбележи си загубата на трима хуаранги и преправи оценките в дневника, като имаш предвид и предходни загуби, ако има такива. Можеш сам да избереш на какви постове са били загиналите.

◘ *А сега най-добре направо да драснеш от тази злокобна пещера на ▶Епизод 234.*

253

Само намесата на Шакти те спасява от това в главата ти да се забие първата стрела. Такъв късмет обаче нямат двама от подопечните ти (отбележи си загубата им на избрани от теб постове и промени оценката им, ако се налага). Изведнъж гората сякаш оживява. Клоните на близките дървета се разлюляват. Въздухът се изпълва със зловещо свистене. На поляната пристъпва смъртта.

Образно казано, защото тя е под формата на облак стрели, последван от голямо количество елфи. Остроухите гадинки с техните гнусно зелени сетренца и неприятно синеещи мечове. Вариантите не са

много, за разлика от елфите. Многочисленост и добра екипировка биха ти помогнали в битката.

▪ *Ако героят ти е Сърт ▶Епизод 263*

▪ *В случай че героят ти е Рик или предпочетеш тактическото отстъпление ▶Епизод 283*

▪ *Ако решиш да се биеш ▶Епизод 273*

254

Гугрикх явно усеща, че корабът ти не може да издържи особено на пряк обстрел и, след като прави заход, избълвайки дим и пламъци през раните си, отново са насочва към теб, предприемайки маневра за разминаване и стрелба. Замисляш се дали да му дадеш възможност да ви обстрелва или да опиташ да смените роли. Дали обаче ще можеш да извадиш от ръкава си по-добра маневреност и дали гребците ти са повече от отлични, за да се справят с това, което се изисква то тях?

▪ *Ако просто приемеш разминаването, което така щедро ти предлага Дракон ▶Епизод 235*

▪ *Ако пък смяташ, че можеш да се справиш с предизвикателството на една истинска въздушна битка, продължи на ▶Епизод 245*

255

Гребците ти дават всичко от себе си, но Гугрикх е боен пилот първи ранг, докато ти си търговски вобан, а в допълнение мощта на шестте витла на „Дракон", движени от многократно превъзхождащия ви екипаж, си казва думата. Слънцето преваля една дванадесета от пътя си по небосклона, когато гребците ти почват да грохват, въпреки окуражителните плясъци на гаргановия камшик. „Дракон" просто ви принуждава да приемате разминаването с него като единствена възможна маневра, като преди това успява да пусне и няколко залпа.

Отбележи загубата на 5 точки ***Здравина*** *(2, ако имаш кодовата дума* ***„корпус"****).*

▪ *Премини на ▶Епизод 235*

256

Поемаш нагоре по стъпалата, любувайки се на красивите стенописи, издялани направо в камъка от древните джуджета и показващи епизоди от историята им. Виждаш как някакъв елф се пазари с краля на дребния народ, после ковачите се хващат да направят нещо приличащо на трон с криле на прилеп или дракон. Следват сцени с класическото демонизиране

на гоблините. Битка с чудовищни дракони, където джуджетата си го получават. Отново препирни с гоблините. Група от тринадесет джуджета потегля на някаква мисия. Някакъв дебелак с шейна и островърха шапка с пискюл кара джуджетата да правят кончета и кукли. Поредната сцена, където гоблините са изкарани лоши и... ярката светлина, бликнала ненадейно, те заслепява.

◘ *Примижи докато минаваш на ▶ Епизод 257*

257

Озоваваш се на малка открита площадка. Тя обикаля нещо като малък кух връх, от който си се изкачил дотук. Освен че дъхът ти почва да излиза на кристали, гледката наистина си заслужава. На запад се простира долината на река Кардомил и като присвиваш очи дори забелязваш Вечната гора на елфите да се зеленее като безбрежен океан. На около 50 ръста под теб съзираш корпуса на кораба и щъкащите около него хуаранги. Май играят на „прескок", тяхната кожа!

Северно се издигат склоновете на Димящите планини, а на изток се е ширнала Равнината на Покоя, зад която се вижда другата част на планинската верига. Някои твърдят, че там се намира последният джуджешки град.

Нещо привлича погледа ти на югозапад. Вадиш гномската тръба. Разбира се, може и да виждаш птица, само дето от толкова далече тя трябва да е с размерите на въздушен кораб! Бързо бъркаш в кесията на кръста си и вадиш посдъвканата карта. Ако течението се запази това, което видя, скоро ще се озове в квадрант Д2. Чевръсто прибираш тръбата и картата, след което хукваш надолу по стъпалата.

*Запиши си кодовата дума **„птичка"**.*

◘ *Мини на ▶ Епизод 214*

258

Столицата на кралство Нерея, Зенгалия. Кралският двор.

Злокобен тътен разтърси мрежите опънати над задния двор на кралския дворец. Старият майстор вдигна глава и избърса с ръкав потта от челото си. Под мрежите бе горещо, въпреки настъпващата есен.

– Стига сте се помайвали, а качвайте пещта в гондолата мързеливци такива – извика той към младежите, подпрели се на скрипеца и вперили погледи в далечината. Те не помръднаха и той се покатери при тях, готов да им налее разум с по-твърди средства. Малко над северния хоризонт едно огромно огнено кълбо бавно гаснеше.

– Ха, сигурно някой от проклетите въздушни кораби на гоблините е избухнал. Тъй им се пада на мерзките гадини. Хващайте са на работа да

не ви подпукам и аз. Демоните да ви завлекат дано! – изруга майсторът и всички отново се хванаха за работа.

Е, читателю, това определено не е добър финал, освен ако не си играл на страната на хората. Тогава честито, унищожи два гоблински въздушни кораба.

◘ *Ако пък е станала неволна грешка, върни се на ▶Епизод 220 и продължи от там.*

259

Нещо определено не ти харесва в този кораб и затова учтиво отказваш поканата за сближаване. Точно тогава силен повей на вятъра едва не ви разпраща в различни посоки.

– Ще е истинска мъка да говорите така Зир-Вобан. Дали все пак да не се приближим – предлага Гарган докато пак развърта камшика над гребците стабилизират позицията ви.

◘ *Ако се вслушаш в съвета на помощника си ▶Епизод 279*

◘ *В случай че не искаш по никакъв начин да допираш корпус о корпус с другия кораб ▶Епизод 246*

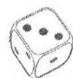
260

Макар да е на брега на реката, селището е и на края на гората, което пречи да се спуснеш рязка и да изненадаш варварите. Две-три голобради момчета се правят на мъже, размахвайки брадви, докато жените грабват децата си и хукват към дърветата. Цялата работа изглежда оттренирана, все едно не им се случва за първи път да имат „гости".

След няколко шамара „мъжете" също побягват към гората. Беззъбият старец, който остава и на чиито зъби явно някой е помогнал да си заминат, пък ти разправя, че не го било страх от тебе, макар да се сгърчва, когато посягаш към меча си. Жалка картинка, на наплашени от беззаконието ширещо се из варварските земи хора. Гарган го подритва няколко пъти, питайки дали е виждал хуаранги, но старецът явно не вдява за какво иде реч. За сметка на това се подмокря, с което не допринася за подобряване на общия си вид. Въобще цялото село дава вид на място, обирано твърде често. Всъщност по-често отколкото може да се възстанови. Става ти гузно, че сипваш сол в раната на хората. Дори и варвари, те не заслужават такова отношение. Мъжете вероятно са принудени да отидат на фронта, а там просто ще бъдат изклани от войните на Хазараг и другите зир-клан.

◘ *Ако имаш някоя от кодовите думи* ***„пиво"*** *или* ***„вино"****, можеш да пробваш да предразположиш стареца ▶Епизод 209.*

◘ *Ако ли не ▶Епизод 219.*

261

Продължавате полета или по-точно пълзенето си на север, а под вас Кардомил постепенно набира мощи и се превръща в Сумрачната река. Тя дълбае скалите и прокарва множество канали през самата клисура, над които стърчат останки от древни мостове. Сред тях откривате друга площадка, но този път вместо изящни черни дракони има разцъфнали дървета от зелен нефрит, ограждащи тъмен вход. Използвайки гномската тръба, оглеждаш площадката внимателно. Тя определено е недостъпна по земя, а и честно казано, екипажът и корабът ти нямат сили да продължат. Нареждаш акостиране, което поразително прилича на сгромолясване. Това въобще не помага на раната на крака ти. Гарган ти помага да слезеш от гондолата и с него се насочвате навътре през входа. Силен повей на вятъра те кара да настръхнеш. Обземат те мрачни съмнения, но продължаваш напред. И ето, достигате просторна зала с изящни мраморни колони, между които провисват като завеси вековни паяжини. На прашния каменен под е струпана огромна купчина скъпоценности. Над нея се подава удивителен трон, който изглежда е изработен от полирано сребро, което по някаква странна магия не е загубило блясъка си, напук на отминалите столетия. От двете му страни се разперват блестящи драконови криле от същия метал. Но най-удивителната находка е в основата на трона. Там сред златото лежи странно кълбо, искрящо във всички цветове на дъгата като огромен скъпоценен камък. Двамата с Гарган се споглеждате и изказвате прозрението си едновременно:

– Драконово яйце!

Точно тогава отвън долитат писъците на екипажа ви.

Запиши кодовата дума ***„яйце"****.*

◘ *мини на* ► *Епизод 288*

262

Да си гном си има и предимства, едно от които е цветното зрение. Гоблините например виждат само в нюанси на сивото, а за тролите няма особено значение дали нещо е синьо или червено – те имат точно една дума за цвят, както и една за растителност.

Използвайки гномската тръба, устройство запазено от Златния век, забелязваш, че патрулът развява син флаг с избродиран на него грифон, което може да е от значение, а може и да не е. Също така войниците под

TANGRA

вас, освен малобройни, са слабо въоръжени и брониран. Ще ти е нужна добра група бойци, за да се справиш с тях. Ако решиш да ги обстрелваш предварително и стрелците ти са поне средна работа, само цепениците на гърбовете им биха могли да ги спасят от смъртта.

Ако имаш кодовата дума ***„синьо”****, ще е добре да си припомниш откъде е.*

Сега трябва да избереш каква тактика ще приложиш срещу варварите. Единият вариант е да се спуснете върху им като хищна птица и да ги засипете със стрели ▶Епизод 272.

Или да кацнете нейде пред тях и разчитайки на добрите се бойци, да ги разпердушиниш в открит бой ▶Епизод 281

Можеш и да зарежеш лесната плячка. Тогава си намали ***Репутацията*** *с 1, отбележи дневен разход на гориво от* ***400/350*** *либри и провери последните записани в дневника координати:*

- *При Д1 ▶Епизод 124*
- *При Д2 ▶Епизод 125*

263

Чутовен рев се надига от гърдите ти. Чуваш как пукнатините по тялото ти се разширяват и разместват докато с едри крачки започваш да набираш скорост срещу прииждащата сган.

Туп.

Туп.

Туп-туп.

Тупа-туп-тупа-туп.

Тупа-тупа-тупа-тупа-тупа-тупа.

Цели чимове трева са изхвърлени от ходилата ти. Елфите са само на десет разтега, пет, три, един… Виждаш как се опитват да се отдръпнат от пътя ти, но се блъскат в събратята си, идващи отзад. Разперваш широко ръчища. Двама елфи от двете ти страни падат като покосени, а двама пред теб просто ги стъпкваш. Леко се извърташ наляво и приклякаш, за да избегнеш един вероятно митрилен мач да ти сцепи главата. Същевременно улавяш с ръка някакъв нещастник за краката и, завъртайки се в кръг, поваляш всички на един елф разстояние от теб.

Гарган също се е включил в боя и размахва бойна брадва с размерите на лизгар. Тъй като от околните дървета долита нов залп стрели, правиш още едно завъртане и запращаш елфа по най-близкото от тях. Без да намаляваш инерция, грабваш глупака в краката ти и го адресираш към следващото дърво. Успяваш да докопаш още един преди „мунициите” ти да избягат. След това отново набираш скорост

избирайки с математическа точност точките А – малко размазано поле около теб, Б – групичка елфи и В – последното дърво, от което още се стреля. Всъщност и идея си нямаш от математика, но знаеш, че тия от точка Б ще ги заболи, а стигнеш ли до В, ще настъпи сезонът на елфопада.

*Запиши кодовата дума **„трол"** .*

Провери дали отговаряш поне на едно от следните условия:

– Да имаш поне 25 живи хуаранги;

*– Да имаш 20 живи хуаранги и кодовата дума **„кръв"**;*

*– Да имаш 15живи хуаранги и кодовата дума **„кървища"**;*

◘ *Ако това е така, преминаваш на ► Епизод 239*

◘ *Иначе, на ► Епизод 229*

264

Матросите ти подскачат по такелажа като панаирджийски шебеци върху гореща ламарина. Повечето стрели така или иначе не са могли да направят големи поразии, благодарение на лентите от ликра, с които е покрит корпусът на кораба.

*В крайна сметка губиш 5 точки **Здравина** (и още 3, ако имаш кодовата дума **„саламандър"**). Всяка единица от оценката ти за матроси над 5 намалява тези щети с 1.*

◘ *А сега, ако корабът ти още не се е разпаднал ► Епизод 254*

265

В последвалата кървава битка все пак се проявяваш като достоен водач. Предсмъртните стоновете на хуарангите ти и тези от Дракон се сливат в едно.Двамата с Гарган сте на кърмата на „Дракон", опрели гръб о гръб и въртите оръжия като бесни дяволи, а в краката ви се стича кръвта на враговете, примесена с тази от собствените ви рани. Далеч долу под вас пламъците жадно поглъщат разбилия се при финалния ви щурм кораб.

Приклякаш и посичаш през краката поредния нападател, след което се отдръпваш от замаха на друг и го промушваш под нагръдника. С шут опитваш да освободиш оръжието си, но то се изплъзва от хлъзгавата ти заради кръвта ръка. Трупът все пак се търкулва надолу по стълбите, събаряйки двама хуаранги. В този момент до главата ти изкънтява звън. Лизгарът на Гарган е блокирал удара на брадвата, насочена към теб. Кимваш с благодарност, той кимва в отговор и гърдите му щръква криво острие на меч.

– Близо бяхме Зир-Вобан – изхъхря Гарган, плюейки кръв и се

стоварва в ръцете ти.

– Близо бяхме – казваш му ти, преди брадвата да намери главата ти.

Е, читателю, явно си изтървал нещо в последната битка. Поеми дълбоко дъх и започни от начало, защото Гарган е прав: близо беше.

◘ *Вариант е да се върнеш и на ▶Епизод 200, опитвайки отново да победиш „Дракон" Понеже все пак стигна до тук дигни си с 2 точки* ***Репутацията*** *преди да опиташ отново.*

266

Бялата крепост е в ръцете ти! Ти си първият пълководец от Златния век насам, който е успял да я превземе и то само с един въздушен кораб и безмерната смелост на хуарангите си. Най-великите трубадури ще съчиняват песни за тази победа. Успя да си осигуриш живот дори след смъртта. Тъжно поглеждаш към двора, където двама от хуарангите пазят последните живи и оковани защитници, а другите трима, които могат да се задържат сами на краката си, са на южната стена. В главата ти отеква предсмъртният хрип на Гарган: „Превзе крепостта, Зир-вобан, но няма да я удържиш само с петима бойци, дори и те да са хуаранги.".

Поглеждаш на юг, където от пътя, виещ се между хълмовете, заградили торфените блата, се издига прашен стълб. Дали онзи войник, когото изпуснахте, вече води подкрепа за крепостта? Дали можехте да се измъкнете, ако корабът не бе изгорял при атаката? Ще можеш ли да се порадваш на това, че вече си легенда? Все въпроси, на които нямаш отговор.

Честито читателю, ти успя да превземеш Бялата крепост. Дали ще я удържиш и дали подкрепленията ще дойдат преди помощта от Хазараг? Това вече е друга история, а търсенето на Дракон за теб приключва на високата шестдесет лакти искрящо бяла стена на крепостта.

Запиши кодовата дума ***„легенда"****.*

◘ *Мини на ▶**Финал**.*

267

Спускаш се до височина от тридесет лакти и, докато екипажът ти чевръсто закотвя кораба, бойците ти се хвърлят с диви викове върху варварите с кривите си мечове. Хуарангите, особено бойците, са страховити воини. Голобрадите момченца, от които е съставен патрулът, вместо да извадят мечове, опитват да използват срещу тях цепениците, които им висят на гърбовете. Е, резултатът е ясен.

Плячкосвате доволно количество брони, мечове и стрели, като

*последните могат да се използват за гориво, ако имаш кодовата дума **„водород"**. Ако иземеш плячката от екипажа, печелиш **400** либри гориво и 1 точка **Репутация**.*

*Ако нямаш думата **„водород"** или не искаш да ощетяваш екипажа си, добави 2 точки към **Репутация**.*

*Освен това запиши кодовата дума **„кръв"**, ако не си го направил досега. Иначе запиши кодовата дума **„кървища"** и добави 1 точка към силата на **Бойците** си. Ако имаш и двете кодови думи, значи вече си добре въоръжен и няма накъде повече.*

*Разходът на гориво за деня е **450/400** либри гориво. След като отбележиш това, провери последните записани в дневника координати:*

- *При Д1 ▶ Епизод 124*
- *При Д2 ▶ Епизод 125*

268

Минаваш по въжения мост след Гарган, стремейки се да не гледаш надолу. Скачванията винаги са те притеснявали, още повече, когато мостът всъщност се състои от три опънати въжета.

– За мен и за целия ми екипаж е чест да Ви приветстваме, Зир-вобан, на скромната ми „Сянка" – изгъгва възрастният брадат гоблин, пристъпвайки напред, подпирайки се на тояжката си. Някакъв гущер изпълзява на рамото му и щом те забелязва променя цвета си, тъй че да се слее с мръсните одежди на гоблина. Като вижда накъде гледаш, домакинът ти добавя извинително

– Папагалите не издържат на студа на тая височина.

Хвърляш предупредителен поглед на Гарган, чиято голяма уста може да се мери само с размера на семейството му. Явно е издрънкал за зир-вобана, докато си се мъкнал по мостчето. Чудиш се какво ли друго е успял да издрънка.

– Позволете на своя верен поддръжник Джаба Майндкрайм Джаджа да ви попита дали имате гориво в излишък – отново заговаря гоблинът като удря почтително юмрук в гърдите си – пък аз мога да ви заема хуаранги, ако имате нужда.

Това продаване на хуаранги за гориво не ти се нравят особено, но като си на „Сянка", правиш като сенчестите.

Срещу 200 либри гориво можеш да вземеш един хуаранг и да го поставиш на какъвто пост решиш. За всеки двама хуаранги, които вземеш и поставиш на едни и същи пост, увеличи съответната оценка с единица. Трябва да се съобразиш само с това, че не можеш да имаш

повече от 16 души на пост. Един хуаранг с екипировката си тежи 100 либри. След като приключиш с размяната, ако въобще си се решил на нея, можеш да поразпиташ за едно-друго.

◘ *Има ли съпротива сред местното население* ►*Епизод 247*

◘ *Дали Джаба Майндкрайм Джаджа се е засичал с други вобани и техните въздушни кораби* ►*Епизод 248*

◘ *Кои области облита и виждал ли нещо необичайно* ►*Епизод 249*

◘ *Ако си приключил с разпитването, провери дали си записал вярно координатите на сектора (Д2) и, след като се разделяте с най-добри чувства, отлети към* ►*Епизод 125*

269

Опитът ти с полетите ти подсказва, че този кораб не е от добре поддържаните. Вероятно екипажът му отдавна е зарязал първоначалната си задача и се е пренасочил към по-доходоносни занимания. Как ще се отрази това на твоя екипаж е друг въпрос. Прави ти впечатление също, че от време на време откъм пещта под балона блъвват множество палюшки, които се изтърколват нагоре по корпуса му. Направо се чудиш как още не са го прогорили.

◘ *Прецени си дали нещо от това е важно, и ако ще предприемаш сближаване* ►*Епизод 279*

◘ *Иначе виж какво ще каже помощник вобана* ►*Епизод 259*

270

Такава битка не е имало от три десетилетия. Далеч долу под вас земята е пропита от кървав дъжд. Небето е обагрено в пламъци и дим. Това просто няма как да не привлече внимание, когато най-сетне противникът ти се устремява към земята, там вече го очакват човеците.

– Гадни лешояди – Гарган размахва ръка към малката армия, която довършва останките на падналия „Дракон" недалеч под вас. Долу има най-малко двеста-триста конници и стрелци. Настина успя да изпълниш мисията, за която беше изпратен, но проклетникът Гугрикх нанесе коварния си удар, преди да полети към бездната. Корабът ти е в отчайващо състояние и все още се държи във въздуха само благодарение на самоотвержеността на матросите. Е, предимно се спуска. А онази дивашка сган долу май е забелязала проблемите ти, защото тръгва подире ви.

*Запиши си кодовата дума **„пир”**.*

*Отбележи разход на **800/700** либри гориво.*

◘ *Ако все още можеш да летиш ▶ Епизод 280, за да опиташ да се скриеш в Сумрачната клисура.*

271

По площадката има следи от огън и дърдонки. Старият дворцов комплекс се оказва отдавна разграбен, вероятно от същите онези варвари, които го сквернят, водейки тук стадата си да пладнуват. Докато хуарангите ти привързват кораба, с Гарган се разхождате из мрачните галерии, отдавна загубили своето великолепие.

– Зир-вобан! – посреща те викът на един матрос. – Погледнете в подножието!

Бързо грабваш гномската тръба и я насочваш в указаната посока. По пътя към вас пъплят човешки бойци. Вероятно ще успеят да ви достигнат малко преди смрачаване.

◘ *Ако решиш да сриташ изтерзаните си хуаранги и да продължите полета напред с подвити опашки ▶ Епизод 261*

◘ *В случай че ти е писнало да бягаш, можеш да дадеш няколко часа почивка и после да се подготвите за бой ▶ Епизод 251*

272

Използвайки за прикритие слънчевата светлина, надвисвате над патрула, след което нареждаш лъковете да се приготвят, а всеки да се хване здраво и да е готов за битка. Възторжен рев разтърсва кораба. Ти отваряш клапите на балона и се спускате като мишелов към нищо не подозиращ мишок. Когато сянката на кораба покрива изцяло патрула, голобрадите момченца, които го съставят, не само не се пръскат като пилци, а на свой ред ви засипват със стрели, просвайки от раз няколко гребци и матроси.

*Можеш да се измъкнеш, намалявайки оценките за гребци и матроси с по 1, губейки 10 точки Здравина (само 5, ако имаш кодовата дума **„корпус“**) и 2 точки Репутация и разходвайки 450/400 либри гориво. След това малко гузно провери кои са последните записани координати:*

◘ *При Д1 ▶ Епизод 124*

◘ *При Д2 ▶ Епизод 125*

Другият вариант е да им покажеш къде зимуват раците, опитвайки контраофанзива. За целта трябва да отговаряш на поне

едно от следните условия:

*– 3 или повече точки за **Бойци.***

*– 12 или повече точки **Репутация.***

◘ *Ако отговаряш на поне едно от двете условия ▶Епизод 240*

273

След кратка молитва към Шакти вадиш оръжие и се впускаш в кървавата драма като проклинаш деня, в който някой тъпак е решил, че предводителят трябва води армията. Затова подемаш тържествена клетва:

– Аз… – Приклякаш и прерязваш сухожилието на елфа пред теб, – първият Зир-вобан от тридесет години насам – скок и кълбо, за да избегнеш приятелска брадва. – Тържествено се къл-нааааа… – раната в рамото ти е дълбока, но пък ножът ти изчегъртва задната част на черепа на врага, минавайки през окото му, – че ако оцелея – опитваш се да подсечеш подло поредният противник, но гадината се оказва пъргава. – Ще въведа правило – замахваш към него колкото да му отвлечеш вниманието от брадвата на Гарган. – Командирът никога… – ритваш следващия в чатала, преди да те е посякъл, докато помощникът ти вади оръжието си от главата на другарчето му, – ама никога… – забиваш ножа във врата му – да не влиза в битката пръв.

Въпросът опира до това дали отговаряш поне на едно от следните условия:

*– Сборът от **Репутацията** и броят на хуарангите ти **надхвърля 50;***

*– Имаш кодовата дума **„кръв”** и сборът от **Репутацията** и хуарангите ти **надхвърля 30;***

*– Имаш кодовата дума **„кървища”** и сборът от **Репутацията** и хуарангите ти **надхвърля 20;***

◘ *Отговаряш ли на едно от тях ▶Епизод 239*

◘ *Иначе ▶Епизод 229*

274

*Въпросът в момента е: имаш ли кодовите думи **„саламандър”** и **„водород”**?*

◘ *Ако разполагаш и с двете ▶Епизод 284. Иначе продължи да четеш.*

Матросите ти се изкачват по такелажа със скоростта на мимове, преследвани от тълпата. Стрелите обаче са нанесли сериозни поражения на кораба.

*Губиш 10 точки **Здравина** и още 6, ако имаш кодовата дума **„саламандър"**. Всяка точка за **Матроси** намалява щетите с 1.*

◘ *Ако корабът ти още не се е разпаднал, те чака ►Епизод 254.*

275

– Хайде, Вобане, не карай екипажа ми да чака – с ехидна усмивка те подканя да продължиш Гугрикх. Отвръщаш му с най-убийствения поглед, на който си способен, надявайки се поне да му докараш стомашно неразположение, и хвърляш поглед надолу. Макар и подлец, той все пак ти оказва честта, падаща се на всеки заловен вобан, а именно под трапа на смъртта, да има вода. Единственият проблем е, че преди да стигнеш до нея, трябва да преминеш през малко повече от две хиляди лакти въздух, във вертикална посока.

– Дали не можем да го обсъдим? – пробваш се за пореден път да покажеш чар.

– О, я стига – махва с рака вобанът и ритва дъската, а на теб ти предстои последният полет в живота ти.

Е, читателю, явно не си преценил силите си, но, преди да достигнеш водата, помисли дали не би могъл да се представиш по-добре.

◘ *Или пък направо мини на ►Епизод 200, за да опиташ отново, като ако държиш на честността намали си **Репутацията** с 5 точки.*

276

Предсмъртните стоновете на хуарангите и защитниците се сливат в едно. Двамата с Гарган сте на крепостната стена, опрели гръб о гръб, и въртите мечове като бесни дяволи, а в краката ви се стича кръвта на враговете, примесена с тази от собствените ви рани. Долу на двора пламъците жадно поглъщат разбилия се въздушен кораб.

Приклякаш и посичаш през краката поредния нападател, след което се отдръпваш от замаха на друг и го промушваш под нагръдника. С шут опитваш да освободиш оръжието си, но то се изплъзва от хлъзгавата ти заради кръвта ръка. Трупът се търкулва по стълбите, събаряйки двама от идващите защитници. В този момент до главата ти изкънтява звън. Лизгарът на Гарган е блокирал удара на брадвата насочена към нея. Кимаш с благодарност, а той кима в отговор, след което от гърдите му щръква острие на пика.

– Близо бяхме Зир-вобан – изхъхря Гарган, плюейки кръв и се стоварва в ръцете ти.

– Близо бяхме – отвръщаш. Този път брадвата намира главата ти.

Е, читателю, явно не си успял да прецениш силите си или обстоятелствата са те запокитили тук. Поеми дълбоко дъх и започни от начало, защото Гарган е прав: близо беше.

◘ *Можеш да се върнеш и на картата и да продължиш с търсенето на Дракон ▶ Епизод 106*

Няма да кажа на никого, че си бил тук. ПА, ако държиш на честноста, си намали Репутацията с 5 точки, преди да продължиш.

277

Предсмъртните стоновете на хуаранги и нападатели се сливат в едно. Двамата с Гарган сте отстъпили до един от черните дракони, опрели гръб о гръб. Въртите мечовете си като бесни дяволи, а в краката ви се стича кръвта на враговете, примесена с тази от собствените ви рани. Долу в урвата пламъците жадно поглъщат унищожения въздушен кораб.

Приклякаш и посичаш поредния нападател, след което се отдръпваш от замаха на друг и го промушваш под нагръдника. С ритник освобождаваш оръжието и разпорваш следващия, дръзнал да ти дойде насреща. Трупът се свлича по купчината мъртви човеци в краката ти. В този миг до главата ти изкънтява звън. Лизгарът на Гарган е отбил брадва, насочена към нея. Миг по-късно мощният му замах отхвърля притежателя ѝ назад. Кимваш в знак на благодарност, а той кимва в отговор. В този момент от гърдите му щръква острие на пика. Надаваш рев, промушваш ръката си под мишницата на бойния си другар и с един замах отсичаш главата на нападателя. Това явно идва в повече на оцелелите врагове и те побягват панически, нивга не видели в едно да се бият живи и умрели хуаранги. Никой от вас няма сили да ги преследва, но знаеш, че препускайки така в мрака, рано или късно ще се озоват в урвата. Първият писък потвърждава тази теория. В същото време ти полагаш главата на Гарган на коленете си.

– Успяхме, Зир-вобан… – изхъхря той, обливайки устните си с кървава пяна и се отпуска в ръцете ти с блажена усмивка.

– Успяхме, Гаргане – казваш и склопяваш очите му.

Запиши кодовата дума ***„клане"****.*

Честито, читателю, не само че унищожи превъзхождащия те враг, а и успя да дадеш добър урок на човеците. Да знаят те кога се изправят пред хуаранги!

Мини на ▶ ***Финал***

278

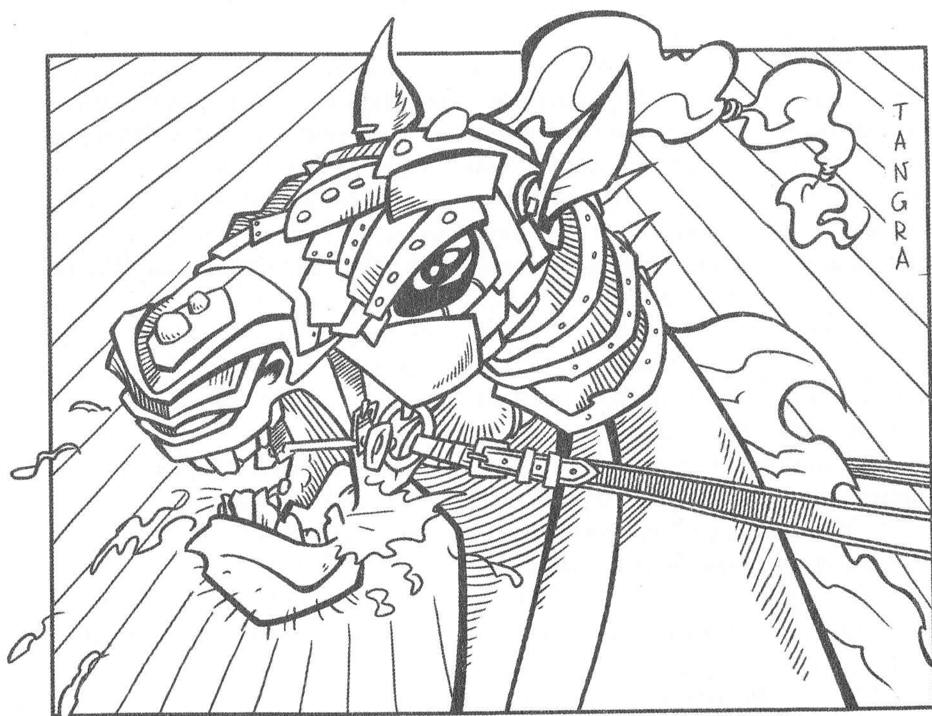
Отваряш докрай клапите на балона, с което гондолата са бухва в земята и лично повеждаш контраатаката. С диви погледи и нечовешки крясъци екипажът се хвърля след предводителя си. Гарган отсича главата на най-близкия кон с един замах на лизгара си, а ти стъпваш на гърба на един матрос отскачаш и се стоварваш на седлото на водача на отряда. Конят не издържа двойната тежест и рухва на земята, докато промушваш човека през забралото на шлема му. След това почти без жертви довършвате останалите главозамаяли се пилищарчета.

*Намали си оценката за **Бойци** с 1, оказва се, че има живи от тия нещастници.*

*Намали си оценката за **Матроси** с 1, тъй като и те дават жертва.*

*Намали **Здравината** на кораба с 5 точки (2, ако имаш кодовата дума **„корпус”**).*

*Добави си три точки към **Репутация**.*

*Отбележи разход на **500/450** либри гориво, и след тази славна победа провери последните записани в дневника координати:*

- *При Д1 ►Епизод 124*
- *При Д2 ►Епизод 125*

279

Задаваш курс за скачване и след няколко чудесно изпълнени маневри корпусите на двата кораба са едва на десетина лакти успоредно един до друг. От пещта на „Сянка”, както разбра, че се казва другият кораб, излизат огромен рояк палюшки, които се изтърколват по корпуса му и отлитат нагоре в момента, в който абордажните куки се прехвърлят помежду ви. Матросите ти действат изключително бързо и, докато тези на „Сянка” още привързват въжетата, твоите опъват въжения мост между гондолите. Затягат го малко повечко и двата балона плътно се опират един о друг, което спомага за предаването на топлината помежду им и по-лесно задържане във въздуха. Гондолите пък леко се накланят една към друга и вече може да приемеш поканата на вобана да му гостуваш.

- *Провери дали си записал кодовата дума **„водород”** и ако да ►Епизод 258.*
- *Ако не ►Епизод 268*

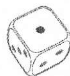
280

Сред скърцането на изтерзаните механизми и стоновете на умиращите хуаранги навлизаш в мрачната клисура, в дъното на която плахо се промъква река Кардомил. Гарган идва при теб да се погрижи за крака ти. На около половин миля навътре в клисурата забелязваш широка скална площадка, изсечена направо в скалите. В белия мрамор зад нея са вградени множество колони от черен базалт, оформени като дракони – пазители на входа. Към площадката водят остатъците от стария път на мрачните елфи. Пътят е разрушен на места, но по него вероятно би могъл да мине някой от отрядите на варварите.

– Да акостираме тук, Зир-вобане – предлага Гарган. – Дори да ни настигнат, ще дадем здрав отпор на човеците.

Нещо обаче те притеснява в това място, нещо не е наред…

- *Ако пренебрегнеш притесненията си, може да кацнете и да опитате да закърпите кораба, преди човеците да са ви догонили ►Епизод 271*
- *Другият вариант е да се вслушаш в повика на подсъзнанието, макар че досега никога не си му обръщал внимание ►Епизод 261*

281

Провери оценката си за бойци!

▪ *Ако е 3 или по-малко ▶Епизод 287*

▪ *В случай че е 4 или повече, прехвърли се на ▶Епизод 267*

282

Отвсякъде го атакуваха врагове, всички тук му бяха врагове и всеки искаше да го убие, да му попречи… Но не, той нямаше да позволи това. Замахваше с двата си топора, а кръвта се лееше навсякъде около него…[6]

Батугой отвори очи. Нима това се случваше отново? Погледна ръцете си, облени в кръв. Не, този път не държеше бойните си топори, но кръвта не бе по-малко. Навсякъде из обителта му имаше трупове. Трупове на малки същества, разкъсани от някаква неджуджешка ярост.

Яростта отново се бе проявила. А мислеше, че я е оставил далеч зад гърба си. Далеч назад при Замъка на престола.

▪ *Запиши си кодовата дума **„джудже”** и, ако си се озовал тук по погрешка ▶Епизод 204*

▪ *Иначе продължи към ▶**Финал***

283

Да отстъпиш пред числено превъзхождащ те и по-добре въоръжен враг, който те е изненадал, не се оказва чак толкова лоша идея. Разбира се, има и последствия. Първо, в екипажа се поражда шушукане, мърморене и сумтене. А и се отваря доста допълнително работа по дупките в корпуса. Положително погледнато обаче сте живи. Толкова живи, че дори ти минава еретичната мисъл да споделиш част от високоградусовите си запаси с хуарангите.

*Ако го направиш, си добави 1 точка Репутация и запиши кодовата дума **„пиво”**, а, ако я имаш, запиши и думата **„вино”**.*

*В случай че мъдро решиш да не даваш на тая сбирщина алкохолици да се натряскат, си намали **Репутацията** с 2 точки заради бягството от битката.*

*Отбележи, че корабът е загубил 6 точки **Здравина**, като спестяваш по 1 от тях за всяка точка от оценката за **Матросите** над 4.*

*Както беше отбелязано, дървата са по-слабо гориво. Ако решиш да ползваш тях и в текста е оказано **xxx/200** либри, трябва да намалиш*

6 Цитат от разказа „Замъкът на престола” от едноименния сборник.

дървата с 400. Може, разбира се, да почакаш и да намериш начин да ги използваш по-пълноценно, ако някъде по картата откриеш петрол. Ако пък трябва да изхвърлиш баласт, теглото им си е тегло и не е нужно да хвърляш гориво, когато имаш дърва и хуаранги на борда.

*Запиши си дневен разход от **600/0** либри гориво.*

▪ *Продължи към ►Епизод 114*

284

Ярка светлина обля южното подножие на Преградните планини - толкова ярка, че слънцето заприлича на бледа луна, засрамено стояща встрани от новия господар на небето. Толкова ярка, че старият ветеран, водещ попълнения към Бялата крепост, закри лице с метална ръкавица.

После дойде и тътенът, оглушителен и разтърсващ. Конете уплашено се вдигнаха на задните си крака, хвърляйки на земята по-неопитните войничета. Накрая слънцето отново стана слънце.

– Какво беше това, демоните го взели? – запита някакво войниче, докато се надигаше от земята. Старият капитан обикновено би го скастрил, но в момента не му беше до войнишки порядки. Поклати глава и отговори по-скоро на себе си:– Такова нещо не съм виждал, откакто с пилот първи клас Понго Белдис разбихме гоблинския кораб Феникс. Както и с участието на въздушния на Негово кралско височество флот. Ех, младост, ех времена… Хайде мърди, дигайте се на конете, че имаме още път до крепостта.

Е, читателю, взриви кораба и може би си изпълнил и мисията си, но за жалост никога няма да разбереш това.

▪ *Или пък… я се върни на ►Епизод 200 и продължи оттам.*

285

Изведнъж чуваш познато свистене, все едно някой е отворил съвсем малко изпускателния клапан. Околните не дават вид да са забелязали звука, но ти знаеш какво значи той, още повече когато сте толкова близо до „Дракон", въздушен кораб, използващ горещ въздух. Оглеждаш се и мяркаш Гугрикх застанал на кърмата на „Дракон" да крещи заповеди. Вдигаш високо юмрук и след малко той те забелязва. После вижда и злобната ти усмивка и по лицето му плъзва маската на страха. След това всичко потъва в бялата светлина на взрива, а над долината в подножието на Преградните планини се посипват хуаранги – подобно на откъснат черешов цвят, понесен от южния вятър… преди да се размажат на земята.

◘ *Поздравления, читателю, ти успя да изпълниш мисията си. Отделен въпрос е дали това е най-добрият край, но с чиста съвест можеш да минеш на* ▶ ***Финала***

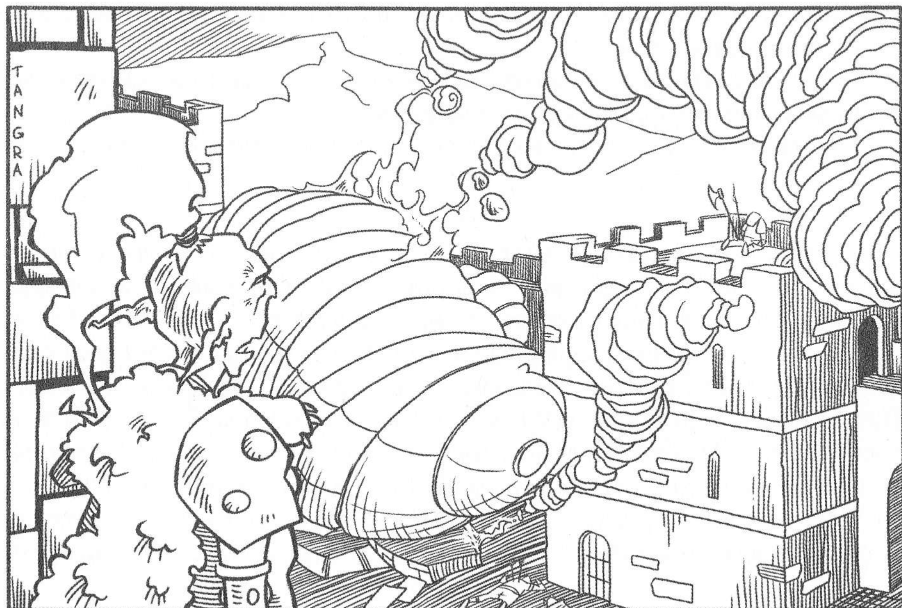
◘ *Или пък да пробваш друг подход на* ▶ *Епизод 200*

286

Избърсваш меча си в трупа пред теб. Пет от седемте кули паднаха снощи, включително цитаделата. Източната кула я превзехте току-що. Последните защитници са се барикадирали в западната кула, но надали ще издържат дълго. Проблемът е, че ти останаха малцина хуаранги, а корабът е на трески. Заглеждаш се на север. Надеждата ти е, че подкрепленията ще пристигнат преди първата атака на варварите. Иначе не виждаш как ще удържите крепостта, нито как ще го направиш, ако хората от последната кула решат да предприемат контраофанзива. Ако оцелееш пък, определено не знаеш как ще застанеш пред жената на Гарган, за да ѝ кажеш, че е мъжът ѝ издъхнал в ръцете ти.

Честито, читателю, ти успя да превземеш Бялата крепост. Дали ще я удържиш и дали подкрепленията ще дойдат преди кралската армия? Е, това е вече е друга история, а търсенето на „Дракон" за теб приключва на високата шестдесет лакти искрящо бяла стена.

◘ *Премини на* ▶ ***Финал****.*

287

Спускаш се до височина тридесет лакти и, докато екипажът ти чевръсто закотвя кораба, бойците се хвърлят с диви викове срещу човеците. Хуарангите са страховити войни, но този път явно си надценил силите си. Голобрадите момченца, които съставят патрула, са твърдо решени да оживеят и буквално изколват бойците ти, след което, окрилени от победата, налитат и на самия кораб.

Можеш да се измъкнеш срещу зануляване на оценката си за ***Бойци,*** *намаляване на* ***Здравината*** *на кораба с 10 точки (само 5 ако имаш кодовата дума* ***„корпус"****), загуба на 2 точки* ***Репутация*** *и разход от* ***450/400*** *либри гориво. След което малко гузно можеш да провериш последните записани в дневника координати:*

◘ – *При Д1 ►Епизод 124.*

◘ – *При Д2 ►Епизод 125.*

Другият вариант е да им покажеш къде зимуват раците и да опиташ контраофанзива. За целта обаче трябва да отговаряш на поне едно от двете условия:

– 6 или повече точки за ***Матроси.***

– 12 или повече точки ***Репутация****.*

◘ *Ако отговаряш на поне едно от двете условия ►Епизод 278*

288

Излизайки навън, попадате на ужасна гледка. Няколко от придържащите въжета са се скъсали и корпусът на кораба ти буквално е разцепен в ръба на скалната издатина. Пореден мощен полъх на вятъра го катурва в бездната, повличайки след себе си двама от опитващите се да го задържат хуаранги. Мрачна решителност се изписва на лицето ти, докато Гарган излива гнева си върху клетниците, разбили шанса ви да занесете безценната си находка на Хазараг.

– Гаргане – крясваш ти, за да надвикаш неговия рев, – още ли пазиш кристала със семейството си?

– Да, Зир-вобан, разбира се – той хвърля един гневен поглед на скупчилия се и посърнал екипаж, след което добавя с притеснение. – той е най-ценното, което имам.

– Тогава се опитай да запомниш образите на семейството си и вкарай това на яйцето в кристала, ще го изпратим да попътува.

– Но Зир-вобан… – опитва се да опонира Гарган.

– Веднага Гарган, това е заповед! А някой от вас да се спусне при кораба и да ми изрови мастилото и пергамента – обръщаш се към

хуарангите. – И по-живо!

Когато най-накрая Гарган идва при теб целия облян в пот, нощта отдавна е паднала. Той те намира да дописваш писмо под светлината на свещта.

– Направи ли го? – питаш, без да вдигаш поглед.

– Да, но беше ужасно трудно и…

– Няма значение. Важното е, че си го направил. Нали можеш да четеш?

О, велики и могъщи Хазараг, привет на теб! Ниско се кланя твоят верен слуга и боец Зир-вобан.

Бързам коленопреклонно да ти доложа за поразителното откритие, което направих в Сумрачната клисура и което в твоите могъщи ръце би могло да обърне изцяло хода на войната. Както несъмнено ти е известно, о, велики, преди два месеца заедно с верните си хуаранги се завърнах от отвъдния сняг, доставяйки материал за строежа на „Легхайонбург". При проведената с теб среща ти ме провъзгласи за зир-вобан и после потеглих търсейки следи от предателя Гугрикх. Той бе прехвърлил Преградните планини, вероятно през прохода на Бялата крепост. Люто нападахме нашите врагове и по пътя опожарихме не един чифлик. Всичко туй вършехме в прослава на твоето име. Но усещайки нашето приближаване, врагът струпа насреща ни огромни сили. Та трябваше да се отправим далеч на юг и тъй навлязохме в слабо познати нам области. А два дни след като разбрахме къде е лагерът му, се изправихме срещу разбойническите банди на изменника Гугрикх. Разбихме ги в свирепа битка, но претърпяхме тежки загуби. Преследвани от подлите човеци, се наложи да се приютим в един изоставен от Златния век насам дворец, близо до северния вход на Сумрачната клисура. Вътре стигнахме до огромна дворцова зала, пълна със съкровища. Именно там намерихме и драконовото яйце. Безценната находка, която ще ти даде нужната сила да се справиш с противниците си. И като разбирам безмерното ѝ значение, незабавно изпращам петима от най-доблестните си бойци да ти съобщят радостната вест. Освен писменото послание, връчих им и доказателство, което да те убеди в искреността на словата ми.

С коленопреклонен поздрав оставам твой верен слуга.

Зир-вобан

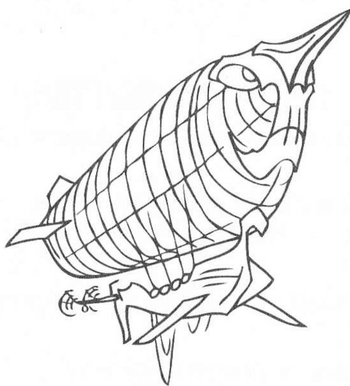
– Какво мислиш? – питаш, докато грижливо навиваш пергамента.

– Ще трябва да се мине през Криво бърдо, Зир-вобане. Покрай онова свърталище на варвари Бялата крепост. Моля, разрешете да съм един от избраните. Искам да изкупя вината си, че позволих корабът да бъде разрушен.

– Не си виновен ти, Гаргане – изохкваш и се хващаш за наранения прасец. – Подбери воините мъдро и им изясни съдбовността на мисията. Посланието трябва да достигне до нашия господар Хазараг възможно най-скоро и не бива да попада в ръцете на врага!

Честито читателю, ти достигна до най-добрия завършек на това приключение!

◘ *Сега мини на ►Финал, за да разбереш през каква част от приключението си преминал и дали има още нещо, което не си открил.*

ФИНАЛ

Отдолу има таблица за кодови думи. Отбележи всяка, която си намерил при изиграване на приключението. По това колко думи ти остават ще разбереш дали си разчепкал всичко, или за теб са останали неразкрити места. Кодовите думи в играта са общо 57.

ОЦЕНКА

Ако искаш да се похвалиш пред другарчетата колко си добър в търсенето на „Дракон", ето как ще стане това:

Към оценката си за **Репутация**

– Побави 15 точки, ако имаш кодовата дума **„яйце".**

– Прибави и 10 точки, ако имаш **и** двете кодовите думи **„бент" и „бобър".**

– Прибави 10 точки, ако в играта си се докопал до кодовата дума **„легенда".**

– Прибави 10 точки, ако си завършил с кодовата дума **„клане".**

– Добави и 5 точки, ако си се сдобил с кодовата дума **„пир".**

– Ако имаш кодовата дума **„плъх"** или **„пор"**, извади 5 точки, защото явно си плямпало.

Тегли чертата и ще получиш резултата, който си постигнал в тази игра.

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА:

Зир-мародер – унищожи поне един керван, един червен и един син патрул.

Зир-вобан – постигни оценка 10 за бойци.

Зир-терминатор – превърти играта с фиксиран ден петък и кодовата дума **„вино".**

Защитник на Нерея – унищожи два гоблински въздушни кораба (без Дракон).

Бижутер – направи си огърлица от уши.

Началник обоз – презареди кораба с гориво.

Изследовател – мини през всички сектори на картата поне по веднъж.

Легенда – спечели кодовата дума **„легенда"**.

Ловец – открий заека и препратката към него.

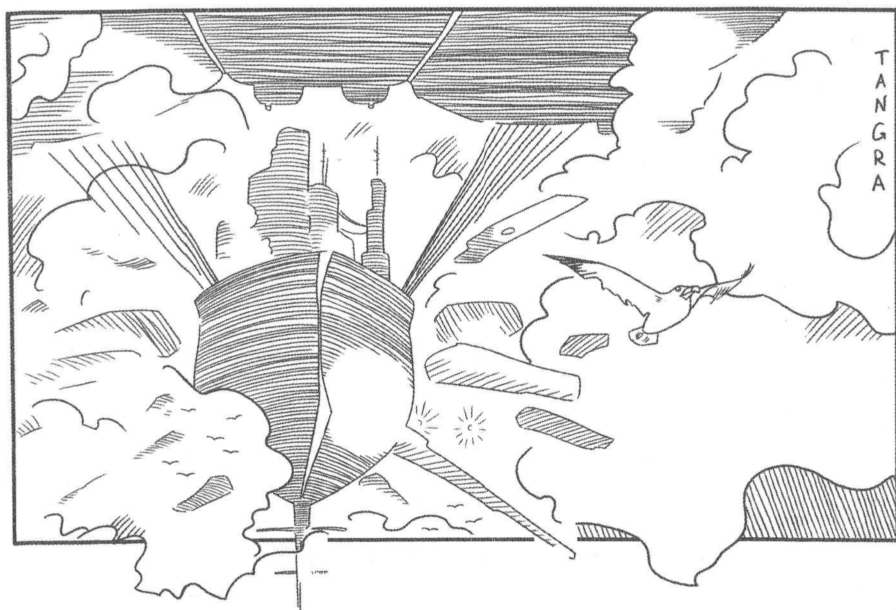
Зир-зир-клан – събери повече от 42 точки в края на играта.

Хазараг – събери всички кодови думи.

ТАБЛИЦА ЗА СЪБИРАНЕ НА КОДОВИТЕ ДУМИ

В играта има общо 57 кодови думи.

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57							

Приказки от Грешната земя

ПРАХ И СОЛ

Сикамор Брайт

Илюстрации: Антон Тончев, Slava Gerj

ПРОЛОГ

Някога отдавна по целия Западен ръб на Грешната земя царял всепоглъщащ мрак. Хората се раждали, живеели и умирали в тъмнина, а зверовете, които изпълзявали от дълбините ѝ, били по-ужасни и от най-страшните кошмари. Човешкият живот не бил нищо повече от кратка история с тъжен край.

Тогава, незнайно откъде, се появило слънцето, което разгонило пипалата на мрака. След него дошли дъждът и облаците, луната и звездите, мъглата и вятърът, и хората по Западния ръб познали, че на този свят има и друго освен тъмнина. Слънчевите лъчи стоплили замръзналите им телеса, дъждът напоил напуканите им от жажда устни, облаците и вятърът им предложили хлад в горещите летни дни. Луната и звездите огрели нощите им, а мъглата ги скрила от враговете им. Хората си казали, че спасението им е дошло от Бога. В желанието си да Му благодарят за стореното добро нарекли своите предводители с имената на пратените им дарове – и така се появили Слънчевият крал, Дъждовният крал, Облачният крал, Лунният крал, Звездният крал, Мъгливият крал и Вятърният крал. Хората от Западния ръб се заклели да се подчиняват на всички Седем крале, които трябвало оттук нататък да управляват заедно своите поданици. За да не забравят откъде е започнало съществуването им, хората нарекли първия град, който построили, с името Мрак. Седемте крале трябвало да властват над Мрак така, както Седемте божествени дара се наложили над ужасите от миналото.

Минали години, векове и хилядолетия. Истинските имена на кралете и техните наследници изгубили значение и владетелите на Мрак запазили единствено титлите си, дадени им от хората. Короните се предавали в седемте рода от баща на син, а поданиците на Мрак се подчинявали на заповедите, идващи от Седемте кули, в които живеели кралете. Понеже човешката душа е по-черна и от най-тъмния мрак, с течение на времето Седемте крале се възгордели от това, че властта им идва от божествените дарове. Станали жестоки и без капчица милост в сърцата си. Спрели да излизат от кулите си, за да не бъдат осквернени от простосмъртните погледи. Вече и един

на друг все по-малко си вярвали и затова всеки един от тях поддържал собствени войници отделно от градската стража и редовната армия на Мрак. Така Мрак се превърнал в град, управляван от коравосърдечни и отдалечени от народа си владетели.

Скоро Седемте крале обърнали погледи към съседните земи и изпратили войските си, за да ги завладеят. Но дори и след това желанието им за още власт не угаснало. Нуждаели се обаче от още войници – ето защо започнали да събират страшен данък от подчинените им земи, който накарал всеки да ги мрази. Мрачният данък, както го наричали, не се измервал в кожи, скъпоценности или животни, а в деца. Всяко семейство било задължено да даде на Седемте крале първородния си син преди да е навършил седемгодишна възраст. Откъснати от родителите и селата си, децата били обучавани да служат в специални войски, наречени Мрачните полкове. Много жестокости извършили те и сърцата им станали черни като на тези, чиито заповеди следвали...

Или поне така пишеше в един от древните летописи, на който попадна при пътуванията си до Отремер. Дълго време Мрак не беше нищо повече за теб от име на далечен град. Животът ти протичаше както при всеки шестгодишен хлапак от Безименните гори – под зоркия поглед на баща си ти усвояваше уменията, нужни на човек да оцелее в дебрите им, където хората скитат със зверовете под клоните на дърветата. Когато обаче един ден войниците на Седемте дойдоха да съберат Мрачния данък от вашето село, животът ти се промени внезапно. Баща ти се опита да те спаси и загина от остриетата им. След като срещнаха съпротива и от другите Безименни, войниците запалиха селото. Успя да избягаш, но нямаше при кого да отидеш – майка ти не беше преживяла раждането ти, братя и сестри нямаше, а баща ти бе най-близкият ти човек. Затова обърна гръб на Безименните гори и тръгна по първия път, изпречил се пред очите ти.

Гледката на умиращия ти баща, пронизан от стоманата на Мрак, остана завинаги запечатана в спомените ти. Хората от родните ти Безименни гори вярват, че спомените се превръщат в прах. За да не

бъде разпилян от ветровете на забравата, прахът трябва да бъде смесен със солта на сълзите – така той устоява на времето. Докато оставяше Безименните гори зад гърба си, ти се закле над брадвата на баща си, че сълзите, които ще запазят паметта му жива, ще бъдат тези на враговете ти. Закле се един ден главите на Седемте крале на Мрак да паднат от брадвата на баща ти, каквото и да ти струва това.

Съдбата пожела още същия ден, когато напусна родното си място, да срещнеш трима чудати спътници: огромния Рагнар от Огнесевер, чието лице е покрито от белези, а едното му око – от черна превръзка; смуглия Абас от Отремер, който не отива никъде без вързопа си с книги; и красивата Наан, чийто поглед прониква и в най-тъмните кътчета на душата. Благодарение на смелостта си ти успя да ги измъкнеш от опасността, в която бяха попаднали, и да спасиш живота им, а след това избра за себе си името Непокор[1]. Рагнар, Абас и Наан обещаха да ти служат, докато ти не счетеш дълга им за изплатен. Все още обхванат от изгарящата те омраза, ти сподели с тях клетвата си. Макар и след известно колебание, Рагнар, Абас и Наан приеха да ти помогнат да отмъстиш на Седемте крале на Мрак. Но въпреки силното си желание за мъст, ти си оставаше шестгодишно момче, което с подкрепата на трима възрастни не би могло да унищожи града. Тримата ти обясниха, че ще се наложи да се въоръжиш с търпение, и те взеха под своя закрила.

Учителите ти изкарваха прехраната си като наемници, охраняващи многобройните кервани, кръстосващи Грешната земя, и ти пътуваше навсякъде с тях. Годините, прекарани по прашните пътища и солените крайбрежия, по които пъплеха керваните, минаваха по-бавно и от крачките на немощен старец. Всяка вечер и всеки свободен ден ти прекарваше с уроците на тримата си наставници. Рагнар те подлагаше на изтощителни тренировки, благодарение на които мускулите ти заякнаха, а бойното ти майсторство ставаше все по-впечатляващо. Абас ти помогна да се сдобиеш със знания по наука и езици, не по-лоши от тези на млад благородник от двора на Раздор или Плач. Дългите разговори с Наан те научиха да бъдеш наблюдателен, да владееш чувствата си и да тълкуваш поведението на хората.

Дванадесет години по-късно, когато старият Родамен, до тогава

---

1 *Безименните вярват, че правото да носиш собствено име не се полага по рождение. Едва когато човек извърши първото си дело на храброст, заслужава да бъде различаван от безличните сенки, скитащи по този свят. Това обаче е друга приказка от Грешната земя, която може би някой ден ще успея да разкажа.*

водач на Безименния народ, умря при съмнителни обстоятелства, хората от родните ти места обявиха началото на Великия сбор – избори за нов водач, които се провеждат при смърт или доброволно оттегляне на владетеля. Всеки от Безименните може да се опита да поведе хората, но за целта трябва не само да пребори в пряк двубой другите претенденти за мястото, но и да убеди с думи народа, че заслужава тази чест. Ти реши, че това е твоят шанс да вземеш съдбата си в свои ръце и с Рагнар, Наан и Абас заминахте за Безименните гори. С меч и слово успя да се наложиш над съперниците си, като при финалния избор Безименният народ предпочете теб за свой водач пред Икарион, известен воин от рода на Безименните лисици.

Събитията в следващите няколко месеца се развиха с главоломна скорост. Едва застанал начело на Безименния народ, ти тръгна да обикаляш горите. Посещаваше всяко от селата на Безименните, където обсъждаше с жителите проблемите им, отношенията със съседните владения и не на последно място с какви военни ресурси разполагат. Скоро стана известен сред народа си като младия воин, дошъл, за да го поведе към бляскаво бъдеще. В очите на все повече от хората, с които разговаряше, видя надежда, че Безименният народ го очакват светли времена.

В един дъждовен ден, няколко месеца след избора ти за водач на Безименните, вървите по една от горските пътеки към поредното село. Рагнар прекъсва тишината, която ви е налегнала:

– Хората те обичат, момче.

Макар и да си вече на осемнадесет, той още те нарича „момче".

– Обичат те и биха те последвали навсякъде. Ако успееш да обединиш другите народи на Севера и унищожиш Мрак, ще бъдеш най-почитания владетел в Северния край.

– А защо не и крал? Най-младият крал на Грешната земя! – шегуваш се с Рагнар, а смехът ти отеква под дърветата.

Той те поглежда. Лицето му е напълно сериозно.

– Хората от Северния край отдавна имат нужда да бъдат обединени. По Западния ръб властват Мрак и Раздор. По Източния управляват владетелите на Огнесевер, Пъклобяс и Въглерог. Отвъд Черните планини са земите на Отремер. В Южния край се чува думата на Плач. Но какво остава за Северния край? Там народите са разединени и воюват не само на запад и изток, но и помежду си. А хватката на Мрак се затяга все повече. Някой трябва да сложи край на това и аз бих се радвал, ако

новият владетел на тези земи бъдеш ти.

В думите на Рагнар се крие немалко истина. Може би все пак ти си този, на когото е писано да обедини народите на Севера и да ги поведе срещу Мрак? Така би помогнал на хората да се избавят от тиранията на Седемте, а и би изпълнил клетвата си, дадена върху брадвата на баща ти.

След няколко дни размисъл си твърдо убеден, че това е единственият начин някога да отмъстиш на Седемте и да прекратиш злините, които Мрак причинява на тези земи. Ще са ти необходими обаче не само бойците на Безименния народ, но и силни съюзници, които да те последват в похода ти. Споделяш мислите си с учителите си и Абас казва:

– Немалко народи страдат от властта на Мрак и сигурно биха последвали онзи, който обедини усилията им в борба срещу Седемте. Отиди при стрелците от Дъболист, при варварите от Северните планини или при някой друг народ. Всеки ще е готов да те изслуша.

Рагнар е съгласен с него, но Наан се намесва:

– Отиди първо при лорд Ерин от Огнесевер. Влиянието на Мрак нараства заплашително и мисля, че Стоманеният лорд би подкрепил всяко начинание, което може да отслаби властта на Седемте крале. А войската му може да ни бъде от изключителна полза срещу армиите на Мрак.

Лорд Ерин, владетелят на Стоманения град. Предводителят на страшните рицари от Огнесевер, чиито брони трудно могат да бъдат пробити и от най-здравите остриета. Замисляш се какво би било да застанеш пред суровия му поглед и да го помолиш за помощ. Накрая решаваш да последваш съвета на Наан и да занесеш лично предложението си за съюз в Огнесевер. Внимателно избираш бойците, които ще те придружават, и се отправяш на път към Железните планини...

ПРАВИЛА

Преди да тръгнеш на първата си мисия, която ще те отведе при лорд Ерин, трябва да решиш къде са силните страни на твоя герой. Прочети внимателно описанията на уменията по-долу и вземи своето решение. Можеш да избереш по ***едно умение*** от всяка двойка:

1) Сила или Бързина
2) Наука или Слово
3) Нюх или Самообладание:

Силата ти дава мускули като от желязо. В битка си способен да нанесеш сериозни щети на противника.

Бързината ти позволява да реагираш светкавично и да изненадаш и най-бързите си врагове.

Науката ти дава най-различни познания: от древни езици до изкуството да приготвяш чудотворни смеси. Героят, избрал това умение, носи със себе си и набор от шишенца с различни противоотрови и течности.

Словото е дарба, с която намираш най-подходящите думи и аргументи в заплетени спорове и разговори.

Нюхът е добре развита наблюдателност, чрез която забелязваш подробности, които иначе биха ти убегнали. Това умение понякога ти служи и да отгатваш истинските помисли на хората.

Самообладанието е качество, което ти помага да държиш чувствата си под контрол и да не действаш прибързано. Нито най-острата обида, нито най-страшната опасност може да те извади от равновесие.

Непокор започва със седем точки ***Живот***, които ще намаляват, когато бива ранен. Стигнат ли нула, играта свършва автоматично.

Показателят ***Слава*** отразява мнението, което имат за теб другите хора. Този показател ще се променя в зависимост от изборите и действията ти и може да заема отрицателни стойности. Твоята цел е да завършиш играта с колкото се може повече точки ***Слава***.

Съгласяваш се с тримата си наставници, че ще е най-разумно да отидеш на преговори, придружен от средно голям отряд. Трябва да помислиш от какви бойци да съставиш придружаващата те група. Войките на народа ти се състоят от четири основни военни части:

Безименните мечки са огромни воини, които носят мечи кожи върху тежките си ризници, а в ръцете си държат големи бойни чукове и брадви, способни да огънат и най-здравата броня. Това са бойци, чиито редици трудно могат да бъдат пробити. Те самите са сравнително бавни, но са в състояние да се разправят с почти всеки противник, стигнат ли веднъж до него.

Безименните вълци са въоръжени с мечове и представляват гръбнака на Безименната войска. Сивите вълчи кожи, които носят на гърба си, са единствената им защита освен леките им дървени щитове. Въпреки че са слабо защитени, те са яростни бойци, които са изключително маневрени. Отрядите им често успяват да изненадат противника и да се врежат в редиците му там, където той най-малко е очаквал.

Безименните елени се гордеят с еленовите рога, прикрепени към шлемовете им. Те са сравнително бавни заради дългите си копия, но са безценни срещу тежко въоръжени конници.

Безименните лисици се отличават със своите рижи лисичи кожи, покриващи телата им. Това са стрелците на народа ти, въоръжени с къси, но смъртоносни лъкове и дълги ножове. Представляват важна част от войската ти, тъй като са единствените, които могат да поразят противника от разстояние.

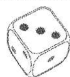
Воините на народа ти се движат в отряди по десет човека. Помисли и запиши в дневника си колко отряда ***Безименни мечки, вълци, елени и лисици*** ще те придружат. Общият брой на отрядите ти трябва да бъде **дванадесет** и трябва да имаш **поне един отряд** от всеки вид войска. Ако всички придружаващи те бойци загинат, играта приключва автоматично.

Ако в текста е указано да намалиш една част от бойците си (например само стрелците) с определен брой отряди, а ти нямаш толкова воини от този вид, трябва да извадиш остатъка от числото от друга военна част по твой избор.

ПРИМЕР:

Намали Безименните си лисици с два отряда.

Ти обаче имаш само един отряд Безименни лисици, затова правиш броя им равен на нула и изваждаш още един отряд от някоя от другите ти бойни групи.

Ако са указани загуби на бойци, но не е посочено от кой вид да бъдат, можеш сам да избереш кои твои воини ще загинат.

Тъй като не можеш да оставиш Безименните гори незащитени, по време на приключението няма да имаш възможност да извикаш подкрепления от свежи отряди, освен ако това не е указано изрично в текста. Все пак, ако след някоя битка решиш, че искаш да промениш състава на войската си, можеш да върнеш **не повече от три** от останалите ти отряди в Безименните гори, за да бъдат заменени от три нови отряда от какъвто вид войска пожелаеш. Така родното ти място ще бъде винаги охранявано, а ти ще можеш да се справиш с предизвикателствата, които те очакват.

ПРИМЕР:

След поредната битка оставаш с пет отряда Безименни вълци и един отряд Безименни лисици. Решаваш, че не е добре да те придружават толкова малко стрелци, затова връщаш два отряда Безименни вълци обратно в родните си гори, но ги заменяш с два отряда Безименни лисици, които заръчваш да се присъединят към теб. Така накрая оставаш с три отряда вълци и три отряда лисици.

Запомни, след битка можеш да заменяш **до три отряда!**

Дневник

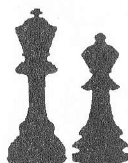

Умения:

1.

2.

3.

Живот: 7

Слава: 0

Безименни мечки (тежка пехота):

Безименни вълци (лека пехота):

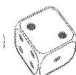

Безименни елени (копиеносци):

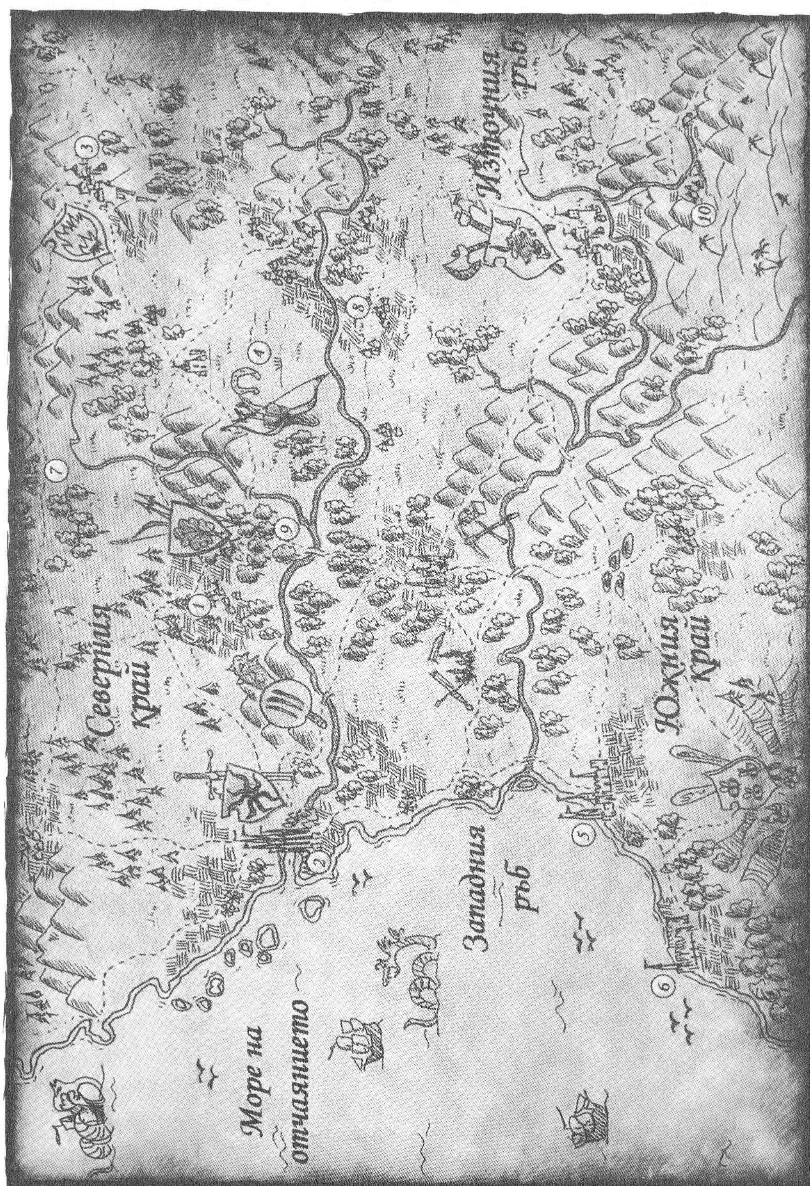

Безименни лисици (стрелци):

Кодови думи:

Карта на Грешната земя

Легенда

1 - Безименните гори | *2 - Мрак* | *3 - Огнесевер*
4 - Степи на Конния народ | *5 - Раздор* | *6 - Плач*
7 - Дарокръв | *8 - Пъклобяс* | *9 - горите Дъболист*
10 - Отремер

1

Поглеждаш към неприветливите върхове на Железните планини и попиваш потта от челото си. Равният и утъпкан път, по който сте пристигнали, сега се изкачва стръмно към разположения под намръщеното сиво небе Огнесевер, а от двете му страни стърчат многобройни побити в земята камъни.

Стоманеният град се намира толкова високо в непристъпните Железни планини, че нашествениците от Изток, за които старите легенди разказват, навярно са губели желанието си за битка още преди да стигнат до него. Под Огнесевер има и безброй прокопани тунели, по които човек може да стигне до подножието на планината. Иначе търговските кервани ще трябва да използват неравните планински пътеки, мислиш си ти, докато изкачвате стръмния път.

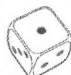
Вглеждаш се внимателно в един от побитите в земята камъни. Струва ти се, че различаваш надписи по него, но познанията ти по *валхали* достигат само, за да разбереш, че част от изсечените в камъка символи разказват за отминали събития и паднали в битка герои. Питаш Рагнар и той отвръща:

– Това са надгробните камъни на тези, които някога са се опитали да нападат Огнесевер. Всеки враг, посмял да се изправи срещу нас, заслужава да бъде погребан достойно, а денят на смъртта му да бъде запомнен.

Докато отминавате камъка в мълчание, си казваш, че навярно гледката на безбройните надгробни плочи на воини, вдигнали приживе оръжие срещу Огнесевер, също така би била достатъчна, за да угаси жаждата за плячка в повечето завоеватели.

Влизайки в града, забелязваш разликата между хората тук и тези в другите големи градове на Грешната земя. Докато например в Пъклобяс и Отремер глъчката е нетърпима, а навалицата – пъстра и шарена, тук облечените най-често в тъмни цветове жители бързат мълчаливо по улицата, вглъбени в себе си. Многобройните хора и коли се разминават без крясъци и кавги, а пазарите са лишени от виковете на търговците. Абас замислено казва:

– Винаги съм си мислел, че хората тук са много... хм, спокойни. Защо всичко е толкова тихо? Какво им има?

Рагнар се засмива и отвръща:

– Нищо. В Огнесевер хората са не по-малко заети отколкото където и да е другаде из Грешната земя. За разлика от вас обаче, Отремерецо, ние смятаме шума и крясъците за излишни, затова вършим работата си, без да приказваме много-много. Проблемите си решаваме бързо и тихо без ненужни викове. Уважаваме най-вече делата и по-малко се интересуваме от думите.

Намесваш се в разговора:

– Не се интересувате от думите?

– За нас са най-ценни думите, написани върху хартия. Изречените думи избираме мъдро и пестеливо. Много хора смятат, че в Огнесевер ценим единствено стоманата, но това не е така. Библиотеката на Лордовете е една от най-богатите на Грешната земя.

Рагнар ти посочва улицата пред вас, която се разклонява на три места.

– Лявото разклонение води право там, а вдясно е един от големите пазари, където са и градските бесилки. За двореца на лорд Ерин трябва да продължим направо. Да не би да искаш да разгледаш Огнесевер?

Накъде ще поемеш? Имате време да разгледате само част от града преди Стоманеният дворец да затвори вратите си за посетители.

◘ *Към библиотеката ▶Епизод 121*

◘ *Към пазара и бесилките ▶Епизод 200*

◘ *Ако не ти се разглежда чуждия град, можеш да отидеш направо в двореца ▶Епизод 57*

2

Надигаш шишенцето и изпразваш съдържанието му в устата си. Силите ти те напускат, а светлината постепенно избледнява и изчезва. Струва ти се, че дори и да искаш, не би могъл да се помръднеш. Дишането ти става все по-трудно, в теб се надигат страх и ужас. Съзнанието ти постепенно угасва и последната ти мисъл е „Кога ли ще започне да действа противоотровата?”. Когато животът отлита от теб, Абас скланя глава, обхванат от мъка, а Наан рухва опечалена на колене. Рагнар, изпълнен с дива ярост, отсича главата на просяка с един замах на меча си. За теб обаче това вече е без значение – приключението ти свършва тук.

КРАЙ

3

Разтваряш книгата на първото празно място и взимаш една от свещите. Дали наистина ще откриеш някакво скрито послание? Или пък си се заблудил? Ами ако Салеан влезе и те види? Такива мисли минават през главата ти, когато приближаваш свещта до леко пожълтялата страница. Сърцето ти забива по-бързо, когато по хартията изплуват редове от букви. Беше прав – тук наистина има записан текст! Развълнуван, зачиташ появяващите се една след друга думи:

... и тогава на престола в Сребросклон, двореца, откъдето управляват господарите на Дъболист, се възкачил лорд Мавик, който се увличал по тъмна магия. След като овладял тайната на древни учения, силите му нараснали до такава степен, че можел да наложи заклинания върху езера, реки и кладенци, така че всеки, който отпие от водата им, да потъне в дълбок сън, от който може да го събуди само специално приготвената отвара на магьосника. Злините му тормозели народа на Дъболист години наред, докато хората не се надигнали на бунт и не го изгонили. Мавик избягал в изгнание, за да не се завърне никога повече в родните си гори. Наследил го далеч по-обичаният от народа негов брат, чиито синове и до днес управляват Дъболист. Освен лошия спомен от лорд Мавик останала и написаната от него книга „Съвети към черния магьосник", от която по цялата Грешна земя има навярно не повече от едно или две копия. Това били тъмни години от историята на Дъболист и най-добре е те да бъдат забравени, за да не се завърне злото никога повече по тези земи...

Оставяш свещта на масата и връщаш книгата на мястото ѝ. Дори в най-древните ръкописи, които са ти попадали досега, не беше срещал този откъс от историята на Дъболист.

В този момент Салеан влиза в стаичката и те кани да се присъединиш към него и останалите, защото е приготвил „най-вкусния шай".

*Запиши си кодовата дума **„сън"** ► Епизод 63*

4

Готов си да дадеш урок на това нищожество. Няма да му отнемеш живота, тъй като навярно все още има ценни сведения, които са ти нужни. Но може би ще се отнесе към теб с нужното уважение, ако

почувства острието на брадвата ти.

▪ *Ако се поддадеш на гнева и с помощта на брадвата си накараш Марвин да говори ►Епизод 77*

▪ *Ако решиш да не си цапаш ръцете и предадеш тази задача на Рагнар ►Епизод 82*

5

За щастие двама от придружаващите те Безименни воини реагират навреме. Единият от тях се намесва светкавично и с бърз удар просва нападателя на земята, а другият се хвърля върху него и го обезоръжава.

Премини на ►Епизод 124

6

За момент ти се струва, че пламналата в теб ярост ще надделее над разума ти. Макар и с мъка, успяваш да се овладееш. Осъзнаваш, че Улфрик е по-горделив от теб и няма да отстъпи лесно. Може обаче да ти бъде полезен срещу Мрак. Решаваш, че ако му предложиш да е твой равноправен съюзник, можеш да го спечелиш за своята кауза. По този начин ще го принудиш и да встъпи в мир с Огнесевер, който също ще стане твой съюзник. С овладян и спокоен глас се обръщаш към пленения рижобрад гигант:

– Улфрик, предводителю на Дарокръв, зле започна разговорът ни. Нека да забравим казаните думи и да не гледаме в миналото.

Премини на ►Епизод 134

7

Премествате се в кръчмата „Мъртвия кос", а бирата там се оказва наистина далеч по-добра от тази в странноприемницата.

– Наздраве! – вдига халбата си Ефесус и заговаря за последната си сделка с роби. Докато го слушаш, се оглеждаш. На съседната маса един едър мъж с бръсната глава и множество татуировки спори разгорещено с други двама.

– Нищо не разбирате, кучета! – изкрещява той.

– По-спокойно – отвръща му единият – тук не си в скапания Мрак, а в Раздор. Мери си приказките.

Татуираният хвърля халбата си в лицето му, след което се изправя, хваща главата му и я блъсва в дървената маса. Другият мъж скача на

крака и посяга към меча си, но татуираният се оказва учудващо бърз и със силен удар в стомаха кара противника си да се свлече на земята. Оглежда се и изревава:

– Има ли още желаещи да опитат гнева на Мрак? Кой тук е против Мрак, страхливци? Кой би дързнал да обиди великия град?

▪ *Ако си замълчиш ►Епизод 41*

▪ *Ако отговориш на предизвикателството на татуирания ►Епизод 24*

8

Спомняш си за разказа на Чарей Бик колко силно е било влиянието на майчината песен върху войниците от Мрачните полкове.

– Може и да не се наложи да влизаме в битка с тях – казваш на спътниците си – доверете ми се!

Събираш жените на селото и ги питаш дали са готови на всичко, за да върнат децата си. Те мълчат, изненадани от въпроса ти, но накрая една от тях пристъпва напред и казва:

– Господарю, ако върнеш децата ни, бихме те последвали и до края на Грешната земя!

Тръгвате в посоката, в която са поели войниците на Мрак. Водени от желанието да видят отново синовете си, майките успяват да понесат бързия ход на твоите бойци. С падането на нощта разузнавачите, които си изпратил напред, се връщат и съобщават, че групата е спряла в близка долина.

Разполагаш жените по склоновете и отправяш кратка молитва планът ти да проработи. Нареждаш на бойците си да се скрият в съседната гора, но се надяваш да не се стигне до сблъсък. Елитните воини от Мрачните полкове биха представлявали сериозен проблем за малкия ти отряд.

Нощта се спуска и първите звезди се появяват по небосклона. В подножието на долината виждаш войниците от Мрачните полкове, събрани около лагерните огньове. Повечето от отвлечените деца лежат мълчаливо на земята. Излизаш от прикритието си и извикваш:

– Синове на Медните кланове! Спомнете си кои сте! Не забравяйте дома си!

Това е уреченият знак. Жените запяват и гласовете им отекват сред долината.

Вървиш ли по пътеката мрачна,
не забравяй дома;
забрави за нощта зла и опасна
и върви към дома...

Песента достига до войниците. Виждаш как те се вцепеняват: ръцете им застиват на дръжките на мечовете, сключените им около оръжията пръсти се отпускат, внезапно изгубили силата си. Жените тръгват към тях, все още пеейки. Войниците не помръдват. Децата, явно разпознали песента, с която са били приспивани, също надигат гласове и се включват в пеенето.

Първият войник, който пада на колената си и заридава с глас, е младеж с обезобразено от белези лице. Едрото му тяло се тресе от плач. Скоро го последват още няколко. Други хвърлят оръжията си и избягват в тъмнината. Някои сядат мълчаливо на земята, захлупили лица в ръцете си. Жените стигат до тях и след няколко мига на несигурност ги прегръщат. Мечове, брадви, копия и лъкове падат на земята.

„Битката за Изгубените деца" е името, с което това твое дело остава в историята на Грешната земя. Битката, в която Непокор не проля и капка кръв, но спечели победа срещу Мрачните полкове, обичат да прибавят по-късно някои хроникьори.

Увеличи ***Славата*** *си с две ►Епизод 195*

9

Не успяваш да удържиш натиска на нападателя и острието се приближава все повече до лицето ти. Отчаяно удряш просяка с коляно в слабините. Той се свива от болка и това те спасява. Камата пропуска гърлото ти и само одрасква ръката ти.

Премини на ►Епизод 207

10

Победата е твоя. Битката при руините след Кръстопътя на ветровете ще бъде запомнена от мнозина. Търговците от кервана падат на колене и горещо ти благодарят, че си ги спасил.

Увеличи ***Славата*** *си с едно.*

Докато стоиш подпрян на брадвата си и оглеждаш бойното поле, при теб довеждат няколко оцелели ездачи. Обръщаш се към тях на Грешния език:

– Кой е вашият предводител?

Те се споглеждат, сякаш се колебаят дали да ти отговорят. Накрая най-възрастният пристъпва напред и казва със силен, гърлен акцент:

– Аз съм Емрах, син на Исаир. Баща съм на Конния народ. Двама от моите синове паднаха от стоманата ти. Тези тримата, които виждаш тук, са Аграх, Олвах и Масреил, също мои синове.

Ти кимваш и отвръщаш:

– Е, Емрах, от днес нататък няма да нападате повече керваните на Огнесевер. Има достатъчно други, които също носят богати товари.

Емрах мълчи, сякаш претегля различните възможности наум. Накрая се съгласява:

– Тъй да бъде. Нека е волята ти. А ти, който надигаш оръжие срещу нас, ти кой си?

Рагнар го блъска, поваляйки го на земята.

– Тук въпросите не задаваш ти, дивако! По-добре започвай да се молиш за живота си!

– Стига! – Наан е вбесена от грубостта на Рагнар. Тя дръпва двама ви встрани и казва тихо:

– Конният народ може да е ценен съюзник. Хората му са винаги готови да се включат в нечия кауза, която обещава богата плячка. С други думи, могат да ни бъдат полезни в борбата срещу Мрак. Помилвай ги и искай в замяна тяхното подчинение.

– Ха! – изръмжава Рагнар – ако искаш тези диваци да се бият с нас и да ти се подчиняват, по-добре им дай да разберат какво ги чака, ако не те последват или се отметнат от думата си. Хвърли върху тях *Прашното проклятие*.

Наан възразява енергично:

– Няма нужда от такива жестокости! Ако ги помилваш и ги накараш да положат *Солената клетва*, те ще ти бъдат верни до гроб.

Солената клетва е тържествено вричане във вярна служба, припомняш си ти. Когато дължиш живота си някому, се вричаш върху солените сълзи, които си пролял за спасения си живот, че ще му служиш на всяка цена. С *Прашното проклятие* човек бива заплашван, че ако престъпи думата си, ще бъде изгорен жив заедно с всички свои близки, а прахът ще бъде разпръснат в четирите посоки на света.

Мислиш върху думите на Наан. Тя е права. Конният народ от Степите може да бъде ценен съюзник, когато тръгнеш на война с Мрак. Заслужава си да го привлечеш на своя страна. Решението обаче как

да обвържеш ездачите с твоята кауза принадлежи на теб. Какво ще избереш?

◘ *Прашното проклятие ▶ Епизод 87*

◘ *Солената клетва ▶ Епизод 85*

11

Ти самият, придружен от Рагнар, Наан и начумерения Абас, който е сърдит, защото не е могъл да се отбие в любимата си кръчма в Пъклобяс, се отправяш към страноприемницата на Олан, където смятате също да отдъхнете няколко дни.

Олан, ваш стар познат от годините, през които сте кръстосвали Грешната земя с керваните, ви посреща с широката си усмивка и силния си дъх на пиво:

– Приятели! Тъкмо навреме идвате! Само преди два дни ми докараха няколко бъчви от най-доброто пиво по Западния ръб!

Абас видимо се оживява, а от лошото му настроение няма вече и помен.

– Ами какво чакаш? Дай да проверим дали наистина е най-доброто или това е поредната ти лъжа! Науката работи с доказателства и аз съм готов да се жертвам за нейния напредък! – отвръща той.

Следващите няколко часа прекарвате в приказки и спомени за отминали времена. Пивото се оказва наистина измежду най-добрите, които си пил някога. Чувстваш как умората и напрежението от преодолените трудности бавно напускат тялото ти.

*Можеш да възстановиш една точка **Живот**.*

Абас надига толкова често халбата си, че накрая заспива на масата. Рагнар и Наан се прибират в стаите си, уморени от пътя и пенливата течност. Единствено ти, Олан и неколцина други гости оставате в голямата зала на страноприемницата, увлечени в разговори.

◘ *Ако имаш кодовата дума **„стрела"** и все още са ти останали стрелци ▶ Епизод 135*

◘ *В противен случай ▶ Епизод 163*

12

Не успяваш да отскочиш навреме и копието се впива в бедрото ти. Сгърчваш се от болка, но стисваш зъби и превъзмогваш за момент ужасната тръпка, преминала по цялото ти тяло. Замахваш и с все сила заравяш брадвата си в главата на противника, чието тяло миг по-късно

пада безжизнено на земята.

Накуцвайки, се включваш отново в битката, която скоро се обръща във ваша полза. Макар и с цената на немалко жертви, успявате да надвиете копиеносците от Дарокрьв. Когато най-накрая спираш и отпускаш оръжието си, осъзнаваш колко си изморен. Тръсваш глава и се опитваш да прогониш умората, казвайки си, че ще можеш да почиваш, едва когато се възкачиш на престола и поемеш властта над целия Север.

*Намали **Живота** си с две. Губиш един отряд **Безименни мечки** и един отряд **вълци*** ▶ *Епизод 83*

13

Леко въоръжените Безименни вълци достигат ездачите с изумителна бързина. Броят им обаче е прекалено малък, за да успеят да се справят сами. Групата им скоро бива разпръсната и ездачите опъват отново лъковете си, за да изстрелят следващия облак от стрели върху вас. Това се оказва и фаталната им грешка. Макар и да понасят немалки загуби от поредния обстрел, останалите ти части получават достатъчно време, за да достигнат конниците. Ти самият си ранен от една стрела, но се държиш на краката си. Успявате да преградите пътя за бягство на враговете и скоро битката приключва с победа.

*Намали **Безименните си вълци, мечки** и **елени** с по един отряд. Извади две точки от **Живот**.*

Премини на ▶ *Епизод 10*

14

– Благодарен съм ти за подаръка, Непокоре. Сега кажи защо си дошъл. Готов съм да чуя думите ти – казва накрая Улфрик.

Ти решаваш да си открит с него:

– Дойдох, за да ти предложа да бъдеш отново съюзник на Огнесевер. Остави оръжието си и лорд Ерин пак ще бъде твой приятел.

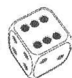
– Защо? – простичко изрича Улфрик.

Ти го поглеждаш объркан. Той пояснява:

– Защо да бъда съюзник с Огнесевер?

Избери думите си:

- *Защото честта повелява така* ▶ *Епизод 203*
- *За да се бием заедно срещу Мрак* ▶ *Епизод 65*

15

Бойците ти се втурват напред, но конниците обръщат конете си преди твоите воини да са стигнали до тях. Отдалечавайки се, те ви обсипват със стрели и немалко Безименни войници падат поразени.

Опитваш се да се скриеш от дъжда от стрели. Най-близкото прикритие е една от колите на кервана. Дали ще успееш да стигнеш до там преди да бъдеш улучен?

*Отбележи си загубата на **три отряда**.*

*Имаш ли **Бързина**?*

◘ *Да* ▶ *Епизод 96*

◘ *Не* ▶ *Епизод 157*

16

Изненадани от внезапното нападение, Рагнар, Абас и Наан не успяват да реагират. Ще трябва сам да се измъкнеш от тази ситуация. Камата на просяка е насочена към незащитеното ти гърло. Ти

◘ *отскачаш встрани* ▶ *Епизод 43*

◘ *сграбчваш ръката му* ▶ *Епизод 53*

17

Когато всички вещества са готови, с Абас отново използвате прикритието на нощта, за да се върнете при руините и да посипете гръмовния прах в широк кръг. Високата трева, растяща тук, е достатъчно суха, за да пламне при първия взрив, мислиш си ти. Посипвате и другите приготвени прахове на подходящите места и се връщате при отряда.

На следващата сутрин твоите разузнавачи те известяват, че голяма група ездачи от Конния народ е наближила руините. И тъкмо навреме, защото керванът е вече на по-малко от ден път от вас. Връщате се обратно и се присъединявате към него.

След още ден достигате отново до руините. Даваш знак на бойците си и те подготвят запалените си стрели. Тежко мълчание е налегнало всички ви. Минутите минават мъчително, а вятърът, който досега е разнасял протяжния си вой, е утихнал. Внезапно се чуват бойни викове, и от руините се подават първите нападатели.

Даваш на хората си заповед за стрелба. Горящите стрели изсвистяват във въздуха и падат там, където сте положили гръмовния прах. Лумва пламък и конете на нападателите се изправят на задните

си крака, заслепени от внезапно избухналия огън. Пламъците бързо обхващат сухата трева и скоро враговете ви са обградени от огнена стена. Стрелците ти отново опъват лъковете си. Цвиленето на конете се слива с крясъците на ранените, а във въздуха се разнася острата миризма на изгоряла плът.

Няколко часа по-късно, когато пожарът е утихнал, а във въздуха се носят пепел и прах, Безименните воини ти водят няколко обгорени, но все още живи вражи бойци. Заръчваш им да се върнат при народа си и да разкажат за станалото. Заповядваш им да кажат, че такава съдба очаква всеки, който дръзне отново да нападне керваните на Огнесевер или да се изправи срещу теб, Непокор от Безименния народ. Виждаш страха в очите им, когато те мълчаливо кимат и ти се покланят до земята. Когато се отдалечавате, Абас ти казва:

– Конният народ със сигурност няма да напада повече керваните на Огнесевер. Прекалено много се страхуват от огъня, който може да надбяга и най-бързите им коне. А ако някой ден им изпратиш предложение да се включат в похода ти срещу Мрак, вероятността да се присъединят към теб няма да е малка.

Поглеждаш го учуден.

– Но аз току-що изгорих живи бойците им...

– И показа, че можеш да постигнеш победа по изключително кървав начин. Бъди сигурен, че немалко народи ще треперят от страх, когато чуят какво си сторил. И много от тях ще бъдат по-склонни да се присъединят към теб, отколкото да застанат на пътя ти.

Думите на Абас отекват в ушите ти. „*Ще бъдат по-склонни да се присъединят към теб, отколкото да застанат на пътя ти*" – кой владетел не би искал да чуе това? И наистина, когато няколко месеца по-късно твои пратеници отправят предложение за съюз към Конния народ, получаваш съгласието на предводителите им.

*Увеличи **Славата** си с едно ►Епизод 19*

18

Читателю, бъди честен:

▫ *Ако си решил да предложиш само едно нещо на лорд Фанраг, но имаш умението **Нюх** ►Епизод 251*

▫ *В противен случай ►Епизод 246*

19

След като керванът пристига в Раздор, даваш няколко дни почивка на хората си. Ти, Рагнар, Наан и Абас, както и неколцина бойци от отряда ти, отсядате в страноприемница „При изискания мечок", чиито съдържател определено не е изискан, но прилича на мечок.

Когато идва време за вечеря, слизаш в общото помещение, за да опиташ от гозбите на мечока. Сядаш на единствената свободна маса, където един мъж човърка с презрение храната в купата си. Завързвате разговор и скоро разбираш, че името му е Ефесус и е търговец на роби.

– Тук бирата не е по вкуса ми – казва той, примлясквайки с уста – в „Мъртвия кос" предлагат по-добра. Вярно, кръчмата е може би най-долната дупка в цял Раздор, но пък бирата е незабравима. Идваш ли?

◘ *Ако приемеш ▶Епизод 7*

◘ *Ако откажеш ▶Епизод 116*

20

В съзнанието ти изплува споменът за историята на злия магьосник Мавик. Мрачните заклинания, които лорд Мавик владеел, потапяли в дълбок сън всеки, който пие от омагьосаната от него вода. Страховитите тайни, които той разкрил с помощта на черната си магия, били записани от собствената му ръка в зловеща книга. Почти си уверен, че копие от тази книга някакси е попаднало в неподходящи ръце и сега непознат злодей е поставил цялото население на Дъболист в клопката на съня. Остава само да откриеш кой е този злодей и как е успял да омагьоса водата в гората.

Мини на ▶Епизод 35

21

Вдигаш брадвата си във въздуха и на свой ред даваш заповед на Безименните лисици за стрелба. Те изстрелват смъртоносен залп, поваляйки първите вражи редици. Копиеносците обаче не се поддават на първоначалното объркване и запращат копията си към вас. Мнозина от Безименните лисици биват улучени и окървавените им тела се стоварват на земята.

В Скалистия проход се възцарява проглушителен хаос от крясъци, стенания и звън на оръжия. Останалите копиеносци се врязват в твоя отряд и срещат миналите на предна линия Безименни мечки и вълци.

Сега е от голямо значение колко тежковъоръжени и способни на яростна атака бойци са на твое разположение, за да пробиеш стената от остри копия пред теб.

*Намали **Безименните си лисици** с два отряда и провери колко **Безименни мечки** имаш.*

- *Два или повече отряда* ► *Епизод 185*
- *По-малко от два отряда* ► *Епизод 91*

22

С почервеняло от ярост лице тръгваш към него, готов да го посечеш на място. Усетили гнева ти, бойците ти надават кръвожадни викове, подканящи те да накажеш нахалния глупак. В следващия миг Наан полага ръката си върху рамото ти и прошепва:

– Той е по-горделив от теб и няма да отстъпи току-така. Може обаче да ни бъде полезен срещу Мрак. Спомни си какво ти казах – Улфрик търси признание. Предложи му да е твой равноправен съюзник и така ще го спечелиш за твоята кауза. По този начин ще го принудиш и да е в мир с Огнесевер, който също ще бъде твой съюзник.

Преглъщаш яда си. Трябва да признаеш, че Наан е права. Дълбоко в теб яростта продължава да те изгаря, но въпреки това отпускаш хватката около дръжката на брадвата си. Воините ти те гледат озадачено, а Улфрик се усмихва победоносно – успял е да те обиди безнаказано.

*Намали **Славата** си с една точка* ► *Епизод 134*

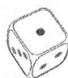
23

Чувстваш как крайниците ти постепенно се сковават. Движенията ти се забавят с всеки миг. С мъка отваряш кесията на колана си и измъкваш шишенцата, които винаги носиш със себе си. Знаеш, че не би трябвало да ги смесваш, затова ще можеш да изпиеш само една от противоотровите. Коя ще бъде тя?

- *против Черната чума* ► *Епизод 2*
- *против Парализиращата смърт* ► *Епизод 39*
- *против Гнойната рана* ► *Епизод 55*

24

– Мрак е свърталище на злото, което трябва да бъде сравнено със земята – казваш спокойно ти, въпреки че яростта в теб клокочи, готова

да избухне всеки момент.

– Какво каза? – обръща се невярващ татуираният гигант – как нарече родния ми град?

– Ако Мрак е родният ти град, това обяснява защо смърдиш на гнилоч – допълваш ти.

Мъжът изревава като ранен звяр и се хвърля към теб. Ти скачаш от мястото си и сграбчил халбата си, замахваш към летящото към теб туловище.

- *Ако имаш умението **Сила** ▶ Епизод 143*
- *Ако го нямаш ▶ Епизод 149*

25

Кои бойци ще изпратиш на предна линия, за да атакуват първи конниците?

- *Пехотинците ▶ Епизод 171*
- *Стрелците ▶ Епизод 44*

26

Един от малкото оцелели врагове е Марвин. Той лежи затиснат от трупа на коня си и стене от болка.

– Марвин – изграчваш ти с пресипнал глас – вдигни магията от хората в Дъболист, кажи ми какво си направил с лорд Селеар и ще ти подаря живота.

Той те поглежда, а омразата в очите му е бездънна. Без да ти отговори, той прави жалък опит да те заплюе, след което се отпуска върху калната земя.

Преодолял си не едно и две препятствия. Извоювал си победата в немалко битки, достигал си до успешен край в сложни и заплетени преговори, измъквал си се от смъртта на косъм. И сега този жалък магьосник смее да *плюе* върху теб? Яростта се надига в теб и ти чувстваш как е способна да помете всичко по пътя си.

- *Ако имаш **Самообладание** ▶ Епизод 97*
- *Ако нямаш ▶ Епизод 4*

27

Тръгваш към арогантния глупак, решен да го научиш на добри обноски. Като благородник той явно е свикнал да раздава заповеди

на околните и да се държи отвратително с тях, но този път е избрал грешния човек.

Виждайки те да приближаваш, братовчедът на Бела заема странна бойна стойка, която те кара да се усмихнеш с презрение. В следващия миг обаче ръката му се изстрелва напред, бичът му изплющява и се усуква около краката ти. Губиш равновесие и се строполяваш на земята. В следващия миг противникът ти е върху теб и те налага с юмруците си. Зашеметен от изненадващата атака, не успяваш да отвърнеш на ударите му. След няколко мига той спира и задъхан изрича:

– Питам те още веднъж: какво търсеше в къщата?

Макар и да лежиш на земята, светът около теб се люлее, а кръвта в ушите ти бучи. Очите ти замаяно се вглеждат в разкривеното му от злоба лице, позлатената ризница под плаща му и ножа, който виси на колана до меча му. Дали не би могъл да го изненадаш и да измъкнеш ножа преди да е успял да реагира? Решаваш

- *да опиташ му вземеш ножа ►Епизод 127*
- *да му разкажеш за вас с Бела ►Епизод 155*

28

За да бъде капанът достатъчно ефективен, са необходими големи количества от страшното вещество. Освен това ще трябват поне още няколко други важни съставки, обяснява ти Абас. *Саламандровият прах* е нужен, за да можете да попречите на пожара да стигне до вас, когато той се разрастне. С *мазния прах* пък ще посипете гръмовната смеска и така ще попречите на вятъра да я разнесе преди да е започнала битката.

В следващите няколко дни с Абас подготвяте внимателно всички вещества. Работата е ужасно много, а само двамата разполагате с нужните познания. Ето защо си разделяте задачите и на теб се пада да съставиш половината от *гръмовния прах*.

*Имаш ли умението **Наука**?*

- *Да ►Епизод 17*
- *Не ►Епизод 137*

29

Бойците ти те гледат изумени, когато отстъпваш няколко крачки назад и се хвърляш към най-близката каруца. Да изоставиш подчинените си, за да спасиш собствената си кожа, не е особено популярен ход.

*Намали **Славата** си с едно. Имаш ли **Бързина**?*

- *Да ► Епизод 34*
- *Не ► Епизод 90*

30

Решаваш, че Рагнар има право. Сред улиците на Пъклобяс се срещат убийци и крадци, които не биха се поколебали да нападнат дори и въоръжени пътници. Заповядваш на част от Безименните воини да останат с теб, а другите пращаш да си починат от пътя. Докато се разхождате по улиците на Пъклобяс, усещаш, че бойците ти са изкушени от долитащите от кръчмите песни, леещото се вино и гледката на жени с тайнствени усмивки. „Няма как, ще трябва да потърпят", казваш си ти, но ти се струва, че немалко от тях те наблюдават с мрачни погледи.

Запиши кодовата дума „охрана" ► Епизод 102

31

Подбираш Безименните воини, които трябва да приближат заелите позиция копиеносци. Надяваш се, че отрядът от Дарокрьв ще се подлъже и ще ги атакува, при което твоите хора трябва бързо да се оттеглят и да накарат копиеносците да се впуснат в преследване. Войниците ти започват да катерят стръмния склон и скоро стигат съвсем близо до врага, но бойците на Улфрик не помръдват от мястото си. Явно планът ти да ги подмамиш към атака няма да сработи толкова лесно. Заповядваш на бойците си

- *да се приближат още и да атакуват ► Епизод 150*
- *да се върнат обратно при вас – тогава трябва да предизвикаш Улфрик ► Епизод 73*

32

Просякът се оплаква, че не е ял вече няколко дни. Гласът му се издига до плачевен вой, а той самият залита, когато се изправя и тръгва към теб. Опърпаните му дрехи, хлътналите му бузи и сплъстената му коса ти напомнят за робите, които си виждал в Кървавите каменоломни – достойни за съжаление същества, лишени от всичко на този свят, освен от живота си. Долавяш и миризмата на изпражнения и урина, които винаги си свързвал с клетките, където живеят робите. Миризма на бедност и отчаяние.

- *Ако желаеш да дадеш милостиня ► Епизод 46*
- *Ако продължиш по пътя си ► Епизод 61*

33

Не обръщаш внимание на думите на Улфрик, а се мъчиш да отгатнеш какви ли мисли минават през ума му, докато той те наблюдава с изпълнен с омраза поглед.

◘ *Ще му предложиш ли да запази живота си като сключи примирие с Огнесевер? Ако иска да остане жив, би трябвало да те послуша ►Епизод 114*

◘ *Би могъл да рискуваш и да му предложиш да бъде твой съюзник срещу Мрак. Не знаеш дали той би приел и дали това ще го накара отново да встъпи в съюз с Огнесевер, но можеш поне да опиташ ►Епизод 134*

34

Успяваш да стигнеш каруцата и да се скриеш под нея навреме. Няколко от бойците ти обаче биват улучени от вражите стрели.

*Намали **Безименните си мечки** и **вълци** с по един отряд ►Епизод 25*

35

– Откъде идва всичката вода в Дъболист?

– Какво?! – възкликва Абас и те поглежда все едно си загубил внезапно разсъдъка си.

– Мисля, че някой е направил нещо с водата. Наложил е магия върху нея или е сипал нещо в нея, за да приспи всяко живо същество. Огледай се. Зверове, птици, хора – всички до един са потънали в сън. Тъй като всички пият от водата, причината трябва да е в нея.

Абас и заобиколилите те бойци кимат одобрително.

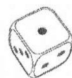
*Увеличи **Славата** си с едно ►Епизод 181*

36

Изпращаш гълъб със съобщение до Безименните гори. Три дни по-късно потегляте с кервана от Огнесевер и след още десет наближавате Степите. При Кръстопътя на ветровете ви посрещат стрелците, които си извикал на помощ. За твоя огромна изненада начело на групата от Безименни лисици е самият Икарион.

– Реших лично да се отзова на заповедта на нашия предводител – покланя ти се той, когато се срещате.

Все още изненадан, че един от наследниците на най-големия род

на Безименните лисици е начело на подкрепленията ти, ти подканяш всички да побързат – искаш да оставиш Степите по-скоро зад гърба си.

*Увеличи **Безименните лисици** с три отряда и запиши кодовата дума **„стрела"** ▶ Епизод 108*

37

Кимваш утвърдително. Ти си този, който ще бъде начело на армията срещу Мрак, и ти единствено имаш думата по тези въпроси. Лорд Ерин ти възложи да накараш Дарокрьв да се завърне към съюза с Огнесевер, но не е уточнявал как трябва да стане това.

Улфрик изглежда доволен. Когато му подаваш ръка, за да скрепите договорката си като равнопоставени мъже, на лицето му засиява широка и искрена усмивка. В негово лице си спечелил ценен съюзник. Зад гърба си чуваш и одобрително мърморене от твоите бойци. Макар и толкова млад, си успял да доведеш едни нелеки преговори до успешен край.

*Прибави две към **Славата** си ▶ Епизод 66*

38

Смело заповядваш атака. Втурвате се нагоре по склона, но противниците ви построяват плътна стена от остри копия. Когато най-накрая стигате до тях, сте изморени от изкачването, а врагът разполага с по-добра позиция. Запратените копия покосяват бойците ти с лекота, а малкото Безименни, които достигат воините на Дарокрьв, се разбиват в непробиваемата линия от щитове и остра стомана. Вражите редици тръгват надолу към вас и вие не успявате да ги спрете. Паникьосани им обръщате гръб. Хуквате надолу. Докато бягаш, едно запратено копие те пробожда между плешките и окървавеното острие излиза от гърдите ти. Невярващ на очите си, се срутваш на внезапно лишените ти от сила колене. Само след няколко мига смъртта те достига.

КРАЙ

39

Движенията ти са забавени, но ти успяваш да изпиеш нужната противоотрова. Отпускаш се на земята и даваш знак на другите да изчакат. Дишането ти се забавя, клепачите ти натежават, а ръцете и краката ти се сковават изцяло. Тъкмо когато в теб се надига страхът, че може би си направил грешнен избор, започваш да чувстваш леко

облекчение и крайниците ти постепенно се отпускат.

След още половин час си в състояние да се изправиш и да се държиш на краката си без чужда помощ. Все още се чувстваш обаче слаб и отпаднал, а всяка крачка е трудно препятствие, което преодоляваш с мъка. Отровата не е успяла да те убие, но е нанесла поражения на тялото ти, което се нуждае от време, за да се възстанови.

*Намали **Живота** си с три* ▶ *Епизод 124*

40

Той те поглежда за миг, но не казва нищо, а само затваря очи и повече не помръдва. Явно няма намерение да приказва с теб. Не ти остава нищо друго, освен да довършиш обиколката на пазара. Връщаш се при останалите и продължавате разходката си, но не откривате нищо интересно сред сергиите. Не след дълго се отправят отново към двореца, за да стигнете преди портите му да бъдат затворени за посетители.

Премини на ▶ *Епизод 57*

41

Решаваш да си замълчиш и с мъка удържаш напиращия в теб гняв. Татуираният крещи и отправя неопределени заплахи наоколо, но когато вижда, че никой не му обръща внимание, напуска кръчмата.

Ти и Ефесус продължавате необезпокоявани разговора си. Търговецът на роби говори повече от теб, а ти предимно слушаш, като само от време на време подхвърляш някоя и друга дума. Той разказва надълго и нашироко за работата си, за всички опасности и рискове, които крие тя, както и за коравото сърце, което трябва да имаш.

– Понякога ми е мъчно за клетите души, които продавам – подсмърква Ефесус.

Кимваш с разбиране. Не знаеш какво да кажеш, тъй като самият ти презираш робовладелците, но тази вечер някакси не си в настроение за кавги с когото и да било. Когато малко по-късно се връщате обратно в страннноприемницата и се сбогувате, той ти благодари за разговора и ти казва да го потърсиш в Кървавите каменоломни, ако имаш нужда от помощ или евтина работна ръка.

*Запиши си кодовата дума **„роб”*** ▶ *Епизод 112*

42

Как ще го излъжеш? Като му кажеш, че

◘ *си объркал къщата* ► *Епизод 130*

◘ *си лекар и Бела те е повикала, защото не се е чувствала добре* ► *Епизод 144*

43

Ще успееш ли да избегнеш удара му?

◘ *Ако имаш* ***Бързина*** ► *Епизод 88*

◘ *Ако нямаш* ► *Епизод 58*

44

Колко ***Безименни лисици*** *имаш в армията си?*

◘ *Четири или повече отряда* ► *Епизод 138*

◘ *По-малко от четири отряда* ► *Епизод 151*

45

Тежко въоръжените ездачи премазват предната линия на отряда ти. Много от бойците ти падат посечени, а оцелелите се опитват да избягат.

Намали воините си с два отряда.

◘ *Ако имаш* ***Самообладание*** *или* ***Славата*** *ти е поне пет* ► *Епизод 196*

◘ *Ако не изпълняваш нито едно от двете условия* ► *Епизод 99*

46

Посягаш към кесията си, готов да му дадеш няколко медни монети. В този момент просякът изважда изпод дрипите си кама и замахва към теб.

◘ *Ако имаш кодовата дума „охрана"* ► *Епизод 5*

◘ *Ако я нямаш* ► *Епизод 16*

47

–Воини на Безименния народ! – изкрещяваш ти към придружаващите Икарион лисици. Те трепват.

– Чуйте ме! – продължаваш – не престъпвайте традициите и законите на народа ни! Това, което е най-свято за вас, е днес във ваши ръце! Не го захвърляйте в калта!

◘ *Ако имаш* ***Слово*** ► *Епизод 166*

◘ *Ако нямаш* ► *Епизод 189*

48

– Какво имаш предвид? – пита тя възмутено.

Какво ще отговориш?

- *Няма ли да ме целунеш?* ▶ *Епизод 67*
- *Какво не е наред с парфюма ти?* ▶ *Епизод 146*
- *Какво не е наред с ръката ти?* ▶ *Епизод 173*

49

– Нека живее – казваш ти – заведете го обратно в Безименните гори, където ще изчака завръщането ми. Там ще реша по-нататъшната му съдба.

Премини на ▶ *Епизод 183*

50

Вдигаш брадвата си във въздуха. Гръмовният ти глас отеква сред каменните стени на Скалистия проход, когато даваш заповед за атака. Безименни мечки, вълци и елени се хвърлят срещу настъпващите врагове. Неприятелите в челната редица хвърлят копията си срещу вас и някои от бойците ти падат покосени. Двата отряда се сблъскват сред грохот от дрънчене на стомана и крясъци на болка. С викове „Улфрик! Улфрик!" копиеносците следват самоотвержено червенокос и рижобрад гигант, който ги предвожда. Воините от Дарокрък настъпват срещу вас и остриетата им започват да изтласкват редиците ви бавно, но сигурно.

Намали бойците си с два отряда. Колко ***Безименни мечки*** *са ти останали?*

- *Три или повече отряда* ▶ *Епизод 185*
- *По-малко от три отряда* ▶ *Епизод 91*

51

Пъклобяс е град, в който улиците гъмжат от пияници, леки жени, просяци, безделници, крадци и убийци. Бойците ти, които са прекарали целия си живот в тихите и усамотени Безименни гори, едва ли биха се чувствали добре на такова място. Ще се радват много повече, ако са при семействата си, преценяш. Оказваш се прав – воините посрещат възторжено решението ти, доволни, че ще видят близките си.

Прибави едно към ***Слава*** ▶ *Епизод 11*

52

– Името ми е Карлеан, макар че повечето, които са ме срещали и са останали живи, ме знаят като Албиноса – представя се противникът ти.

Ти се представяш на свой ред и заемаш мястото си на импровизираната маса за борба. Поставяш ръката си, Карлеан те последва и двубоят започва.

◘ *Ако имаш умението* ***Сила*** *▶ Епизод 122*

◘ *Ако го нямаш ▶ Епизод 187*

53

Ръката ти се изстрелва и ти го сграбчваш за китката, преди да е нанесъл смъртоносния си удар. С изненада установяваш, че под дрипите на просяка се крият железни мускули. Ръката му, държаща камата, се спуска надолу въпреки усилията ти да я отклониш.

◘ *Ако притежаваш* ***Сила*** *▶ Епизод 79*

◘ *Ако нямаш* ***Сила*** *▶ Епизод 9*

54

– Сигурно е нещо във въздуха тук.

Абас те поглежда със съмнение.

– Защо тогава ние все още сме будни?

Вдигаш рамене – трябва да признаеш, че нямаш отговор на този въпрос.

Премини на ▶ Епизод 89

55

Мини на ▶ Епизод 2

56

Той повдига отново глава, поглежда те и явно решава, че няма какво да ти каже, защото след това затваря очи и не реагира повече на думите ти. Нямаш друг избор, освен да се върнеш при останалите и да продължите разходката си. Обикалянето на сергиите скоро ти омръзва и решаваш, че ще е най-добре да се отправите отново към двореца.

Премини на ▶ Епизод 57

57

Лорд Ерин живее в Стоманения дворец. Украшения вътре почти не се виждат, злато изобщо не забелязваш, а прислужниците, които ви посрещат, са облечени в прости дрехи, по които не личи, че служат на господаря на един от най-големите градове на Източния ръб.

Наан подхвърля:

– Винаги съм се учудвала на лорд Ерин. Той е може би единственият владетел, който не трупа богатства.

– Не е точно така – отвръща Рагнар – натрупал е немалко богатства. Смята обаче – както и всеки друг в Огнесевер – че е по-мъдро да ги вложи в развитието на града отколкото в суетни украшения.

Минава още един час преди лорд Ерин да ви приеме. При него влизате ти и Рагнар, а останалите ви чакат в залата за гости. След размяната на традиционните поздрави идва време да кажеш защо си дошъл. Лорд Ерин те гледа със стоманеносивите си очи, а изпитото му лице не показва никаква емоция.

- *Ако говориш открито с него и му предложиш общ военен съюз срещу Мрак ►Епизод 192*
- *Ако искаш да си по-предпазлив и поднесеш по-деликатно предложението си ►Епизод 59*

58

Движенията на просяка се оказват изненадващо бързи. Макар че успяваш да отстъпиш встрани, преди острието му да се е впило в гърлото ти, камата засяга ръката ти.

Премини на ►Епизод 207

59

– Огнесевер винаги се е славил като град, който защитава доброто и честта.

Лорд Ерин те гледа втренчено. Ти продължаваш:

– В Огнесевер винаги решенията са били мъдри, словата – умни, а делата – храбри. Дори когато вашите предци са сключили мир с кралствата от Западния ръб, те са проявили завидна далновидност. Но времената се променят. На тази мъдрост, на тази любов към честта разчитам и аз сега. Стоя тук в тази зала и се питам...

Лорд Ерин стоварва ръце върху стоманените облегалки на стола си.

– Достатъчно! – изрича той, а в гласа му долавяш досада – кажи за какво си дошъл. Денят е прекалено кратък, за да го изпълваме с кухи слова.

Лицето ти пламва, когато осъзнаваш грешката си. Натруфените ти думи биха били подходящи може би за някой друг владетел, но не и за суровия лорд Ерин. Смутено се прокашляш и опитваш отново.

Премини на ▶Епизод 106

60

Трябва да подбираш много внимателно думите си. Отишъл си при гордия Улфрик, за да му поискаш нещо и не би трябвало да прекаляваш с молбите си. Не трябва и да се ядосваш на това, че ви посреща вън от града, сякаш ви няма доверие. Примиряваш се и преминаваш към повода за посещението ти.

Какво ще кажеш на Улфрик?

◘ *Нося ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Хиляда жълтици, за да видиш, че ценим твоето време* ***(само ако си взел това решение в предишния епизод)****.* *▶Епизод 176*

◘ *Водя ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Един от най-знатните сред Безименния народ желае да даде дъщеря си за твоя жена, за да видиш, че чувствата ни са искрени* ***(само ако си взел това решение в предишния епизод)****.* *▶Епизод 148*

61

Просякът продължава да нарежда жални думи и протяга ръка към теб, като се опитва да те приближи. Когато вижда, че отстъпваш назад, изважда кама изпод дрипите си и ти се нахвърля. Рагнар обаче се намесва светкавично и с един удар на огромния си юмрук го просва в безсъзнание.

Премини на ▶Епизод 124

62

Успяваш бързо да прогониш съмненията. Ти си Непокор, ти си този, който се е заклел да стовари брадвата на баща си върху онези, които отнеха живота му. Няма да позволиш на някакъв си възгордял се червенобрад копиеносец от Дарокрърв да те спре. Сграбчваш здраво брадвата си и разсичаш най-близкия враг от главата до кръста.

Другите копиеносци от двете му страни спират разколебани. Бойците ти, вдъхновени от твоя пример, възвръщат духа си и се нахвърлят настървено на воините от Дарокрън.

Половин час по-късно, окървавен и изтощен, ти се облягаш на стената на прохода и оглеждаш покритата с тела земя. Макар и с цената на големи жертви, сте успели да спечелите битката.

*Извади две точки от **Живота** си.*

*Намали **Безименните мечки** с два отряда, а **вълците** и **елените** с по един* ►*Епизод 83*

63

Салеан е приготвил наистина прекрасен чай, който ви ободрява и отмива умората от дългия път. Приказвате си още известно време за книгите, библиотеката и Стоманения град, след което решаваш, че трябва да потегляте към двореца. Сбогувате се със Салеан и се връщате при очакващите ви бойци.

Мини на ►*Епизод 57*

64

Мини на ►*Епизод 67*

65

Използваш момента и казваш:

– Решил съм да поведа война срещу Мрак, чиито войски тормозят и вашите земи. Искам Огнесевер и Дарокрън да бъдат мои съюзници в нея. А това е възможно само ако между вас се възцари мир.

Улфрик те гледа с интерес.

– Смел си, Безименни сине, а аз харесвам смелите. И нашите земи са страдали немалко от Мрак, така е. Ако някой поведе армия срещу града на Седемте змии, народът на Дарокрън би могъл да го подкрепи. И ако този някой си ти, още по-добре.

Той млъква и между вас се възцарява тишина. Мислено се радваш на успеха си, когато Улфрик отново проговаря:

– Да кажем, че сключа мир с Огнесевер. Да кажем, че съм съгласен да го направя само заради твоето обещание за поход срещу Мрак. Какъв ще бъде моят дял тогава? Ще ми дадеш ли равноправен дял от плячката – толкова, колкото получават всички останали? Ще имам ли същите

права като всички в твоя военен свят?

◘ *Ако се съгласиш на тези условия ▶ Епизод 37*

◘ *Ако смяташ, че не можеш да обещаеш такива неща още сега и искаш първо да поговориш с твоя съюзник лорд Ерин ▶ Епизод 71*

66

Завръщаш се победоносно в Огнесевер, Стоманения град, където лорд Ерин те приема в двореца си. Струва ти се, че по лицето му се прокрадва нещо като усмивка, когато му съобщаваш, че мисията ти е изпълнена успешно.

– Честно казано – започва той – не вярвах, че ще успееш да се справиш с двете мисии, но ти доказа, че греша.

Разговаряте надълго и широко, а слугите ви носят ястия и напитки, с които отмиваш умората от дългия път. Накрая лорд Ерин се сбогува с думите:

– Непокоре, поведеш ли народите от Северния край на война срещу Мрак, рицарите на Огнесевер ще ви подкрепят.

Излизаш от двореца му и все още не можеш да повярваш. На път си да започнеш война срещу Мрак, а твои съюзници ще бъдат могъщите рицари на Огнесевер!

– Мисля, че няма да е зле да разпуснеш бойците и да им дадеш няколко дни почивка – подмята Рагнар, докато приближавате градските порти.

Абас бързо се включва:

– Съгласен съм. Но само не в тези сиви и скучни земи! Нека отидем в Пъклобяс – не е толкова далече, а и предлага много повече забавления за всички нас!

Рагнар измърморва нещо, но явно дори и той не може да отрече, че Огнесевер не е град на забавленията. Наан добавя:

– Наистина трябва да дадеш почивка на бойците. Но не знам дали те ще се радват на забавленията, които ги очакват в Пъклобяс. Може би е по-добре да ги оставиш да се върнат в горите си и да видят отново семействата си, макар и за кратко.

◘ *Ако искаш да отидете в Пъклобяс, голям и шумен град, който се намира на Източния ръб и предлага безброй забавления ▶ Епизод 113*

◘ *Ако смяташ, че е по-добре да позволиш на бойците си да се върнат за няколко дни при семействата си ▶ Епизод 51*

67

Тя се засмива.

– Значи сестра ми беше права да се съмнява в теб, сине на Безименния народ! Аз съм Дара, а ти до толкова си запленен от външността ни, че не можеш да ни различиш една от друга! Не си достоен за Бела, върви си!

Засрамен, че не си познал пред кого си се изправил, се обръщаш към Рагнар. Той се почесва смутено по главата:

– Не съм виновен! Аз изобщо не ги различавам.

За съжаление напускаш Плач с празни ръце.

Направи друг избор на ► Епизод 78

68

Силата на удара ти е толкова голяма, че брадвата ти разсича дръжката на копието. Врагът зяпва с изненада парчето дърво, останало в ръката му, а ти използваш момента и му нанасяш втори удар. Острието ти пробива тънките му кожени доспехи и потъва в гърдите му. Той извиква от болка, опитва се да извади брадвата от гърдите си, но накрая се срутва безжизнен на земята. Окуражен от този успех, се хвърляш отново в битката. Скоро копиеносците на Дарокръв са напълно разпръснати и се превръщат в лесна плячка за опитните ти бойци. Цената на победата обаче е висока.

*Намали **Безименните мечки и вълци** с по един отряд ► Епизод 83*

69

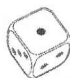
Решаваш да не останеш длъжен и крясваш:

– Мери си приказките, сине на Дарокръв! Глави, които не мислят, преди да говорят, биват отсечени!

Настава ледено мълчание. Ръката на Улфрик се вдига за заповед и ти си помисляш, че всеки момент ще се пролее кръв. Рижият копиеносец обаче изрича:

– Виждам, че си все още млад, Непокоре. Ще отдам прибързаните ти слова на възрастта. Готов съм да ти простя за необмислените думи, но цената, която ще платиш, е висока. Когато се завърнеш в родните си гори, искам да ми изпратиш още толкова торби с жълтици, колкото си ми донесъл днес.

Зад гърба му копиеносците на Дарокръв са настръхнали, готови за битка.

Ще се съгласиш ли на тази уговорка?

- *Да ▶ Епизод 81*
- *Не ▶ Епизод 206*

70

Копиеносците са образували стена от насочени към вас копия, заставайки плътно един до друг. Позицията им е по-добра от вашата: те са далече от обсега на стрелите ви, а ако тръгнете към тях, силите ви ще намалеят, докато изкачвате стръмния склон.

Как възнамеряваш да предизвикаш врага си и да го подмамиш в атака?

- *Като обидиш водача им Улфрик ▶ Епизод 73*
- *Като изпратиш напред част от бойците си, които да ги примамят в атака ▶ Епизод 31*

71

– Може би ще трябва първо да поговоря с лорд Ерин – казваш колебливо.

Улфрик се разсмива с гръмък глас:

– Мислих, че ти си командирът на армията, а не някой друг. Защо ти е да се съветваш с дъртака в Стоманения град за решение, което е изцяло твое?

Засрамен, но и едновременно разгневен, размисляш и приемаш условията му. Думите му обаче са внесли известен смут сред воините ти: те самите са очаквали, че ти ще бъдеш начело на похода срещу Мрак и твоята нерешителност ги изненадва. Разменяте още няколко думи с Улфрик и накрая се разделяте. Макар и с известни трудности, си успявал да доведеш тези преговори до успешен край.

*Увеличи **Славата** си с едно ▶ Епизод 66*

72

Кой си ти, че да застанеш срещу чужди армии? Кой си ти, че да покориш Северния край? Кой? Никой. Не си нищо повече от момче, някога мечтало да стане крал. Не си нищо повече от жалък провал.

Докато ти стоиш вцепенен от страх и отчаяние, до теб Рагнар разсича с яростен крясък най-близкия враг от главата до кръста. Копиеносците от двете му страни спират разколебани. Бойците ти,

вдъхновени от неговия пример, възвръщат духа си и се нахвърлят настървено на воините от Дарокръв.

Половин час по-късно, окървавен и изтощен, ти се облягаш на стената на прохода и оглеждаш покритата с тела земя. Макар и с цената на големи жертви, сте успели да спечелите битката.

*Извади три точки от **Живота** си.*

*Намали **Безименните мечки** с два отряда, а **вълците** и **елените** с по един ►Епизод 83*

73

Излизаш пред отряда, поставяш ръце пред устата си и се провикваш. Не можеш да бъдеш сигурен дали всички копиеносци говорят Грешния език, но повечето би трябвало да разберат какво имаш предвид:

– Защо Дарокръв ни изпраща кучета вместо мъже? Само кучета биха могли да стоят там горе, подвили страхливо опашка, не смеещи да влязат в битка.

Виждаш как сред редиците им настъпва раздвижване. Зад гърба ти Рагнар се подхилва тихо. Ти продължаваш:

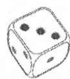
– За какво са ви тези дълги остри пръчки, ако не ги използвате в бой? Задниците ли си разчесвате с тях? Или всички задружно чешете задника на Улфрик?

Пред техните редици излиза огромен мъж с копие и щит. Не казва нищо, само стои и ви наблюдава. Абас се приближава до теб. Явно усетил какъв е планът ти, той подхвърля:

– Това не са кучета. Това са червеи, синове на камили, заченати от кучета и отгледани от чакали, които са си лягали с братовчедите им, които пък са били наложници на болния козел в най-бедното стадо на селото им!

Винаги си се възхищавал на способността на хората от Отремер да измислят обиди, способни да засегнат не само най-коравите сърца, но и целия род на този, срещу когото са насочени. Някъде зад теб Рагнар избухва в смях при думите на Отремереца. Въодушевен от предложението на Абас, изкрещяваш към стоящите пред прохода копиеносци:

– И кучета не сте! Вие сте дъщери на камили, отгледани от чакали, спали с кучета и братовчедите на козела ви! Това сте вие, гъзоблизци на Улфрик!

Обръщаш се към Абас, който те гледа развеселено, и свиваш рамене, допълвайки:

– Знам, че не беше точно така, но мисля, че горе-долу схванаха смисъла.

Огромният мъж, застанал пред другите копиеносци, най-сетне отвръща на обидите ти. Гласът му трепери от гняв и преди да даде заповед за атака, казва:

– Дано си се простил с това, което ти е скъпо, наглецо. Последните ти мигове живот вече изтичат.

Когато врагът поема по стръмния склон, ти се усмихваш доволно. Планът сполучи. Сега ще посрещнеш копиеносците на Дарокръв в подножието на Белосняг, където шансовете ви ще бъдат изравнени.

Мини на ▶ Епизод 198

74

Безименните мечки посрещат вражеските стрели със здравите си брони. Няколко от бойците ти падат поразени, но повечето от тях все още се държат.

◘ *Ако имаш поне два отряда* ***Безименни мечки****, успяваш да спечелиш битката с цената на известни загуби – намали войската си с два отряда ▶ Епизод 26*

◘ *Ако Безименните ти мечки са по-малко от два отряда ▶ Епизод 133*

75

Необходими са ти две седмици, за да стигнеш до Островите на скръбта. Още толкова време минава, докато чакаш Карлеан да се завърне от поредния си рейд. Когато корабите му акостират във Вавилар, той те приема на един от тях, носещ името „Ястреб". Албиносът се радва да те види отново и изслушва внимателно молбата ти.

– Бих се съгласил да се присъединя към каузата ти. Моите хора обаче са корсари – те ще се бият, само ако им обещаеш достатъчно голяма плячка. Имай предвид, че те няма да крият кои са и откъде идват. Това означава, че всички ще знаят, че в твоите редици има морски разбойници, биещи се за каузата ти.

◘ *Ако си съгласен на това условие, запиши кодовите думи* ***„флот"*** *и* ***„корсар"*** *▶ Епизод 219*

◘ *Ако не си, направи нов избор на ▶ Епизод 78*

76

Замахваш и брадвата ти се стоварва върху копието на противника.

◘ *Ако имаш умението* ***Сила*** *▶ Епизод 68*

◘ *Ако го нямаш ▶ Епизод 199*

77

Разгневен, замахваш с брадвата и отсичаш една от ръцете на Марвин. На него му отнема около секунда да разбере какво се е случило, след което започва да пищи с всичка сила и скоро припада от шока и загубата на кръв. Благодарение на лечебните умения на Абас магьосникът все пак не умира. Когато на следващия ден идва в съзнание, той е готов да стори всичко, само за да не му се налага да се среща отново с теб. Без колебания казва на Абас тайната на течността, способна да пробуди поданиците на Дъболист, както и мястото, където държи лорд Селеар в плен .

Когато всичко свършва и Селеар отново е в двореца си Сребросклон, той ти е толкова благодарен, че се заклева да ти служи вярно. Още по-голяма е радостта му, когато научава, че ще се бие под твоето знаме срещу войските на Мрак.

Макар за теб битката при Теснобриз да е просто още едно стъпало към заветната цел, тя се превръща в една от най-често възпяваните от хората. Последната част от историята ѝ бива разказвана обаче само късно, когато децата вече спят. С притихнал глас разказвачите описват избухливия ти като гръмовен прах под лятно слънце нрав и добавят, че по цялата Грешна земя още не се е родил по-буреносен и кръвожаден човек от теб.

Увеличи ***Славата*** *си с една точка ▶ Епизод 78*

78

Времето минава, а армията и съюзниците ти се увеличават. Един ден Наан ти казва:

– Ако искаш да победиш Мрак, рано или късно трябва да обсадиш могъщия град. А обсадата ще можеш да спечелиш, само ако имаш на разположение кораби, които да го блокират и по море.

Замисляш се и решаваш, че е права. Нужен ти е флот. Откъде обаче ще намериш кораби, които да се бият под твоите знамена?

◘ *Ако имаш кодовата дума* ***„капитан"****, можеш да помолиш*

корсаря Карлеан за помощ ▶ Епизод 75

◘ *Ако имаш кодовата дума **„принцеса"**, можеш да помолиш Бела да се застъпи за теб пред баща си – стария крал на Плач, който разполага с голям и силен флот ▶ Епизод 182*

◘ *Ако имаш умението **Наука** и кодовата дума **„роб"**, можеш да опиташ да организираш сам строежа на флотилията си ▶ Епизод 167*

◘ *Ако не изпълняваш нито едно от тези условия, ще трябва да продължиш без флот, надявайки се да намериш решение на този проблем по-късно ▶ 219*

79

Мускулите ти се издуват и ти изръмжаваш от усилие. Усещаш отблъскващата воня на просяка, долавяш и колебанието му, когато разбира, че има насреща си не по-малко силен противник от себе си. През пелената от пот, която покрива лицето ти, виждаш как омразата в погледа му се сменя с несигурност. В този момент Рагнар се окопитва и с мощен удар в корема изкарва въздуха на просяка и го кара да се превие на две. Вторият му удар го просва на земята.

Премини на ▶ Епизод 124

80

Успяваш да избегнеш удара и копиеносецът залита напред, понесен от замаха си. Възползваш се и го поразяваш. Той се срутва окървавен на земята.

Макар и с цената на големи жертви разпръсвате плътните редици на копиеносците, след което везните се накланят във ваша полза. Остриетата на Безименните надвиват над копията на Дарокръв и пробиват с лекота кожените ризници на враговете ви.

*Намали **Безименните** си **мечки и вълци** с по един отряд ▶ Епизод 83*

81

Чувстваш, че е прекалено късно за извинения. Би могъл да доведеш преговорите до успех – а и навярно да се измъкнеш жив оттук – единствено, ако се съгласиш с предложението на Улфрик. С натежало сърце кимваш, молиш го за прошка и обещаваш, че ще получи исканото злато. Той е видимо доволен:

– Мъдро постъпи, Непокоре.

Без съмнение е прав, но какво ще си кажат хората, когато разберат, че владетелят на Дарокръв те е принудил да му заплатиш толкова голяма сума?

*Намали **Славата** си с две ▶ Епизод 65*

82

Точно както си очаквал, на огромния воин от Огнесевер му трябва съвсем малко, за да прекърши волята на Марвин и да го убеди да издаде тайната за противоотровата, способна да пробуди поданиците на Дъболист, както и мястото, където държи лорд Селеар в свой плен.

Когато всичко свършва и Селеар отново е в двореца си Сребросклон, той се заклева да ти служи вярно. Още по-голяма е радостта му, когато научава, че ще се бие под твоето знаме срещу войските на Мрак. Макар за теб битката при Теснобриз да е просто още едно стъпало към заветната цел, тя остава една от най-често възпяваните в песните и разказите на трубадурите.

*Увеличи **Славата** си с две и мини на ▶ Епизод 78*

83

*Увеличи **Славата** си с две.*

Сред ранените бойци на Дарокръв, които са попаднали в твой плен, се намира самият Улфрик. Той е огромен на ръст, а косата и брадата му са с огненочервен цвят. Макар и ранен на няколко места, той съумява да се държи на крака, когато го изправят пред теб. Вдигаш глава от брадвата си, която почистваш, и го поглеждаш. Улфрик се усмихва през маската от мръсотия и кръв, покрила лицето му:

– Ти ли си предводителят на тази сбирщина?

◘ *Ако имаш умението Нюх ▶ Епизод 152*

◘ *Ако го нямаш ▶ Епизод 33*

84

Преди да дадеш следващата си заповед, трябва да помислиш как да подредиш отряда си. Скалистият проход е доста широк, но въпреки това няма как да разгърнеш цялата си бойна група в него. Навлезете ли веднъж навътре, не повече от десетина души ще могат да застанат рамо до рамо. *Запомни кои бойци искаш да поставиш на предна линия – пехотинците или стрелците си.*

Втурвате се нагоре по склона на Белосняг и навлизате задъхани в прохода. Забелязвате светлината на вражите факли пред вас, чувате и тежките стъпки на копиеносците. Явно и те са разбрали за пристигането ви, защото чуваш заповед, след което виждаш как отрядът им спира рязко. Само след миг те тръгват отново, но този път стъпката им е по-бавна, а копията им са насочени към вас.

Кои бойци постави най-отпред?

- *Пехотинците ти ▶ Епизод 50*
- *Стрелците ти ▶ Епизод 21*

85

– Бъдете свободни – изричаш ти – свободни и благодарни за живота си, който днес беше спасен. Защото реших да ви помилвам и вие дължите всеки един от оставащите си дни на мен.

Наан ги кара да коленичат пред теб. Ти вадиш брадвата си и я забиваш в земята до тях.

– Пролейте солените си сълзи, защото това острие днес подмина плътта ви. И нека тези сълзи бъдат знак, че ще ми служите, докато аз не ви освободя от дълга ви.

Емрах и синовете му мълчат. Забелязваш, че очите им са сухи, но ръцете им леко треперят. „Дали от вълнение или от страх?", питаш се ти.

– Очаквайте вестоносци, които ще ви донесат моите заповеди. А сега вървете в мир при семействата си, които също ще пролеят сълзи от радост, задето ви виждат отново.

– Жив бъди, Непокоре! – изрича Емрах, явно неочаквал такава милост – ще славим името ти и ще ти служим вярно до гроб!

Увеличи ***Славата*** *си с едно ▶ Епизод 19*

86

Някъде между горите Дъболист и Степите групата ви е нападната изненадващо. Сред плискащия се като из ведро дъжд успяваш да разпознаеш сивите кожи на Безименни вълци, виждаш как Безименни мечки въртят разярено чуковете си и забелязваш рогата на Безименни елени, които пронизват пазачите ти с дългите си копия. Само за няколко минути Икарион и бойците му са разбити. Оказва се, че верни на теб воини от Безименните гори са разбрали случайно за плана да бъдеш убит. Успели са да съберат бързо група бойци и да тръгнат веднага на

път, за да те предпазят.

*Намали големината на отряда си с три отряда **Безименни лисици**, колкото е била групата на Икарион.*

Ако преди това в групата ти са били останали по-малко от три отряда Безименни лисици, този път не трябва да намаляш другите си отряди, за да отчетеш загубата.

Ако след тази загуба си останал с общо по-малко от три отряда бойци (дори и броят им да е нула!), заповядваш на част от верните ти воини, притекли ти се на помощ, да останат с теб, за да ти помогнат в по-нататъшните приключения, дори и това да означава защитата на Безименните гори да бъде временно отслабена. Направи броя на придружаващите те отряди равен на три, като сам избереш състава на войската си.

Ако пък са ти останали три или повече отряди дори и след загубата, не печелиш нови отряди, но можеш да промениш състава на сегашната си войска както желаеш.

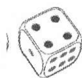
Докарват ранения, но все още жив Икарион при теб. Той те гледа с омраза, а бойците, събрали се около вас, очакват решението ти. Усещаш натрупалия се в тях гняв към предателя, който се е опитал да те убие. Мнозина настояват, че той трябва да плати с главата си.

◘ *Ако го помилваш ► Епизод 49*
◘ *Ако го екзекутираш ► Епизод 212*

87

Обясняваш на Емрах и синовете му, че те и другите оцелели са свободни да се върнат при останалите от народа си. Караш ги да коленичат и да целунат праха в нозете ти.

– Запомни – казваш ти на Емрах, полагайки брадвата си върху врата му така, че да усети студената стомана – ще дойде ден, когато ще изпратя вестоносци до Конния народ. Вестоносци, носещи моите заповеди. Ако народът ти не се подчини, главите на синовете ти ще бъдат набити на кол и поставени на това място, където стоим с теб сега. Ти ще бъдеш разпнат и оставен да гледаш как гарваните изкълвават месото на синовете ти. Едва след това ще извадим очите ти, а когато от останките на децата ти не е останало нищо друго освен жалка мърша, ще изгорим теб и целия ти народ живи. Праха ти ще разпръснем по цялата Грешна земя.

С крайчеца на погледа си виждаш как единият от синовете му забелва очи и припада. Казваш на Емрах да се изправи. Въпреки че той е голям и силен човек, виждаш как краката му треперят. Такава е силата на *Прашното проклятие.*

Премини на ►Епизод 19

88

Рефлексите ти се задействат автоматично. Отскачаш встрани и с един удар изкарваш просяка от равновесие. Той залита, а ти, без да губиш време, му нанасяш силен ритник в ребрата, който го запраща на земята. В този момент Рагнар се окопитва и се хвърля върху него, настъпва ръката му, държаща все още камата, а с огромния си юмрук го зашеметява. Едва сега усещаш как кръвта нахлува в главата ти, сърцето ти препуска бясно, а по мускулите ти се разлива топлина. За пореден път се учудваш на бързината, с която си реагирал и която те спасява от смъртна опасност.

Премини на ►Епизод 124

89

Един от бойците ти проговаря:

– Може би е нещо във водата. Огледайте се. Зверове, птици, хора – всички до един са потънали в сън. Тъй като всички пият от водата, причината трябва да се крие в нея.

Абас и останалите от отряда кимат одобрително. Дори и ти трябва да признаеш, че в думите му има логика. В теб обаче се заражда гняв, че ти не си се досетил пръв за верния отговор. Ти си начело на отряда, а също и на целия Безименен народ, и, ако един обикновен боец се окаже по-умен от теб, какво говори това за твоите качества?

*Намали **Славата** си с едно ►Епизод 181*

90

Не успяваш да достигнеш каруцата навреме. Една от стрелите те улучва и ти простенваш от болка. Още няколко от воините ти биват поразени от вражите стрели.

*Намали броя на **Безименните си мечки** и **вълци** с по един отряд, както и **Живота** си с две точки ►Епизод 25*

91

Безименните воини изпълват сърцата на копиеносците от Дарокръв със страх. Бойците ти нападат враговете безразсъдно, опиянени от вкуса на битката. Наблюдаваш смелата им атака и в теб се прокрадва надеждата, че остриетата им ще надделеят над стената от копия.

Броят на хората ти обаче се оказва прекалено малък. Скоро много от тях падат, пронизани от вражите остриета, и яростната атака губи от силата си. Усещаш колебание сред хората си и чуваш гласа на съмнението, който панически ти нашепва да бягаш и да зарежеш всичко.

*Провери дали имаш умението **Самообладание** или **Славата** ти е поне пет.*

- *Ако изпълняваш поне едно условие* ► *Епизод 62*
- *Ако не изпълняваш нито едно* ► *Епизод 72*

92

Цвиленето на конете се слива с крясъците на ранените. Сред ездачите настъпва объркване. Някои обръщат и се опитват да избягат, но следващият залп на твоите стрелци ги намира отново, поразявайки много от тях. Междувременно ти и бойците ти сте ги достигнали и сеете смърт в редиците им. Понасяте известни загуби, но скоро успявате да разпръснете ездачите. След като Рагнар начело на малка групичка от Безименни воини им отцепва пътя за бягство, оцелелите ездачи се предават.

*Намали бойците си с два отряда и **Живота** си с една точка.*

Премини на ► *Епизод 10*

93

Лакор се замисля. Питаш се как можа да ти хрумне такъв отговор, но вече е късно. За да не се усъмни в това, което казваш, доразкрасяваш историята:

– Дадох ѝ да пие специална отвара, която ще укрепи силите ѝ. Сега спи, оставете я да почива.

Лакор скръства ръце пред гърдите си, приближава се до теб и те пита:

– Щом си лекар, къде са ти лекарствата?

*Имаш ли умението **Наука**?*

- *Да* ► *Епизод 104*
- *Не* ► *Епизод 109*

94

Решаваш да бъдеш честен. Уморен си, не виждаш смисъл да се биеш с него, а и каква полза да излъжеш?

– Ти трябва да си Лакор, братовчедът на Бела и Дара. Организирал си пътешествието като подарък за навършването на пълнолетието им, нали така?

Той те поглежда объркан и в погледа му се промъква съмнение.

– Откъде знаеш?

Заговаряш малко по-уверено.

– От тях самите. Името ми е Непокор. Предводител съм на Безименния народ. Съдбата пожела вчера да срещна братовчедка ти Бела на едно празненство.

Лакор кимва.

– Да, вчера племенникът на Гарфан Мелеас празнуваше рождения си ден. Бела и Дара отидоха да поднесат почитанията ни, но за съжаление аз не можах да присъствам.

Ти продължаваш нетърпеливо разказа си.

– Лакор, ще бъда честен и ще ти призная: влюбих се в братовчедка ти Бела от пръв поглед. Бях запленен от нейния чар, от нейната нежност. Затова след като тя самата ме покани. аз се осмелих да престъпя прага на къщата, в която сте отседнали.

Той замълчава за кратко и накрая отвръща:

– Последвай ме.

Ти нямаш друго избор и тръгваш след него. Той те превежда през един от задните входове на къщата и скоро влизате в богато украсена и мебелирана стая.

– Това са моите покои – доверява ти Лакор – не исках някой от слугите да те види, защото сред тях има такива, които не могат да сдържат езика си.

Ти го гледаш с любопитство. Не знаеш какво да очакваш от всичко това.

– Виж сега – въздъхва той – ако всичко това се беше случило преди година, сигурно щях да заповядам да те хванат и бичуват до смърт. Ужасно съм привързан към малките си братовчедки. Сега обаче, когато те са пълнолетни, смятам, че те сами трябва да управляват живота си. За разлика от техния баща, който явно е на друго мнение. Ето защо не исках някой да те вижда в къщата – нищо от тази история не трябва да

достига до ушите на стария крал.

Ти обещаваш да бъдеш дискретен и му споделяш, че скоро така или иначе ще трябва да напуснеш Раздор и да се отправиш отново на път.

След като разговаряте още известно време, ти се приготвяш да напуснеш къщата. Ако си понесъл някакви рани по време на приключението си, Лакор ти предлага да извика личния си лекар, който да се погрижe за тях. Можеш да възстановиш две точки от ***Живота*** *си.*

Премини на ► Епизод 197

95

Увиваш ивица плат от туниката си около раната. Кръвотечението скоро спира и бойците ти те отвеждат при най-близкия лечител. За съжаление той не успява да спаси живота ти, тъй като отровата вече се е разпростряла из цялото ти тяло. Умираш в страшни мъки, проклинайки убиеца и неговите поръчители.

КРАЙ

96

Макар да успяваш да стигнеш до прикритието преди няколко стрели да се забият на мястото, където стоеше преди малко, една все пак те улучва. Болката те прорязва и кръвта се стича по ръката ти. Яростта се събужда в теб, подобно на звяр, който освирепява, когато е ранен. Изправяш се и се втурваш в ожесточена атака. Бойците виждат устрема ти и те последват, крещейки името ти. Конниците са толкова изненадани от внезапната ви атака, че някои от тях не успяват да се отдалечат навреме и падат под остриетата ви. През това време Наан е събрала група бойци и е заобиколила бойното поле, връхлитайки враговете ви отляво. Така ездачите се оказват заклещени между вас и хората ти бързо успяват да се справят с повечето от тях. Скоро битката приключва. Макар и на висока цена, успяваш да я спечелиш.

Намали ***Живота*** *си с една точка ► Епизод 10*

97

Макар и трудно, успяваш да се овладееш. Обръщаш се към Рагнар и му заповядваш да се заеме с разпита на Марвин.

Премини на ► Епизод 82

98

Дали на тези страници не е записано послание, видимо само за малцина?

Как би желал да разгадаеш тайната на празните листове?

◘ *като леко ги навлажниш, поръсвайки няколко капки вода върху тях* ► *Епизод 164*

◘ *като приближиш страниците до топлината на една от свещите* ► *Епизод 3*

◘ *като се опиташ да изстържеш покритието на страниците с ножа си* ► *Епизод 103*

◘ *ако все пак не желаеш да разгадаваш тайната на книгата и предпочиташ да отидеш при останалите* ► *Епизод 63*

99

Опитваш се да спреш бойците си, но те не те слушат и се разбягват във всички посоки. Ездачите се възползват и се спускат след тях. Пръсналите се Безименни воини сега са лесна плячка за тежковъоръжената конница. В това се убеждаваш и ти самият, когато вражески боздуган удря главата ти, изпращайки те в безсъзнание на земята. Миг след това си смазан от копитата на препускащите коне и походът ти завършва при водите на Теснобриз.

КРАЙ

100

Нареждаш да изчакате отряда от Дарокрър да излезе от Скалистия проход. Позицията ви е в подножието на Белосняг, точно над вас виждаш изхода на прохода, откъдето широкият път се спуска надолу.

Не след дълго копиеносците излизат и редиците им се разгъват на пътя, заемайки боен строй. Остават обаче там, явно изчаквайки вашия ход.

Каква ще бъде следващата ти заповед?

◘ *Да атакувате веднага* ► *Епизод 38*

◘ *Да се опиташ да ги примамиш* ► *Епизод 70*

101

Отклоняваш любезно предложението на албиноса и последваш Бела в къщата, където е отседнала със сестра си. Двамата се усамотявате

в стаята ѝ и заедно прекарвате една от най-незабравимите нощи в живота ти.

Няколко часа след изгрев слънце Бела ти споделя, че никой мъж досега не я е карал да се чувства по подобен начин. Докато лежите в леглото, тя те кара да ѝ обещаеш, че няма да я забравиш. Сваля от врата си медальона, който носи, и ти го подарява, заричайки те никога да не го сваляш. Ти се усмихваш и се замисляш какво би могъл да ѝ подариш. Единственото украшение, което носиш, е семпъл пръстен, който спечели веднъж на игра на *хаш* в Отремер. Подаваш ѝ го и тя веднага го слага на дясната си ръка, като се зарича никога повече да не го сваля.

Накрая ти я целуваш и се сбогуваш с нея – копнееш за сън и почивка. Докато се обличаш, Бела ти казва, че скоро ще трябва да се завърне в двореца в Плач, където можеш да ѝ изпратиш вест, за да се видите отново.

– Двореца в Плач? – питаш учудено ти.

– Там живеем аз и сестра ми – кимва тя – в Раздор сме на тайно пътешествие, организирано от братовчед ни Лакор като подарък по случай навършването на пълнолетието ни.

– Ти и сестра ти...

В следващия миг идва прозрението – това са принцесите-близначки от Плач, наследничките на трона!

– Това не може да бъде!

– Защо? – засмива се Бела. – Никога досега не си бил с принцеса ли?

Все още невярващ на случилото се, ти я целуваш за последно и излизаш замаян от къщата. Една от дъщерите на стария крал от Плач и дивият Непокор от Безименните гори – кой би повярвал?

Запиши си кодовата дума ***„принцеса”*** ► *Епизод 115*

102

В Пъклобяс отсядате в страноприемница, която Абас ви препоръчва. „Обикновено леглата там са чисти, храната става, а пиенето определено си заслужава”, казва той. Оказва се прав – почивката там ти се отразява добре.

Възстанови една точка ***Живот***.

Един ден излизате, за да се разходите отново из града. Минавате покрай една порутена къща, пред която е седнал мъж, облечен в мръсни

дрипи. С жален поглед той проси милостиня от теб.

◘ *Ако имаш* ***Нюх*** *▶ Епизод 205*

◘ *Ако нямаш ▶ Епизод 46*

103

Известно време се чудиш как точно да постъпиш и дали рискът си заслужава. Накрая поставяш книгата на една от масите за четене в помещението и изваждаш ножа си. Внимателно доближаваш острието му до първата празна страница и започваш да стържеш по повърхността ѝ, убеден, че истинското послание е покрито с някакво специално вещество, което трябва да бъде премахнато. В този момент от вратата на стаичката се чува ужасе́н вик и Салеан се втурва към теб, ръкомахайки ожесточено:

– Какво правиш? Луд ли ши? Това е шветотатштво!

Той издърпва книгата от ръцете ти и изобщо не пожелава да изслуша смутените ти обяснения. Развълнуван, Салеан настойчиво те моли да напуснеш библиотеката. Нямаш избор, освен да го послушаш. С Абас и Наан се връщате при останалите.

Премини на ▶ Епизод 57

104

Отмяташ плаща си настрана и изваждаш малката торбичка, която виси на колана ти. Отваряш я и изваждаш няколко от шишенцата, които държиш там.

– Това – казваш ти, подавайки му гъстата течност, която използваш понякога за различни алхимични реакции – е например лек против Червената кашлица, от която човек кашля толкова силно, че кръвта изпълва дробовете му и той се задушава в нея.

Бъркаш отново и вадиш кутийка със сребрист прашец, който представлява силна отрова.

– Това пък е лек за Жълтата треска, от която човек изсъхва, кожата му пожълтява, мозъкът му се сварява, а очите му се залепят за клепките, оставяйки го сляп, дори и да успее да преживее болестта. А това тук е Мъжки другар, много особен лек. Ако искаш мога да ти обясня повече за него...

Тук вече Лакор, който досега те е гледал с недоверие, махва с ръка.

– Добре, добре, убеди ме. Сега се разкарай от тук. А ако сестра ми не се чувства по-добре тази вечер, се моли да не те намеря. Ще счупя и двете ти ръце.

Ти се покланяш отново и промърморваш няколко неясни благодарности, след което се обръщаш и си плюеш на петите.

Премини на ►Епизод 197

105

Улфрик побеснява. Проклина лорд Ерин и целия Огнесевер, а с всяка своя дума сякаш се разгневява все повече. Накрая не издържа и закрещява:

– Проклет бъди, сине на Безименния народ! Нима мислиш, че можеш да идваш тук и да ме караш отново да се усмихвам на горделивия Ерин? Ти не си нищо повече от червей, който се гърчи в краката на Стоманения лорд!

Изтръпваш и чувстваш как в теб се надига нажежена до червено ярост, способна да изпепели всяка здрава мисъл.

◘ *Ако преглътнеш тази обида ►Епизод 184*

◘ *Ако го обидиш на свой ред ►Епизод 69*

106

Разказваш за решението си да сложиш край на тиранията на Мрак. Описваш подробно зверствата, които Мрак е извършил в последно време, и обясняваш защо много от местните племена и васали биха се надигнали срещу Седемте крале. Накрая питаш:

– Търся подкрепа в битката срещу Мрак. Дали рицарите на Огнесевер биха помогнали да пречупим гръбнака на седемте змии?

Затаяваш дъх и чакаш с нетърпение отговора на лорд Ерин, който се взира спокойно в теб. Нито едно мускулче не трепва по бледото му лице, докато той те преценява. Когато проговаря, гласът му е дълбок и дрезгав:

– Мрак представлява опасност не само за Западния, но и за Източния ръб на Грешната земя. Ако не прекършим врата на това зло още сега, скоро то ще стигне и до Огнесевер. Не знам обаче дали бих могъл да ти се доверя, чужденецо. Изглеждаш смел и в думите ти има решителност. Трябва обаче да ми докажеш, че, ако започнеш война, можеш да я доведеш до успешен край. Не бих повел рицарите на Огнесевер след някого, който не знае как да спечели каузата си.

Кимваш, обнадежден от думите му. Той се замисля. Лицето му е все така безизразно, а очите – студени. Накрая лорд Ерин проговаря отново:

– Днес бях известен, че Конният народ от Степите е нападнал един от керваните ни, пренасящ стоки за Западния ръб. Досега тези варвари не ни бяха посягали, но явно са насъбрали достатъчно смелост. Следващият ни керван трябва да потегли съвсем скоро и тъй като ще мине по същия път, ще се нуждае от надеждна охрана.

Замисляш се за това, което знаеш за Конния народ. Ездачи от степите, които понякога нападат по-слабите и незащитени кервани, пътуващи между Западния и Източния ръб. Бойците им могат да обсипят приближаващия враг със стрели от гърба на конете си, след което да се отдалечат на безопасно за тях разстояние, продължавайки да стрелят. Докато размишляваш върху това, лорд Ерин заговаря отново:

– Една друга грижа също ме мъчи. Народът на Дарокрът е вдигнал оръжие срещу Огнесевер. Копиеносците на Дарокрът бяха години наред наши съюзници. Сега те нарушиха уговорката, скрепена от предците ни. Някой трябва да ги вразуми и убеди да се завърнат към нашия съюз.

Потъваш в размисъл, опитвайки да си спомниш всичко, което си чел за племената на Дарокрът. Копиеносци, които се славят като изключително умели войници, водещи бойни действия с дисциплина, на която могат да завидят дори и най-опитните легиони. Бойните им формации са трудно пробиваеми, а някои от тях използват по-къси копия, които могат да запратят на завидно разстояние.

– Заеми се с тези две задачи – казва накрая лорд Ерин – поеми охраната на следващия керван, опази го от Конния народ и осигури безопасното му пристигане до крайната му цел. След това вразуми копиеносците от Дарокрът. Ако се справиш, рицарите на Огнесевер ще подкрепят похода ти срещу Мрак.

Премини на ▶Епизод 193

107

Мини на ▶Епизод 15

108

Пътят ви минава покрай изоставените руини на отдавна разрушена крепост. Хората са напрегнати, минутите текат мъчително бавно. Вятърът, доскоро разнасял протяжния си вой, сега е странно утихнал.

Почти сте отминали руините, когато от тях долитат бойни викове и тропот на препускащи копита. Виждаш как група вражи ездачи опъват лъковете си, след което се спускат към кервана с бясна скорост. Докато някои от войниците около теб падат, поразени от стрелите им, ти изваждаш брадвата си и изкрещяваш на отряда ти да се разправи с приближаващите конници.

Премини на ► Епизод 25

109

Вдигаш безпомощно ръце и докато смутено изричаш някаква опашата лъжа, Лакор се приближава още към теб.

– Не ти вярвам – отсича той.

В следващия миг той замахва с бича си, който изплющява и се стоварва върху лицето ти. Изпищяваш от болка и докато държиш окървавеното си лице с двете си ръце, Лакор те подсича със силен ритник, изпращайки те на земята. Той скача върху теб и юмруците му заваляват безмилостно по цялото ти тяло. За щастие бързо губиш съзнание и се откъсваш от болката, потъвайки в мрак.

Мини на ► Епизод 172

110

Икарион променя решението си, докато пътувате. В една от кратките почивки, които правите, той идва при теб. Ти си седнал до едно дърво, опрял гръб на дънера, а ръцете ти са завързани. Мокри кичури коса падат върху лицето на Икарион, а дъждовните капки се стичат по острието на дългия нож, който държи в ръката си.

– Няма за какво да чакам – прошепва той – няма да рискувам да изгубя водачеството още веднъж.

Миг след това ти вече лежиш на земята, а проливният дъжд отмива изтичащата от разрязаното ти гърло кръв.

КРАЙ

111

Гласът ти е твърд и непреклонен. Заповядваш на Безименните лисици да се завърнат в родните гори, където ще решиш съдбата им. Те са толкова потресени от думите ти, че даже не протестират. Тръгват си от странноприемницата и скоро единственото, което напомня за нощните

приключения, са петната кръв и труповете в главната зала. Не знаеш дали по пътя обратно към Безименните гори някои от лисиците няма да предпочетат да избягат вместо да срещнат суровото ти решение, но знаеш, че със сигурност няма да можеш да разчиташ на тях в следващите битки.

*Намали **Безименните лисици** с три отряда, колкото е групата на Икарион.*

Ако преди това в групата ти са били останали по-малко от три отряда Безименни лисици, този път не трябва да намаляш другите си отряди, за да отчетеш загубата.

Ако все още имаш останали бойци в групата ти, премини на ►Епизод 183

Ако след тази загуба си останал без бойци, играта свършва тук. Подкрепата ти сред народа от Безименните гори отслабва и други амбициозни водачи се възползват от подходящия момент, за да устроят бунт срещу теб, който за жалост се оказва успешен.

112

Пътят ти минава през един от знатните квартали на Раздор. На малък площад, под светлината на безброй запалени фенери, се е събрало богато облечено множество, което, ако съдиш по смеха, шума от разговорите и звъна на чашите, се забавлява безгрижно. Решаваш, че ако пресечеш площада, ще си спестиш поне четвърт час път до страноприемницата, затова се запътваш към глъчката. Двама стражари обаче те спират.

– Тази вечер площадът е затворен. Влиза се само с покани – отсичат те.

Каниш се да им обърнеш гръб и да се насочиш по друг път към страноприемницата, когато чуваш женски глас:

– Той е с нас.

Две жени, приличащи си като две капки вода, ти махат да дойдеш при тях. Носят изискани и богато украсени дрехи, косите им са златисторуси, а красотата им – спираща дъха. Стражът се поколебава, но после те пуска да минеш. Ти отиваш учуден при двете близначки и се покланяш, казвайки тихо:

– Името ми е Непокор и съм от Безименния народ. Нямам честта да ви познавам.

Те се засмиват в един глас.

– Бела – подава ти ръка едната. Ти полагаш нежна целувка върху

бледата ѝ кожа.

– Дара – казва другата, подавайки лявата си ръка за целувка. Смутен питаш на какво дължиш интереса към скромната си личност.

– Повечето време сме сред богато облечени, отегчителни, скучни хора, Непокоре. Много рядко срещаме приключенци като теб – отговаря Дара, оглеждайки с нескрит интерес белезите ти.

Прекарвате следващите няколко часа в разговори и ти разказваш за пътешествията си по Грешната земя. Двете те слушат в захлас, от време на време се заливат в смях, а в очите и усмивките на Бела виждаш нещо повече от любопитство.

Покрай вас тържеството преминава в далеч по-невъздържани забавления. Благородници се валят със скъпите си дрехи по градския калдъръм, пияни до безпаметност, а жени носещи украшения, с които може да се купи цяла армия, повръщат в чашите си. Няколко двойки се скриват в близките улички, а неколцина мъже си устройват състезание по ръчна борба. Лицето и косите на единия от тях са бели като мляко, а очите му – кървавочервени. Носи богато украсена ризница и побеждава всеки от противниците си. Накрая се оглежда и виждайки те, ти подвиква:

– Искаш ли да си премерим силите? Досега никой от тези тук не ме е победил.

Бела е положила ръка върху рамото ти и шепне в ухото ти. Усещаш парфюма ѝ на жасмин:

– Хайде да се махнем от тук. Къщата, в която сме отседнали, е съвсем наблизо.

◘ *Ако пробваш ръчната борба* ► *Епизод 52*

◘ *Ако последваш Бела* ► *Епизод 101*

113

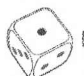
Пъклобяс е град, чиито шумни улици гъмжат от пияници, леки жени, просяци, безделници, крадци и убийци. Държиш да вкусиш отново от този шарен живот и повеждаш отряда си нататък. Смяташ, че малко разнообразие не би се отразило зле на бойците ти.

Когато пристигате, Рагнар ти казва:

– Не знам дали е разумно да разпускаш всичките си хора. Нека една част от тях да остане с нас, за да не поемаме излишни рискове.

◘ *Ако го послушаш* ► *Епизод 30*

◘ *Ако дадеш почивка на всички* ► *Епизод 209*

114

– Мил ли ти е животът? – питаш Улфрик, докато все още държиш в ръка брадвата си.

Той се изплюва в краката ти и не казва нищо. Кръвта ти кипва и ти процеждаш ядно през зъби:

– Ако искаш да го запазиш, трябва да изпълниш само едно условие. Закълни се, че ще сключиш мир с Огнесевер и ще бъдеш свободен да се завърнеш заедно с другите в Дарокрър.

Улфрик те поглежда с презрение.

– Наистина ли мислиш, че ще се съглася на това унижение? Да търпя отново Стоманения лорд? По-добре да загубя живота си от твоята ръка!

– Това лесно може да се уреди – изръмжаваш ти, изпълнен с гняв.

Какво си мисли този горделив рижобрад глупак? Че може да отхвърля просто така твоето предложение? Кой е той да разполага с живота си? Ти, ти си този, който го държи в своите ръце!

◘ *Ако имаш **Самообладание*** ▶ *Епизод 6*

◘ *Ако нямаш* ▶ *Епизод 22*

115

Само няколко мига след като си излязъл от къщата на близначките, груб глас те кара да се обърнеш.

– Хей, ти! Какво правеше в къщата?

На вратата е застанал висок рус мъж, който те гледа намръщено. Лявата му ръка лежи върху дръжката на къс меч, висящ на колана му. Забелязваш, че в дясната си държи внушителен кожен бич. Върху плаща му е избродиран гербът на Плач – червени сълзи на черен фон. В лицето му долавяш известна прилика с красивите черти на Бела и Дара. Може би това е Лакор, братовчедът, за когото говореше Бела.

– Отговаряй! – провиква се отново той – видях те да излизаш от тук, а не те познавам. Какво прави опърпан непрокопсаник като теб тук?

Опърпан непрокопсаник? Никой досега не те е наричал така. Дали да не му дадеш добър урок? И без това си личи, че едва ли би те оставил да си тръгнеш просто така. Какво ще сториш?

◘ *Ще му се нахвърлиш, за да го накараш да си плати за думите* ▶ *Епизод 27*

◘ *Ще го излъжеш за целта на посещението ти в къщата* ▶ *Епизод 42*

◘ *Ще му кажеш истината и ще признаеш, че си влюбен в братовчедка му* ▶ *Епизод 94*

116

Бирата там едва ли е кой знае колко по-добра от тази тук, мислиш си ти и отклоняваш предложението. Ефесус свива рамене и става от масата. Ти си допиваш питието и тъй като все още се чувстваш достатъчно бодър, решаваш да излезеш на вечерна разходка из града. Скоро обаче умората все пак те наляга и ти тръгваш обратно към страноприемницата.

Мини на ▶ Епизод 112

117

Правиш знак на спътниците ти да те оставят насаме с осъдения и те се отдръпват назад. Стражът те гледа с почуда, но решава да не ти обръща внимание и прави няколко крачки встрани. Оставате само ти и осъденият.

Спомняш си на какво са те учили Абас и Наан. Когато ти предстои труден разговор, е разумно да се вслушаш в желанието и копнежите на събеседника си, за да избереш правилните думи. От това, което каза осъденият, заключаваш, че за него най-важната тема е справедливостта, която се е опитал да наложи върху Мрак. Едва ли би желал да говори на друга тема.

Премини на ▶ Епизод 179

118

Въпреки смъртоносния облак от стрели не напускаш мястото си в челната редица на отряда.

– Кураж, бойци! – изкрещяваш ти.

Миг по-късно върху вас се изсипва дъжд от стомана и гласът ти е заглушен от виковете на ранените. Ти самият си улучен в бедрото. Конниците крещят победоносно и препускат към вас. Оглеждаш се – оцелелите ти войници са готови за ответен удар. Геройството ти им е вдъхнало кураж и сега те са готови да те последват и в най-страшната битка.

*Намали броя на **Безименните си мечки** и **вълци** с по един отряд и извади две точки от **Живота** си. Увеличи **Славата** си с едно ▶ Епизод 25*

119

Скоро след като си изпратил съобщение към родните ти гори, потегляте с кервана от Огнесевер и след още десет дни наближавате

Степите. Група от тридесет Безименни елени ви чака при Кръстопътя на ветровете. Ти ги поздравяваш и подканяш всички да се движат възможно най-бързо, тъй като искаш да оставиш Степите и дебнещата опасност скоро зад гърба си.

Прибави три отряда ***Безименни елени*** *към войската си ▶ Епизод 108*

120

Улфрик е вбесен и избухва в проклятия. Тъкмо когато си мислиш, че нервите му няма да издържат и той ще заповяда да бъдете обезглавени, погледът му пада върху прелестната Исандрия. Тя се е свила в лисичите си кожи, стресната от думите и вида на бъдещия си мъж. Гледката на прекрасното ѝ, но уплашено лице успокоява мигом разярения Улфрик. Той утихва и няколко мига съзерцава красотата на Исандрия.

Премини на ▶ Епизод 65

121

Рагнар ви повежда към огромната библиотека, която се намира в другия край на града. Почуквате по масивната, обкована в желязо врата и ви отваря един дребничък и набръчкан старец, който ви посреща радушно – може би първият човек, когото виждаш да се усмихва в Огнесевер. Казваш си, че явно не всички жители на града имат сърца от стомана. Малко по-късно разбираш обаче, че старецът е преселник от Пъклобяс. Името му е Салеан и работи в библиотеката вече повече от петдесет години.

– Какви книшки щте шелаете? – пита ви той, фъфлейки с беззъбата си уста – вшишко ши имаме тукинка.

Отговаряш му, че би искал просто да разгледаш библиотеката. Все още не си сигурен защо си избрал да дойдеш насам, но ти се иска да се разсееш малко преди срещата с лорд Ерин. Оставяш Рагнар при бойците, а с Наан и Абас последвате Салеан. Озовавате се в огромно помещение, което тъне в лек полумрак, смущаван само от бледата светлина, идваща от няколко прозореца. Десетки редици от рафтове с книги се простират пред вас. Забелязваш табели с надписи в началото на всеки от тях: „*Митове и легенди*", „*Истинска история*", „*Поезия и притчи*", „*Военно дело*" и т.н.

– Рашглешдайте колкото ишкате, аз щте отида да направя шай – подканя ви Салеан.

Той влиза в една малка стаичка, а Наан и Абас тръгват между редиците с книги. Ти самият отиваш в далечния край на залата и се заравяш сред прашните томове. Нищо не грабва окото ти и затова продължаваш нататък. Попадаш в странично помещение, на чиято врата има закована табелка с избледнял от времето надпис „*Дъболист*". Вътре няколко свещи огряват стаята с плахата си светлина. Едно богато украсено томче със заглавие „*Владетели на Дъболист*" привлича вниманието ти. Разгръщаш страниците му и откриваш прекрасни гравюри и скучни записки от общ исторически характер. Прелистваш нетърпеливо, но не попадаш на никаква ценна информация. Забелязваш обаче, че последните няколко страници са празни. Това те учудва и се замисляш дали някой не е скрил тук някаква тайна информация. Спомняш си, че си виждал подобно нещо и при някои книги от Плач, където авторите оставят нарочно празни страници за допълнителни записки.

Какво желаеш да направиш?

◘ *да опиташ да разгадаеш празните страници по някакъв начин ►Епизод 191*

◘ *да върнеш книгата на мястото ѝ и да отидеш при спътниците си ►Епизод 63*

122

Мускулите ви са опънати като корабни въжета. Карлеан се оказва по-силен, отколкото изглежда. Лицето ти е плувнало в пот и вече се чудиш дали не си направил грешка, приемайки поканата за двубой, когато той изпъшква и ръката му поддава. Блъсваш я в масата и се отпускаш назад, изтощен, но доволен от победата. Оглеждаш се – Бела и Дара вече ги няма.

– Зарежи ги тия женски – казва Карлеан – ти си първият, който ме е побеждавал от много време насам, и си заслужи питието.

Прекарвате остатъка от нощта, пресушавайки кани със скъпо вино. Оказва се, че Карлеан е корсарски капитан от Островите на скръбта, който е отегчен от живота на корабната палуба. В момента обикаля Грешната земя, но след пътешествието си ще се върне обратно на Островите. Някъде тук количеството изпито вино прекъсва нишката на спомените ти.

Запиши кодова дума ***„капитан"****,*

Премини на ►Епизод 197

123

Лакор кима, макар и с леко неодобрение.

– Да, вчера племенникът на Гарфан Мелеас празнуваше рождения си ден. Явно братовчедка ми е прекалила с наздравиците. Не се учудвам – когато Бела и Дара са заедно, това рядко води до нещо добро. Как е сега тя, по-добре ли е?

Ти отговаряш утвърдително.

– Имам един лек, който действа безотказно, благородни господине. Помага срещу всякакъв главобол. Дадох ѝ го и тя веднага почувства облекчение. Оставете я обаче сега да си почива – ще има нужда да възстанови силите си преди страничните ефекти от лекарството да са отшумели.

Лакор изглежда доволен, защото ти подхвърля няколко медни монети и ти заръчва да му се обадиш, ако се озовеш в Плач.

– Кралския двор в Плач се нуждае от добри лекари. Може би ще се намери работа и за теб.

Покланяш се мълчаливо и се отдалечаваш със замислена усмивка на уста. Уморен си и копнееш за почивка. Даваш медните монети на един старец, просещ милостиня, и се отправяш към страноприемницата.

Мини на ► Епизод 197

124

Когато просякът идва в съзнание, няколко от най-изтънчените методи за мъчение на Рагнар бързо развързват езика му. Разбираш, че е наемен убиец и те преследва още от Раздор. Там непознат мъж те е посочил, докато ти си си пиел кротко ябълковия сок на градския площад, и е предложил на просяка немалка сума пари, за да те убие. Не знае как се казва мъжа, нито откъде идва. Тъй като винаги си бил придружаван от сравнително голяма група от твоите бойци, е решил най-накрая да действа тук, в Пъклобяс, където си се разделил с част от тях.

– Това трябва да е работа на Мрак! – изревава разгневен Рагнар.

Наан поклаща глава в несъгласие.

– По-вероятно ми се струва това да е дело на някого, който знае плановете ни. Някой от нашите редици.

Лицето ѝ е мрачно, а гласът ѝ – снижен. Абас казва:

– Кой би имал най-голяма полза? Може би някой от тези, които победи по време на Великия сбор?

След като обсъждате известно време различните възможности, въздъхваш и се отказваш. Явно няма да разбереш скоро кой е поръчал смъртта ти. Остава обаче да решиш какво ще правиш с мнимия просяк. На колене и със завързани зад гърба ръце, той те моли да пощадиш живота му. Около вас са някои от бойците ти, както и групичка зяпачи от Пъклобяс. Ти решаваш

- *да го посечеш за наказание ▶ Епизод 180*
- *да го предадеш на стражата ▶ Епизод 160*

125

Необходими са ви няколко дни, за да стигнете Дарокръв. Преминавате Скалистия проход и пристигате по обяд, когато слънцето е високо в небето. Стените на града са боядисани в тъмнокафяв цвят, като от засъхнала кръв. Когато наближавате, разбираш, че уморените ти очи всъщност са ти изиграли лоша шега – стените не са нищо повече от дървени палисади, а цветът им се дължи на грубата кора на дърветата. Не можеш да не забележиш обаче, че на много места зад тях са струпани каменни блокове, а наоколо обикалят работници и майстори.

Конят на Наан се изравнява с твоя.

– Явно Улфрик строи истинска крепост.

Кимваш. Приближавайки града, виждаш, че на много от дървените колове на палисадата са набучени човешки глави.

Изпратил си ездачи да известят за пристигането ви и предводителят на Дарокръв ви посреща пред портите с дузина бойци. Улфрик се оказва мъж на твоята възраст с огнеочервена коса и брада, която обримчва младото му лице. Макар и да говори със силен акцент Грешния език, той приказва уверено, а думите му са правилно подбрани.

– Приех вестоносците ти, Непокор от Безименния народ. Казаха ми, че идваш с молба при мен. Каква е тя?

- *Ако имаш умението **Слово** ▶ Епизод 60*
- *Ако го нямаш ▶ Епизод 162*

126

– Може би е нещо в храната тук?

Абас те поглежда с насмешка.

– Нима всички живи същества се хранят с едно и също? Не вярвам да си прав.

Премини на ▶ Епизод 89

127

*Притежаваш ли умението **Бързина**?*

- *Да* ▶ *Епизод 211*
- *Не* ▶ *Епизод 186*

128

Заповядваш на единия от отрядите да остане в странноприемницата, за да осигури бягството ви. Те трябва да ви последват след четвърт час, когато сте се оттеглили на безопасно разстояние.

Съдържателят отмества тежка бъчва в задната част на помещението, под която се показва капак с метална дръжка. Един по един слизате в тайния проход, където цари мрак и хлад. Не след дълго тунелът ви извежда до стълба, по която излизате отново на повърхността. Озовавате се в стара порутена сграда на няколко преки от странноприемницата. Бързо излизате, а някъде от далечината до вас долитат глухи крясъци и звън на оръжия. По дяволите! Явно градската стража е решила да атакува странноприемницата малко след като сте се измъкнали. Бойците ти гледат мрачно към мястото на битката и мърморят помежду си. Събратята им със сигурност няма да бъдат пощадени, а и никога не биха се предали живи в плен. А ти, глупакът, ги остави в капан и сигурна смърт! Изреваваш яростно, развъртяваш брадвата си и насичаш на трески една дървена ограда. Рагнар хваща ръката ти и казва:

– Достатъчно. Ще намерим онзи, който ни е предал, и острието на брадвата ти ще се стовари и върху неговата глава. Сега трябва да вървим.

*Извади една точка от **Славата** си и намали бойците си с един отряд* ▶ *Епизод 177*

129

Хората ти са разбити. Много от воините ти лежат ранени или мъртви на земята, други са избягали. Ти, Рагнар, Наан и Абас сте последните, които все още дават отпор на враговете. Докато размахваш яростно оръжията си, не забелязваш един от вражите ездачи, който се приближава зад гърба ти и те удря с боздуган по главата, изпращайки те в безсъзнание. Миг след това си прободен от противниково острие. Така походът ти намира трагичния си край при водите на Теснобриз.

КРАЙ

130

Събираш ръце пред лицето си и се покланяш.

– Смирено моля за прошка – идвам от далече и отдавна не съм бил в Раздор. Търсех моята любима Фанирея, която живееше на тази улица, но явно съм сбъркал къщата. Фанирея беше едно време прислужница в двореца, случайно да я познавате?

Лакор те гледа с подозрение, но накрая отпуска ръката, в която държи бича си, и казва:

– Сред познатите ми няма разни уличници и прислужници. Внимавай следващия път. За такава грешка мога да заповядам да те набият с камшик.

След това той се обръща и влиза в къщата. Ти се усмихваш зад гърба му, казваш си наум, че самата Фанирея (която наистина познаваш) сигурно би възразила, че не е точно уличница, след което се отдалечаваш с бърза крачка.

Премини на ►Епизод 197

131

Даваш заповед на хората си да се готвят за битка. Онзи отвън чака още малко и накрая отново извиква:

– Е, какво решихте, ще го предадете ли?

Рагнар изкрещява злобно:

– Ела тук вътре и ще ти предам един меч в гърлото, нещастнико!

Отвън долитат звучни псувни и за кратко време всичко утихва. Има нещо гнило, помисляш си ти, не може да са толкова тихи освен ако не...

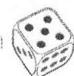
– Огън! – изкрещява Абас, който се е качил на горния етаж, за да провери постовете там – проклетите синове на чакали са запалили страноприемницата!

До вас достига остър мирис на пушек и скоро през барикадираните прозорци започват да се извиват огнени езици.

Не може да чакате повече. Какво ще направиш?

▪ *Ще опиташ да пробиеш обръча около вас с отчаяна атака ►Епизод 213*

▪ *Ще използваш тайния проход, като оставиш един отряд, който да пази гърба ти ►Епизод 225*

132

Нищожно вождче? Мизерен народ? Усещаш как воините зад гърба ти настръхват, а твоята кръв кипва. Делят ви само няколко крачки и си сигурен, че можеш да забиеш брадвата си в главата му, преди хората му да са успели да те спрат. За момент разумът ти бива обхванат от пелената на яростта и губиш трезвата си преценка. Скачаш на крака и с един замах вадиш брадвата си. В този миг Абас те хваща. Държи ръката ти с учудваща сила, която никога не си предполагал, че може да има. Без да отпуска желязната си хватка, той изсъсква в ухото ти:

– Ако сега направиш някоя глупост, можем да забравим за конницата на Раздор. Даже най-вероятно тя ще се обърне срещу нас. За жалост имаме нужда от помощта на този мръсник, така че укроти гнева си и седни обратно!

Хората на лорд Фанраг също са настръхнали и са готови да извадят оръжията си. Владетелят на Раздор се е окопитил и те гледа с насмешка.

– Добре, че е този Отремерец, за да ти опъне малко синджира, Непокоре. Трудно е с тази млада и буйна кръв да управляваш и взимаш мъдри решения.

Мислено се заричаш, че някога Фанраг ще плати за това унижение, но прибираш брадвата си и сядаш обратно. Пресилено се усмихваш.

– Така е, понякога младостта ми дава лоши съвети. Да забравим случилото се. Докъде бяхме стигнали?

Намали ***Славата*** *си с едно ▶ Епизод 249*

133

Колко от бойците ти са останали живи?

◘ *Ако имаш поне пет отряда, успяваш да спечелиш битката с големи загуби – намали броя на воините си с четири отряда ▶ Епизод 26*

◘ *Ако са по-малко от пет отряда ▶ Епизод 129*

134

– Виждам, че ти и народът ти сте силни и горди.

Улфрик мълчи. Омразата в погледа му като че ли е намаляла и отстъпила място на любопитство.

– Аз съм Непокор, водач на Безименния народ. Поел съм по път, който води към велики дела. Но този път е осеян с големи опасности.

Имам нужда от силни и горди хора, които са готови да тръгнат с мен.

Той не проронва и дума, но те наблюдава все по-внимателно. Ти въздъхваш и продължаваш:

– Възнамерявам да обединя всички народи на Северния край и някои от Източния ръб срещу Мрак. Пипалата на това древно зло са стигнали прекалено далеч. Време е някой да отсече седемте глави на чудовището. Всеки, който се присъедини към мен, ще бъде мой равноправен съюзник – с дял от плячката, равен на моя, и с равноправен глас във военния съвет. Там обаче всички ще бъдем съюзници. Там и Огнесевер, който е мой съюзник, ще има толкова права, колкото и ти. Затова аз ти предлагам да съюзим силите си, но ти ще трябва да се помириш отново с лорд Ерин. И така, мога ли да разчитам на народа на Дарокрър?

Улфрик обмисля предложението ти. Засъхналата по лицето му кръв се слива със сплъстената коса и гъстата му брада. Очите му, сини като небето, се открояват сред тази алена маска и те оглеждат внимателно. Накрая той отговаря:

– Приемам предложението ти, Непокор от Безименния народ. Нека от днес нататък да бъдем съюзници, дори и това да означава отново мир с Огнесевер.

Мислено се поздравяваш за успеха и протягаш ръката си, за да скрепите договорката.

Премини на ►Епизод 66

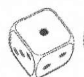
135

Навън вече е нощ и е започнало да вали, когато вратата внезапно се отваря и в страноприемницата нахлуват група Безименни лисици. Рижите кожи, които носят на гърбовете си, са мокри от дъжда. Лицата им са мрачни, а оръжията им – готови за стрелба. Изненадан да ги видиш, скачаш на крака, но се вцепеняваш, когато забелязваш, че един от тях е самият Икарион.

– Е, да не би да си изненадан, че ме виждаш, Непокоре? – изрича той.

– Кой е този? – завалено пита един от гостите на страноприемницата, чиито език вече е натежал от пивото.

Икарион пуска толкова бързо стрелата си, че леко премреженият ти от алкохола поглед даже не успява да проследи движенията му. Любопитния гост пада от стола си, поразен в гърлото.

– Това не е нужно! – извикваш.

Икарион се засмива, въпреки че току-що е погубил човек:

– Ама ти наистина не си от най-умните!

– За какво си дошъл? – питаш колебливо.

– За теб, разбира се. Ти измами Безименния народ, обещавайки му невъзможни неща. Ако не бяха лъжите ти, сега хората ни нямаше да са на път към гибелна война с Мрак!

Икарион поставя нова стрела на лъка си. Очите му са изпълнени с омраза. Явно е чакал да се отделиш от бойците ти, за да те хване. Тъй като той самият е бил част от отряда ти в последните дни, е знаел къде да те намери.

– Сега ще получиш това, което заслужаваш, измамнико!

Как възнамеряваш да постъпиш?

◘ *Да се опиташ да убедиш хората на Икарион да застанат на твоя страна ►Епизод 47*

◘ *Да поискаш от Икарион Безименният народ да реши съдбата ти ►Епизод 169*

136

Леко въоръжените Безименни вълци достигат ездачите и макар да понасят известни загуби, успяват да впримчат конниците в битка, докато останалите ти части ги настигнат. Цвиленето на коне, стоновете на ранените и звънът на стоманата се сливат в едно. Покрит с прах и чужда кръв, ти спираш за момент и се оглеждаш: изходът на битката изглежда предизвестен. Твоите воини са взели връх над противника и довършват последните коници.

Намали групата си с два отряда ***Безименни вълци***

Премини на ►Епизод 10

137

Въпреки всичкия положен труд през последните дни, в теб се заражда съмнение. Дали все пак успя да приготвиш гръмовния прах така, както Абас ти каза да го направиш? Дали съотношението на съставките беше правилно? Числата и мерилките се преплитат в умореното ти съзнание и ти вече не си сигурен в нищо. Просто се надяваш нещо да не си объркал.

С Абас отново използвате прикритието на нощта, за да се върнете при руините и да посипете праха около тях. На следващата сутрин

твоите разузнавачи ти казват, че голяма група ездачи от Конния народ наближава руините, а керванът е на по-малко от ден път от мястото, където сте вие. Връщате се обратно по пътя, по който сте дошли, и се присъединявате към него.

Достигате отново мястото руините. Грабителите от Конния народ би трябвало да са вече тук. В сърцето ти се е загнездило черно съмнение, но ти даваш знак на бойците си да подготвят запалените си стрели. И тъкмо навреме, защото миг след това се чуват бойни викове и се подават първите нападатели. Стрелците ти пристъпват напред и вдигат лъковете си във въздуха. Огнените стрели изсвистяват и падат там, където сте разпръснали смеските. Лумва внезапен пламък, който обгаря десетина конници, но ефектът е далече от това, което си си представял. След няколко мига огънят утихва. Усещаш разочарования поглед на Абас върху себе си. Свиваш рамене – късно е за каене, объркал си нещо в сместа. Сега е време да поправиш грешката с острието на брадвата.

Мини на ▶Епизод 25

138

Нареждаш на стрелците да пристъпят напред и да опънат лъкове. Враговете приближават стремглаво редиците ви. Ти заповядваш на хората си

- *да се целят внимателно ▶Епизод 210*
- *да стрелят без да губят време ▶Епизод 175*

139

Решаваш да останете. Нямаш намерение да бягаш като куче с подвита опашка. Ако тези страхливци опитат да влязат, ще платят скъпо за дързостта си. Отпращаш съдържателя заедно с другите гости в задната част на помещението. Разполагаш хората си и се приготвяш да им вдъхнеш кураж, когато...

– Хей, вие! – крясва някой отвън – чувате ли ме?

Никой от вас не отговаря.

– Ако ни предадете водача си, останалите ще могат да си тръгнат по живо и здраво. Дошли сме само за него.

Чувстваш как всички те поглеждат.

Какво ще сториш?

- *Ще останете в странноприемницата, готови да отблъснете*

всяка атака ▶Епизод 131

◘ *Ще изненадаш противниците си и ще пробиеш обръча около страноприемницата ▶Епизод 222*

◘ *Разбира се, можеш да се предадеш. Все пак навярно така хората ти няма да пострадат, а и не вярваш стражата да посмее да те посече на място след като си се предал в ръцете ѝ ▶Епизод 161*

140

– Виждам, че си по-мъдър отколкото някои зли езици твърдят – казва лорд Фанраг и се обляга доволен назад – така да бъде, съгласен съм на съюза ни. Знай, че ако изпълниш обещанията си, Безименните ти воини ще могат да разчитат на подкрепата ми.

Той налива още вино в чашите ви и продължава:

– Раздор обаче е обграден от врагове. Затова те моля да запазиш нашия съюз в тайна – нека се спуснем върху общия ни враг, като го изненадаме и не му дадем възможност да противодейства на плановете ни.

„Аз пък мисля, че трябва да съм нащрек – от теб може да се очаква всичко, лисицо такава!", казваш си наум. Сигурен си, че лорд Фанраг има свой собствен план, но ще трябва да поемеш риска и да влезеш в съюз с него, ако искаш да спечелиш войната срещу Мрак.

*Успешният край на преговорите ти носи самочувствието на опитен владетел. Ако си се съгласил да бъдеш васал на лорд Фанраг, печелиш само една точка **Слава**, тъй като знаеш, че Безименният народ никога не би приел това решение и ти няма да удържиш на думата си. Ако си постигнал успех без да се съгласяваш да станеш васал на лорд Фанраг, печелиш две точки **Слава**. Премини на ▶Епизод 174*

141

– Какво ли е причинило всичко това? Защо всички спят такъв непробуден сън? – чуди се на глас Рагнар.

Къде е според теб причината за всеобщия сън?

◘ *Във водата на Дъболист ▶Епизод 35*

◘ *Във въздуха на Дъболист ▶Епизод 54*

◘ *В храната на Дъболист ▶Епизод 126*

142

Часовете, прекарани над дебелите книги и прашните томове в библиотеките, са ти дали знания от всякакво естество. Спомняш си една особено интересна книга, която ти попадна веднъж в Отремер. Авторът, някой си Харас Елдум, дълги години съветник на *зина* на Отремер, беше описал някои впечатляващи техники, чрез които буквите, написани с така нареченото *невидимо мастило* могат да бъдат направени отново видими. Доколкото си спомняш, според Харас топлината разкрива тайните послания, които иначе са невидими с просто око.

Премини на ►Епизод 98

143

Разбиваш халбата си в главата на връхлитащия те противник с такава сила, че той се олюлява, но успява да се задържи на краката си. Следващият ти удар обаче го запраща върху съседната маса, която се срутва под тежестта му. Разярените мъже, седящи около нея, се нахвърлят на татуирания и скоро всички посетители в кръчмата се налагат взаимно. Когато по-късно успяваш да се измъкнеш само с пукнато ребро от „Мъртвия кос", се оглеждаш за Ефесус. Него обаче го няма на улицата пред кръчмата, а на теб не ти се иска да влизаш обратно при все още биещата се тълпа. Тръгваш обратно към страноприемницата.

*Намали **Живота** си с една точка.*

Мини на ►Епизод 112

144

– Лекар ли? – пита той учудено.

Ти кимаш утвърдително и се покланяш.

– Името ми е Рокопен и съм на вашите услуги, благородни господине. Лекар съм от три години насам. Завършил съм обучението си с отличие при Благия Рел Ахр в Отремер.

Лакор присвива подозрително очи:

– Какво ѝ има на братовчедка ми? Защо те е повикала? Можеше да извика моя личен лекар.

Трудно се мислят лъжи, когато трябва да отговаряш бързо. Но трябва да кажеш нещо. Какво ще отвърнеш?

◘ *Кръвотечението ѝ е започнало и е по-силно от друг път. Тази сутрин се е почувствала много слаба. Поради естеството на деликатния*

проблем е предпочела да се допита до външен човек ▶ Епизод 93

◘ *Празненството, на което е била вчера, не ѝ се е отразило добре. Сутринта се е събудила с ужасно главоболие. Явно ѝ е било неудобно да безпокои личния Ви лекар толкова рано с такъв проблем, затова е пратила да повикат мен ▶ Епизод 123*

145

– Откъде знаеш? – пита те той.

Ти отговаряш без да се замисляш:

– Защото Мрак е заслужил справедливост и аз ще се погрижа Седемте да я получат.

Поставяш ръка върху дръжката на брадвата си, за да покажеш какво имаш предвид. Осъденият сякаш те преценя с поглед, след което ти прави знак да се приближиш. Пита те за името ти, след което ти разказва, че той самият се казва Чарей Бик и е роден в подножието на Северните планини. Като дете е бил прибран от войските на Мрак и превърнат в боец от Мрачните полкове. Разказът му описва жестокостта на обучението с ужасяващи детайли. Още от самото начало децата биват подлагани на мъчителни физически натоварвания, които закаляват телата им, а благодарение на това, че учителите им са най-добрите воини на Мрак, уменията им да яздят, да въртят меч или боздуган, да хвърлят копие и да стрелят с лък са впечатляващи. Израстват с мисълта, че живеят, за да служат на Седемте крале. С течение на времето децата стават юноши и младежи, а спомените им за местата, където са били родени, избледняват. В главите им остават единствено заповедите.

Един ден отрядът на Чарей Бик обградил едно от селата, отказали да плащат Мрачния данък. Заповедта била то да бъде изпепелено, да не оставят никого жив и накрая да посипят земята със сол. „*Този, който отказва да плаща на Мрак, си получава заслуженото, а заслугата за неподчинение е смърт и забрава*", казал военноначалникът на отряда, след което заповядал атака.

– Тогава запяха – казва Чарей – жените от селото запяха песента, с която много от нас са били приспивани като малки.

Вървиш ли по пътеката мрачна,
не забравяй дома;
остави нощта зла и опасна
и върви към дома...

– Видях как много от другарите ми трепнаха, а по иначе суровите им лица виждах отдавна забравените изражения на несигурност и безпомощност. Аз самият стоях там, отпуснал меча си, завладян от чувства, които ме бяха върнали далече в детските ми години. Тогава забиха барабаните за атака и заглушиха гласовете на жените. След няколко секунди годините обучение взеха връх и ние атакувахме селото. По-късно, когато почиствах меча си от кръвта на тези жени, реших, че трябва да избягам.

Разказът на Чарей продължава с това как той се е скитал месеци наред, докато накрая пътят му не го довел в Огнесевер. Тук той се натъкнал на богат търговец от Мрак, който, явно опиянен от виното, възхвалявал в една от кръчмите бойната слава на Мрачните полкове.

– Тогава не издържах и стоварих върху него справедливостта, която заслужава всеки, принадлежащ към това гнусно гнездо на змии. А сега и аз ще получа справедливостта, която съм заслужил. Всяка капка кръв, която острието ми е проляло в името на Мрак, ще натежи срещу мен и аз ще получа това, което заслужавам.

Чарей ти благодари, че си го изслушал. За съжаление, нищо повече не можеш да направиш. Даваш му да отпие няколко глътки вода от манерката ти и се сбогуваш с него. Връщаш се при спътниците си и след като довършвате обиколката на пазара, поемате към двореца на лорд Ерин.

*Запиши си кодовата дума **„синове"** ► Епизод 57*

146

Мини на ► Епизод 67

147

– Аз и тук се чувствам спокойно, сине на Безименния народ. Една молба ти е достатъчна, недей да ме молиш да влезеш в града ми. Кажи за какво си дошъл или обърни коня си и се върни, откъдето си пристигнал.

Кръвта ти кипва, когато чуваш подигравателния тон на Улфрик. Успяваш някакси да преглътнеш унижението, но гневът продължава да те яде отвътре.

*Намали **Славата** си с едно и направи нов избор:*

■ *Нося ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Хиляда*

жълтици, за да видиш, че ценим твоето време ***(само ако си взел това решение по-рано)*** *►Епизод 176*

◘ *Водя ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Един от най-знатните сред Безименния народ желае да даде дъщеря си за твоя жена* ***(само ако си взел това решение по-рано)*** *►Епизод 148*

148

Улфрик поглежда към младата Исандрия, която си избрал да му подариш за жена. Загърнатата в червеникави лисичи кожи, тя е едно от най-красивите създания, които си виждал някога. След дълги преговори, баща ѝ, богатият търговец на кожи Асадомир, се съгласи с неохота да даде прекрасната си дъщеря за жена на предводителя на Дарокрър.

Исандрия пристъпва напред. Улфрик е като омагьосан от красотата ѝ и не може да откъсне очи от нея. Ти мислено се поздравяваш за успешния ход.

Премини на ►Епизод 14

149

Цапардосваш татуирания с халбата по главата, но това не спира устрема му. Той се стоварва върху теб и юмрукът му намира брадичката ти. С мъка успяваш да се измъкнеш изпод него, но последвалият му ритник те изпраща върху масата на шумна компания мъже, които далеч не са във възторг, че си съборил всичките им халби на земята. Нахвърлят ти се и скоро всички посетители в кръчмата се налагат взаимно. Когато по-късно излизаш от Мъртвия кос, ти се струва, че имаш поне едно пукнато ребро. Стискаш зъби, за да заглушиш болката и се запътваш към страноприемницата.

Намали ***Живота*** *си с две точки.*

Мини на ►Епизод 112

150

Безименните воини се приближават още, готови за атака. За нещастие са попаднали обаче в обсега на бойците от Дарокрър, които само това и чакат. Копията им полетяват и много от тях застигат хората ти, които падат пронизани. Оцелелите побягват назад, а ти проклинаш наум решението си. Не ти остава друг избор освен да се опиташ да провокираш копиеносците и Улфрик с обидни думи.

Намали бойците си с два отряда ►Епизод 73

151

Безименните лисици опъват лъковете си и стрелите им изсвистяват във въздуха. Някои от препускащите коне се строполяват заедно с ездачите си сред облаци прах. Ответните изстрели на оцелелите врагове поразяват още няколко от бойците ти. Рагнар изкрещява в ухото ти:

– Сега е моментът! Трябва да ги атакуваме! Иначе ще обърнат конете и ще се отдалечат, обсипвайки ни със стрели!

Намали бойците си с два отряда. Кои войски ще изпратиш срещу конниците сега?

- *Безименни мечки* ► *Епизод 15*
- *Безименни вълци* ► *Епизод 178*
- *Безименни елени* ► *Епизод 107*

152

От разговорите с Наан и от държанието на самия Улфрик разбираш, че младият водач на копиеносците е горд човек с непреклонна воля, който не би приел никакво унижение. Да попадне в плен за него е достатъчно унизително и той по-скоро би загубил живота си, отколкото да склони глава пред теб и да признае публично поражението си. Ако му заповядаш да възстанови съюза с Огнесевер под заплаха за смърт, той навярно би ти се изсмял и после би плюл на предложението ти. Разбира се, винаги можеш да го убиеш и да се надяваш, че наследникът му би бил по-разумен, но никога не можеш да бъдеш сигурен дали и той няма да се окаже също толкова непреклонен.

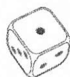
Решаваш, че най-мъдро би било да му предложиш да стане твой равноправен съюзник срещу Мрак. Така Улфрик ще се види принуден да сключи мир с Огнесевер, който също ще бъде на твоя страна.

Премини на ► *Епизод 134*

153

Пишеш писмо с предпазливо предложение за съюз срещу общ враг по Западния ръб. Умишлено не споменаваш подробности – искаш първо да разбереш отношението на лорд Фанраг към плановете ти. Изпращаш Наан да предаде лично писмото. Когато се връща от мисията си, тя ти разказва, че владетелят на Раздор я е приел, отворил е писмото пред нея и единственият му коментар е бил, че ще изпрати отговора си по-късно.

– Какво направи с писмото? – пита Абас.

Наан свива рамене.

– Остави го на масичката встрани от трона му.

– Дано да го е изгорил след това. Не бих се учудил, ако Мрак има очи и уши в двора му. Все пак нищо не ни оставя, освен да изчакаме.

Решавате да не рискувате и нареждате на част от Безименните ти бойци да пренощуват с вас в страноприемницата. През нощта говорите до късно с тримата ти наставници и си лягате почти призори. На сутринта те събужда Рагнар, който те разтърсва, а гласът му кънти в стаята.

– Ставай! Обградени сме!

Изстрелваш се от леглото, грабваш брадвата си и поглеждаш през прозореца. Дворът гъмжи от войници от градската стража на Раздор. Забелязваш и поне десетина ездачи от тежката конница на лорд Фанраг. В този момент в стаята влетяват Наан и Абас.

– Какво става? – търка сънено очи Наан.

– Предадени сме! – изръмжава гневно Рагнар – градската стража блъска по вратата и казва, че е дошла да арестува заговорниците, които са се подслонили тук. Мисля, че все още не знаят колко сме на брой и затова изчакват.

Слизате на приземния етаж. В главното помещение на страноприемницата са се събрали някои от останалите гости, както и тези от твоите бойци, които не са заети да натрупват маси, столове и всевъзможни боклуци пред вратата и прозорците. До вас се доближава съдържателят на страноприемницата – едър и иначе сърдит човек, който сега е видимо по-смирен.

– Господине – обръща се той към теб – тук няма други хора, заради които градската стража би изпратила толкова много войници. Няма нужда да ми казвате какво сте или не сте извършили. Знам само, че стражите или ще запалят сградата, за да ви изкарат навън, или ще разбият вратите със сила. А влязат ли в битка с вас тук, страноприемницата ми ще пострада от сражението.

Посочва към задната част на помещението:

– Там има таен изход. Моля ви, използвайте го и избягайте, за да остане страноприемницата ми цяла.

Решението е твое.

◘ *Ако избягаш през тайния изход, ще трябва да оставиш един от отрядите си, за да пази известно време гърба ви* ► *Епизод 128*

◘ *Разбира се, можеш и да посрещнеш атаката на стражите* ► *Епизод 139*

154

Безименните лисици трудно намират думи да ти благодарят. С треперещи от вълнение гласове те още веднъж се покайват за грешката си и обещават да се присъединят към останалите от отряда ти в Безименните гори. Тръгват си от странноприемницата и скоро единственото, което напомня за нощните приключения, са петната кръв и труповете в главната зала.

По-късно разбираш, че някои от верните ти бойци не са одобрили решението ти да помилваш предателите. В отряда ти се появяват разногласия и няколко души дори изразяват недоволството си от прекалено милостивия ти характер. Разбира се, само когато не си наблизо.

Намали ***Славата*** *си с едно. Намали също така* ***Безименните лисици*** *с два отряда – това са убитите и избягалите от страннориемницата стрелци на Икарион ▶Епизод 183*

155

Притежаваш ли умението ***Слово****?*

- *Да ▶Епизод 201*
- *Не ▶Епизод 194*

156

Човекът начело на ездачите проговаря. Гласът му е учудващо плътен за крехкото му тяло.

– Тук сте в моите земи, странници. Назовете имената си.

– Аз съм Непокор от Безименния народ. Това са хората ми.

Той се намръщва и отговаря:

– И каква работа имате по моите земи?

– Опитваме се да разберем какво е сполетяло хората в Дъболист. Доколкото знам, тези земи са техни. Кой си ти, че да ги назоваваш свои?

– Аз съм Марвин, потомък на великия магьосник лорд Мавик, който някога беше прогонен от Дъболист. От днес нататък Дъболист с глупавия му лорд Селеар и горските му жители не са нищо повече от спомен. Тези земи принадлежат на мен и ще бъдат заселени с поданици на Мрак.

Значи Мрак е намерил начин да се отърве от Дъболист и жителите му, помисляш си ти.

– Глупак си ти, ако смяташ, че Мрак ще ти позволи да запазиш

властта си тук – изръмжава Наан, изваждайки меча си.

Опитваш се да я спреш, но вече е късно.

– Вие сте глупаци, щом ми се опълчвате – изсъсква Марвин, след което изкрещява – убийте ги!

Конниците се спускат върху вас.

Кои бойци постави на предната линия?

- *Безименните елени* ▶ *Епизод 208*
- *Други* ▶ *Епизод 45*

157

Не успяваш да стигнеш до прикритието преди една от стрелите да те улучи. Макар и облян в кръв, ти все пак се скриваш зад колата и си поемаш дъх. Битката не върви на добре. Нима всичко ще свърши тук? Нима някакви си разбойници на коне ще те победят?

Изръмжаваш гневно, изправяш се въпреки раната си и се втурваш към противника. Бойците виждат устрема ти и те последват, крещейки името ти. През това време Наан е събрала група бойци и е заобиколила бойното поле, връхлитайки враговете ви отляво. Така ездачите се оказват заклещени между вас и хората ти бързо успяват да се справят с повечето от тях. Скоро битката приключва. Макар и на висока цена, успяваш да я спечелиш.

Намали ***Живота*** *си с две точки* ▶ *Епизод 10*

158

Опитваш се да отскочиш встрани, за да избегнеш копието на противника. Дали ще успееш?

- *Ако имаш умението* ***Бързина*** ▶ *Епизод 80*
- *Ако го нямаш* ▶ *Епизод 12*

159

На сутринта се заемате с изкопаването на дълбоки ровове около руините. Целият отряд се включва в работата и след първите няколко часа сте постигнали сериозен напредък. Докато почивате обаче при теб идват няколко от Безименните вълци, които си оставил да охраняват околността, и ти докладват, че вражи разузнавачи са ви забелязали. Проклинаш късмета си, но след това признаваш пред себе си, че грешката е изцяло твоя. Трудно би могъл да укриеш голяма група

копаещи ровове мъже. Ще трябва да смениш плана си. Отрядът ти се връща и се присъединява към кервана. Май единственият ви избор е да влезете в открита битка с грабителите.

Минават още няколко дни, през които керванът напредва бавно по прашния път. Когато забелязваш в далечината руините, подготвяш хората си за битка. Готов си да се обзаложиш, че врагът ти е сменил плана си, но не искаш да рискуваш. И наистина, ездачите от Конния народ ви нападат още преди да сте стигнали до руините. Мястото е сравнително открито, близо до Кръстопътя на ветровете. Благодарение на това виждате препускащите им коне още отдалече и успявате да се подготвите. Строяваш редиците си и изчакваш конниците да приближат. Когато виждаш как враговете опъват лъкове, ти решаваш

- *да потърсиш прикритие ►Епизод 29*
- *да останеш при твоите бойци ►Епизод 118*

160

Мъжът ти благодари за подарения живот със сълзи на очи. Заклева се, че никога повече няма да се докосне до оръжие и те изпраща с благословии, докато няколко от твоите бойци го отвеждат към най-близкия участък на градската стража.

Премини на ►Епизод 183

161

– Ще се предам – казваш ти.

– Какво?! – опулва се невярващо Рагнар – ти полудя ли? В никакъв случай!

– Иначе ще ни избият до крак – отговаряш му, след което се обръщаш към останалите – не се притеснявайте за мен, аз все някак ще се оправя. Предавам се при условие, че вие си тръгнете свободни.

– Ти си луд! Напълно полудял! Не можеш да имаш вяра на онези отвън! – крещи Рагнар, а белезите и черната превръзка ярко се открояват по зачервеното му от гняв лице.

Само се усмихваш и извикваш на онзи отвън:

– Ако изляза, всички останали ще могат да си тръгнат без да бъдат наранени, нали така?

– Точно така! – оживява се стражът – правилно си ме разбрал, мой човек!

Сред Безименните воини избухва спор.

– Никакъв твой човек не ти е той, разплескана фъшкийо такава! – изкрещява Рагнар, напълно побеснял.

– Аз ще отида вместо Непокор – казва изведнъж един млад Безименен вълк. Гласът му е тих и спокоен.

Всички, дори и Рагнар, млъкват. Младият вълк прошепва:

– Няма как да знаят как изглежда Непокор. Ще отида и ще се представя за него, така вие ще се спасите.

Преди да успееш да се възпротивиш, всички одобряват шумно предложението му, а протестите ти са удавени в отново надигналата се глъчка. Бойците ти тупат младия смелчак по рамото. Ти все още възразяваш, когато той ти казва:

– Ти беше готов да се жертваш за нас, остави ме да се жертвам за теб. Все още нямам име, за разлика от теб. Нека спечеля правото да го нося .

Млъкваш, объркан, но и същевременно трогнат до дъното на душата си. Хващаш ръката му и го питаш:

– Как ще бъде името ти от тук нататък, сине на Безименния народ?

Без да се замисля, той отговаря:

– Бревир ще се казвам, Непокоре.

Кимаш и му отвръщаш:

– Тъй да бъде, Бревире. Името ти ще се помни вовеки веков.

След това той се обръща, сбогува се със своите другари и тръгва към вратата.

– Излизам – извиква той.

Бревир отваря вратата и се предава. Него го оковават, а вас – въпреки очакванията ти да ви излъжат – ви пускат да си вървите. Без да губите повече време, се отправяте към крайния квартал на града, в който са отседнали останалите от хората ти.

Премини на ►Епизод 177

162

Какво ще отговориш на Улфрик?

◘ *Няма ли все пак да ни приемеш в града си, където можем да говорим на спокойствие?* *►Епизод 147*

◘ *Нося ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Хиляда*

жълтици, за да видиш, че ценим твоето време ***(само ако си взел това решение в предишния епизод)*** ▶*Епизод 176*

◘ *Водя ти подарък, достоен за велик владетел като теб. Един от най-знатните сред Безименния народ желае да даде дъщеря си за твоя жена, за да видиш, че чувствата ни са искрени* ***(само ако си взел това решение в предишния епизод)*** ▶*Епизод 148*

163

Няколкото спокойни дни в страноприемницата на Олан ти се отразяват добре. Прекарвате ги в разговори, спомени за отминали приключения и дегустация на различните видове пиво, с които Олан разполага.

Премини на ▶*Епизод 183*

164

Известно време се чудиш как точно да постъпиш и дали рискът си заслужава. Накрая поставяш книгата на земята, разгърната на първата празна страница. Отваряш манерката си и я накланяш, готов да излееш няколко капки вода върху томчето, тъй като си убеден, че веществото, с което е скрито тайното послание, може да бъде отмито с вода. В този момент от вратата на стаичката се чува ужасеният вик на Салеан, който се втурва към теб:

– Луд ли ши? Това е шветотатштво!

Салеан издърпва манерката от ръцете ти и изобщо не пожелава да изслуша смутените ти обяснения. Развълнуван, той настойчиво те моли да напуснеш библиотеката. Нямаш избор, освен да го послушаш. С Абас и Наан се връщате при чакащите ви бойци.

Премини на ▶*Епизод 57*

165

Езикът *геени* е един от най-старите и сложни на Грешната земя. Изучаването му с помощта на древните книги и напътствията на Абас ти се стори трудно въпреки изключителната ти дарба за езици. С цената на известно време, прекарано в усамотение, ти обаче се справяш доста добре с писмото. Отправяш към лорд Фанраг предпазливо предложение за съюз срещу общ враг по Западния ръб. Не споменаваш подробности, тъй като искаш първо да разбереш какво е отношението му.

Още същия ден привечер при теб пристига нисък човек, облечен в тъмни дрехи, който без да пророни и дума ти показва пръстен с печата на лорд Фанраг, след което ти подава запечатано писмо. Взимаш писмото, разчупваш восъчния печат и зачиташ думите, изписани с полегат, старателен почерк:

До Непокор, предводител на Безименния народ

Непокоре, радвам се, че Раздор е привлякъл интереса ти. Силно се надявам, че приказките за теб като силен и достоен владетел ще се окажат истина.

В писмото си споменаваш съюз срещу общ враг по Западния ръб. В тези бурни времена не можеш да имаш вяра на никого, затова е добре човек да бъде подготвен за войни, които могат да избухнат изневиделица. От друга страна, разбираш, че важни решения не се взимат лесно. Ако случайно се окаже, че по Западния ръб имаме общ враг, какво би спечелил Раздор от това? Какво би предложил ти, заради което конницата на Раздор да се бие рамо до рамо с воините от Безименните гори?

За жалост зает човек като мен няма много време. Знам, че ще ме разбереш, когато ти кажа, че очаквам отговора ти до изгрев слънце. Човекът, когото ти пращам, ще вземе писмото ти и ще ми го донесе лично. Няма от какво да се опасяваш, неговият език е изтръгнат и той няма как да навреди на нашите взаимоотношения. Запомни – по изгрев слънце ще го чакам да се върне. Дано нощта ти бъде спокойна, а решенията ти – мъдри.

лорд Фанраг, син на Фенрок,
наследник на Сивия двор на Раздор

Поглеждаш към пратеника. Той се ухилва, прави ням знак, че ще чака отвън, след което излиза. Ти подаваш писмото на тримата си съветници.

– Какво да му предложа? – питаш ти.

Премини на ►Епизод 214

166

В следващите минути всички в странноприемницата – гости, Безименни лисици, дори самият Икарион – те слушат, завладени от пламенните ти слова. Ти подчертаваш, че си бил избран напълно законно

според традициите на народа ви. Говориш за същите вековни традиции, според които Безименните трябва да се подчиняват на този, когото са избрали. Виждаш как в погледите на някои от Безименните лисици се появява колебание, а други като че ли кимат в съгласие, размишлявайки върху думите ти.

– Стига толкова – изсъсква Икарион, прекъсвайки те, и опъва тетивата на лъка си.

От горния етаж изсвистява запратен нож, който се впива в гърдите му. Наан и Рагнар са се събудили от речта ти и са видели какво става. Благодарение на точността и бързината на Наан, ножът ѝ е успял да изпревари стрелата на Икарион. Рагнар скача сред объерканите Безименни лисици, а ти и Наан го последвате и бързо поваляте няколко от тях. Другите гости също се нахвърлят на изненаданите стрелци и в странноприемницата избухва кратка, но яростна схватка. Скоро Безименните лисици разбират, че нямат шанс срещу вас. Някои побягват в нощта, а останалите, които не са успели да се оттеглят, падат на колене и просят милост от теб. Искат прошката ти и молят да им позволиш да се завърнат отново на служба в твоя отряд.

Какво ще бъде решението ти?

◘ *даваш им прошката си и ги приемаш отново в отряда си* ▶ *Епизод 154*

◘ *оставаш непоклатим и им заповядваш да се завърнат в родните гори, където ще решиш по-късно съдбата им* ▶ *Епизод 111*

167

Часовете, прекарани в библиотеките и академиите на големите градове, ти дават увереността, че имаш необходимите знания, за да организираш построяването на корабите. Знаеш къде да търсиш материалите, както и допълнителните знания и специалисти, които ще ти бъдат нужни.

– Непокоре – предупреждава те Абас – ти притежаваш много от нужните познания, а и аз ще ти помогна да организираме построяването на флота ти. Ще закупим и нужните материали и сечива, дори и да се наложи да вземем заем от *зина* на Отремер. Мисля, че той би отпуснал щедра сума за такава кауза. Може би дори би ти дал хора, които да обучат твоите бойци на мореплаване и да им помогнат да организират обсадата на Мрак по вода. Откъде обаче ще вземем всичките работници, които са

необходими за бързото построяване на такъв флот?

Сещаш се за Ефесус, търговецът на роби. Той ти беше обещал да ти отстъпи роби на ниска цена, ако имаш нужда. Никога не си предполагал, че ще се наложи да се възползваш от предложението му, но сега не виждаш друг изход. Споделяш това с Абас и той отвръща навъсено:

– Не знам доколко това ще е правилен ход. Какво ще кажат хората, когато разберат, че отиваш на война с кораби, построени от роби?

*Ако все пак искаш да закупиш роби от Ефесус, с които да построиш собствените си кораби, запиши кодовите думи **„флот"** и **„камшик"** ►Епизод 219*

◘ *Ако не, направи нов избор на ►Епизод 78*

168

Потегляте към земите на копиеносците. Планът ти е да подмамиш Улфрик вън от Дарокрът. Уверен си, че е достатъчно да нападнеш някое от близките селца, за да привлечеш вниманието му. Веднъж научил, че във владенията му вилнеят въоръжени натрапници, гордият владетел сам ще поведе групата, която ще има за цел да ви унищожи. Искаш да го въвлечеш в битка и да се опиташ да го плениш. Попадне ли веднъж в твоя власт, лесно ще го принудиш да сключи отново мир с лорд Ерин.

На около ден път от първите селца около Дарокрът спирате за кратка почивка. Докато разговаряш с Рагнар, Наан и Абас, при вас идва един от Безименните вълци, които си изпратил на разузнаване. Казва ви, че той и неговият отряд са били изненадани от постове от Дарокрът. Битката е била кратка, вашата страна не е претърпяла никакви загуби и дори е пленила двама от техните воини, но друг е успял да се измъкне и избяга. След като оцелелият е стигнал Дарокрът, оттам е потеглила група от стотина копиеносци, които сега се приближават и явно имат за цел да се разправят с натрапниците. Боецът ти допълва, че ги води човек, когото пленените постови са разпознали отдалече като Улфрик.

Рагнар оголва зъби в зловеща усмивка.

– Нали това искаше? Това е твоят шанс!

Усещаш странна тръпка да преминава през тялото ти – чувство, познато от моментите преди важна битка. Заповядваш почивката да бъде прекратена и отрядът ти потегля отново, готов да срещне в битка напредващите копиеносци.

След няколко часа достигате стръмния склон на планината Белосняг. Поглеждаш нагоре и виждаш тъмния отвор на Скалистия проход сред

полите на планината. Широк път слиза от прохода към подножието, където стоите вие.

При теб дотичва един от Вълците, който ти казва че враговете прекосяват Скалистия проход и скоро ще излязат от него. Ти заповядваш да ги атакувате

◘ *веднага, докато са още в прохода ►Епизод 84*

◘ *едва когато излязат от него ►Епизод 100*

169

– Чакай! – вдигаш ръка.

– Какво има? – пита Икарион и отпуска лъка си.

– Не е ли справедливо Безименният народ да отсъди дали наистина съм виновен? Окови ме и ме отведи обратно в горите ни, нека там всички заедно отсъдят дали нося вина за нещо.

Виждаш колебанието в очите на Икарион. Почти си сигурен, че иска да те премахне, за да застане той начело на Безименния народ. След твоите думи обаче може би се надява, че ако съумее да настрои обикновените хора срещу теб, така че целият народ да потвърди присъдата ти, узурпаторството му ще изглежда по-приемливо. Макар и с нежелание, той заповядва да те оковат. Поемате към Безименните гори, пътувайки в дъжд и мрак.

*Провери **Славата** си.*

◘ *Ако е поне четири ►Епизод 86*

◘ *Ако е по-малко ►Епизод 110*

170

Много от Безименните вълци падат поразени. Оцелелите се нахвърлят с бойни викове върху стрелците и скоро смърт и ужас завладяват вражите редици.

◘ *Ако имаш поне два отряда **Безименни вълци**, успяваш да спечелиш битката с цената на известни загуби – намали групата си с три отряда ►Епизод 26*

◘ *Ако имаш по-малко от два отряда **Безименни вълци** ►Епизод 133*

171

Хората ти се спускат към тях, готови да ги свалят от седлата им.

Те обаче издърпват юздите и обръщат конете си. Препускайки обратно към древните руини, ездачите се извръщат с лице към вас и ви обсипват със стрели. Десетки от бойците ти са поразени преди да се доближат и на няколко метра от тях. Рагнар, Наан и Абас заповядват на стрелците в редовете ви да отвърнат на валящия дъжд от стрели. През главата ти минава мисълта, че вашите стрелци са прекалено малко на брой, а воините ти нямат никакъв шанс да достигнат бързоподвижните ездачи. В този миг една от стрелите на Конния народ те пронизва. Крещиш, озверял от влудяваща болка, и се срутваш на земята. Кръвта руква и от две други рани, където още стрели са намерили тялото ти. С огромни усилия успяваш да се овладееш и да се изправиш на треперещите си крака. Абас се спуска към теб, готов да ти помогне, а Рагнар се опитва да надвика шума от битката, питайки те каква ще бъде следващата ти заповед.

*Намали **Живота** си с две точки, както и броя на отрядите ти с два.*

Враговете отново са обърнали конете си и се спускат към вас. Стрелците ти опъват лъковете си и отвръщат на вражия огън, но това не е достатъчно.

Кои от другите ти войски ще изпратиш да посрещнат конниците сега?

- *Безименни мечки ▶ Епизод 15*
- *Безименни вълци ▶ Епизод 178*
- *Безименни елени ▶ Епизод 107*

172

Свестяваш се сред пелена от болка. Лицето ти е подпухнало и ти едва отваряш клепачите си от засъхналата кръв, размазана навсякъде. Коремът и ребрата те болят ужасно, сигурен признак, че си изял поне няколко здрави ритника, докато си бил в безсъзнание. Изправяш се и се оглеждаш. Лежиш в странична уличка върху купчина боклуци. Явно братовчедът на Бела те е довлякъл дотук, след като те е пребил.

*Намали **Живота** си с една точка ▶ Епизод 197*

173

Тя те гледа с интерес.

– Мислиш си, че не мога ви различа, така ли? – усмихваш се ти – помня на коя ръка Бела носеше пръстена, който обеща никога да не

сваля. Радвам се да те видя, Дара, но къде е сестра ти?

Смехът на Дара е изпълнен с искрена радост.

– Много добре, Непокоре, син на Безименния народ! Достоен си за сестра ми.

Тя те въвежда при Бела, която се хвърля на врата ти, когато те вижда.

– Прости ми това малко изпитание – казва тя – но исках да бъда сигурна в теб.

Прекарвате още една прекрасна нощ заедно в специално наетата за целта къща в покрайнините на Плач. Когато я питаш за флотилията на баща ѝ, Бела не се колебае да ти обещае подкрепата си.

– В последно време баща ми е все по-враждебно настроен към Седемте и техния град. Не бих се учудил, ако не е нужно много, за да бъде придуман да се включи във война срещу тях. Ще говоря с него. Той още не трябва да знае за нас двамата. Имам обаче голямо влияние върху него и мисля, че бих могла да го убедя да ти помогне, ако започнеш война срещу Мрак и му предложиш съюз. Корабите на Плач ще се бият за теб и твоята кауза.

Ти я целуваш и се отпускаш в прегръдките ѝ, доволен от успеха на мисията си.

*Запиши кодовата дума „**флот**" ► Епизод 219*

174

След няколко дни потегляте обратно към Огнесевер. Когато пристигате в Стоманения град, лорд Ерин те приема почти веднага. Съобщаваш му, че керванът е пристигнал невредим, но той се задоволява само с безизразно кимване. Потропвайки с пръсти по стоманените облегалки на стола си, казва:

– Разчитам на това, че сега ще се заемеш с проблема в Дарокрьв. Научих, че Улфрик, техният водач, е започнал да струпва военните си части на едно място.

Молиш го да ти разкаже повече. С дрезгавия си глас лорд Ерин разказва как копиеносците на Дарокрьв дълги години са били приятели на Огнесевер. Защо са решили изведнъж да се отметнат от думата си ли? Стоманеният лорд сключва пръсти пред лицето си, а погледът му се впива в теб.

– Народът на Дарокрьв е горд до безумие. Те винаги са желали да бъдат нещо повече от наши съюзници, да бъдат истински равнопоставени на Огнесевер. А всички знаем, че не са нищо повече от диво племе. Но те познават нашите мисли и ни мразят заради тях. Преди няколко луни начело на народа им застана Улфрик, млад копиеносец, в чиито жили тече не кръв, а гръмовен прах. И най-малката обида е способна да го накара да избухне.

– Дали все пак Улфрик не може да бъде убеден да се завърне към стария съюз?

Лорд Ерин поклаща глава.

– Силно се съмнявам. Но все пак е твоя воля как ще изпълниш мисията ми – с острието на брадвата или със силата на словата си.

Благодариш му за информацията и се оттегляш, за да се посъветваш с Рагнар, Абас и Наан.

– Този Улфрик ми звучи досущ като теб – подхвърля Абас – млад и непокорен.

Ти се усмихваш горчиво.

– Да се надяваме, че няма да се окаже толкова непокорен и ще се помири с Огнесевер.

Рагнар изръмжава, несъгласен с теб:

– Наясно си, че такива като теб и Улфрик можеш да смириш само чрез езика на стоманата, нали? Трябва да го победиш в битка.

Намирате се в една от залите на двореца. По стените са окачени картини, разказващи за делата на отминали Стоманени лордове. Наан, която досега ги е разглеждала, се обръща към вас:

– Не непременно. Всеки човек иска нещо. Този Улфрик ми звучи като някой, който търси признание. Той е млад и силен водач на горд народ и иска светът да го види като такъв. Дай му това и ще го спечелиш.

Рагнар изпръхтява:

– Единственото, което бих дал на този Улфрик, е острието на меча си. Едва ли би си направил труда да те изслуша – сигурно веднага би ти отсякал главата, ако отидеш при него!

Наан само сбърчва вежди, след което отговаря:

– Занеси му злато – всеки предводител се радва на неговия звън. Или пък му обещай някое заможно момиче от народа ти за жена. Който и от тези подаръци да му занесеш, той ще бъде по-склонен да те изслуша, отколкото ако отидеш при него с брадва в ръка.

Ако искаш да му занесеш злато, трябва да предвидиш солидна сума – навярно всеки подарък под хиляда жълтици би бил обиден за Улфрик. Другата възможност за подарък също има своите недостатъци. Наистина, няколко дъщери на знатни и уважавани мъже от народа ти са готови за женене. Ако лично изискаш от бащите им да се подчинят, те ще последват волята ти. Младите хора от твоя народ обаче са свикнали да се женят за сънародниците си, а не да разводняват Безименната кръв.

◘ *Ако искаш да занесеш на Улфрик подарък и да се опиташ да го убедиш да се помири отново с Огнесевер, избери какъв подарък ще вземеш и премини на ▶Епизод 125*

◘ *Ако искаш да го смириш със сила ▶Епизод 168*

175

Хората ти изсипват на няколко пъти облаци от стрели върху приближаващите се врагове без да губят време да се прицелват. Много от разпръснатите в широка редица ездачи биват улучени още преди да са стигнали кервана. Грабваш брадвата и се приготвяш да довършиш започнатото.

Премини на ▶Епизод 92

176

Улфрик дава знак на двама от придружаващите го воини. Те се приближават и поемат юздите на конете, които носят торбите с жълтиците.

Премини на ▶Епизод 14

177

След като напускате Раздор с останалата част от групата, правите лагер при устието на река Черна вода, вливаща се в Морето на отчаянието. Въпреки че Рагнар те съветва да се отдалечите възможно най-бързо от града, поемайки по пътя на керваните, ти възнамеряваш да изчакате до разсъмване и след това да тръгнете на изток, като преминете покрай Златните вирове и Кървавите каменоломни, заобикаляйки отдалече по-големите градове като Горделия. Предполагаш, че този, който ви е предал в Раздор, ще прати войници по главните пътища, за да ви търсят.

Здрачът вече пада, а ти обсъждаш с Рагнар, Наан и Абас плана си, когато при вас идват двама от часовите, които си разположил около

лагера. Те водят със себе си нисък човек, облечен в тъмни дрехи, който без да пророни и дума ти показва пръстен с печата на лорд Фанраг, след което ти подава запечатано писмо. Въпреки съмненията си, взимаш писмото, разчупваш восъчния печат и зачиташ думите, изписани с полегат, старателен почерк:

До Непокор, предводител на Безименния народ

Непокоре, приеми личните ми извинения за случилото се в Раздор. Изглежда писмото ти е било прочетено и от Сакарий, мой личен съветник. Той се ползваше доскоро с уважение в моя двор и разполагаше с власт. Без мое знание е изпратил стражи, за да те хванат, като може би се е надявал, че няма да разбера за случката в странноприемницата. Когато все пак научих за станалото, лично се погрижих да не прочете нищо повече през живота си, като извадих очите му. Предателят посмя да твърди, че се е опитвал да защити мен и Раздор от чужди заговорници – тогава изтръгнах ноктите му. А когато най-накрая си призна, че е шпионин на Мрак, изтръгнах и езика му, защото повече не ми беше нужен. Ако това помогне да забравиш случилото се и да не споменаваш Раздор с лошо, мога да ти изпратя и главата на Сакарий – очаквам решението ти по този въпрос.

Но да преминем към по-належащи въпроси. В писмото си спомена съюз срещу общ враг по Западния ръб. В тези бурни времена не можеш да имаш вяра на никого, затова е добре човек да бъде подготвен за войни, които могат да избухнат изневиделица. От друга страна, разбираш, че аз не мога да взимам такива важни решения с лека ръка. Ако случайно се окаже, че по Западния ръб имаме общ враг, какво би спечелил Раздор от това? Какво би предложил ти, което да накара конницата ми да се бие рамо до рамо с воините от Безименните гори?

За жалост зает човек като мен няма много време. Знам, че ще ме разбереш, когато ти кажа, че очаквам отговора ти до изгрев слънце. Човекът, когото ти пращам, ще вземе писмото ти и ще го донесе лично на мен. Моля те, нахрани го, напои го и му дай подслон, докато той чака да напишеш отговора си. Няма от какво да се опасяваш, неговият език е вече изтръгнат и той няма как да навреди на нашите взаимоотношения. Запомни – по изгрев слънце ще го чакам да се върне в Раздор. Дано нощта ти бъде спокойна, а решенията ти – мъдри.

лорд Фанраг, син на Фенрок,
наследник на Сивия двор на Раздор

Поглеждаш към пратеника. Той ти се ухилва и прави ням знак с ръка, поднасяйки я към устата си – навярно иска да го нахраниш. Посочваш му близкия лагерен огън и казваш на часовите да го отведат. След това подаваш писмото на тримата си съветници. Рагнар го прочита последен и го захвърля разярен настрани:

– Не вярвам нито за миг на тази змия! Не е знаел за случката в страноприемницата – как пък не! А и как ни е намерил, след като избягахме от Раздор?

– Не е чак толкова трудно да се проследи голяма група въоръжени мъже – отговаря Абас.

Наан е съгласна със смуглия Отремерец:

– Така е. Освен това, ако наистина е искал да ни убие или хване, щеше да изпрати конницата, а не пратеника си. Мисля, че той все пак би имал интерес от съюз срещу Мрак.

Рагнар изръмжава сърдито, взима писмото и отново го зачита. Поглеждаш за кратко нощното небе над вас, на което се забелязват първите звезди. Лорд Фанраг ще очаква пратеника си по изгрев слънце. Имаш не повече от няколко часа, за да вземеш решение и да предадеш писмото си на немия пратеник.

– Какво да му предложа? – питаш ти.

Премини на ► Епизод 214

178

*С колко отряда **Безименни вълци** разполагаш?*

▪ *Три или повече ► Епизод 136*

▪ *По-малко от три ► Епизод 13*

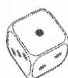
179

През главата ти минават няколко възможни начина да заговориш осъдения. Би могъл да кажеш:

▪ *„Дано душата ти намери покой в отвъдния свят!" ► Епизод 40*

▪ *„Ще ми се да можех да ти помогна. Но може би ти можеш да помогнеш на мен? Каква е връзката ти с Мрак?" ► Епизод 56*

▪ *„Справедливостта ще застигне всеки, рано или късно!" ► Епизод 145*

180

Възнамеряваш собственоръчно да екзекутираш опиталия се да те убие. Тези, които искат да отнемат живота ти, трябва да научат какво ги чака. Блъсваш го по лице на земята. Писъците му огласят улицата и привличат още зяпачи. Вдигаш брадвата си и с един замах отсичаш главата му. Тя се търкулва в краката на една стояща наблизо жена, която се строполява в несвяст при тази гледка. Останалите зяпачи бързо се разотиват, като се опитват да не срещат погледа на палача, стоящ над обезглавеното тяло с все още капеща от острието кръв. Славата за коравото ти сърце навярно ще се разнесе още тази вечер из града.

*Намали **Славата** си с едно ▶Епизод 183*

181

Наан се включва в разговора:

– Реката Теснобриз, която минава оттук, извира от един от Стръмните хълмове на североизток от Дъболист.

След кратко съвещание решавате да отидете до извора на реката. Може би там ще научите повече за съня, в който са потопени жителите на Дъболист.

Пътувате срещу течението на Теснобриз в подтискащо мълчание, всеки зает със собствените си мисли. Скоро пред вас се открояват Стръмните хълмове, от които извира реката. Тъкмо се чудиш дали стръковете тръстика във водата вляво от вас наистина се движат или само така ти се струва, когато виждате как от единия от хълмовете към вас се спуска група ездачи. На знамената, които носят, са избродирани седемте символа на Мрак! Ездачите са тежко въоръжени – повечето от тях носят боздугани, мечове или копия. Както те, така и конете им са покрити с доспехи. Начело на групата им язди слаб човечец без броня и оръжие. Каниш се да дадеш заповед за атака, когато виждаш, че ездачите забавят хода на конете си – явно не възнамеряват да ви нападнат, поне не веднага.

Отбележи си кои бойци от отряда ти

◘ *ще поставиш на предна линия срещу ездачите*

◘ *и кои ще поставиш да охраняват фланговете – вляво откъм реката, както и вдясно, където е откритото поле.*

*За целта можеш да използваш само бойци, от които имаш останал **поне** един отряд. Видовете отряди, които разполагаш, могат да се*

повтарят. Ако са ти останали по-малко от три отряда, можеш сам да избереш дали да сложиш войниците си отпред и/или по кой фланг.

След това премини на ► Епизод 156

182

Откакто срещна Бела, престана да сънуваш кошмари и все по-рядко се будиш от спомена за онзи кървав ден в Безименните гори, когато баща ти бе убит. Вече не всичките ти сънища са населени с войници на Мрак, чиято стомана отнема живота на баща ти. Много от нощите ти вместо това са изпълнени със спомена за нежната кожа на Бела, меката ѝ златисторуса коса, както и парфюма ѝ на жасмин.

Изпращаш Рагнар в Плач, за да извести Бела за пристигането ти. Когато влизаш с малък отряд бойци в града, той те посреща и ти казва:

– Момче, не знам откъде го извади този късмет! Тази жена е неземна! А като нея има даже още една!

Рагнар те отвежда до къща в покрайнините на Плач, в която Бела му е казала, че ще те посрещне. И наистина – там е тя, сред градина от жасмини, с коси с цвят на тъмно злато.

– Откога чаках този ден – казва тя и ти подава лявата си ръка, на която носи пръстена, който ѝ подари. Сладкият ѝ парфюм се смесва с миризмата на цветята наоколо, а ти

- *поемаш и целуваш ръката ѝ* ► *Епизод 64*
- *я питаш какво не е наред* ► *Епизод 48*

183

Няколко седмици по-късно вече сте на път към горите Дъболист. С Рагнар, Наан и Абас сте решили, че ще е най-разумно да привлечете на своя страна лорд Селеар, владетеля на Дъболист, чиито изкусни стрелци могат да улучат с дългите си лъкове дори и враг, намиращ се на другия край на бойното поле. Чувал си, че в последните години войските на Мрак са нахлували неведнъж по тези места. Може би горският лорд би се съгласил на общ съюз срещу Мрак.

Някъде около Огледалната река приближавате едно от селата на Медните кланове – племена, които живеят в подножието на Медните планини. Още не сте навлезли в селото, когато до вас долитат женски писъци и плач, а покрай пътя забелязвате безжизнени човешки тела. По шлемовете и боздуганите, разпръснати около труповете, разпознаваш, че това са бойци от клановете. Със свито сърце влизате в селото, където ви

посреща група ридаещи жени. От несвързаните им приказки разбирате, че преди няколко часа от тук е минал отряд от Мрачните полкове и е отвел със себе си почти всички деца на селото. Много от мъжете, които се възпротивили на войниците, били убити на място.

– Най-лошото – изплаква една от жените – е, че видях своя Агаон сред тях. Взеха го, когато беше на шест, а сега той се завърна, само за да отведе още деца от селото!

Ти изтръпваш. Друга жена обяснява:

– Почти всички от войниците, които дойдоха да приберат децата ни, са родени в това село. Преди повече от десет години ги отнеха от нас, а сега те самите идват, за да приберат още деца от това село!

Разтърсен си до дъното на душата си от този разказ. В съзнанието ти отново изниква смъртта на баща ти, който се опитва да те защити от войниците на Седемте. Споменът как той пада, пронизан от стоманата на Мрак, никога няма да спре да те преследва. Все още се будиш нощем, облян в студена пот, с разкривено едновременно от плач и омраза лице.

– Това не е подходящият момент да се отклоняваме от пътя си – казва тихо Наан.

Ти я поглеждаш, невярващ на очите си.

– Не чу ли историята на тези жени? Трябва да ги настигнем и да ги спрем.

Рагнар поставя ръката си на рамото ти.

– Тя е права, момче. Ти си на път да станеш владетел на Северния край. И този път минава през падението на Мрак. Но все още е прекалено рано за директен сблъсък с Мрачните полкове. Нямаме достатъчно войници със себе си.

– Случилото се тук е тъжно, но ние не можем да направим нищо. Трябва да продължим към Дъболист – завършва Наан.

Доводите им звучат повече от разумно. Самият ти постепенно се успокояваш и си готов да последваш съвета им и да продължиш пътя си към Дъболист.

Имаш ли кодовата дума ***„синове"****?*

▪ *Да* ▶ *Епизод 8*

▪ *Не* ▶ *Епизод 195*

184

Успяваш да се въздържиш от прибързани реакции. Прекланяш глава пред беснеещия Улфрик и му казваш:

– Прав си, владетелю на Дарокрьв. Думите ми бяха погрешни. Прости ми и ме чуй.

За да се успокои, на Улфрик му са необходими поне още няколко минути, през които той сипе заплахи и обиди към теб. Накрая млъква. Целият е почервенял от яд. Цветът на лицето му се слива с рижата му брада и коса. Сега, когато вече е излял яростта си върху теб, той се успокоява и като че ли опасността преговорите ви да преминат в битка, отминава. В погледа му обаче се чете насмешка – явно е доволен, че е успял да те обиди без да му отвърнеш. Унижението, на което си се подложил, навярно ти е спасило живота, но няма да остане без последствия за името ти.

*Намали **Славата** си с едно ▶ Епизод 65*

185

Безименните мечки в редиците ти размахват тежките си чукове и брадви, строшавайки с огромните си оръжия еднакво лесно щитове и кости. Остриетата на враговете раняват някои от тях, но от пролятата кръв те само освирепяват още повече. Гърленият им рев оглася Скалистия проход и изпълва сърцата на копиеносците от Дарокръв с мъртвешки страх. Неудържимите Безименни воини карат врага ти да се разколебае и отстъпи назад. Твоите бойци се възползват от момента – вълци, мечки и елени се хвърлят отново напред и обръщат противника си в бяг.

Ти самият си целият окъпан в кръв, но за щастие повечето от нея не е твоя. Имаш само една дълбока рана – там Улфрик, който сега лежи на земята пред теб, зашеметен от удар по главата, е успял да те уцели с копието си. Спечелил си битката, макар и на известна цена.

*Намали **Живота** си с две и **Безименните си мечки, вълци и елени** с по един отряд ▶ Епизод 83*

186

Посягаш към колана му, където виси ножът, но той те изпреварва и стоварва юмрука си върху лицето ти. Пред очите ти избухват звезди, а сякаш някъде много отдалече до теб долита „Копеле, ще се опитваш да ми вземеш ножа, а?" и съзнанието ти се сбогува с теб.

Премини на ▶ Епизод 172

187

Албиносът се оказва по-силен, отколкото изглежда. Само след няколко минути разбираш, че не можеш да го победиш. Съпротивляваш се още известно време, но накрая не издържаш и се предаваш – ръката ти тупва, повалена от неудържимия му натиск.

– Не се коси – потупва те по изтръпналото рамо той – никой досега не е успявал да ме победи.

Ти кимваш мрачно, след което се оглеждаш за Бела и Дара, но двете близначките вече ги няма. Не ти остава нищо друго освен да се върнеш в страноприемницата.

Мини на ▶ Епизод 197

188

Замисляш се как е най-добре да подходиш към предложението за съюз. Би могъл да пишеш до лорд Фанраг на Грешния език, който повечето хора, населяващи Грешната земя, владеят. Разбира се, ако искаш да вземеш сигурни мерки, че писмото няма да ти навреди, дори и да попадне в неправилните ръце, трябва да го напишеш на *геени* – древния език на Сивия двор на Раздор от времената, когато градът е бил кралство, който днес говорят само малцина благородници, сред които и лорд Фанраг.

Как ще постъпиш?

◘ *Ще напишеш писмо, използвайки Грешния език ▶ Епизод 153*

◘ *Ако имаш умението **Наука**, притежаваш достатъчно познания по геени, за да пишеш на древния език. Ако желаеш да го направиш ▶ Епизод 214*

◘ *Можеш и да промениш решението си и да изпратиш покана на лорд Фанраг за лична среща ▶ Епизод 202*

189

Опитваш се да убедиш Безименните воини да изоставят Икарион и да те подкрепят. Той обаче не издържа словата ти и изсъсква злобно „Достатъчно!", след което пуска тетивата на лъка си и стрелата му се забива между ребрата ти. За щастие ризницата ти отнема част от силата на изстрела. Ти съумяваш да се задържиш на крака. Може би е време да се опиташ да спасиш живота си по друг начин.

*Намали **Живота** си с две ▶ Епизод 169*

190

*Имаш ли умението **Слово**?*

- *Да ► Епизод 117*
- *Не ► Епизод 179*

191

*Притежаваш ли умението **Наука**?*

Да ► Епизод 142

Не ► Епизод 98

192

– Няма да увъртам и директно ще изложа предложението си – изричаш ти, а гласът ти е твърд и уверен. Струва ти се, че в очите на лорд Ерин проблясва искрица на одобрение.

*Увеличи **Славата** си с едно ► Епизод 106*

193

Стоманеният лорд те уведомява, че имаш няколко дни, за да се подготвиш за охраната на кервана. Трябва да се справиш сам с нея, за да докажеш, че си способен да доведеш войната срещу Мрак до победа. В тази битка няма да можеш да разчиташ на помощ от рицарите на Огнесевер.

Керванът, натоварен със стоки, ще потегли за Раздор, минавайки покрай Степите на Конния народ. Питаш Наан, Абас и Рагнар как най-разумно да използвате оставащите дни. Рагнар отговаря почти веднага:

– Извикай подкрепления от Безименните гори. Отрядът ни е много малък, за да можем да се справим сами.

Наан се съгласява:

– В случая ни трябват стрелци. Ако ги повикаш сега, те биха могли да се присъединят към нас преди да сме достигнали Степите.

– Стрелци? – казваш. С неприязън си припомняш, че наследник на един от най-големите родове на Безименните лисици е Икарион, когото ти победи по време на Великия сбор. Питаш колебливо:

– Не е ли по-добре да ни пратят копиеносци?

Абас, който е мълчал през цялото време, предлага друго:

– Защо не им устроим капан? Знаем откъде ще мине керванът и знаем, че ще ни нападнат, когато преминаваме някъде покрай Степите.

Имаме достатъчно време да приготвим такъв капан, който да откаже грабителите веднъж завинаги от желанието за плячка. А и няма да имаме нужда да викаме подкрепления от Безименните гори.

Като че ли всеки от тях е убеден в правотата на собственото си предложение. Ти решаваш

- *да извикаш още копиеносци* ▶ *Епизод 119*
- *да извикаш още стрелци* ▶ *Епизод 36*
- *да устроиш капан* ▶ *Епизод 204*

194

– Чакай – изграчваш – мога да ти обясня всичко.

Братовчедът на Бела изръмжава:

– Силно се надявам.

Напрягаш замъгления си от нощната умора ум. Мислите се блъскат в главата ти, която пулсира от ударите на Лакор.

– Виж сега... Аз и братовчедка ти... Имахме малка афера...

Очите му се разширяват и той изревава: „Нагъл кучи син!", след което без да ти остави време да реагираш или да се изкажеш, стоварва юмрука си с все сила в лицето ти. Светът се завърта като танцуващите фигурки в онези стъклени играчки, които си виждал да правят на зимния пазар в Горделия, избледнява и след това потъва в мрак.

Премини на ▶ *Епизод 172*

195

Наближавате Дъболист. Макар че вече е пролет, нощите все още са хладни и се надявате, че лорд Селеар ще ви приеме при топлия си огън и ще ви нагости с вкусни ястия, преди да започнете преговорите на следващия ден.

– Нещо не е наред – съобщава ти Рагнар, който е избързал напред, за да предупреди за пристигането ви.

– Какво имаш предвид? – питаш ти.

– Няма стражи. Горите са напълно неохранявани, а над тях цари странна тишина.

Ускорявате крачка и влизате в Дъболист. При един от горските ручеи, които подминавате, виждаш неподвижните тела на зверове, птици и хора. Абас се спуска към мъж в зелените дрехи на Дъболист и доближава ухото си до устата му. След това надига глава и извиква:

– Още е жив! Диша, но много слабо!

Очите на мъжа са затворени, дишането му е едва доловимо. По тялото му не откривате никакви рани. Изглежда така, сякаш е потънал в дълбок сън. Всякакви опити да го събудите са неуспешни.

Продължавате към Сребросклон – двореца на лорд Селеар. Дългите лъкове на дворцовите охранители са паднали ненужни до неподвижните им тела. Дворецът обаче е празен – не намирате и следа от самия Селеар.

*Имаш ли кодовата дума **„сън"**?*

◘ *Да ► Епизод 20*

◘ *Не ► Епизод 141*

196

Виждаш, че сте на път да изгубите битката, но успяваш да запазиш самообладание. Спомняш си на какво те е учила Наан: *„Когато пламъкът на отчаянието обхване разума ти, вече е прекалено късно"*. Затваряш портите на разума си пред надигащите се страх и отчаяние. Оглеждаш бойното поле още веднъж. Виждаш как воините ти бягат като изплашени деца пред остриетата на враговете. Обзема те гняв и този път отваряш широко портите на съзнанието си, за да му позволиш да поеме властта над действията ти.

– Безименни кучета! – изреваваш и гласът ти отеква сред трясъка на битката – спрете и се върнете обратно! Да не сте посмели да петните славното име на Безименния народ! Стегнете редиците си, защото, кълна се, ако не го сторите, аз сам ще помогна на тези копелета от Мрак да ви посекат!

Гледката на разяреното ти, покрито от пот, кръв и мръсотия лице, както и на брадвата ти, чието острие е вече аленочервено, е достатъчна за подчинените ти, за да спрат отстъплението си. Те се обръщат и под твое ръководство стягат редиците си. Плътната стена, която изграждат, дава отпор на вражите ездачи. Тъкмо когато обръщате хода на битката, тръстиката в реката вляво от вас се разклаща и от водата изскачат няколко десетки воини, въоръжени с лъкове. Явно са се крили през цялото време под водата и са използвали кухи стъбла, за да дишат през тях.

Кои бойци постави да охраняват левия фланг?

◘ *Безименни мечки ► Епизод 74*

◘ *Безименни вълци ► Епизод 170*

◘ *Други ► Епизод 133*

197

Няколко дни по-късно хората ти са отпочинали и отново готови за път. Ти и твоите трима наставници сте излезли за една последна разходка из центъра на града. Напоследък все по-често обсъждате дали не можете да привлечете на своя страна лорд Фанраг, владетеля на Раздор. Рагнар е убеден, че това е невъзможно:

– Изключено, няма как да стане. Раздор и Мрак не се обичат, но лорд Фанраг никога не би подкрепил въстание, което би могло да събере народите на Севера под едно знаме. Един силен и обединен Северен край би бил заплаха за влиянието на Раздор.

Абас, както обикновено, е на друго мнение:

– Раздор би имал полза от падението на Мрак. Така би могъл да засили собствената си власт по Западния ръб.

Отново спорите по тази тема, докато отпивате от чашите си с пенлив ябълков сок, внесен тук от изселници от Горделия, пред чиято кръчма стоите. Наблюдавате оживения централен площад, когато покрай вас препуска група тежко въоръжени конници. Наан посочва към тях:

– Това е силата на Раздор. Чувала съм, че армията на лорд Фанраг наброява почти десет хиляди конници.

Поглеждаш към отдалечаващите се ездачи и кимваш. Чувал си страховити истории за бойната им сила и дисциплина.

Наан продължава:

– Мисля, че си заслужава да предложим на лорд Фанраг съюз срещу Мрак, бил той и неявен. Дори и ако Раздор остане неутрален и не изпрати конниците си, за да помогне на Мрак, това би било голям успех за нас. А пък ако имаме на наша страна десетте му хиляди остриета, със сигурност ще сринем града на Седемте със земята!

Дълго размишляваш върху думите на твоите наставници и накрая решаваш, че си заслужава да опитате да преговаряте с лорд Фанраг.

Как възнамеряваш да започнеш преговорите?

◘ *Чрез размяна на писма* ▶ *Епизод 188*

◘ *Като изпратиш покана до лорд Фанраг да се срещнете наживо* ▶ *Епизод 202*

198

Двата отряда се сблъскват и битката се разразява с пълна сила. Копия и стрели прехвърчат от двете страни, стенанията на ранените се

сливат със звъна на оръжията и скоро всичко около теб се размива в пелена от болка и кръв.

Макар и с цената на немалки загуби, постепенно успявате да разпръснете плътната стена от копия и щитове и редиците на Дарокръв вече не са толкова стегнати. Скоро битката се превръща в отделни двубои между Безименните воини и копиеносците на Улфрик. Към теб се спуска враг, който се опитва да те прободе с копието си. Ти решаваш да

▪ *отбиеш удара му с брадвата си* ▶*Епизод 76*

▪ *отскочиш встрани* ▶*Епизод 158*

199

Замахваш с брадвата, опитвайки се да отблъснеш неговия удар. Острието ти успява да отбие встрани копието му, но врагът ти реагира бързо и те удря по главата с щита си. Пред очите ти проблясва ярка светлина и в следващия миг целият свят се изгубва в сива пелена, премрежила погледа ти. От веждата ти руква кръв. Замаян отстъпваш крачка назад. Противникът ти замахва отново с копието си и този път не пропуска целта – острието му се впива в рамото ти, а ти залиташ от силата на удара му.

Покрай теб профучава стрела и се забива в гърлото на копиеносеца. Той пада на колене и от устата му бликва алено ручейче. До теб застава Абас с арбалет в ръка. Все още замаян му благодариш, след което избърсваш стеклата се по лицето ти кръв и се хвърляш отново в битката. Размазаната кръв се е смесила с потта и мръсотията по лицето, превръщайки се в червена маска, която те прави още по-страшен и мнозина от копиеносците отстъпват пред вида ти. Не след дълго успявате да обърнете воините на Дарокръв в бяг и битката приключва.

*Намали **Живота** си с две, а **Безименните** си **мечки и вълци** с по един отряд* ▶*Епизод 83*

200

Улицата ви отвежда на голям площад, на който е разположен пазар, чиито сергии предлагат различни изделия. Стоманени брони, медни сечива, сребърни накити – търговците продават най-разнообразни стоки. Отново те впечатлява колко мирно и тихо протичат разговорите с купувачите. „Забележителен град", поклащаш глава. Макар да се намираш на такъв голям пазар, все още никой не ти е предложил да си

купиш килим, муле или наложница. Хората ти правят път, за да минеш. Ако беше в Отремер, досега щеше да си заобиколен от поне трима въодушевени търговци, двама джебчии, лека жена и може би някой луд.

– Този сега ли ще го бесят? – пита Абас, сочейки към човек, окован в пранги пред бесилката.

Рагнар отговаря несигурно:

– Днес или навярно утре. Обикновено осъдените на смърт прекарват оковани за назидание един ден на площада преди да бъдат изпратени на бесилото.

Приближавате окования. Дрипите, покриващи измършавялото му тяло, са разпокъсани и мръсни, а косата му – сплъстена и падаща на едри кичури по покритото му с прах лице. Той вдига глава и ви поглежда с изтощен поглед.

– Какво си извършил? – питаш го ти.

Той отпуска главата си и вперва поглед в ботушите ти, а стражът, застанал на пост до него, ти отвръща:

– Убил е човек. Опитал се да обере богат търговец от Мрак, но онзи оказал съпротива.

Осъденият плюе в краката на стража, с което си спечелва юмрук в зъбите. От устата му потича струйка кръв, но той сякаш не ѝ обръща внимание. Гласът му трепери от гняв:

– Аз не съм крадец! Нищо не съм откраднал.

– Затова ли разпори търбуха му с ножа си? – пита подигравателно войникът.

– Това беше справедливост за Мрак.

След тези думи той млъква.

◘ *Ако искаш да го заговориш* ▶ *Епизод 190*

◘ *Ако вместо това го подминеш* ▶ *Епизод 257*

201

– Чакай – изграчваш – мога да ти обясня всичко.

Братовчедът на Бела изръмжава:

– Силно се надявам.

Успявал си да се измъкнеш и от по-заплетени ситуации. Почти инстинктивно започваш да редиш думи, върху които и най-надареният поет би размишлявал дълго време:

– Ти трябва да си Лакор, братовчедът на Бела и Дара, нали? Този, който е организирал пътешествието като подарък за навършването на пълнолетието им?

В погледа му се промъква съмнение.

– Откъде знаеш?

Ти се изправяш на лакти и заговаряш малко по-уверено.

– Те ми споделиха за теб и твоя чудесен подарък. Лакор, името ми е Непокор и съм влюбен безнадеждно в братовчедка ти Бела. Бях пленен от нейния чар, от нейната нежност. Никъде по цялата Грешна земя не съм виждал подобна неземна красота. Душата ми, тази слаба и клета искра вечност, заключена в крехката черупка на тялото ми, се изкуши и аз исках да зърна още веднъж прекрасното лице на Бела. Затова дръзнах да престъпя прага на къщата, в която сте отседнали.

Лакор мълчи и те гледа с подозрение.

– Затова ли ме нападна?

Вдигаш извинително ръце:

– Прости ми! Умът ми бе запленен от красотата на братовчедка ти. Заслепен, обезумял, обезверен, не знаех какво върша и постъпих като последния глупак. Моля те, прости ми.

Лакор помисля и накрая се изправя.

– Върви си. Познавам братовчедка ми и нейния чар, затова не се учудвам, че си станал жертва на красотата ѝ. Но не смей да се появяваш повече тук. Следващия път няма да бъда толкова милостив.

Изправяш се, благодариш му смирено и се отдалечаваш бързо от мястото, където вече започват да се събират зяпачи.

Премини на ▶ Епизод 197

202

Изпращаш Наан да предаде предложението ти за среща лично на лорд Фанраг. Когато се връща, тя казва, че владетелят на Раздор я е приел и изслушал. След кратък размисъл е предложил да се видите само двамата в един от крайните квартали на Раздор. Изричното му настояване е да отидеш сам. Той обещава също да не бъде придружаван от свои хора.

– Мога ли да му имам доверие? – питаш Наан.

Тя казва, усмихвайки се горчиво:

– Мисля, че не. Той би продал и собствената си майка в Кървавите

каменоломни, ако му заплатят добра цена за нея. Твърди обаче, че би се срещнал с теб, само ако дойдеш сам.

Трябва да решиш как да постъпиш. Срещата е насрочена за днес вечерта – как ще отидеш?

◘ *Сам, както желае лорд Фанраг ►Епизод 215*

◘ *С група бойци ►Епизод 226*

203

Виждаш как лицето на Улфрик се разкривява в гримаса на ярост.

– Честта? Честта повелява надменният дъртак да признае, че сме равни на него и да спре да гледа на нас като на племе диваци.

Какво подари на Улфрик?

◘ *Злато ►Епизод 105*

◘ *Красивата Исандрия ►Епизод 120*

204

Потегляте от Огнесевер преди самия керван и пътувате възможно най-бързо. След по-малко от седмица наближавате Степите. При Кръстопътя на ветровете спирате и правите лагер. Тъй като подозирате, че Конният народ държи свои разузнавачи около пътя, които да предупреждават за приближаващи кервани, изчаквате падането на нощта. Под нейното прикритие ти и Абас тръгвате напред, за да огледате местността. Скоро достигате изоставени руини на отдавна разрушена крепост, които се намират близо до пътя, по който ще мине кервана.

– Конният народ напада възможно най-близо до родните си места. По-нататък пътят се отдалечава от Степите, така че не вярвам да изберат друго място. Най-вероятно ще се скрият тук, щом разберат, че керванът наближава. От тук могат да се спуснат върху нас, обсипвайки ни със стрели.

– Какво можем да направим?

Абас се замисля и накрая отговаря:

– Няма как да отклоним кервана по заобиколен път, прекалено много ще се забавим, а и лорд Ерин няма да остане доволен от промяната в маршрута. Можем да изкопаем дълбоки ровове пред руините и да ги покрием с клони и трева. Ще трябва обаче да накараме целия отряд Безименни да копае, за да са готови рововете преди пристигането на кервана.

Ти го питаш дали имате и друг избор.

– Да. Можем да посипем земята около руините с гръмовен прах, който да възпламеним с горящи стрели от разстояние.

Ти го поглеждаш стреснат, а той кима замислен:

– Така никой от тях няма да може да се измъкне. Ще изгорим всички до един. Ти обаче ще трябва да ми помогнеш да забъркаме достатъчно гръмовен прах.

Какво ще бъде решението ти?

◘ *Да подготвите огнения капан ▶ Епизод 28*

◘ *Да изкопаете ровове ▶ Епизод 159*

205

Не ти харесва пресилената жалост в гласа на просяка. Не ти допада и празният му поглед, в който не виждаш и капчица искреност.

Премини на ▶ Епизод 32

206

– А аз ще отдам глупостта ти на празната ти глава – отвръщаш ти. Нима този дивак си въобразява, че би му дал златото си просто ей-така?

Улфрик се обръща и дава заповед да бъдете заловени. Бойците му ви нападат, а от градските порти излизат още копиеносци, които запращат копията си по вас. Едно от тях пронизва гърлото ти и ти умираш още преди края на битката, удавен в собствената си кръв.

КРАЙ

207

За щастие в следващия момент Рагнар се озовава до теб и изпраща просяка в несвяст с един замах на могъщия си юмрук.

– Благодаря – казваш ти, но в следващия момент почувстваш внезапен пристъп на слабост.

Строполяваш се на земята, неспособен да се държиш на краката си. „Отрова!", минава през ума ти.

Навярно камата на убиеца е била намазана със смъртоносна, бързодействаща отрова. Няма време за губене – трябва веднага да направиш нещо!

◘ *Ако имаш* ***Наука*** *и желаеш да изпиеш някоя от противоотровите, които носиш със себе си ▶ Епизод 23*

◘ *Ако нямаш **Наука** или не желаеш да изпробваш противоотровите, можеш да заповядаш да те отведат при най-близкия лечител ►Епизод 95*

208

Бойците ти посрещат връхлитащите ездачи с острите си копия и свалят мнозина от седлата им. Докато падналите врагове се мъчат да се изправят, затруднени от тежките си брони, воините ти ги довършват с бързи удари. Ти и останалите от отряда сте готови да се включите в помощ на Безименните елени, когато тръстиката вляво от вас се разклаща и от водата изскачат няколко десетки бойци, въоръжени с лъкове. Явно са се крили през цялото време под водата и са използвали кухи стъбла, за да дишат през тях.

Кои бойци постави да охраняват левия фланг?

◘ *Безименни мечки ►Епизод 74*

◘ *Безименни вълци ►Епизод 170*

◘ *Други ►Епизод 133*

209

Пъклобяс е голям и пълен с изненади град, но смяташ, че ти и твоите трима наставници знаете как да се защитите от дебнещите опасности. Пък и какво толкова би могло да ви се случи тук? Нека бойците ти забравят макар и за ден звъна на стоманата, виковете на умиращите и праха на дългия път.

Безименните воини приемат решението ти с благодарност. Макар и да не са израстнали сред шарените градски улици, те бързо свикват с шума, леещото се вино и гледката на жени с изкусителни усмивки. Разхождайки се сред Пъклобяс, срещаш някои от тях, които, ухилени до уши, те поздравяват, надигайки пълни чаши.

*Увеличи **Славата** си с едно ►Епизод 102*

210

Да се уцели движещ се с такава скорост противник е нелека задача, особено ако искаш да бъдеш точен. Хората ти се прицелват внимателно, стрелите им изсвистяват във въздуха и някои от тях намират целта си. Воините ти обаче са изгубили ценно време, докато са се прицелвали. Ездачите отвръщат на стрелбата и една от стрелите им намира дясното ти рамо. Ръмжейки проклятия и закани, се хвърляш напред, а останалите

от отряда ти те последват. Стрелците ти опъват отново лъковете си и този път почти всичките им изстрели намират целта си, тъй като конниците са вече по-близо.

Намали бойците си с един отряд, а ***Живота*** *си с две точки ► Епизод 92*

211

Въпреки умората и току-що понесените удари, ръката ти се изстрелва напред със скорост, която изненадва противника ти. Издърпваш ножа и го опираш в гърлото му. Той бавно отпуска юмруците си, оставя бича на земята и вдига ръцете си във въздуха.

– Сега стани много бавно, без да правиш излишни движения.

Ушите ти все още звънят от ударите му, а собственият ти глас звучи странно в главата ти. Успяваш обаче да се изправиш на крака, все още държейки ножа опрян в гърлото му. Хващаш бича му и го захвърляш далече от вас двамата.

– Друг път внимавай пред кого размахваш играчките си. Моя работа си е какво съм търсил в къщата. Уверявам те, нищо не съм откраднал. Сега се обърни и легни по очи на земята.

Проклинайки те, той ляга по очи. Ти се озърташ – наоколо вече се събират зяпачи. Нищо чудно всеки момент да довтаса и градската стража. Решаваш да не рискуваш и с бърз удар зашеметяваш братовчеда на Бела, оставяйки го да лежи пред къщата, след което бързо напускаш мястото.

Премини на ► Епизод 197

212

Знаеш, че когато един ден от тялото ти не остане нищо друго освен прах, сълзите на ранените и убитите от теб ще натежат срещу душата ти по време на Великия съд. Знаеш обаче и че воините ти очакват да бъдеш справедлив, дори когато това означава да си жесток. Трябва да бъдеш владетелят, когото те искат да следват.

Без да пророниш и дума, ти ритваш коленичилия Икарион в гърдите и той пада на земята. Все така мълчаливо взимаш брадвата на близкия воин и под одобрителните погледи на събралите се около теб бойци с един замах отсичаш главата на предателя. Дъждът бързо измива пръските кръв от ботушите ти.

Увеличи ***Славата*** *си с едно ► Епизод 183*

213

С твърд и спокоен глас заповядваш на бойците ти да се приготвят за атака. Не можете да останете повече в този огнен капан. Пушекът, навлизащ в главното помещение на страноприемницата, вече е толкова гъст, че започвате да кашляте. Горяща греда пада от тавана и се стоварва върху крака ти. Ругаейки, я избутваш встрани от теб.

Без да губите повече време разбивате вратата и се втурвате навън. Врязвате се в градската стража и почти сте стигнали до средата на двора, когато ви връхлитат десетимата тежко въоръжени конници от армията на Раздор. Копитата на конете им мачкат ранените, които пищят от болка. В двора се вдига облак от прах, а вълна от мирис на пот, кръв и страх удря ноздрите ти. Размахваш оръжието си като обезумял редом до Рагнар, Наан, Абас и останалите ти бойци. Не след дълго успявате да се измъкнете от двора, яхнали конете на убитите от вас ездачи. Изблъсквате последните от стражите и препускате по улиците.

*Победата обаче ти е струвала две точки **Живот** и един отряд бойци.*

Премини на ►Епизод 177

214

След кратък разговор стигате до заключението, че може да предложите дял от плячката, която ще вземете от града на Седемте, както и да признаете лорд Фанраг за единствен законен владетел на целия Западен ръб.

Абас, който е мълчал през повечето време, потропва замислено с пръст по арбалета си. Накрая казва мрачно:

– Какво ще кажеш да предложим на Фанраг да станеш васал на Раздор след като завладеете Мрак? Така поне ще си сигурен, че си му направил предложение, на което няма как да откаже. Не ми звучи като човек, който би изпуснал възможността да разшири влиянието си на север.

Рагнар се изсмива:

– Непокор трябва да е луд, за да предложи такова нещо! Веднъж тръгнали на война срещу Мрак, Безименните никога не биха се съгласили да преклонят отново глава пред чужд владетел!

Абас кима, но отговаря:

– Какво са думите? Прах, носен от вятъра. Веднъж летят на север,

друг път – на юг. Изречи ги и забрави за тях. Само делата имат значение. Спечелим ли войната срещу Мрак, Непокор винаги може да се отметне от думата си.

– Да престъпи клетвата си? – възмутено пита Рагнар – аз не бих го направил!

В погледа на Абас се прокрадва игрив блясък.

– Знам това, приятелю. Ето защо ти си добър воин, но никога не би станал добър владетел.

Рагнар почервенява, изпуфтява сърдито, но не казва нищо, а скръства ръце пред гърдите си и поглежда към теб.

Решението е твое – какво ще избереш да дадеш на лорд Фанраг?

– дял от плячката в Мрак

– признание за властта му по целия Западен ръб

– васалството си

Можеш да предложиш само едно, две или всичките тези три неща на Раздор в замяна на подкрепата им в похода ти срещу Мрак. Направи избора си внимателно, защото след това няма да можеш да го промениш.

Премини на ►Епизод 218

215

Къщата, където трябва да се срещнете, се намира в един от най-бедните квартали на Раздор. Дъждът е валял цял следобед и е превърнал земята в лепкава кал, което прави сивата обстановката в тази част на града още по-подтискаща. Свечерява се и улицата, по която вървиш, постепенно се изпразва от и без това малкото хора. Скоро оставаш сам между схлупените къщи и стъпките ти те отвеждат до едноетажна сграда с нарисувана с тебешир буква Ф на вратата. Това е уреченият знак за мястото на срещата.

*Имаш ли умението **Нюх**?*

- *Да ►Епизод 223*
- *Не ►Епизод 241*

216

Успяваш да се наведеш и дървената сопа профучава над главата ти. Хвърляш се напред и удряш нападателя си с глава в корема, изкарвайки му въздуха. Изправяш се и му нанасяш силен удар по брадичката, при

което той залита и пада с вик на земята. Усещаш присъствие зад гърба си и отскачаш встрани, но в последния момент остра болка прорязва ребрата ти, когато острието на нож се впива в плътта ти. Замахваш в тъмнината, усещаш как юмрукът ти разбива зъбите на другия нападател, след което го изпращаш назад със силен ритник в слабините. Без да губиш повече време се измъкваш от къщата и побягваш, чувайки зад себе си ругатни и проклятия, както и тропота на ботушите на преследвачите, опитващи се да те стигнат. Дори ранен, ти обаче си прекалено бърз за тях. Под проливния дъжд, който плисва отново, успяваш да им се изплъзнеш. Пороят, падащ от небето, измива по-голямата част от кръвта, стичаща се по теб, но болката продължава да те прорязва всеки път, когато си поемеш дъх. Стигаш до страноприемницата, където те чакат останалите, и оставяш на Абас да превърже раната ти.

*Намали **Живота** си с две точки ▶ Епизод 250*

217

– Непокоре – отвръща той, след като те изслушва – явно не цениш достатъчно подкрепата ми. Може би съм се заблудил и нямаме общ враг по Западния ръб? Може би е време да преосмисля кой е приятел и кой – враг?

– Изнудваш ли ме? – изумяваш се ти.

*Трябва да признаеш, че можеше да се представиш и по-добре в преговорите с владетеля на Раздор. Ще ти се наложи да преглътнеш гордостта си пред надменните му думи и откритото изнудване, на което си подложен – намали **Славата** си с една точка. След това реши дали ще прибавиш още едно или две от трите възможни предложения към първоначалния си избор (дял от плячката в Мрак и/или признание за властта на Раздор по целия Западен ръб и/или васалството ти) и премини на ▶ Епизод 140. Там ще откриеш реакцията на лорд Фанраг, след като направиш по-щедрото си предложение.*

218

Читателю, бъди честен:

- *Ако си решил да предложиш само едно нещо на лорд Фанраг, но имаш умението **Нюх** ▶ Епизод 235*
- *В противен случай ▶ Епизод 242*

219

Минават още няколко месеца, през които ти посещаваш отново съюзниците си, за да обсъдите подробно плановете за война и да решите кой ще е най-подходящият момент да ударите Мрак.

Все още има няколко племена и народи, чиято подкрепа не си спечелил, а си струва да опиташ. При всеки владетел, когото все още не си привлякъл на своя страна, изпращаш по един от твоите наставници, придружавани от бойците от отряда, с който премина през толкова приключения. Ти самият подбираш нова група Безименни воини, които да те придружат до Северните планини. Там живеят племена на варвари, които в последните години Мрак подчини на властта си. Чуваш, че дори техните предводители са били принудени да заплатят Мрачния данък. Ето защо се надяваш, че биха се вдигнали на бунт, за да отхвърлят Седемте крале.

Минавате през Ледоръб и се отправяте към склоновете на Северните планини. Последните дни почти не си спал, постоянно тормозен от мисли и съмнения. Когато правите лагер в подножието на планините, ти сядаш до огъня и се завиваш с дебелия си плащ. Клепките ти натежават и усещаш как сънят пак се опитва да те завладее. И отново, тъкмо когато си готов да се предадеш в обятията му, в съзнанието ти изплуват мрачни, сърдити гласове, които задават въпроси и не чакат отговори. Правилно ли е това, което възнамеряваш да сториш? Наистина ли искаш да потопиш половината от Грешната земя в кръв, за да удовлетвориш собственото си желание за мъст? Нима баща ти би го одобрил?

«Не само аз искам мъст», прошепваш ти със затворени очи и от устата ти излиза пара. Въздухът е студен и режещ, а Северните планини са надвиснали над лагера ви като мрачни великани, готови да ви се нахвърлят. «Грешната земя стене под тиранията на Седемте. Някой трябва да им се опълчи. Не го правя само заради баща си. Правя го и заради всички други бащи, които са били убити пред очите на децата им.»

Така ли, питат гласовете. Не се ли заблуждаваш? Ти си само момче, ти не си никакъв крал и никога няма да бъдеш. Кой ти дава правото да решаваш съдбата на толкова много хора?

Приживе някога крал,
в смъртта си само провал.

Сепваш се и се оглеждаш – един от Безименните воини пее тихо, вперил поглед в звездното небе. Спира и се обръща към теб, когато усеща втренчения ти поглед.

– Какво е това? – питаш го ти – какво пееш?

Той те гледа объркано.

– Не я ли знаеш? Песента за Прашния крал?

Прашния крал, да... В съзнанието ти изплува спомена за старата легенда. Кралят, който искал да промени света. Толкова силно жадувал промяната, че тръгнал по прашния път, водещ към центъра на света – там, откъдето извирало Злото, решен да унищожи първоизточника на всяко страдание. Как продължаваше песента?

Вървях и засищах на пътя глада.
Стъпвах по него и от него бях стъпкван.

Гласът на Безименния воин се носи тихо в студения въздух. Заради дългите години, които прекарал, вървейки неуморно по прашния път, кралят останал известен в легендите като Прашния крал. Напрягаш се да си спомниш как продължаваше песента, но сънят отново те напада и на теб ти е все по-трудно да мислиш ясно. Беше ли стигнал кралят до извора? Беше ли успял да промени света?

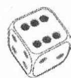
Стряскаш се и се озърташ. Незнайно как си попаднал пред стените на Мрак, които сега са обгърнати в мъгла. Високите каменни стени са полуразрушени, в тях зеят огромни дупки от камъните на катапултите. Градските порти са затворени, а бойниците на крепостта изглеждат празни и запуснати. Поглеждаш към дясната си ръка – в нея държиш брадвата на баща си. Това ти стига. Мрак и брадвата на баща ти, това е единственото, което има значение сега. Чуваш смях и отново се озърташ – от къде ли идва?

– Кой е? Кой се смее? – гневно изкрещяваш ти.

Заради мъглата не можеш да видиш нищо освен неясни сенки, тичащи около теб. Смехът не секва, а към него се присъединяват още гласове, които се кикотят, разменят си подигравателни думи и се присмиват. *На теб.*

– Кой е там? – изреваваш отново и се завърташ, готов да посечеш с брадвата си всеки, който се изправи на пътя ти.

Поглеждаш нагоре и замръзваш. Виждаш лица, огромни човешки лица, които те гледат от крепостните стени, от бойниците и от портите на Мрак. Лица в камъните, жестоки, разкривени в подигравателни

усмивки. Без да си ги виждал някога, знаеш, че това са Седемте крале на Мрак.

– И какво – питат те, а гласовете им карат портите и камъните да треперят – какво ще направиш сега, когато стигна до тук? Ще ни убиеш ли? И после какво?

Втурваш се напред, готов да насечеш лицата им на парченца. Стигаш до портата, но мъглата те поглъща изцяло и вече не виждаш нищо. Яростно замахваш с оръжието си и...

... се събуждаш.

Лагерният огън е почти угаснал. Безименните воини спят около теб, увити в дебели кожи. Чуваш как двама от войниците на пост тихо си говорят.

Незнайно защо, в този миг се сещаш как завършва легендата. Когато Прашният крал стигнал до центъра на света – там, от където извирало Злото – осъзнал, че, ако унищожи извора, ще унищожи необратимо и Доброто, което също извирало от него. Изпаднал в отчаяние и не знаел какво да прави.

– Сол – промълвяваш на себе си. Прашният крал толкова дълго време се чудил как да унищожи Злото, без да засегне Доброто, че накрая се вкаменил, превръщайки се в колона от сол. Бял стълб, издигащ се до извора на Всичко. „*Приживе някога крал, в смъртта си само провал*".

Чуваш вик на болка. Един от Безименните ти воини на пост е успял да изкрещи, преди думите му да се загубят в предсмъртно стенание. След това лагерът ви бива нападнат.

Премини на ► Епизод 229

220

„Нямам време за губене", мислиш си ти. Ако наистина войниците са хванали петдесет от твоите бойци в плен, не искаш да си мислиш какво ги очаква. Занданите на Мрак биха били най-малкото, на което могат да се надяват. Пропълзяваш до каруцаря, грабваш брадвата си, която лежи до него, и скачаш от каруцата. Сподиря те изненаданият му вик, когато той вижда как един от труповете оживява, хваща брадвата му и изчезва в мъглата.

Побягваш с всичка сила, без да знаеш накъде. Мъглата е станала толкова гъста, че е трудно да различиш дори къде стъпваш. Около теб се мяркат сенки, струва ти се, че чуваш викове и забързани стъпки. Спъваш

се в нещо и падаш на земята. Поглеждаш да видиш какво е и на погледа ти отвръщат безжизнените очи на един от твоите Безименни воини, който сега лежи прободен от няколко стрели. Изправяш се и виждаш още няколко тела. В този миг чуваш как някой тича към теб и отново хукваш. Спъваш се пак, преследвачът ти почти те настига, ти се изправяш, но той е вече съвсем близо. Почти си готов да се обърнеш и да го посрещнеш с брадва в ръка, когато пред теб от мъглата изниква войник, държащ в ръцете си зареден арбалет. Явно е чул как приближаваш, защото стои, насочил оръжието си в твоя посока. Виждаш как се приготвя да стреля, когато ти се показваш от мъглата.

Какво ще направиш?

◘ *Ще се хвърлиш срещу него ► Епизод 247*

◘ *Ще се хвърлиш на земята ► Епизод 233*

◘ *Ще се хвърлиш встрани ► Епизод 237*

221

Очите на лорд Фанраг се разширяват от изненада, но той бързо се овладява. Стисва устни в презрителна, злобна гримаса и отвръща:

– Нищожно вождче на мизерен народ като твоя трябва да се научи да внимава с думите си!

Имаш ли умението ***Самообладание****?*

◘ *Да ► Епизод 252*

◘ *Не ► Епизод 132*

222

– Бойци! Пригответе се да продадете скъпо живота си!

Гласът ти е спокоен и твърд въпреки ситуацията. Чувстваш как сърцето ти бие учестено, но при все това приятен хлад обгръща разума ти и ти помага да видиш трезво ситуацията. Не можете да останете повече в страноприемницата, заклещени като в капан. Единственият ви път е навън. И ще излезете заедно, с оръжие в ръка.

Втурвате се навън и се врязвате в градската стража. Преди стражите да се окопитят, успявате да стигнете до средата на двора, оставяйки след себе си купчина трупове. Почти си мислиш, че сте се измъкнали, когато ви връхлитат тежко въоръжените конници от армията на Раздор и разпръскват хората ти, посичайки ги с мечовете си. Копитата на конете им мачкат ранените, които пищят от болка. В двора се вдига облак от

прах, а вълна от мирис на пот, кръв и страх удря ноздрите ти. Размахваш оръжието си като обезумял редом до Рагнар, Наан и Абас. Не след дълго успявате да се измъкнете от двора заедно с част от хората ти, яхнали конете на убитите от вас ездачи. Изблъсквате последните от стражите и препускате по улиците на Раздор.

*Победата обаче ти е струвала една точка **Живот** и един отряд бойци.*

Премини на ► Епизод 177

223

Каниш се да почукаш на вратата, когато забелязваш, че в калта пред къщата има отпечатъци от обувки. На пръв поглед нищо особено, но, когато се вглеждаш по-внимателно, откриваш, че са оставени от различни на вид и размер ботуши – сигурен знак, че тук са били поне няколко души. Това събужда подозренията ти, но после си казваш, че е напълно възможно и отпечатъците да са на хора, които просто са минавали. Да, някои от тях водят към вратата, но може би принадлежат на иначе живеещите в къщата.

▪ *Ако считаш, че подозренията ти са достатъчно основателни, можеш да се махнеш ► Епизод 245*

▪ *Ако мислиш, че си прекалено подозрителен и не искаш да проваляш срещата си с лорд Фанраг, можеш да почукаш и да влезеш в къщата ► Епизод 241*

224

Подбираш думите си внимателно и предпазливо. Не бързаш да разкриеш веднага общия ви враг, макар че си почти сигурен, че лорд Фанраг знае кого имаш предвид. Накрая все пак описваш на събеседника си какво би спечелил от това влиянието на Мрак по Западния ръб да бъде ограничено. Споменаваш какви богатства се крият в кулите на Седемте и че тези съкровища могат да бъдат разпределени между вас. Думите ти са убедителни, тонът – спокоен, а ти самият излъчваш увереност, каквато имат само достойните владетели. Лорд Фанраг те слуша внимателно през цялото време.

Когато накрая млъкваш и отпиваш от виното, очаквайки отговора му, той не казва нищо, но плясва украсените си с пръстени ръце една в друга няколко пъти подред.

– Браво! Браво, Непокоре!

Питаш се дали в гласа му не се прокрадва подигравка, но лицето му остава сериозно. Мълчиш и чакаш по-нататъшната му реакция.

– Ако трябва да бъда честен, не очаквах да се държиш като истински владетел. Знаеш ли, злите езици разправят, че не си нищо повече от див варварин. Но ето, ти отхвърли всички съмнения. Ти си мъдър владетел и Безименните могат да се гордеят с теб. Струва ми се, че нашите народи могат да имат общо бъдеще.

Приказките му постепенно губят леко подигравателния си тон и той става по-сериозен. Когато накрая потвърждава, че армията на Раздор ще ти помогне в битката срещу Мрак, ти мислено се поздравяваш с успеха си.

– Запази обаче нашата уговорка в тайна – допълва той – прекалено много врагове има около мен и предпочитам съюзът ни да не излиза прекалено рано наяве.

Нямаш друг избор, освен да се съгласиш. Разменяте още няколко приказки, правите уговорки как ще си общувате по-нататък и се сбогувате. Ти напускаш мястото на преговорите със самочувствието на владетел, спечелил важна победа.

*Увеличи **Славата** си с две точки ►Епизод 174*

225

Поглеждаш към мястото, където съдържателят ви е казал, че е тайният изход. В този момент към теб се доближава един млад Безименен воин начело на групичка от още няколко души и ти казва:

– Непокоре, остави ни нас, вземи другите и бягайте от тук.

Ти си толкова изненадан от предложението му, че първоначално не казваш нищо. Скупчените зад него бойци те подканят:

– Не губи време, ние ще останем и ще ги задържим известно време, а после ще избягаме след вас.

Знаеш, че шансовете им да се измъкнат живи оттук са нищожни, но преди да успееш да възразиш, цялата група бойци се присъединява към молбата им, а Рагнар и Абас те задърпват към спасителния изход. Съдържателят отмества тежка бъчва в дъното на помещението и отваря капак с метална халка. Един по един слизате в тайния проход, където цари мрак и хлад. Не след дълго тунелът ви извежда до стълба, по която излизате на повърхността. Озовавате се в изоставена къща близо до странноприемницата. В небето над околните сгради се издигат огнени

езици. Чакате още известно време, но от хората ти няма и следа. Накрая трябва да признаете, че навярно не са успели да се измъкнат от огнения капан. Изричате горчиви закани по адрес на онзи, който е пратил стражата по петите ви, а след това обръщате гръб на пламъците, озаряващи небето над Раздор и поемате към останалата част от отряда ви.

Намали отрядите си с един.

Премини на ▶ Епизод 177

226

Къщата, където трябва да се срещнете, се намира в един от най-бедните квартали на Раздор. Дъждът е валял цял следобед и е превърнал земята в лепкава кал, което прави сивата обстановката в тази част на града още по-подтискаща. Свечерява се и улицата, по която вървите, постепенно се изпразва от и без това малкото хора. Оставате ти и твоя отряд. Взел си със себе си Рагнар, Абас и Наан, както и още няколко Безименни бойци. Не искаш да рискуваш, ако зад предложението да дойдеш сам се крие някакъв подъл план. Скоро стигате до едноетажна къща с нарисувана с тебешир буква Ф на вратата. Това е уреченият знак, тук е мястото на срещата. Почукваш и отвътре се чува глас „Влез!". Рагнар обаче ти прави знак да отстъпиш назад и сам отваря вратата. Прошепва ви да изчакате. Вътре не горят нито свещи, нито фенери. Минават няколко мига, отвън блесва светкавица и озарява вътрешността на къщата. Виждаш дребна фигура, наметната с плащ в сивите окраски на Раздор, която би могла да е на лорд Фанраг. Забелязваш обаче и няколко мъже, повечето от които държат оръжия в ръцете си. Изругаваш и посягаш към брадвата си. Фанраг явно иска да влезе в историята на рода си като първият владетел на Раздор, заклан от чужденец в бедняшки квартал на собствения си град.

– Запали свещ! Веднага! – изсъсква същия глас, който ви е поканил да влезете, след което се обръща по-спокойно към вас – господа! Моля ви да се въздържате от прибързани действия! Тук всички сме дошли, за да водим мирни преговори, нали?

Проблясва искра, след което колеблив пламък примигва и огрява стаята, на чиито праг стоите. Човекът със сивия плащ разперва ръце и ви кани да влезете. Той е нисък, плешив мъж, чиито гърбав нос и широки, месести устни правят лицето му неприятно, почти отблъскващо. Усмивката му разкрива обаче снежнобели зъби, а пръстите на ръцете

му са украсени със скъпо струващи пръстени.

– Непокор от Безименния народ, предполагам?

Ти не казваш нищо. Ръката ти е все още върху дръжката на брадвата.

Той вижда Наан и усмивката му става още по-широка.

– Аха! Непокоре, виждам, че си довел и изключително приятна компания със себе си. Добър ход е това – да вземеш със себе си красивата ти служителка, която имах честта да срещна днес. Сигурен съм, че само нейното присъствие може да успокои всички ни и да ни накара да си мислим за други неща вместо за това как да се избием.

– Лорд Фанраг – казва Наан и едва забележимо кимва с глава.

– Наан не е моя служителка – изръмжаваш ти – освен това съм довел и други хора със себе си. Хора с оръжия, които знаят как да ги използват.

Широката усмивка срещу теб изчезва. Гъстите вежди на лорд Фанраг се сключват над очите му и сега той прилича на граблива, хищна птица, която е забелязала жертвата си.

– Виждам. С това нарушаваш уговорката ни. Трябваше да дойдеш сам.

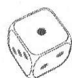
– Ти също.

Той млъква. Погледът му е насочен към теб. Очите му, които са със странен белезникав цвят, те наблюдават без да мигнат. Накрая той се засмива, разкривайки отново белите си зъби, и казва:

– Добре, хвана ме. Не те познавам достатъчно добре, затова не исках да рискувам. Извини ме, но малко повече предпазливост никога не е излишна. Както явно и ти самият мислиш, щом си довел хора със себе си. Нека забравим това дребно недоразумение. Влез и се подкрепи с чаша греяно вино. Има достатъчно за теб и хората ти.

Лорд Фанраг казва нещо на един от мъжете около него и той излиза през врата в задната част на стаята. След малко се връща, носейки пълна кана и няколко чаши. Отпускаш ръката си, която е хванала дръжката на брадвата. Явно засега въоръженият сблъсък се отлага. Кимваш на хората си и влизате в къщата. Ти, Рагнар, Абас и Наан сядате на предложените ви столове и приемате топлите чаши, от които се надига дъх на вино с подправки. Лорд Фанраг също взима чаша, от която отпива.

– Всъщност се учудвам на смелостта ти, Непокоре. Знаеш ли, на твое място не бих дошъл тук, дори и с толкова хора зад гърба си. Ами нали само с един знак мога да извикам още толкова войници, които да те хванат? Сигурен съм, че определени хора по Западния ръб биха

платили добра цена за главата ти.

През цялото време гласът му остава спокоен, а странните му очи не се откъсват от теб. Усещаш как те преценява. Какво ще му отговориш?

◘ *„Направи го. Но ще платиш скъпо – главата ми в замяна на твоя живот" ►Епизод 221*

◘ *„Ако искаше наистина да го направиш, досега да си извикал хората си" ►Епизод 236*

227

Отпускаш се върху безжизнените тела под теб и затваряш очи. Решаваш да изчакаш, докато се отдалечите от бойното поле. Пазачите, които придружават каруцата, едва ли ще са много на брой и ти се надяваш да се измъкнеш по-лесно от тях отколкото сега, когато навсякъде около вас гъмжи от обхождащи бойното поле войници на Мрак.

Придвижвате се бавно по неравния път, спускащ се към Ледоръб. Въпреки цялото друсане, подскачане и скърцане на каруцата ти успяваш да се унесеш. Стряскаш се малко по-късно от поредния си кошмар и се събуждаш. Около вас все още се стеле гъста мъгла, а каруцата се придвижва бавно по стръмния планински път. За миг губиш представа за реалността и когато виждаш мъглата и усещаш студените тела, върху които лежиш, си помисляш, че този път кошмарът е истина, че ей-сега ще се озовеш пред крепостните стени на Мрак, но този път мъртвите ти бойци ще се вдигнат и ще ти помогнат да превземете града на Седемте.

Обръщаш се и виждаш, че коларят е задрямал, увит в дебелия си плащ и наметнал кожената си качулка. Забелязваш, че върху краката му лежи брадвата на баща ти – може би е искал да се порадва на новия си трофей, когато е задрямал, унесен от подрусването на каруцата. Ръцете му, в които е стиснал поводите на воловете, теглещи каруцата, почиват върху брадвата. Проклинаш наум и решаваш, че си чакал достатъчно. Време е да се измъкнеш. Не можеш да си тръгнеш обаче без брадвата на баща си. Трябва да я вземеш от коларя преди да избягаш – иначе не би могъл да изпълниш клетвата си главите на Седемте да паднат от острието ѝ!

*Имаш ли умението **Нюх**?*

◘ *Да ►Епизод 253*

◘ *Не ►Епизод 248*

228

До Непокор, предводител на Безименния народ

Непокоре, явно не цениш достатъчно подкрепата ми, щом ми изпращаш предложение, което няма как да бъде достойно за владетеля на Раздор. Може би съм се заблудил и нямаме общ враг по Западния ръб? Постепенно започвам да се съмнявам, че двамата с теб имаме общи интереси. Може би е време да преосмисля кой е приятел и кой – враг? Но за да видиш, че аз съм търпелив и мъдър човек, ще изчакам до мръкване новия ти отговор. Ако той ми се стори по-добър от предишния, може би Раздор и Безименният народ ще поемат по общ път.

лорд Фанраг, син на Фенрок

наследник на Сивия двор на Раздор

– Не мога да повярвам! – казваш – той съвсем директно си казва, че ако не му предложа още нещо, ще се обърне срещу мен! Изнудва ли ме?

Наан въздъхва и отвръща:

– Опитва се да изиграе една от силните си карти. Знае, че за Безименните би било невъзможно да спечелят тази война, ако Раздор се съюзи с Мрак срещу тях. Той няма да спечели почти нищо от пряк съюз със Седемте, но използва тази заплаха срещу теб.

– А аз не мога да си позволя да рискувам и да отхвърля искането му – отвръщаш ти, след което се захващаш да пишеш ново писмо.

Трябва да признаеш, че можеше да се представиш и по-добре в преговорите с владетеля на Раздор. Ще ти се наложи да преглътнеш гордостта си пред надменните му думи и откритото изнудване, на което си подложен – намали ***Славата*** *си с една точка. След това прибави поне още едно от трите възможни предложения към първоначалния си избор (дял от плячката в Мрак и/или признание за властта на Раздор по целия Западен ръб и/или васалството ти) и премини на ▶Епизод 238. Там можеш да прочетеш новото писмо на лорд Фанраг, което пристига на следващия ден, след като пратеникът му е занесъл твоето по-щедро от предишното предложение.*

229

Изненадващата атака заварва отряда ти неподготвен. Някои от бойците ти са посечени в съня си, други се защитават яростно, но скоро осъзнаваш, че тази битка е изгубена. Бойното поле е покрито с трупове, като тези на Безименните са повече от тези на враговете ти. Сред

нападателите ви успяваш да различиш такива, които носят символите на Седемте – нападателите ти са изпратени от Мрак! Хвърляш се още по-ожесточено в битката. При атаката си обаче се спъваш в едно от телата, покриващи бойното поле. Падаш и докато се мъчиш да се изправиш, някой те удря с все сила по главата. Усещаш как остра болка пронизва съзнанието ти, а крайниците ти изтръпват. Върху теб пада друго тяло, затиска те и ти не можеш да помръднеш. Опитваш се да извикаш, но сякаш си парализиран. Болката постепенно избледнява и отстъпва място на тъмнината.

Свестяваш се в бавно движеща се каруца. Главата ти е размътена от тежкия удар. Въпреки болката я надигаш и се оглеждаш. Около вас се стеле мъгла, а каруцата, в която се намираш, вози купчина безжизнени тела. Призлява ти, когато осъзнаваш, че лежиш върху изстиващите тела на бойците ти. Усещаш лицето си сковано и прокарваш ръка по него. Цялото е покрито с кръвта ти, стекла се от нанесена ти рана. Досещаш се, че са те видели да лежиш безжизнен, с обляна в кръв глава, и са те помислили за мъртъв. Раздвижваш ръцете си – не са вързани. Надигаш се предпазливо на лакти и отново се оглеждаш, но в мъглата трудно можеш да различиш подробности. Може би не сте далече от мястото, където беше лагерният ви огън. Мярваш фигурите на войници, чуваш и тропота на копита и скърцането на колела на други каруци. Един конник приближава и ти се отпускаш по гръб, затваряйки очи. Чуваш как ездачът подвиква на каруцаря:

– Нали разбра – караш право към Мрак! Кралете искат да ги видят с очите си!

Каруцарят отговаря сърдито:

– Разбрах де, няма нужда да ми го казваш хиляда пъти. Ще ви ги докарам труповете, нямай грижа. А за ранените кога да дойда?

– Ранените ще ги откараме с кораб – извиква ездачът, отдалечавайки се – за петдесет пленници биха ни трябвали още каруци, а кралете искат час по-скоро да си поговорят с тях за водача им!

По дяволите Мрак и неговите Седем крале! Как успяха да те хванат така неподготвен? Предпазливо поглеждаш към каруцаря и сърцето ти забива по-бързо, когато виждаш, че до него лежи брадвата ти. Явно му е харесала и е решил да я вземе за себе си. Крадливо псе! Трябва да се измъкнеш от тук. Но как?

◘ *Ако избягаш веднага, скачайки от каруцата и потъвайки в мъглата ► Епизод 220*

◘ *Ако изчакаш, докато каруцата се отдалечи от бойното поле ► Епизод 227*

230

Колкото и да стягаш хватката си, коларят продължава да се съпротивлява. За момент успява дори да откъсне ръката ти от устата си и да изкрещи за помощ. Викът му отеква в мъглата, ти изругаваш и отново запушваш устата му. Чуваш как пред вас някой пита дали всичко е наред и няколко мига по-късно пред каруцата изникват трима войници на Мрак, държащи в ръцете си арбалети. Виждайки те да се бориш с коларя, те ги насочват към теб, готови да стрелят. Ти

▪ *пускаш коларя, скачаш от каруцата и бягаш в мъглата ► Епизод 234*

▪ *оставаш в каруцата, но използваш тялото на коларя, за да се предпазиш от стрелите ► Епизод 254*

231

Дървената сопа се стоварва върху главата ти, просвайки те на земята. Някой се хвърля върху теб, но ти, макар и замаян от удара, успяваш да го изриташ и отблъснеш от себе си. Опитваш да се изправиш, но втори удар със сопата те връща на земята. Този път не успяваш да се защитиш и поредица от удари се изсипва върху теб. Лицето ти плувва в кръв, а пред очите ти избухва рояк звезди. Ръката ти обаче намира лицето на нападателя и ти забиваш пръсти с всичката си останала сила в очите му. Онзи изревава и пада, превивайки се от болка. Изправяш се, но в този момент получаваш друг удар, този път с нож. Остра болка прорязва ребрата ти, когато острието се врязва в плътта ти. Замахваш в тъмнината, улучваш другия си нападател, след което го изпращаш назад с ритник в слабините. Изскачаш от къщата, чувайки зад себе си ругатни и проклятия, както и тропота от ботушите на преследвачите ти, опитващи се да те стигнат. За щастие успяваш да им се измъкнеш в една от тесните пресечки и да се отдалечиш на безопасно разстояние. Отново е завалял проливен дъжд. Той измива по-голямата част от кръвта, стичаща се по лицето и дрехите ти, но болката продължава да те прорязва всеки път, когато си поемеш дъх. С последни сили стигаш до страноприемницата, където те чакат останалите, и оставяш на Абас да превърже раните ти.

*Намали **Живота** си с три точки ► Епизод 250*

232

С едната си ръка запушваш устата на коларя, за да не може да вика, а с другата го хващаш през гърлото, стискайки с всичка сила. Той се стряска,

изтръгнат от дрямката си, и започва да се съпротивлява. Явно страхът също му дава сила, защото ти едва успяваш да го удържиш. Той размахва ръце и се опитва да вика, но от устата му излиза само приглушено мучене. Въпрос на време е обаче пазачите пред вас да го чуят.

*Имаш ли умението **Сила**?*

- *Да ▶ Епизод 256*
- *Не ▶ Епизод 230*

233

Хвърляш се на земята в момента, в който войникът на Мрак задейства арбалета си. Стрелата прехвърча над теб и се забива с тъп звук някъде отзад. Чуваш стенание, хвърляш бърз поглед назад и виждаш как преследвачът ти, току-що изникнал от мъглата, пада на колене, изпуска меча си и се хваща за гърлото, от което стърчи стрелата. Не губиш повече време, скачаш на крака и с един удар на брадвата си избиваш арбалета от ръцете на войника пред теб, който е толкова изненадан от това, че е убил един от своите, че още не може да се окопити. Вторият ти удар се впива в рамото му и той се свлича с вик на агония. Третият го довършва. Оглеждаш се, не виждаш други преследвачи и побягваш в мъглата. За щастие не се натъкваш на повече войници на Мрак.

Премини на ▶ Епилог

234

Буташ коларя на земята, грабваш брадвата си и изскачаш от каруцата. В този момент един от войниците на Мрак стреля и стрелата му пробожда рамото ти. Със сподавен вик се хвърляш настрани и избягваш другите две стрели. Не губиш повече време, а се изправяш на крака и хукваш в мъглата. Клони удрят лицето ти, бодливи храсти одраскват ръцете ти, но ти не спираш да тичаш. В началото чуваш виковете на преследвачите си, дори няколко стрели профучават покрай теб. Скоро обаче ги оставяш далече зад теб.

*Намали **Живота** си с две ▶ Епилог*

235

Предусещаш, че лорд Фанраг е човек, който не би се задоволил само с едно от тези неща. Познаваш такива хора – алчни и самовлюбени, но и изключително пресметливи. В случай че си избрал да предложиш

само една от следните облаги на лорда, добави поне още една към нея: дял от плячката в Мрак, признание за властта му по целия Западен ръб и/или васалството си.

Премини на ▶Епизод 242

236

Изричаш думите със спокоен и равен глас. Знаеш, че си прав и дори изпитваш удоволствие, че си успял да отбиеш първите няколко опита на лорд Фанраг да те провокира. Явно той те е подценил и сега е изненадан от отговора ти, защото не казва нищо, а само те наблюдава над чашата си с вино.

– Добре говориш за толкова млад владетел, Непокоре – казва той – не го очаквах.

Премини на ▶Епизод 249

237

Хвърляш се настрани и стрелата профучава покрай теб. Скокът ти те запраща право на ръба на малка долина. Краката ти се подхлъзват на влажната трева, ти размахваш ръце, опитвайки се да запазиш равновесие, но в крайна сметка падаш и след кратък полет през шубраци, камъни и корени се стоварваш на дъното на долината, натъртвайки ребрата си. През мъглата профучават стрели и няколко се забиват само на метри от теб. Ставаш и, превивайки се от болка, се отправяш към далечния край на долината. Стрелите продължават да валят около теб, но ти успяваш да им се изплъзнеш невредим. Отсрещния склон се оказва полегат и сравнително лесен за изкачване. Скоро си отвъд него и потъваш в гъстата гора, която започва там. Не след дълго бойното поле, мъртвите и преследвачите ти остават далече зад теб.

*Намали **Живота** си с едно ▶Епилог*

238

До Непокор, предводител на Безименния народ

Непокоре, виждам, че си по-мъдър отколкото някои зли езици твърдят. Ясно е, че народите ни имат общо бъдеще и се радвам, че и ти си на това мнение. Знай, че ако изпълниш обещанията си, Безименните ти воини ще могат да разчитат на подкрепата ми. Раздор обаче е обграден от врагове, заради които аз трябва да съм постоянно нащрек. Затова те

моля да запазиш нашия съюз в тайна до последния момент – нека тогава се спуснем върху тях изневиделица, като ги изненадаме и не им дадем възможност да противодействат на нашите планове.

лорд Фанраг, син на Фенрок

наследник на Сивия двор на Раздор

Подаваш доволен писмото на наставниците си. Те го прочитат и клатят замислено глави. Рагнар само промърморва, че Фанраг трябва да бъде обесен с главата надолу. Абас те поздравява за успеха, а Наан казва:

– Мисля, че трябва да си нащрек. От лорд Фанраг може да се очаква всичко.

Ти се съгласяваш с нея. Почти си сигурен, че лордът има свой собствен план, който следва, но трябва да поемеш риска и да влезеш в съюз с него, ако искаш да спечелиш войната срещу Мрак.

Успешният край на преговорите ти носи самочувствието на опитен владетел. Ако сред предложенията, които отправи към лорд Фанраг, беше това да му станеш васал, печелиш само една точка ***Слава****, тъй като знаеш, че Безименният народ никога не би приел това и ти няма как да удържиш на думата си. Ако си постигнал успех без да предлагаш васалството си, печелиш две точки* ***Слава****.*

Премини на ► Епизод 174

239

– Лорд Фанраг – започваш ти – мисля, че щом сме дошли тук, далече от любопитни очи и уши, можем да говорим открито.

Той кимва, отпивайки отново от виното си.

– Бих искал да разговаряме по един въпрос, който е изключително важен и за двама ни. Безименният народ знае, че думата на Раздор се чува по Западния ръб. Знаем обаче и че имате врагове – врагове, срещу които можем да се борим рамо до рамо.

Притежаваш ли умението ***Слово****?*

▪ *Да ► Епизод 224*

▪ *Не ► Епизод 255*

240

Успяваш да извадиш брадвата от трупа на стрелеца, да се обърнеш и да посрещнеш връхлитащия те войник на Мрак с удар, който улучва врата му и почти отделя главата от раменете му. Тялото му се свлича на

земята, сгърчва се и замира. Оглеждаш се, но не виждаш още врагове наоколо. Чуваш обаче приближаващи викове и стъпки. Обръщаш се и потъваш в мъглата, бягайки от бойното поле.

Премини на ▶Епилог

241

Почукваш и отвътре се чува мъжки глас: „Влез!". Отваряш вратата и пристъпваш в къщата. Странно, в стаята не горят нито свещи, нито фенери. Оставаш на прага, докато очите ти свикнат с мрака. Струва ти се, че различаваш лорд Фанраг пред теб – едра фигура, която... *изведнъж* замахва с нещо, което в тъмнината подозрително напомня дървена сопа.

*Имаш ли умението **Бързина**?*

- *Да ▶Епизод 216*
- *Не ▶Епизод 231*

242

Пратеникът на лорд Фанраг се покланя мълчаливо, когато му подаваш писмото, взима го и потегля обратно. Ти се надяваш, че владетелят на Раздор няма да се забави с отговора си, но въпреки това се приготвяш за дълго чакане. Макар и да се опитваш да останеш буден, клепките ти постепенно се затварят, главата ти клюмва и ти скоро се унасяш в сън...

Сънуваш баща си, обкръжен е от войниците на Мрак. Бие се смело срещу тях, но те са прекалено много. Една стрела го пронизва, после втора, трета... Един от тях го пробожда с меча си и острата стомана се показва през кървавата роза, разцъфтяла изведнъж на гърдите му. Баща ти посяга към теб, вика и те моли за помощ, хваща ръката ти, разтърсва те...

Събуждаш се окъпан в студена пот. Заспал си неусетно. Утро е и пред теб отново стои пратеникът на лорд Фанраг, придружен от двама твои бойци. Грабваш нетърпеливо писмото, което ти подава немият, и го отваряш.

Колко неща предложи на лорд Фанраг?

- *Само едно ▶Епизод 228*
- *Две или три ▶Епизод 238*

243

Изваждаш брадвата от трупа на стрелеца, обръщаш се и замахваш да удариш връхлитащия те войник на Мрак. Той обаче е по-бърз от

теб и мечът му се врязва в ръката ти, която държи брадвата. Изпускаш оръжието си, а нападателят ти замахва отново, готов да те довърши. Ти изстрелваш здравата си ръка напред и юмрукът ти намира гърлото му. Това го кара да изхъхри и да се стовари на колене, мъчейки се да си поеме въздух. Грабваш отново брадвата си и известно време се колебаеш дали да го довършиш. Виждаш, че няма да е нужно. Стоновете му постепенно заглъхват и очите му се изцъклят. Лицето му е бледо, а устните сини – навярно си смачкал гръкляна му и той се е задушил. Оглеждаш се, но не виждаш повече врагове наоколо. Чуваш обаче приближаващи викове и стъпки. Обръщаш се и потъваш в мъглата.

Намали ***Живота*** *си с едно ►Епилог*

244

Хващаш боздугана и замахваш с все сила, надявайки се да зашеметиш коларя с един удар, така че да не успее да вдигне тревога. Когато обаче оръжието среща главата му, се чува глух звън – под кожената си качулка проклетият колар е носел метален шлем! Звукът отеква в мъглата и някъде отпред някой пита „Какво беше това?". Коларят се опитва да скочи на крака, но е толкова замаян от удара, че пада обратно в каруцата, успявайки само да измучи нечленоразделно. Ти проклинаш тихичко, взимаш брадвата си и скачаш на земята. В този момент обаче от мъглата изникват трима войници на Мрак, които явно са решили да проверят какво става. В ръцете си държат арбалети и виждайки те да стоиш до каруцата с брадва в ръце, ги насочват към теб с думите „Стой!". Ти обаче нямаш никакво намерение да оставаш където и да било. Хвърляш се встрани, а трите стрели прорязват въздуха. Едната от тях улучва ръката ти, другите две се забиват в земята. Не губиш време да вадиш стрелата, а хукваш да бягаш. Спъваш се в корени, клони драскат лицето ти, на няколко пъти се премяташ в дерета, от които едва се измъкваш отново, драпайки по обраслите им в шубраци склонове, но накрая оставаш преследвачите зад себе си.

Намали ***Живота*** *си с едно ►Епилог*

245

Не ти харесва, че лорд Фанраг настояваше да дойдеш сам. Не одобряваш и избора на място на срещата – в такъв квартал всеки може да ти пререже гърлото и никой няма да го е грижа. Стъпките в калта те

правят още по-подозрителен. Оглеждаш се, не виждаш никого наоколо и отстъпваш назад, скривайки се в сенките на отсрещната къща. Искаш да изчакаш още малко, за да видиш дали опасенията ти са били основателни. И наистина, не след дълго някой запалва свещ в къщата, където трябваше да се състои срещата ви. В тишината на нощта чуваш как мъжки глас изсъсква и изрича нещо като „Никаква свещ, докато не дойде!", следват проклятия и няколко ругатни, след което свещта бива бързо загасена. За теб обаче това е достатъчно – макар и за кратко, светлината стига, за да видиш през единствения прозорец на къщата няколко силуета, които се намират вътре. Дори и да е сред тях, лорд Фанраг определено не е дошъл сам!

Излизаш от прикритието си, но в този момент вратата се отваря, отвътре надничa глава, носеща шлем и оглеждаща улицата. Забелязва те и се облещва от изненада. Още преди да е извикал „Ето го!", вече бягаш по кривите улички, проклинайки наум коварността на Фанраг. За малко да паднеш в капана му.

Премини на ►Епизод 250

246

Колко неща предложи на лорд Фанраг?

◘ *Само едно ►Епизод 217*

◘ *Две или три ►Епизод 140*

247

Хвърляш се към войника с арбалета, готов да го посечеш с брадвата си. Реакцията му обаче е прекалено бърза за теб, а изстрелът – болезнено точен. Стрелата пробива тънката ти ризница и се впива в плътта ти. Прорязва те болка, но ти успяваш да стигнеш до него. Замахваш и ударът ти го поваля на земята, а острието на оръжието ти остава забито в гърдите му. Посягаш, за да издърпаш брадвата си, когато преследвачът, който те гонеше в мъглата, връхлита върху теб.

*Намали **Живота** си с две точки. Имаш ли умението **Бързина**?*

◘ *Да ►Епизод 240*

◘ *Не ►Епизод 243*

248

Оглеждаш се още веднъж. Мъглата покрива всичко със сивкава пелена, но на теб ти се струва, че пред вас виждаш очертанията на още една каруца, теглена от волове. До нея вървят няколко войници,

навярно пазачи, които придружават колите до Мрак. Почти си сигурен, че коларят ще се събуди, ако просто изтръгнеш брадвата от ръцете му. За да не може да вдигне тревога, трябва да се разправиш първо с него.

Би могъл да го сториш с голи ръце. Забелязваш обаче и къс боздуган, който лежи до него и е най-вероятно оръжието, с което иначе си служи. Решаваш:

- *да се опиташ да го удушиш ▶ Епизод 232*
- *да го удариш по главата с боздугана ▶ Епизод 244*

249

Как ще продължиш разговора? Решаваш да

- *заговориш пръв за вашия съюз ▶ Епизод 239*
- *изчакаш той да заговори ▶ Епизод 255*

250

Заповядваш на отряда си да се подготви да напусне Раздор колкото се може най-бързо. Самият ти се съвещаваш за последно с наставниците си, когато хората ти довеждат човек в тъмни дрехи, който мълчаливо ти подава писмо с печата на лорд Фанраг. Разчупваш восъчния печат и прочиташ писмото:

До Непокор, предводител на Безименния народ

Непокоре, искрено съжалявам за случилото се. Бях излъган, че искаш да се видим лице в лице, за да ми сториш зло. Подведен от този неверен съвет, аз реших да действам преди теб. Сега осъзнавам обаче, че съм сбъркал и че за Раздор и Безименния народ ще е най-добре да обединят каузите си. Подавам ти ръка с готовност да подновим преговорите си, този път по писмен път.

Знам, че търсиш съюз срещу наш общ враг по Западния ръб. Разбираш обаче, че важни решения не се взимат лесно. Какво би предложил ти, заради което конницата на Раздор да се бие рамо до рамо с воините от Безименните гори? Ще очаквам отговора ти до изгрев слънце. Човекът, когото ти пращам, ще вземе писмото ти и ще ми го донесе лично. Дано нощта ти бъде спокойна, а решенията ти – мъдри.

лорд Фанраг, син на Фенрок,
наследник на Сивия двор на Раздор

Поглеждаш към пратеника. Той ти се ухилва и прави знак, че ще чака отвън, след което излиза. Ти подаваш писмото на тримата си съветници. Въпреки че току-що си се измъкнал от капана на лукавия лорд, смяташ, че все още си заслужава да опиташ да го спечелиш на своя страна. Когато войската ти се сблъска с армията на Мрак, тежковъоръжените конници на Раздор биха могли да решат изхода от битката.

– Какво да му предложа? – питаш ти.

Премини на ▶ Епизод 214

251

Предусещаш, че лорд Фанраг е човек, който не би се задоволил само с едно от тези неща. Алчен, самовлюбен, но и изключително пресметлив, той не би се съгласил да те подкрепи, освен ако не прибавиш още нещо към предложението си.

Върни се обратно на ▶ Епизод 255 и вземи ново решение, като този път внимаваш да избереш две или три от възможните предложения.

252

„Думите не са нищо повече от прах, разпилян от вятъра. Не им обръщай внимание", повтаряш си казаното от Абас. Знаеш, че лорд Фанраг се опитва да те предизвика и, ако сега отприщиш гнева си, това би могло само да те отдалечи от целта ти.

– Виждам, че и двамата сме раздразнени, лорд Фанраг – отговаряш ти и надигаш чашата си – а това е толкова жалко, когато сме в такава приятна компания с толкова хубаво вино! Има ли смисъл да се замеряме с остри думи, когато ни предстоят толкова по-важни приказки? Моля за прошка, ако съм те обидил с нещо, нека забравим всичко и да започнем отначало.

Долавяш отново изненада в очите му – явно не е очаквал да овладееш гнева си. Все пак накрая той се съгласява и вдига наздравица за дружбата ви.

Премини на ▶ Епизод 249

253

Дори и прегърбен на капрата на колата, заспалият колар изглежда доста едър и силен човек. Борбата с него не би била лека. Освен това ти

се струва, че под качулката му виждаш очертанията на шлем. Замисляш се как би било най-разумно да го неутрализираш.

Премини на ► Епизод 248

254

Изчакваш още миг и рязко обръщаш все още съпротивляващия се колар към войниците. Точно тогава те стрелят с арбалетите си. Три стрели изсвистяват и се забиват в тялото на коларя, който трепва и се отпуска безмълвно в ръцете ти. Войниците започват да презареждат, а ти използваш момента, грабваш брадвата си, изскачаш от каруцата и потъваш в мъглата. Миг по-късно две стрели се забиват в дървото вляво от теб, но ти не им обръщаш внимание и се затичваш дори по-силно. Скоро тропотът и ругатните на преследвачите ти, които са тръгнали след теб, заглъхват и разбираш, че си се измъкнал.

Премини на ► Епилог

255

– Непокоре – изведнъж заговаря лорд Фанраг – аз съм зает човек и нямам излишно време за губене. Нека говорим открито, защото аз знам кого имаш предвид, когато казваш „враг по Западния ръб". Съгласих се на тази среща, тъй като твоята борба срещу Мрак е от интерес за мен. Но подкрепата на Раздор изисква да дадеш нещо в замяна.

Той оставя чашата с вино на масата и показва три пръста на дясната си ръка, на които греят пръстени с украса от рубин, смарагд и диамант.

– Три неща искам в замяна на десетте хиляди остриета, които ще ти предложа срещу Мрак. Първо, дял от цялата плячка, която вземете от града на Седемте. Второ, искам ти и твоите други съюзници да признаете абсолютната ми власт върху целия Западен ръб. Трето, искам след войната да преклониш глава пред мен и да станеш мой васал.

Зад теб твоите хора замърморват недоволно, но Рагнар бързо ги кара да млъкнат. Замисляш се – искането за дял от плячката не те учудва. Желанието на лорд Фанраг за власт над целия Западен ръб изглежда прекалено, но пък той е в позиция, която му позволява да изисква каквото пожелае. Знаеш обаче, че Безименните никога не биха се съгласили да преклонят отново глава пред чужд владетел. Дори и да му обещаеш васалството си след войната срещу Мрак, навярно ще трябва след това да се отметнеш от думата си – нещо, което не си правил досега.

Решението е твое – какво ще избереш да дадеш на лорд Фанраг?

– дял от плячката в Мрак

– признание за властта му по целия Западен ръб

– васалството си

Можеш да се съгласиш на предложението на лорд Фанраг и да му дадеш и трите неща. Можеш също така да избереш и само едно или две от тях и да му ги предложиш в замяна на подкрепата му. Направи избора си внимателно, защото след това няма да можеш да го променяш ► Епизод 18

256

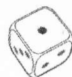
Затягаш хватката си около гърлото му и запушваш по-здраво устата му. Напрягаш мускули и го буташ върху труповете, където го затискаш под тежестта си. Той продължава да рита с крака, но движенията му постепенно отслабват, докато накрая престават съвсем. Оставаш така още минута-две, само за да бъдеш сигурен. Накрая се надигаш и виждаш широко оцъклените му очи, които са вперени в сивото небе. Протягаш ръка и ги притваряш. След това взимаш брадвата си, скачаш от каруцата и незабелязан от никого потъваш в мъглата.

Премини на ► Епилог

257

Подминаваш осъдения на смърт и продължаваш разходката си. Обикалянето на сергиите обаче скоро ти омръзва и решаваш, че ще е най-добре да се отправите към двореца.

Премини на ► Епизод 57

ЕПИЛОГ

Няколко дни по-късно успяваш да стигнеш до родните си Безименни гори. Там научаваш, че Седемте крале на Мрак, които в последно време са наблюдавали с безпокойство възхода ти, са решили да те унищожат, преди да си се превърнал в заплаха за тяхната власт. Изпратената от тях войска, изненадала те в подножието на Северните планини, се завръща победоносно в Мрак, водейки със себе си не само ранените, но и труповете на убитите. Когато не откриват сред тях твоето тяло, кралете изпращат при теб вестоносец с предложението да се предадеш, ако искаш да запазиш живи петдесетте Безименни бойци, които те държат в плен. Рагнар, Наан и Абас едва те удържат да не го направиш и в крайна сметка успяват да те убедят да отхвърлиш това безумно предложение.

Две седмици по-късно в Безименните гори пристига каруца без водач, теглена от сляпо магаре с отрязана опашка. Животното реве неудържимо, измъчвано от накацалите го мухи. Черните гадинки са покрили цялата каруца. Когато бойците ти ги разгонват и мухите се вдигат в тъмен, жужащ облак, виждаш какво ги е привлякло – дъното на каруцата е покрито с главите на петдесетте пленници. Очите им са избодени, а носовете, ушите и езиците – отрязани. От наплютото от мухите гниещо месо се носи зловонна миризма, която кара и най-смелите ти воини да отвърнат глава и да отстъпят няколко крачки назад.

В този ден нещо в теб се прекършва. Омразата ти, която в началото бе насочена главно към Седемте крале, обхваща всичко, свързано с Мрак. Заричаш се, че няма да оставиш и камък от това свърталище на злото. Когато войските ти се събират и напредват към крепостните стени на града, ти унищожаваш всичко по пътя си. Сам водиш повечето атаки срещу населените места, които са останали верни на Мрак. В едно от селата, което войските ти запалват, старец с белязано от Червената гостенка лице успява да се промуши между бойците ти и да се изправи пред теб. Очите му горят с пламъка на лудостта, а брадичката му трепери от злоба или някоя старческа болест.

– Ти си им водачът, нали? Онзи, когото наричат Непокор?

Бойците ти понечват да го съборят на земята, но ти ги възпираш.

– Аз съм – казваш мрачно.

– Проклет бъди! – изкрещява той, а от устата му хвърчи слюнка – ти и твоето семе, ти и тези, които са с теб! Проклет бъди! Виж какво ни донесе!

Той сочи към обхванатите в огън къщи.

– Донесох ви справедливост – казваш ти – Мрак и неговите подчинени достатъчно мъчиха Грешната земя. Време е да си получат заслуженото и светът да бъде поправен.

Старецът се разсмива лудешки.

– Това ли е твоята справедливост? Как смяташ да поправиш света – като го запалиш и изпепелиш? Като го превърнеш в прах и накрая посипеш земята със сол? Плюя аз на твоята справедливост!

Той се изплюва върху теб и се хвърля напред, размахвайки тънките си ръце. Мечът на един от твоите воини го посреща във въздуха и пробожда гърдите му.

– Хвърлете го в огъня – нареждаш и се обръщаш, отдалечавайки се. Все по-близо сте до крепостните стени на Мрак и е време да обсъдиш със своите съюзници подробностите по атаката на града. Думите на стареца обаче те преследват през целия ден и не те оставят дори и през нощта. Дълго се въртиш в леглото си, докато накрая успяваш да заспиш. Този път обаче не сънуваш баща си, а лудия старец. „*Как смяташ да поправиш света – като го превърнеш в прах и накрая посипеш земята със сол?*", крещи той, а след това бойците ти го бутат в пламъците на горящата къща. Белите му коси пламват, кожата му се сбръчква още повече и той изпищява „*Плюя аз на твоята справедливост!*".

Събуждаш се, потънал в пот. На няколко дни път от крепостните стени на Мрак сте, а ти не можеш да се отървеш от кошмара. Прав ли беше старецът? Прави ли са гласовете, които чуваш нощем преди да заспиш? Прав ли беше да потопиш Грешната земя в кръв, за да постигнеш своето отмъщение?

Прогонваш съмненията, които те мъчат, и ставаш, за да посрещнеш изгрева. Времето да изпълниш клетвата, която даде над брадвата на баща си, наближава.

ОЦЕНКА НА УСПЕХА

*Тук можеш да направиш оценка на играта си. Кодовата дума **„флот"** ти носи две точки **Слава**. Ако имаш обаче и някоя от кодовите думи **„корсар"** или **„камшик"**, печелиш само една. Всеки две точки **Живот**, които са ти останали, ти носят една точка **Слава**. Ако са ти останали поне девет отряда от първоначалната ти група (подкрепленията също се броят), печелиш още четири точки Слава.*

*Колко точки **Слава** успя да събереш?*

<u>2 или по-малко</u>

Понякога съдбата защитава смелите. И наистина, явно си показал изключителна храброст и си имал невероятен късмет, за да стигнеш до тук. Но важен е крайният резултат, нали така?

<u>3 – 10</u>

Делата ти се разчуват по целия Северен край. Народите говорят за теб с уважение, името ти е символ на храброст, мъдрост и здраво управление. Предстоят ти велики дела.

<u>11 – 17</u>

Наричат те Непокор, но за хората ти си бунтовникът, който промени историята на Грешната земя. Към по-добро, казват повечето от поданиците ти и се кълнат, че ще ти служат вярно вовеки веков.

<u>18 или повече</u>

Ти си Владетелят на Северния край, човекът, който обедини племена и народи с непреклонната си воля и неудържимите си походи. Името ти остава завинаги в легендите и песните, а чрез тях и във вечността.

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Казвам се Димитър Дафовски и съм познат на читателите на книги-игри с псевдонимите Майкъл Майндкрайм и Стюърт Дарк. В златното време на книгите-игри публикувах тридесет свои книги и няколко по-кратки материали. Тринадесет години след публикуването на последното ми произведение съм готов да представя нещо ново – „Отново заедно".

Завръщам се, гладен за читатели и жаден за експерименти! Идвам за теб с история от истинския свят, в която четирима млади българи се справят с предизвикателствата на ежедневието и се опитват да съхранят приятелството помежду си.

Искам да пиша за неща, които познавам. Вярвам, че добре разработена случка за приготвяне на шопска салата е по-интересна от клишираните истории за обезглавяване на дракон. Оценявам добрата техника и презирам евтините циркаджилъци. Не се плаши, няма да ти се наложи да си правиш мезе в този разказ (но ще ти е от полза, ако си добър в преговорите за сандвичи!). Обаче трябва да забравиш и за драконите.

Тази история се написа наопаки. Започнах с идеята, че ще пиша за четирима приятели, които получават възможност да отидат заедно на пътешествие. Разказът трябваше да започне едва ли не от летището. После си казах: Я чакай, та читателите не знаят с кого ще играят! Затова реших да представя четиримата главни герои с по една мини-игра в рамките на двадесет епизода. По онова време все още смятах, че приключенията в Турция са част от „Отново заедно".

Асен беше представен в 21 епизода. За Борис разширих съвсем малко бройката. Мъничко. Малко повече от двойно, както се оказа накрая – 44. Бях дисциплиниран при Вълко и неговата игра се сви до 56 епизода, но накрая изтървах юздите на Огнян и неговите 85 епизода. Планираната за кратка случка в Бърлогата се разви в още 52 епизода. Накрая теглих чертата и получих 258 епизода и 30 000 думи. Ама че предистория!

Хареса ми да участвам в „Призвание Герой", поради което смятам да гостувам на приятелите си и в следващия брой с продължението на „Отново заедно", което се казва „Пътешествието", а после да довърша един проект за обемна книга-игра, за който може да научиш повече на адрес:

MindcrimeProjectInfo.com

В „Отново заедно“ представям героите в моя проект за мащабна книга-игра и давам сравнително добра идея на какво съм способен в момента. В „Пътешествието“ играта ще е на съвсем други обороти.

Музиката винаги е играла важна роля в работата ми. Много от старите ми книги-игри са написани под звуците на един албум на някоя любима група. „Отново заедно“ не вървеше добре с Fish & Sunset on Empire. Смяната с American idiot на Green Day не даде резултати. The Killers не ми помогнаха с Battleborn. Накрая, отчаян и озлобен от поредицата неуспехи, се обърнах към Linkin Park. Hybrid Theory и Meteora се оказаха моето спасение.

Бих искал да благодаря на хората, които с критики и предложения направиха това произведение значително по-добро от предоставения им първоначален вариант.

С теб ще се видим в трети брой на „Призвание Герой“. Имам мощното предчувствие, че там ще напомня защо моите „Няколко думи от автора“ бяха оценявани като скандални.

Майкъл Майндкрайм

Послепис: Бих искал да благодаря и на защитата на Хюстън Тексанс за силното им представяне във второто полувреме на първия им официален мач за 2013 г.

ОТНОВО ЗАЕДНО

Майкъл Майндкрайм

ВЪВЕДЕНИЕ

Първият се появява малко след девет. В дясната си ръка държи кафе в пластмасова чаша. Лявата стиска свит на руло вестник. Оставя кафето на плочките до оградата, после с тромави движения се прехвърля от другата ѝ страна. Промъква ръка през решетките, за да си вземе кафето. Отпива глътка, след това се извръща и оглежда училищния двор.

Няколко хлапета играят на футболното игрище. Появата му, макар и очаквана, вероятно им е причинила разочарование. Знаят, че тяхното време изтича.

Младият мъж се настанява на една от пейките близо до главния вход на училището и се задълбочава в спортните страници.

Следващите двама пристигат с кола десетина минути по-късно. Паркират точно срещу овързаната с вериги желязна врата на училищния двор. Шофьорът, който в разгънато състояние се оказва висок около метър и деветдесет, отива до багажника и вади оттам футболна топка. Спътникът му, нормален на ръст и доста атлетичен, излиза от колата, разкършва се, след което поглежда към четящия на пейката и се провиква:

– Старееееец!

– Няма да ти отговарям нищо пред децата – отвръща на висок глас онзи от пейката, без да откъсва поглед от вестника. – Вчера твоите са паднали, а?

– Няма да ти отговарям нищо пред децата!

Двамата новодошли се раздалечават на десетина метра и започват да си разменят пасове. Така загряват за предстоящия мач.

Неточен шут на някое от хлапетата дотъркалва тяхната топка до мъжа с вестника. Той го сгъва и се изправя. Вдига топката във въздуха с десния си крак и с отмерен удар я връща обратно на децата. След това се включва в загрявката.

– Ей, помните ли как ни мразят? – пита той.

– Кой те мрази, бе?

– Малките. Помните ли как всяка неделя сутрин се събирахме тук да ритаме преди старците и се надявахме, че този път няма да дойдат?

– Да, струваше ни се, че на техните години има голям шанс всичките да са измрели през изминалата седмица и повече да не ги видим.

Засмиват се. И тримата са на по двадесет и седем. Възраст, която им се е струвала преклонна само преди петнайсетина години. Доста от мъжете, които тогава са наричали "старци", все още идват в училищния двор да поритат в неделя сутрин.

Високият се казва Асен. Стърчи с една глава над другите двама. Жените го намират за красавец и чаровник. Мъжете също са подвластни на обаянието му и той с лекота завързва познанства.

Мъжът с атлетичното телосложение се казва Борис. Той умее да подтиква хората да вършат полезни неща, когато си мислят, че няма да им стигнат силите или просто ги мързи. Може да бъде убедителен в обясненията си защо правенето на нещо е полезно за някого.

А онзи, който се включва в загрявката със закъснение, е Огнян. Обича да се изразява странно. Впечатлява с аналитичното си мислене и способността да се концентрира.

– Някой чувал ли се е с Вълко? – пита Асен. – Какво става с този човек?

– Още е контузен, но ще мине да се видим след мача – отговаря Борис.

Огнян е готов да се обзаложи как точно са станали нещата. Борис не е от хората, които чакат нещата просто да се случат, той обича да организира случването им.

– Напоследък се събираме само в училището – отбелязва Асен. – Всички станахме много заети. Трябва да се разберем да поиграем някоя петък вечер.

– Вярно е, завъртя ни живота – казва Борис. – Или ние му се оставихме да ни завърти. Хайде да го направим още този петък! Стига Огнян да може, че с тези две малки деца...

Когато Асен поиска нещо и Борис се заеме да го организира, то просто се случва. Това е добре дошло за Огнян. Вечерите, прекарани в игра с приятелите от детинство, са започнали много да му липсват.

Предстои ти да се запознаеш по-подробно с всеки от четиримата приятели и да заслужиш правото да се отправиш с тях на вълнуващо пътешествие. Но преди това прочети внимателно ►Правилата за игра!

ПРАВИЛА ЗА ИГРА

Първото важно правило е да четеш внимателно авторовите указания в края на всеки епизод и да ги изпълняваш честно. Второто важно правило е да попълваш вярно таблиците от Дневника.

В „Отново заедно“ ще се запознаеш с четирима приятели от детинство. Очаква те по една мини-игра с всеки от тях, а после ще преживееш вечер в Бърлогата. За да победиш в тази игра, трябва да правиш избори, които увеличават точките за **Удоволствие** на героите.

Внимание! *Задължително условие за успешна игра е Асен да има поне 3 точки* ***Удоволствие*** *в края.*

Веднага след тези правила и точно преди епизод 1 ще намериш Дневник с три таблици: „УДОВОЛСТВИЕ“, „КОДОВЕ“ и „КОНТРОЛ НА СЛУЧАЙНОСТТА“ . Прочети внимателно указанията за тяхното попълване!

Таблица „УДОВОЛСТВИЕ“

Един от основните показатели за това колко добре си изиграл това приключение е колко точки **Удоволствие** е спечелил всеки от четиримата герои. И четиримата започват с по една точка **Удоволствие**. В хода на играта ще получаваш указания да увеличаваш или да намаляваш тези оценки.

Оценката за **Удоволствие** не може да бъде по-малка от нула. Ако някой от героите има оценка нула и получиш указание да намалиш неговото **Удоволствие** с 1 точка, тя остава нула.

Таблица „КОДОВЕ“

Кодовете помагат на автора да знае какви решения е вземал читателя. Когато получиш указание да запишеш даден код, записваш го в тази таблица. Тя е разделена на малки правоъгълници за прегледност; записвай всеки код в отделен правоъгълник.

Понякога съдбата на героите ще зависи от записаните кодове. В такива случаи ще трябва да поглеждаш в таблицата, за да видиш кои кодове си записал. Ще има ситуации, когато ще търсиш само един или два кода, но в някои случаи ще е по-сложно: ще печелиш или губиш точки за повече кодове и ще трябва да сметнеш крайния резултат, за да определиш на кой епизод да продължиш. Когато се наложи да правиш такива сметки, ще получиш специални указания.

Таблица „КОНТРОЛ НА СЛУЧАЙНОСТТА“

В тази таблица виждаш 9 зара. За шест от тях е отбелязано със знак, че са „на разположение“ (в процеса на играта можеш да използваш всеки от тях само по веднъж). Други три зара биха могли да станат „на разположение“ при определени обстоятелства.

В края на някои епизоди ще получаваш указание да хвърлиш зар и резултатът от това хвърляне ще определя на кой епизод да продължиш. Понякога възможните продължения са равностойни, в други случаи има възможности за по-добро и по-лошо развитие. Хвърлянето на по-голям зар ти осигурява по-добро развитие на историята, когато възможностите не са равностойни.

Когато възможностите са равностойни, указанието „Хвърли зар“ ще завършва с точка. Когато са неравностойни, ще завършва с три удивителни. Щом знаеш дали хвърлянето на по-голям зар ще ти донесе изгода, можеш да прецениш дали да използваш „контрол на случайността“ при лош зар.

Пример: Хвърли зар!!!
- Ако хвърлиш 1 или 2 ► *Епизод* 39.
- Ако хвърлиш 3 или 4 ► *Епизод* 44.
- Ако хвърлиш 5 или 6 ► *Епизод* 48.

Щом указанието за хвърляне на зар завършва с три удивителни може да си сигурен, че в този случай най-добро развитие на историята ще получиш, ако хвърлиш 5 или 6, а най-лошият вариант е да хвърлиш 1 или 2.

За да не зависи играта ти в голяма степен от шанса, ще имаш възможност във важни моменти да контролираш случайността! Това ще става като подмениш хвърления зар с избран от теб зар (стига да го имаш „на разположение“). При тази подмяна ти „използваш“ избрания зар и той вече не е „на разположение“.

Всеки път, когато хвърлиш зар и резултатът не ти хареса, би могъл да използваш „контрол на случайността“ (стига да имаш подходящ зар „на разположение“)!

Да приемем, че в горния пример хвърляш зар и се пада 2. Знаеш, че това те отвежда до най-лошото развитие на ситуацията. Затова поглеждаш с какви зарове разполагаш в таблицата.

Приеми, че имаш на разположение 3, 4 и 6. Ако искаш да отидеш в най-добрия вариант, използвай 6. Трябва да отбележиш със знак, че той е използван (вече не е „на разположение“)! След това отиваш на епизод 48 (на който се отива, ако си хвърлил 5 или 6), а не на епизод 39 (на който се отива, ако си хвърлил 1 или 2). Ако искаш да си запазиш 6-ицата за по-важен момент, добре е да използваш 3, а не 4 (в случая би отишъл на 44 и с двата зара, но в тази игра няма ситуация, в която да ти е по-изгодно да използваш 3 вместо 4).

Вече разбра как да използваш заровете, които имаш „на разположение“. Сигурно се чудиш в каква ситуация би било изгодно да използваш 1 или 2, както и какво да правиш с трите зара вдясно, които не са на разположение в началото на играта. Двете неща са свързани.

Представи си, че хвърлиш 6 в ситуация, когато не ти се струва важно да имаш толкова добър зар (защото възможностите са равностойни или защото ти се струва, че няма да загубиш много и с по-слабия зар). Ако имаш на разположение 1, можеш да замениш 6 с 1. Ето как става това стъпка по стъпка:

1) Отбелязваш, че 1 е използван.
2) Отбелязваш, че имаш на разположение 6.
3) Отиваш на епизода, на който трябва да се отиде, ако хвърлиш 1.

Само по веднъж в играта можеш да направиш следните три замени:

1) Да замениш хвърлен зар 6 с неизползван зар 1.
2) Да замениш хвърлен зар 5 с неизползван зар 2.
3) Да замениш хвърлен зар 4 с неизползван зар 3.

Ако не искаш да хвърляш зар, използвай отпечатаните по страниците на тази книга зарове. Всеки път когато получиш указание да хвърлиш зар, вместо това разтвори книгата на случайна страница и използвай отпечатания там резултат от „хвърлянето“.

Време е за игра! Отиди на ▶Епизод 1

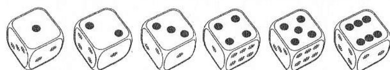
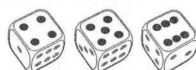

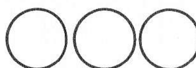
ДНЕВНИК НА ИГРАТА

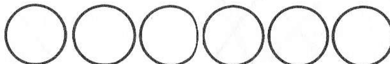
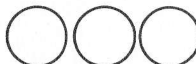
УДОВОЛСТВИЕ	
Асен	1,
Борис	1,
Вълко	1,
Огнян	1,

КОДОВЕ			

КОНТРОЛ НА СЛУЧАЙНОСТТА

Зар:

На разположение:

Използван:

1

Асен влиза в луксозния ресторант с уверената походка на мъж, който е убеден, че светът му принадлежи. Салонният управител го посреща с учтива усмивка и кимва към вътрешния салон. Там го очаква баща му, който едва снощи се е върнал от двумесечна командировка в чужбина.

– Е, разказвай! – посреща го той. – Как върви на новата работа?

– Много е тежко! – театрално въздъхва Асен. После се усеща, че баналните шегички са неуместни и сменя тона. – Не върша кой знае какво засега. Въртя се покрай чичо Владо, слушам и изпълнявам. Той непрекъснато ми набива в главата, че трябва да създавам контакти. Запознава ме с разни хора и ме насърчава „да им влизам под кожата“.

Асен е постъпил отскоро на работа в консултантската фирма на най-добрия приятел на баща си. Чичо Владо се е превърнал в господин Апостолов, човек със сериозни връзки в икономическия и политическия елит на страната.

– Чух се с Владо тази сутрин и той много те похвали – казва баща му. – Но трябва труд, много труд! Владо вярва, че можеш много бързо да се превърнеш в ценен служител на фирмата. Аз пък вярвам, че наученото при него ще ти отвори много врати, стига да не се главозамаеш.

Как може да не се главозамае, когато след един месец работа получи служебно BMW и пари за дрехи, с които някои български домакинства биха живели охолно няколко години!? За много хора това е сбъдната мечта. Но младият мъж е възпитаван да вярва, че трябва да се откроява от тълпата.

– Все едно Майкъл Джордан да го удари на живот, само защото току-що е подписал първия си професионален договор с отбор от NBA – казва баща му и Асен схваща аналогията. Трудното и интересното тепърва предстои.

Денят е петък, тъкмо минава дванайсет. Наближава края на юли и жегата мъчи софиянци. Лично Владо Апостолов е освободил Асен от задълженията му през остатъка от деня, за да се срещне с баща си.

В следващите два часа си говорят предимно за работа. Тъкмо стигат до десерта, когато мобифонът на Асен иззвънява. Той поглежда екрана и разпознава номера на Виктор, негов връстник, който се занимава с политика. Според Владо, който ги е запознал, очаква го бляскаво бъдеще, защото разполага и с връзките, и с уменията.

Виктор е запален по тениса. Двамата са си разменили телефоните

с идеята да играят заедно от време на време. Ако вдигне, Асен най-вероятно ще получи покана за среща на корта. Струва му се грубо да прекъсне разговора с баща си без обяснение и се поколебава какво да направи.

- *Асен може да обясни защо му е важно да вдигне* ▶ *Епизод 18*
- *Или да намали звука и да остави мобифона да звъни* ▶ *Епизод 9*

2

– Първо се опитваш да пропилееш възможността да се сприятелиш с Виктор Хрисков, после ме караш да се чувствам абсолютно незначителен – казва с укор баща му. – В твоята работа доникъде няма да стигнеш с подобно държание. Когато ти се обажда важен човек като Виктор, добре е да му вдигнеш. Трябва да затвърдиш контакта с него, така че бих приел да прекъснеш за малко разговора ни, за да се чуете. Но когато разбра, че той те кани да поиграете тенис, можеше да го обсъдиш с мен, преди да се съгласяваш. Знак на уважение е. Иначе ми става ясно, че дори най-малката прищявка на Виктор е по-важна от всичко, което можеш да чуеш от мен, затова просто ме зарязваш. И ако сега ти се струва, че Виктор е много по-важен, утре ще опреш до мен за услуга, а вече ще си ме обидил с пренебрежението си.

– Извинявай, татко – изчервява се Асен. – Изобщо не съобразих. Ще му се обадя...

– Я се стегни! – сгълчава го баща му. – Какъв мъж си ти! Ту така, ту иначе, и все грешни решения вземаш. Трябва ти партньор за двойки и аз нямам против да се разкърша. А и така като гледам какви ги вършиш, ще съм ти нужен на корта да не сгафиш нещо с Виктор. Хайде, да побързаме!

Намали оценката на Асен за ***Удоволствие*** *с 1 точка. След това отиди на* ▶ *Епизод 12*

3

Асен разказва накратко как са се запознали с Виктор и защо е избрал да не вдигне телефона.

– Виктор чий? – пита баща му.

– Виктор... Хрисков! – отговаря Асен. – Защо?

– Защото заслужаваш два шамара! Сега живеем в демокрация, защото някои другари започваха да запразняват още от понеделник

сутрин. Владо ти е дал път към човек, който рано или късно ще разполага с голяма власт и може да ти е много полезен. В новата история на България има поне двама Хрискови, за които трябва да си чувал. Толкова ли е трудно да се сетиш, че трябва да затвърдиш този контакт и то сега, докато момчето още не е стъпило на върха? Разбери, Асене, сега ти е времето да работиш здраво! В бизнес като вашия контактите са всичко. Все още не си достатъчно добър, за да си създаваш сам възможности, а ето че си готов да пропиляваш с лека ръка онова, които други ти сервират на поднос. Обади му се веднага!

В този момент звъненето престава. Засрамен от грешката си, Асен отново вади мобифона и връща обаждането.

*Запиши код „**101**". След това отиди на ►Епизод 10*

4

– Дадено – съгласява се Асен. – Ще трябва да мина през нас да си взема нещата, но до три и половина ще успея да стигна до Бояна. Къде точно са тези кортове?

От указанията на Виктор се сеща за мястото.

Когато завършва разговора и поглежда към баща си, разбира, че е сбъркал някъде.

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

- *Ако си записал код „**101**" ►Епизод 2*
- *Ако нямаш този код ►Епизод 8*

5

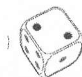
– Крем-супа от скариди – замечтава се Асен. – Май няма какво да мисля. Когато се постарае да сготви, майка ми е ненадмината!

Не са много нещата, които биха могли да го накарат да пренебрегне подобна покана.

Оказва се, че майка му наистина се е постарала. След обещаната крем-супа, идват задушени картофи с челядинки, а след тях и октопод на скара, овкусен по специална критска рецепта. Всичко е толкова вкусно, че Асен с мъка се отделя от масата.

Все пак приятелите са на първо място. Когато минава осем, той се запътва към Бърлогата.

*Увеличи оценката на Асен за **Удоволствие** с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 7*

6

Асен избира масажа и двамата с Виктор се разделят с уговорката скоро да поиграят пак.

Когато влиза в стаята за масажи, баща му вече е заел едното легло и пъшка доволно под ръцете на млад здравеняк. За Асен остава жена, която го предупреждава, че може да му направи отпускащ масаж, докато за спортен трябва да почака. На двадесет и седем той е в отлична форма и едночасова приятелска игра по двойки не може да го умори сериозно. Отпускащият масаж го устройва.

Хвърли зар!!!

◘ *Ако хвърлиш 4, 5 или 6* ▶ *Епизод 13*

◘ *В противен случай* ▶ *Епизод 19*

При всяко хвърляне на зар можеш да използваш „контрола на случайността“, стига да искаш и да имаш подходящ зар „на разположение“! Обърни внимание на трите удивителни в указанието за хвърляне на зар!

7

Бърлогата представлява две тавански помещения, обединени чрез събаряне на стената между тях. Едното е принадлежало на семейството на Асен от момента на нанасянето им в блока, а второто е съседен таван, закупен от баща му, когато приятелите навършват седемнадесет години. Как и защо са заслужили правото да притежават Бърлогата е дълга история.

Това е тяхното свещено място за игри. Има четири компютъра, свързани в мрежа, както и маса за бордови. И много компютърни и бордови игри, събирани и играни през изминалите десет години.

Асен пристига пръв в Бърлогата. Като домакин, той има това задължение. Отваря прозорците, за да влезе свеж въздух. Спуска комарниците, за да не даде на животинките да се настанят при хората. След това започва да се чуди кой от тримата му приятели ще дойде пръв. Вероятно Борис ще организира другите двама да се срещнат някъде, за да пристигнат всички заедно. И все пак, умува Асен, ако някога Борис пропусне да ги организира...

Тримата идват заедно.

Време е да се запознаеш с Борис! Отиди на ▶ *Епизод 22*

8

– Не е ли нормално първо да ме попиташ дали съм съгласен да ме зарежеш заради една игра на тенис? – укорява го баща му.

– Извинявай, татко – изчервява се Асен. – Изобщо не съобразих. Ще му се обадя...

– Не, няма да му се обаждаш. Трябва ти партньор за двойки и аз нямам против да се разкърша. Просто трябва да се научиш да се държиш учтиво с хората. Хайде, да побързаме!

Отиди на ▶ Епизод 12

9

Асен решава да не вдига, за да не прекъсва разговора с баща си. Ще върне обаждането по-късно, оправдавайки се, че е бил в съвещание. Намалява звука и поставя мобифона обратно в джоба на сакото.

– Сигурен съм, че би вдигнал веднага на Владо. На кого си притрябвал тогава?

Асен долавя загрижеността на баща си. На моята възраст вече е имал тригодишен брак и син на една годинка, досеща се младият мъж. Сигурно си мисли, че пренебрегвам някоя приятелка заради неговата компания.

▪ *Асен може да обясни защо не вдига на Виктор ▶ Епизод 3*
▪ *Или да съчини история за досаден колега ▶ Епизод 15*

10

– Тъкмо се чудех дали не съм ти объркал номера – казва Виктор. – Как си този следобед? Какво ще кажеш да направим едни двойки?

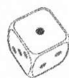
– В тази жега? – учудва се Асен. – А и тъкмо приключих с обяда.

– И аз, затова предлагам да поиграем от четири. Ще се качим на Бояна, там има два нови корта в гората. Тъкмо по това време сянката пада върху игрището и е идеално за тенис. А по-късно не мога, обещал съм на годеницата си романтична вечеря. Аз ще запазя час за четири, а ти си намери партньор и да се видим към три и половина горе. Става ли?

▪ *Асен може първо да обсъди поканата с баща си ▶ Епизод 16*
▪ *Или да се съгласи веднага ▶ Епизод 4*

11

*Увеличи оценката на Асен за **Удоволствие** с 1 точка. След това отиди на ▶ Епизод 7*

12

Тенис-комплексът е нов и отлично поддържан. Разполага с два корта, зала за масажи, сауна и бар с отлична гледка към столицата. Запазеният за тях корт се намира плътно до гората и високите дървета скриват слънцето.

Виктор ги очаква. Негов партньор е възрастен човек, който той представя като баща на годеницата си и свой бъдещ тъст.

– Нали нямате нищо против само да се пораздвижим – предлага възрастният човек. – Преди няколко месеца претърпях операция и още не съм възстановен на сто процента за състезателен мач.

Никой няма против и в следващия час четиримата просто се забавляват. Накрая партньорът на Виктор обявява задъхано, че е прекарал страхотно, но е на края на силите си.

– Защо не вземеш един масаж – предлага му Виктор. – Тук са доста добри.

– Не, благодаря. Обикновено заспивам на масата за масаж и после с топ не могат да ме събудят. Предпочитам да се прибера вкъщи и да подремна пред телевизора.

– Аз ще се възползвам от масажа – обявява бащата на Асен.

– Аз пък смятам да разгледам какво предлага бара – засмива се Виктор. – Ами ти, Асене, масаж или бар?

Да прекара още малко време с Виктор изглежда правилно от гледна точка на затвърждаване на контакта. От друга страна, вероятно ще може да се среща често с него занапред покрай играта на тенис.

◘ *Асен може да избере да отиде на масаж ►Епизод 6*

◘ *Или да се присъедини към Виктор на бара ►Епизод 20*

Би могъл да оставиш избора в ръцете на случайността. Хвърли зар. Ако хвърлиш 1, 2 или 3, отиди на 20. Ако хвърлиш 4,5 или 6, отиди на 6.

При всяко хвърляне на зар можеш да използваш „контрола на случайността“, стига да искаш и да имаш подходящ зар „на разположение“! Обърни внимание на указанието за хвърляне на зар!

13

Масажистката се оказва наистина добра. За разлика от баща си, който вика от болка на съседната кушетка, Асен се отпуска и се наслаждава на лекия сгряващ ефект на мазилата, които масажистката втрива в кожата му. След това с поредица от леки натискания тя тонизира

мускулите му от врата до кръста. После прави същото за бедрените мускули и прасците.

Отпускащият масаж приключва по-рано и Асен решава да изчака баща си на бара. Там се наслаждава на чудесната гледка към столицата и на прясно изцеден сок от грейпфрут и портокал. Десетина минути по-късно баща му се появява цял-целеничък и без видими белези от насилие.

*Увеличи оценката на Асен за **Удоволствие** с 1 точка. След това отиди на ► Епизод 21*

14

На слизане от колата баща му пита какви планове има за вечерта.

– Ще се видим с момчетата в Бърлогата към осем и половина – отговаря Асен. – И после ще играем цяла нощ.

– Защо не наминеш да видиш майка си, има доста време до осем и половина? Обещах ѝ да се опитам да те примамя. Сготвила е крем-супа от скариди, а със сигурност и основното ядене ще е някакъв деликатес.

Асен се замисля. Харесва му да прекарва време в компанията на родителите си и направо обожава, когато майка му се развихри да демонстрира кулинарни умения. Може би това е достатъчна причина да зареже първоначалния си план да довърши работата по интересната задача, която се наложи да прекъсне заради обяда с баща си.

До срещата с приятелите има много време и той трябва да реши как да го оползотвори.

– Не се чувствай задължен да идваш – добавя баща му. – Ти си млад човек, имаш си свой живот, особено в петък вечер. Двамата с майка ти сме достатъчно щастливи, че ще те видим на обяд в неделя.

- *Може да приеме поканата на баща си ► Епизод 5*
- *Или да си довърши работата по интересната задача ► Епизод 17*

15

– Имам един досаден колега, който е впечатлен от близостта ми с чичо Владо. – Асен бързо измисля подходяща лъжа. – Почти всеки ден се налага да измислям някакви оправдания, за да отклонявам поканите му за обяд. Но започва да ми писва и скоро ще трябва да го отрежа.

Баща му кимва и губи интерес към темата.

– Да поиграем билярд – предлага той, когато двамата приключват с десерта.

Асен с радост се съгласява. Наскоро е открил един нов клуб и

предлага да отидат дотам с новото му BMW. Двамата изкарват няколко приятни часа в оспорвана игра.

Минава шест и половина, когато Асен паркира пред блока, в който живеят родителите му.

*Увеличи оценката на Асен за **Удоволствие** с 1 точка. След това ►Епизод 14*

16

– Само момент – казва Асен. – Не сме се виждали отдавна с баща ми и тъкмо обядвахме заедно. Чакай да го питам какви са неговите планове.

– О, извинявай – казва Виктор. – Ако не е удобно, да го отложим за друг път.

Но бащата на Асен дори проявява готовност да се включи в играта по двойки.

– Все пак е добре, че не прие поканата, без да ме попиташ – отбелязва той, докато плаща сметката. – Трябва да бъдеш учтив с хората, особено когато зарязваш някого с обяснението, че ти е изникнала по-важна работа. Хайде, да побързаме!

Отиди на ►Епизод 12

17

– Трябва да поработя до осем – казва Асен. – Щеше да ми е много приятно да прекарам малко време с вас, но заради нашия обяд оставих по средата прегледа на важни документи и нещо ме гложди да не довършвам започнатото чак утре.

– Щом е за работа, ще те оправдая – засмива се баща му.

Асен усеща, че „трябва“ е точната дума. Тази нощ се очертава тежка, като се има предвид, че отдавна не са се събирали в Бърлогата да играят. Съботният ден сигурно ще мине в спане. Абсурдно е да приключи с прегледа на документите чак в неделя.

За щастие, работата му потръгва и той успява да приключи навреме. Когато минава осем, Асен се запътва към Бърлогата.

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

▪ *Ако си записал код „**102**“ ►Епизод 11*

▪ *Ако нямаш този код ►Епизод 7*

18

От уважение към баща си Асен решава първо да му обясни ситуацията.

– Търси ме един човек, с когото ме запозна чичо Владо. Казва се Виктор Хрисков. Би трябвало да ти е́ позната тази фамилия. Сигурно ще иска да играем тенис и няма да е зле да използвам възможността да се сприятеля с него сега, докато още не е изкатерил върховете на политиката. Нали нямаш нищо против да му вдигна?

– Много ясно, че нямам – засмива се баща му. – Сега ти е времето да трупаш познанства. Да имаш Хрисков сред приятелите си е точно каквото бихме искали и двамата с чичо ти Владо.

В този момент звъненето престава. Асен веднага връща обаждането.

Отиди на ►Епизод 10

19

Жената се оказва посредствена масажистка. След като учтиво изчаква десетина минути, Асен обявява, че има леко главоболие и се налага да прекъснат.

В това време на съседната кушетка мъжът здраво забива лакти в тялото под себе си. Асен не разбира как е възможно човек да изпитва удоволствие от това да му причиняват болка. Очевидно, мазохизмът не е чужд на баща му.

Асен решава да изчака баща си на бара. Опитва да се наслади на чудесната гледка към столицата и на прясно изцеден сок от грейпфрут и портокал. Половин час по-късно баща му се появява цял-целеничък и без видими белези от насилие.

Отиди на ►Епизод 21

20

– Не си падам много по масажите – казва Асен. – Ще те изчакам на бара, тате.

Онова, по което всъщност не си пада, е пропускането на възможности за създаване на добри контакти. Не си представя, че би изпитал удоволствие от масажа, ако това означава да не свърши полезна работа.

Двамата с Виктор откриват, че имат много общи неща помежду си.

От дреболии като това, че обичат да възстановяват силите си след спорт с прясно изцеден сок от грейпфрут и портокал, до това, че харесват един и същ тенисист – Андре Агаси. Виктор му показва снимка на годеницата си и Асен се съгласява, че е много красива. И много умна, добавя Виктор. На това Асен няма как да възрази, а и не иска.

Уговарят се скоро да поиграят пак. Виктор потегля пръв към града, а десетина минути по-късно бащата на Асен се появява на бара видимо освежен след масажа.

*Запиши код „**102**“. След това отиди на ►Епизод 21*

21

Двамата се прибират в София по същия начин, по който са дошли до Бояна – с BMW-то на Асен. Минава шест и половина, когато Асен паркира пред блока, в който живеят родителите му.

Отиди на ►Епизод 14

22

В петък сутринта Борис получава очаквано повишение. Цяла седмица се носят слухове за това кой ще заеме мястото на оттеглилия се по семейни причини директор на отдел Оперативен мениджмънт. Вече няма място за съмнения – предварителният фаворит печели поста.

Борис е постъпил в компанията преди година и половина и бързо е успял да се докаже като добър професионалист. От няколко месеца е започнал да се оглежда за по-висока позиция в конкурентна компания като вариант за по-отговорна и по-добре платена работа. Тъкмо тогава идват семейните проблеми на прекия му началник и Борис решава да изчака. И ето, че вече съвсем официално е получил поста на директор на отдела.

Компанията се занимава с изработка на евтини уеб сайтове. От Продажби се грижат за намирането на клиенти и сключването на договори. После контактът с клиентите се прехвърля към оперативните мениджъри.

Борис трябва да ръководи двайсетина души: оперативни мениджъри, дизайнери и програмисти. В йерархичната структура на компанията той е на едно ниво с директорката на отдел Продажби, а над тях е само собственикът, който управлява компанията.

До обяд новият директор се занимава с настаняване в новия си офис

и с преглед на някои документи. Получава самостоятелно помещение най-вече заради поверителните разговори, които ще се налага да води. Тъкмо когато започва да се замисля да хапне нещо, в стаята нахлува една от дизайнерките с проблем, който за нея е спешен.

– Шефа ми нареди да ти направя табелата до обяд – казва тя, – ама се заплеснах с други неща и сега колежките ме чакат да ходим да хапнем. Да ходя ли, или много държиш на табелата? Вече минава дванайсет, а ще ми отнеме поне час да я направя. Мацките ме чакат, та... казвай какво да правя!

Борис е свикнал с егоизма на хората. Момичето поставя въпроса, сякаш той, а не собственикът на компанията е взел решение, че до обяд на вратата трябва да има табела с името и длъжността му. Очевидно е, че тя иска да отиде с колежките си, но не смее да поеме отговорност за неизпълнението на възложената ѝ задача в срок.

Той започва да прехвърля в главата си различните варианти.

В следващите три епизода (23, 24 и 25) ще намериш три възможни продължения на ситуацията. Прочети ги и избери едно от тях.

23

– Съжалявам, но си дошла при грешния човек – казва Борис. – Няма как да отменя задача, която ти е възложена от собственика на фирмата.

– Ех, щом пък няма такъв начин... – нацупва се момичето – То да кажеш, че е нещо, дето ще ни донесе милиони...

– Не мога аз да казвам на Шефа кое колко носи и колко е важно.

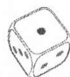
Тя се оттегля с тъжна въздишка. Вероятно разбира, че Борис е прав.

*Ако избереш това продължение, запиши код „**107**". След това отиди на Епизод ▶ 27*

24

Една табела няма да донесе печалба, ако бъде направена час-два по-рано, решава Борис. Моментът е подходящ да прояви разбиране към служител. Може само да се надява при нужда момичето да си припомни, че е бил добър към нея.

– Бягай да обядваш, после ще се занимаваш с табелата – казва той. – Ако Шефа забележи и те пита за нея, кажи му, че аз съм ти пренаредил задачите. Ще потвърдя.

– Верно ли ще го направиш? Супер си!

Щастлива от решението на своя ръководител, тя хуква навън. И ти ще си супер, ако не издрънкаш на приятелките си колко съм отворен да угаждам на капризи, помисля си Борис.

*Ако избереш това продължение, запиши код „**108**“. След това отиди на ▶Епизод 27*

25

Една табела няма да донесе печалба, ако бъде направена час-два по-рано, решава Борис. В същото време, да влиза в уговорки със служителка срещу Шефа не му звучи като разумна постъпка.

– Всъщност, иска ми се днес вратата да постои без табела – казва той. – Трябва ми малко време да свикна с новата длъжност. Бягай да обядваш сега. Направи табелата следобед и я сложи в понеделник сутрин.

– Ей, супер! Мога да съм готова към два, да взема да я сложа тогава?

– Ти можеш и след час да я сложиш, но аз не искам табела на вратата си преди понеделник сутрин.

Момичето, разбира се, не настоява и хуква при приятелките си.

*Ако избереш това продължение, запиши код „**109**“. След това отиди на ▶Епизод 27*

26

На обяда с познатите си Борис успява да забрави за всички спешни задачи. Четиримата обсъждат трансферното лято в България и в чужбина. Както обикновено, големите отбори по света пръскат милиони. Някои звезди сменят клубната си принадлежност. Един руски олигарх и двама шейхове купуват отбори и започват да си играят с тях. Всичко това създава толкова много теми за разговор между футболни запалянковци, че четиримата дори не стигат до обсъждането на компютърни игри.

Борис пръв напуска компанията. Трябва да се подготви за предстоящия директорски съвет, който се провежда всяка седмица в петък следобед.

*Увеличи оценката на Борис за **Удоволствие** с 1 точка. След това отиди на ▶Епизод 36*

27

Време е и Борис да помисли за обяд. По принцип, в петък се вижда с един колега от отдел Продажби и двама служители от съседния офис на голяма банка. Четиримата си приказват за футболни мачове и компютърни игри, докато похапват в уютен ресторант наблизо. Понякога си изкарват много приятно.

От друга страна, може би е добре да се обади на собственика и да го осведоми как върви поемането на работата.

- *Да се обади на собственика ►Епизод 28*
- *Или да обядва с познатите си ►Епизод 29*

28

Борис решава, че новият пост върви с по-сериозни задължения. Не му се иска и занапред да пропуска петъчните обяди с познатите си, но поне за този ден му се струва по-разумно да се откаже от удоволствията.

Собственикът изглежда е очаквал обаждането му, защото веднага предлага да обядват на място, където ще могат да поговорят спокойно. На срещата говори предимно Борис. Той успява да убеди събеседника си, че навлиза бързо в работата и държи всичко под контрол.

След това двамата се разделят за кратко, за да се подготвят за предстоящия директорски съвет, който се провежда всяка седмица в петък следобед.

*Запиши код „**106**“. След това отиди на ►Епизод 36*

29

Борис решава, че може да си позволи кратка почивка. Вече е свършил доста работа от сутринта, а следобедът се очертава напрегнат. Може би дори ще е полезно да се отпусне за час.

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 3, 4, 5 или 6 ►Епизод 26*
- *В противен случай ►Епизод 37*

30

На срещата се обсъждат най-вече прогнозите за евентуални нови договори. Компанията се издържа от изработката на малки и средни

сайтове, поради което стабилният поток от поръчки е особено важен за оцеляването.

Очакванията са за слаб период в продажбите и малко нови договори. Донякъде, това е от полза на Борис, защото ще навлезе в работата без излишен стрес. Разбира се, така няма да има и възможност за бързо доказване.

Отиди на ►Епизод 31

31

Съветът завършва по доста приятен начин – последните месеци са били добри за компанията и собственикът е решил да не оставя цялата печалба за себе си. След известно колебание, той е решил да предостави на двамата директори на отдели възможността да се разпоредят с отредените на отделите им суми.

– Ако зависи от мен, бих ви посъветвал да не раздавате щедро премии! – казва собственикът. – От горчив опит знам, че парите не мотивират хората да работят по-усилено, освен за много кратък период от време. Дай им пари и за известно време ще си купил добро отношение. Трябва да призная, че инвестирането в подобрения също не се отразява на мотивацията на мнозинството служители да работят по-добре. Но поне улеснява работата и увеличава производителността, ако парите се похарчат разумно.

Борис трябва да вземе решение как да похарчи тридесет хиляди лева.

▪ *Парите могат да бъдат изхарчени изцяло за премии за служителите ►Епизод 32*

▪ *Изцяло за подобрения ►Епизод 35*

▪ *Или да бъдат разпределени между премии и подобрения ► Епизод 34*

32

Без да подценява ползата от известни подобрения, Борис решава този път цялата сума да отиде за премии. За начинаещ ръководител подкрепата на служителите е важна, а със сигурност този ход ще му я осигури поне за няколко месеца.

Собственикът не остава особено очарован. Може би се е надявал новият директор да мисли повече за подобрения. Но Борис вярва, че раздаването на премии ще изиграе решителна роля за повишаване на

мотивацията на служителите да си вършат по-добре работата.

*Запиши код „**114**“. След това отиди на ►Епизод 42*

33

На срещата се обсъждат най-вече прогнозите за евентуални нови договори. Компанията се издържа от изработката на малки и средни сайтове, поради което стабилният поток на нови поръчки е особено важен за оцеляването.

Очакванията са за нормално натоварване. Борис приема това със задоволство. Той има достатъчно опит в компанията, за да може да поеме нормалното натоварване като директор на отдела.

*Запиши код „**112**“. След това отиди на ►Епизод 31*

34

Борис се опитва да прецени плюсовете и минусите на всяко едно от решенията. Знае, че колегите му ще са много доволни на премии. Знае, че собственикът би одобрил инвестиция в подобрения. Накрая решава, че щом и двата варианта му изглеждат еднакво полезни, просто трябва да раздели парите.

Собственикът оценява като разумно това решение на новия си директор.

*Запиши код „**115**“. След това отиди на ►Епизод 42*

35

Борис осъзнава, че раздаването на премии би повишило популярността му сред колегите. На теория, това би довело до повишаване на морала, оттам и до по-висока производителност. От друга страна, инвестициите в подобрения със сигурност биха довели до по-висока производителност. Освен това може да се очаква, че хората, които искат да работят сериозно, ще бъдат мотивирани от подобренията.

Собственикът остава впечатлен от избора на новия директор. Борис осъзнава, че някои служители ще оценят това решение като опит да се подмаже на началството. Все пак предпочита да направи онова, което счита за правилно, вместо да се опитва да печели популярност сред подчинените си.

*Запиши код „**116**“. След това отиди на ►Епизод 42*

36

Шефката на отдел Продажби се отбива в стаята му десетина минути преди да дойде време за срещата със собственика.

– Е, как е нашият нов директор? – пита тя с насърчителна усмивка.

– Малко съм притеснен от помпозността – признава Борис. – Някак си... всичко звучи прекалено тежкарско. Ти беше Руми, а той беше Шефа. Виждах се с колегите на работни срещи. И изведнъж отивам на директорски съвет.

– Аз все още съм Руми и той все още е Шефа – засмива се колежката му. – Но за да върви работата, понякога е нужно да си придаваме важност.

Борис знае много добре за какво говори тя. Директорът на отдел Оперативен мениджмънт има както оперативни, така и представителни задължения. Понякога авторитетът на директорската позиция успокоява недоволните клиенти и респектира мързеливите служители.

– Знам, скоро ще усвоя и позата – казва той. – Междувременно, влязох в час с проектите на колегите си. Хайде, да не караме Шефа да ни чака!

Хвърли зар.

- *Ако хвърлиш 1 или 2* ► *Епизод 30*
- *Ако хвърлиш 3 или 4* ► *Епизод 33*
- *Ако хвърлиш 5 или 6* ► *Епизод 40*

37

Обядът не минава според очакванията на Борис. Той открива, че съзнанието му е обсебено от работата. Трансферното лято е в разгара си и това дава изобилие от теми за разговор, но всички те някакси изведнъж са му станали доста безинтересни. Докато другите обсъждат дали селекцията на Тотнъм е достатъчно силна, за да може отборът през този сезон да спечели място в Шампиоската лига, неговите мисли непрекъснато се връщат към видяното по отделните проекти.

Борис пръв напуска компанията. Трябва да се подготви за предстоящия директорски съвет, който се провежда всяка седмица в петък следобед.

Отиди на ► *Епизод 36*

38

Минава четири и половина следобед, когато Борис започва да усеща признаци на умора. Всички планирани за деня работни ангажименти вече са минали, но го очаква вечер в Бърлогата. Той иска да е свеж за срещата с приятелите си. Затова минава през кафе-машината и си прави дълго кафе. Планира да прекара още час и половина в работа, след това да се прибере и да вземе душ. После ще има половин час да си почине преди да тръгне към мястото на срещата с Огнян и с Вълко.

После всичко се обърква, защото собственикът свиква извънредно съвещание на директорите. Изникнала е възможност компанията да сключи договор за изработка на сложен сайт и трябва спешно да се вземе решение дали поръчката да бъде поета.

Борис се запознава набързо с изискванията на клиента. Очевидно е, че става въпрос за обемна задача, с каквато компанията не се е занимавала досега. Типичните проекти изискват участието на дизайнер и един-двама програмисти, контролирани от оперативен мениджър, и приключват за няколко работни дни. Новото предложение ще изисква двама или дори трима дизайнери, както и поне шестима програмисти, работещи две-три седмици. Организацията на работата ще е по-сложна, оперативният мениджър ще трябва да гази на непозната територия. Възможност или риск, това е въпрос на гледна точка.

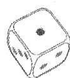
Печалбата от тази поръчка изглежда значима, но Борис знае, че това е подвеждащо. Нямат опит с такива проекти и неминуемо ще допускат грешки. Накрая дори може да се окажат на загуба. Когато се захващаш с нещо за първи път, имаш възможност да придобиеш полезни знания, но понякога плащаш висока цена за урока.

Като ръководител на производството, Борис трябва да вземе решение дали да приемат поръчката. Собственикът изрично подчертава това. Той намеква, че много би искал да сключат договора. В същото време твърдо заявява, че не иска да се провалят. На Борис му хрумват няколко хапливи коментара за наивността на подобна позиция, но разумно решава да ги запази за себе си.

- *Борис може да се съгласи да приемат поръчката* ▶ *Епизод 41*
- *Или да откаже да поеме риска* ▶ *Епизод 45*

39

Кандидатите не изглеждат впечатляващи, но са най-добрите сред явилите се. И в двата случая обаче колегите съветват Борис да направи

предложение. Отделът има нужда от нови попълнения, а на пазара на труда просто не се вижда нещо по-добро.

Интервютата протичат по сходен начин. Кандидатите приемат направените им предложения. И двамата трябва да дадат на сегашните си работодатели едномесечно предупреждение за напускане. Това са стандартни клаузи в договорите. Борис приема за нормално, че ще разполага с новите попълнения чак след един месец.

Отиди на ►Епизод 38

40

На срещата се обсъждат най-вече прогнозите за евентуални нови договори. Компанията се издържа от изработката на малки и средни сайтове, поради което стабилният поток на нови поръчки е особено важен за оцеляването.

Очакванията са за засилено натоварване. Лятото по принцип е отпускарски сезон, но явно клиентите имат неотложни нужди.

Борис приема новината със задоволство. Той се чувства достатъчно уверен в себе си, познава добре и качествата на колегите си. Многото работа му предоставя чудесна възможност да се докаже още в самото начало на кариерата си като ръководител на отдел.

Очакванията за много нови договори през следващите няколко седмици радват и собственика. Той предчувства добра печалба.

Запиши код „113“. След това отиди на ►Епизод 31

41

Борис решава, че възможността не е за изпускане. Проектът не е кой знае колко по-голям от нещата, с които са свикнали да се занимават. Изглежда като следващо ниво. Може би първия път не всичко ще мине гладко, но придобитият опит ще им помогне да изкарват добри печалби от следващи подобни проекти.

Собственикът не скрива радостта си от взетото решение.

Запиши код „120“. След това отиди на ►Епизод 43

42

Следват две интервюта. Като директор на отдела, Борис има крайното решение за това дали даден кандидат за работа да получи предложение. Предстои му да се срещне с дизайнер и с програмист. Борис отделя време да се запознае с биографиите на двамата, после

говори и с хората, които са оценявали професионалните им качества.

Хвърли зар.

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ▶Епизод 39*
- *Ако хвърлиш 3 или 4 ▶Епизод 44*
- *Ако хвърлиш 5 или 6 ▶Епизод 48*

43

Собственикът използва срещата, за да увери двамата директори, че има желание компанията да се разраства и за целта е готов да инвестира. Това кара Борис да се замисли дали да не поиска помощ на момента.

Борис може да повдигне въпрос за допълнителна инвестиция пред собственика ▶Епизод 46

Или да предпочете да не прекалява с исканията ▶Епизод 47

44

Кандидатите не изглеждат впечатляващи, но са най-добри сред явилите се. И в двата случая колегите съветват Борис да направи предложение, понеже отделът има нужда от нови попълнения, а на пазара на труда едва ли скоро ще се появи нещо по-добро.

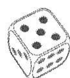
Интервютата протичат по сходен начин. Кандидатите приемат направените им предложения. И двамата трябва да дадат на сегашните си работодатели едномесечно предупреждение за напускане. Това са стандартни клаузи в договорите.

Борис приема за нормално, че ще разполага с новите попълнения чак след месец. На въпроса дали не може да постъпи на работа на по-ранна дата дизайнерът отговаря, че няма такава възможност, понеже трябва да даде време на работодателя си да му потърси заместник. Програмистът не страда от подобни задръжки. Той казва, че би дошъл веднага, стига новият работодател да плати неустойката за неспазване на договора. В случая това е една стандартна работна заплата и Борис решава, че на този етап няма нужда компанията да прави допълнителни разходи.

*Запиши код „**110**". След това отиди на ▶Епизод 38*

45

Борис решава, че не трябва да поема излишни рискове на този етап. Когато се почувства уверен, че може да контролира добре работата на

отдела, би било интересно да си опита силите с нещо по-голямо от досегашните проекти. Но няма нужда да се бърза. Този договор няма да ги направи богати, нито ще им донесе лавина от поръчки. Ако занапред се открият други подобни възможности, компанията ще се възползва от тях.

Собственикът не се опитва да го притисне. Той разбира аргументите на Борис и се съгласява с взетото решение.

Отиди на ▶ Епизод 43

46

– Ще бъде страхотно, ако мога да получа още пари, които да инвестирам в отдела – казва Борис.

– Искаш още? – Собственикът повдига вежди и го поглежда изпитателно.

– Да, защото вярвам, че тази инвестиция ще се изплати с времето – отговаря Борис.

За да разбереш дали Борис ще получи пари за подобряване на работата на отдела, трябва да пресметнеш настроението на собственика. Погледни в таблица КОДОВЕ.

*За всеки от следните кодове печелиш по 1 точка: „**106**“, „**107**“, „**113**“ и „**115**“.*

*За всеки от следните кодове печелиш по 2 точки: „**116**“ и „**120**“.*

*Ако си записал код „**108**“, губиш 1 точка.*

***Пример**: ако си записал кодове „**106**“, „**108**“, „**113**“ и „**120**“, резултатът е 3 точки (1-1+1+2).*

- *Ако полученият резултат е по-голям от 4 ▶ Епизод 51*
- *Ако е точно 4 ▶ Епизод 49*
- *Ако е по-малък от 4 ▶ Епизод 52*

47

Не бива да се прекалява с щедростта на собственика. Със сигурност това не е последната възможност Борис да получи инвестиция. Той предпочита първо да се запознае по-задълбочено с нуждите на отдела.

Отиди на ▶ Епизод 50

48

Кандидатите изглеждат впечатляващи. И в двата случая колегите съветват Борис да направи предложение, понеже отделът има нужда от

нови кадри. На пазара на труда хора с подобно качество са рядкост.

Интервютата протичат по сходен начин. Кандидатите приемат направените им предложения. И двамата трябва да дадат на сегашните си работодатели едномесечно предупреждение за напускане. Това са стандартни клаузи в договорите.

Борис приема за нормално, че ще разполага с новите попълнения чак след месец. На въпроса за евентуална възможност да постъпят на работа в по-ранен срок двамата отговарят еднакво: могат да го направят още от следващия работен ден, ако новият им работодател плати неустойката за неспазване на договора. В случая това е по една стандартна работна заплата за всеки и Борис решава, че на този етап няма нужда компанията да прави допълнителни разходи.

*Запиши код „**111**“. След това отиди на ▶Епизод 38*

49

С резултат от 4 точки трябва да разчиташ на късмета, за да бъде удовлетворено искането на Борис.

Хвърли зар!!!

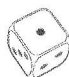
- *Ако се падне 4, 5 или 6 ▶Епизод 51*
- *В противен случай ▶Епизод 52*

50

В самия край на срещата директорката на отдел Продажби споменава за предложение, дошло от клиент от САЩ. Преди време компанията е изработила поредица от сайтове за рекламна агенция. Сега американците предлагат да платят дълга си чрез рекламиране на услугите на компанията. Според Руми, такъв бартер би могъл да се окаже изгоден и за двете страни.

– Дължат ни почти десет хиляди долара – казва тя. – Бих могла да договоря да ни предоставят рекламни места, които в нормален случай биха ни стрували около петнайсет хиляди. С такъв бюджет за реклама бихме могли да привлечем доста американски клиенти.

– Лично аз бих предпочел парите – казва собственикът. – По-предвидима сделка е. Ако приемем бартер, ще трябва да разчитаме на късмет. Наистина, бихме могли да спечелим повече от десет хиляди долара, но може да се окажем затрупани с поръчки, които нямаме ресурс да изпълним.

Двамата поглеждат към Борис. За пореден път в този първи ден като директор той трябва да вземе важно решение.

■ *Изборът е между бартер* ▶ *Епизод 59*

■ *И плащане в долари* ▶ *Епизод 55*

51

Доволен от досегашните решения на Борис, както и от очакванията за нови постъпления, собственикът се съгласява да вложи още пари в развитието на отдела. Той проявява интерес за какво ще бъдат похарчени парите.

Изборът е между три възможности:

■ *Ако си записал код „**111**", Борис може да поиска да бъдат привлечени веднага дизайнерът и програмистът (отделът може да поеме повече работа)* ▶ *Епизод 54*

■ *Той може да поиска да инвестира всички пари за повдигане на мотивацията на служителите (със сигурност ще спечели народната любов поне за известно време)* ▶ *Епизод 60*

■ *Ако си записал един от двата кода „**110**" или „**111**", Борис би могъл да поиска да бъде привлечен програмистът, да похарчи част от парите за неговата неустойка, а останалото да отиде за повишаване на мотивацията на служителите* ▶ *Епизод 57*

52

След кратък размисъл собственикът отказва да инвестира още средства за отдела на Борис. Вече е отделил сума заради добрите резултати в последните месеци и не иска да прекалява с щедростта си.

Отиди на ▶ *Епизод 50*

53

Ако можеше да погледне в бъдещето, Борис би разбрал, че бартерът ще се окаже успешна сделка. А това означава, че натоварването на неговия отдел значително ще се увеличи.

*Запиши код „**121**". След това отиди на* ▶ *Епизод 63*

54

Борис няма никакви съмнения за какво трябва да бъдат похарчени парите.

– По-рано днес имах интервюта с двама кандидати за работа, дизайнер и програмист – казва той. – И двамата са много добри. Можем да ги привлечем още от понеделник, ако им платим неустойките към сегашните им работодатели. Щом можем да си позволим разхода, трябва да го направим!

Бързото привличане на двамата ще предотврати и възможността да получат по-примамливо предложение в следващия месец. Борис не си прави илюзии относно коректността. Много фирми имат нужда от качествени кадри. Конкуренцията е жестока, особено за добри програмисти. Колкото по-скоро сключат договори с двамата кандидати, толкова по-добре.

*Запиши код „**117**". След това отиди на ▶ Епизод 50*

55

– Не съм сигурен, че можем да приемем много извънредни поръчки на този етап – казва Борис. – По-добре да вземем парите.

Колегите му се съгласяват с това решение и извънредната среща приключва.

Отиди на ▶ Епизод 63

56

Ако можеше да погледне в бъдещето, Борис би разбрал, че бартерът ще се окаже относително успешна сделка. А това означава, че натоварването на неговия отдел ще се увеличи, макар и не особено значително.

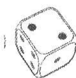
*Запиши код „**122**". След това отиди на ▶ Епизод 63*

57

Начело в списъка на Борис е привличането на програмиста, който е направил добро впечатление на интервюто за работа по-рано през деня. Той вярва, че си заслужава да плати неустойката към сегашния му работодател, за да го има в екипа още от понеделник.

Друго необходимо подобрение е поставянето на климатици в две от помещенията. Лято е, жегите ще стават още по-мъчителни през август. Топлината вреди и на хората, и на техниката.

*Запиши код „**118**". След това отиди на ▶ Епизод 50*

58

С резултат от 3 точки трябва да разчиташ на късмета. Хвърли зар!!!

- *Ако се падне 4, 5 или 6 ► Епизод 65*
- *В противен случай ► Епизод 64*

59

– Бартерът може да се окаже доста печеливш – казва Борис, – а ние със сигурност можем да поемем повече работа. Непредвидимо е колко точно бихме спечелили, но изглежда като да не можем да загубим. Иска ми се да рискуваме.

Колегите му се съгласяват с това решение и извънредната среща приключва.

Хвърли зар.

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ► Епизод 62*
- *Ако хвърлиш 3 или 4 ► Епизод 56*
- *Ако хвърлиш 5 или 6 ► Епизод 53*

60

Борис няма никакви съмнения за какво трябва да бъдат похарчени парите.

– Искам да подобрим значимо условията за работа и да сплотим екипа – казва той. – Ще сменим няколко остарели монитори с нови. Много от програмистите биха харесали възможността да работят с два монитора, така че ще закупим подходящи видеокарти. В кухнята има нужда от нова кафе-машина. В две от помещенията ще сложим климатици.

Изглежда просто. Полагаш старание служителите да се чувстват добре, след което те се отплащат с по-добра работа. Неслучайно се твърди, че хората са най-ценния ресурс на всяка компания.

*Запиши код „**119**“. След това отиди на ► Епизод 50*

61

Малко преди осем Борис се обажда на Вълко, а после и на Огнян, за да им напомни, че е време да се приготвят.

Идва ред на Вълко! Отиди на ► Епизод 66

62

Ако можеше да погледне в бъдещето, Борис би разбрал, че бартерът ще се окаже неуспешна сделка. А това означава, че натоварването на неговия отдел няма да се увеличи.

Отиди на ▶Епизод 63

63

Време е да провериш как ще се отнесат колегите на Борис към новия си директор. Погледни в таблица КОДОВЕ.

*За всеки от следните кодове печелиш по 1 точка: „**108**“, „**109**“, „**115**“ и „**118**“.*

*За всеки от следните кодове печелиш по 2 точки: „**114**“ и „**119**“.*

- *Ако полученият резултат е по-голям от 3 ▶Епизод 65*
- *Ако е точно 3 ▶Епизод 58*
- *Ако е по-малък от 3 ▶Епизод 64*

64

На излизане от кабинета на собственика Борис поглежда часовника си. Минава седем. Вече няма време да се прибере и да вземе душ преди срещата в Бърлогата. Понеже не обича да си губи времето, той решава да си помогне за понеделник и свършва малко работа.

Отиди на ▶Епизод 61

65

На излизане от кабинета на собственика Борис е пресрещнат от двама свои колеги. Те го канят в близката пицария, където всички от неговия отдел го очакват, за да отпразнуват назначението му за директор. Просто да се почерпим с по една бира, добавят те, когато виждат колебанието му. Борис приема с радост. Няма да има време да се прибере и ще се наложи да пропусне освежителния душ преди играта в Бърлогата. Но не може да обиди колегите си, пропускайки събиране в негова чест.

Става му приятно, когато вижда целия отдел в пицарията. Това не е традиция в компанията, колегите му го правят специално заради него. Докато приема поздравленията им за директорския пост, той разбира, че е постигнал нещо истинско. И не става дума за поста, а за уважението на хората.

Увеличи оценката на Борис за ***Удоволствие*** *с 1 точка. След това отиди на ▶Епизод 61*

66

В седем без петнадесет сутринта Вълко е единственият пациент в чакалнята на Доктора. С годините е научил, че специалистът обича да започва работния ден много рано и след седем пред кабинета му бързо се оформя дълга опашка. Въпреки това малцина са склонни да станат в ранни зори, за да изпреварят навалицата.

Професорът го кани в кабинета си и мълчаливо протяга ръка за изследванията. Слага плаките на светещото табло и започва да ги разглежда.

Всичко е започнало преди около два месеца с остри болки в бедрените мускули. В началото Вълко опитва с масажи, мазила и компреси, но положението не се подобрява. След това тръгва по доктори. Досега е сменил четирима травматолози. Професор Желев, когото в спортните среди обикновено наричат Доктора, е последната му надежда. Човекът, на когото се е доверявал дори Христо Стоичков, би трябвало да може да го излекува.

С огромно неудоволствие Вълко разбира, че се е превърнал в интересен случай. Доктора отказва да гадае и да стреля в тъмното, и го изпраща на ядрено-магнитен резонанс. Вълко, който получава нагледен урок как функционира българското здравеопазване, плаща от джоба си високата такса. Личният му лекар е брутално откровен – няма начин да му даде направление за толкова скъпо изследване.

Доктора му казва да се съблече и да легне на кушетката. Започва да го опипва по краката, кара го да прави движения. После пак се заема да изучава резултатите от резонанса.

На Вълко му се струва, че прегледът продължава с часове. Но когато Доктора му дава знак да се облече, той поглежда часовника си и установява, че е само седем без две минути.

Хвърли зар.

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ►Епизод 68*
- *Ако хвърлиш 3 или 4 ►Епизод 70*
- *Ако хвърлиш 5 или 6 ►Епизод 73*

67

– Не ми е работа да съм на кеф – срязва го Вълко, после добавя по-меко: – Няма проблем, ще те покрия.

– Така те искам, братле! Ти на мене, аз на тебе. Знаеш как е.

– Да, така е – казва Вълко. – Гледай да не дойдеш чак за обяд.

Момчето обещава, че ще побърза и наистина пристига в склада малко след десет.

*Запиши код „**123**“. След това отиди на ► Епизод 80*

68

– Лоша работа, моето момче! – Доктора смръщва вежди, докато пише рецептата. – Тези хапчета ще спрат болките за известно време. Ще ги пиеш всеки ден сутрин и вечер след ядене в продължение на две седмици. Ако после пак се появи болка, обади се и ще ти сложа инжекция, която държи повече.

– Какво ми е? – пита Вълко и се протяга да вземе рецептата.

– Не знам и няма как да разбера – признава Доктора. – Имаш нужда от по-сериозни изследвания, каквито у нас не се правят. Аз изпращам хора в Германия и в Швейцария, там имам проверени болници. Чувал съм, че и в Турция има две американски болници, но трябва да видиш дали правят точно такива изследвания.

Вълко стиска зъби. Нови разходи, този път в чужбина. А и както се оправя само на английски, и то само с четенето... Но лошите мисли не се задържат дълго в него. Все някак нещата ще се наредят. За начало ще започне с хапчетата.

Плаща за прегледа и напуска клиниката на Доктора.

*Запиши код „**128**“. След това отиди на ► Епизод 75*

69

– Братле, налага ми се да закъснея днес. Гледай да се оправиш. Аз ще дойда до час – час и нещо.

– А-ха – казва Вълко.

– Ако Баровеца пита за мен, да не ме издъниш. Ти уж си светнат тип, гледай да не направиш издънка.

– А-ха – казва Вълко.

В молбата няма нищо необичайно, но Вълко остава подразнен от тона на момчето. Не обича да бъде командван, а колегата му определено се държи властно. На теория Вълко му е началник, но в живота силните характери успяват да се наложат над слабите, дори когато на хартия са нископоставени.

– Някакви проблеми ли има, братле? – пита момчето с тон на

изпечен тарикат. – Нещо не си много на кеф.

- *Вълко може да се съгласи да прикрие колегата си ▶ Епизод 67*
- *Или да реагира остро и да откаже ▶ Епизод 71*

70

– Лоша работа, моето момче! – Доктора смръщва вежди, докато пише рецептата. – Имаш рядко заболяване на мускулите и нервите. Не е страшно, но у нас нямаме апаратурата да го лекуваме. Тези хапчета ще спрат болките за известно време. Ще ги пиеш всеки ден сутрин и вечер след ядене в продължение на две седмици.

– И после? – пита Вълко и се протяга да вземе рецептата.

– Трябва да отидеш за една седмица в чужбина. Трябват ти три до пет процедури за начало. После ще пиеш едни други хапчета в продължение на четири седмици и ще се оправиш. Мога да те насоча към проверени болници в Германия и в Швейцария. Чувал съм, че и в Турция има две американски болници, но трябва да се проучат.

Вълко стиска зъби. Нови разходи, този път в чужбина. А и както се оправя само на английски, и то само с четенето... Но лошите мисли не се задържат дълго в него. Все някак нещата ще се наредят. За начало ще започне с хапчетата.

Плаща за прегледа и напуска клиниката на Доктора.

*Запиши код „**129**". След това отиди на ▶ Епизод 75*

71

– Тези лафове ги пази за майка си – срязва го Вълко. – Искам те до половин час тук, иначе ще ти стъжня живота!

Момчето усеща, че е сбъркало с тона и се опитва да замаже нещата, но Вълко вече е набрал скорост.

– Изобщо не искам да те слушам. Довлечи се тук веднага! И ако още веднъж се опиташ да ми наглееш, ще намеря начин бързо да те превъзпитам.

Колегата му пристига на работа с кисела физиономия към девет и половина.

*Запиши код „**124**". След това отиди на ▶ Епизод 80*

72

Малко след девет звъни телефона в стаята на охранителите. Вълко е наблизо и вдига. Обажда се колегата му, който е трябвало вече да е

дошъл на работа.

Хвърли зар.

- *Ако се падне 4, 5 или 6 ► Епизод 69*
- *В противен случай ► Епизод 76*

73

– Другата седмица ще трябва да идваш всеки ден рано сутрин на процедури. – Доктора смръщва вежди, докато пише рецептата. – Имаш рядко заболяване на мускулите и нервите. Но не е страшно. Ще пиеш тези хапчета в продължение на две седмици. Ако се лекуваш сериозно, до месец ще си готов.

Вълко приема новината с облекчение. Минавали са му мисли за лечение в чужбина, така че приема съвсем спокойно предстоящите разходи за хапчета и процедури.

Плаща за прегледа и напуска клиниката на Доктора.

Отиди на ► Епизод 75

74

– Няма проблем, ще те покрия – казва Вълко. – Само гледай да не дойдеш чак на обяд.

– Благодаря ти, човече – казва колегата му. – Ще гледам да не се бавя.

И наистина, пристига в склада малко след десет.

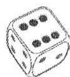
Отиди на ► Епизод 80

75

Часът е седем и петнадесет, когато Вълко излиза на улицата. На работа е чак от девет. Има време да се прибере до вкъщи и да заведе малкия на детска градина. Жена му ще е изненадана от такъв жест. Нейна работа е да се грижи за малкия и той гледа да не ѝ се меси.

Има и достатъчно време за един хубав сън. На работа Вълко си има стаичка с диван. Миналата нощ е заспал късно, а сутринта е станал рано, за да хване Доктора по-свободен. Една дрямка преди работа ще му се отрази добре.

- *Вълко може да заведе малкия на градина ► Епизод 77*
- *Или да предпочете дрямката преди работа ► Епизод 79*

76

– Братле, извинявай, че се обаждам чак сега, ама ми изникна една работа и се заплеснах. Ще може ли да ме покриеш за час – час и нещо?

На теория Вълко е началник на момчето и отговаря за него. Би могъл да прикрие отсъствието му, стига да иска.

– Спешна работа, а?

– Ами, хванах се да помогна на моята мацка с едни задачи, че днес имала да предава задание. И я гледам, че нищо не разбира. Искам да ѝ пообясня малко нещата, да не я върнат. Ако няма нищо спешно за мен, покрий ме, пък ще гледам да ти се реваншират.

◘ *Вълко може да се съгласи да прикрие колегата си* ▶ *Епизод 74*

◘ *Или да му откаже* ▶ *Епизод 78*

77

Изненадващо и за самия него, Вълко решава да помогне на жена си. Само дано да не свиква, мисли си той. Всички тези глупости за равенство на половете... те се случват в други семейства, а не в неговото. В семейства, където жените може би са равностойни на мъжете, но само защото мъжете се държат като жени.

Всъщност, приятно му е да се занимава с малкия, признава си той. Просто не иска да има прекалено много задължения.

Хлапето го посреща с радостни викове. Жена му повдига въпросително вежди. Вълко ѝ разказва накратко какво му е казал Доктора и подканя сина си да побърза.

Малко преди девет пристига в склада, където работи. Двамата охранители тъкмо се канят да си тръгват.

*Запиши код „**131**“. След това отиди на* ▶ *Епизод 81*

78

– Следващия път, когато се обадиш навреме да ме предупредиш, ще те покрия – отрязва го Вълко. – Сега искам да дойдеш в склада възможно най-бързо. И не искам да чувам възражения!

Колегата му пристига на работа с кисела физиономия към девет и половина.

*Запиши код „**125**“. След това отиди на* ▶ *Епизод 80*

79

Вълко не обича да си дава зор без нужда. Жена му чудесно се оправя и сама с малкия. Ако вземе да ѝ помага, само ще ѝ развали навиците.

А довечера той има среща с приятелите си в Бърлогата и предпочита да се появи отпочинал. Ето защо с бързи крачки се запътва към склада, където работи.

Един от охранителите го посреща с усмивка. Явно скучае и се надява на другарче за приказки. Вълко само му кимва за поздрав и с жест подсказва, че отива да поспи в канцеларията. Онзи се изхилва зад гърба му.

Малко преди девет алармата на часовника го събужда. Вълко се обажда вкъщи, разказва накратко на жена си как е минал прегледът. След това излиза от канцеларията да огледа склада. Първо минава през стаята на охраната. Двамата пазачи тъкмо се канят да си тръгват.

*Запиши код „**132**“. След това отиди на ▶Епизод 81*

80

Денят се очертава да е от спокойните, а Вълко още усеща сънливост заради ранното ставане. Мисълта да се усамоти в канцеларията и да подремне на дивана до обяд е доста примамлива.

За разлика от стаята на охраната, която е до самия вход на склада, канцеларията е в един от отдалечените ъгли. Това осигурява спокойствие. А ако изникне нещо спешно, колегата му ще знае къде да го намери.

◘ *Вълко може да почине до обяд в стаята си ▶Епизод 83*

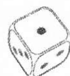
◘ *Или да продължи да работи ▶Епизод 86*

81

Работата не е лоша. Негов добър познат го препоръчва на свой близък приятел, който търси доверен човек... Сложна връзка, но се оказва, че Вълко е идеален за тази позиция. Собственикът назначава двама души да се грижат за бизнеса. Едно младо момче се оправя със сметките и документацията. Вълко командва хамалите и гледа нещата да са под контрол, да се работи сериозно и да няма кражби. Понякога уличният тарикатлък е по-важен от дипломата, затова собственикът възлага на Вълко да ръководи нещата в склада.

На тръгване охранителите споменават на Вълко, че двама от хамалите са се навъртали да го търсят. И те не закъсняват да се появят отново. Както може да се очаква, не предлагат иновация, която да подобри качеството на работата.

– Бате Вълко, да ни пуснеш да ни няма час-два, че ни изникна една работа – казва по-оправният.

– Последния път, когато ме подлъгахте да ви пусна уж за малко, ви нямаше цял ден.

– Еми, щото се усложниха нещата не по наша вина. Ама сега само за час да ни пуснеш и ще се оправим. Даже за по-малко от час може да се оправим. Кълнем се в каквото кажеш!

Човекът очевидно умее да борави свободно със сложни думи и изрази. Направо е като говорещо шимпанзе. Само че Вълко знае от опит колко крехки са даваните от него обещания.

Вълко ръководи петима хамали и обикновено има достатъчно работа за всички. Ако пусне двама от тях, може да се наложи сам да се хваща да помага на другарите им. Но пък има дни, в които цари спокойствие и днешния като нищо може да е от тях.

◘ *Да ги пусне ли Вълко* ► *Епизод 84*

◘ *Или да им каже, че първо трябва да си намерят заместници* ► *Епизод 87*

82

Вълко оставя двамата бизнесмени в барчето и се приближава до терена. С изненада разпознава в лицето на треньора на домакините известно име във футболните среди. Очевидно, собственикът на школата не жали средства.

В хода на мача за Вълко стават ясни няколко неща. Противникът е доста по-слаб от домакините. Те пък играят доста прагматично, особено за приятелски мач. Сякаш единствената цел е да победят и на това е подчинена цялата тактика. А треньорът им прекарва почти цялата среща със замислен вид. Само на два пъти се разкрещява при грешки на своите момчета и то не за да им обясни къде са сбъркали, а за да им се накара. Вълко се връща назад във времето, когато подобни треньорски похвати парализираха него и съотборниците му. На двадесет често футболистът е достатъчно опитен, за да разбере грешката си дори само от едно „Ей, ще ти откъсна ушите!“, но когато си малък, просто не знаеш как да играеш правилно и караниците само влошават нещата.

Синът на Костов стърчи с една глава над връстниците си и играе като централен защитник. Изглежда по-опитен и по-добър играч от своя партньор. Нормално е той да командва съотборниците си в защита, подпомаган от вратаря. Вместо това те почти не си общуват.

Вълко остава изумен, когато при единствения фал за противника

в опасна близост до вратата синът на Костов построява стената без изобщо да поиска мнението на вратаря. От своя страна и вратарят си замълчава, сякаш никога не е чувал, че е негова отговорност да даде указания за построяването на стената. Треньорът е просто апатичен свидетел на цялата ситуация.

Въпреки проблемите в играта на отбора, домакините побеждават с три гола разлика. Увлечен в хода на играта, Вълко не забелязва приближилия се до него в последните минути Костов. Бизнесменът го пита какво мисли за срещата и за представянето на неговия син.

◘ *Вълко може да каже на Костов какво мисли за мача ►Епизод 95*

◘ *Или да премълчи проблемите и да го поздрави с голямата победа ►Епизод 92*

83

Вълко открива колегата си в стаята на охраната. Казва му, че при нужда може да го намери в канцеларията. Онзи кимва с разбиране.

Без да осигурява кой знае какъв лукс, диванът в канцеларията е достатъчно удобен за лека дрямка, особено когато човек не е спал много през изминалата нощ. Вълко настройва алармата на часовника си за 12:30 и скоро се унася.

*Запиши код „**139**“.*

Виж в таблицата КОДОВЕ.

◘ *Ако си записал „**124**“ или „**125**“ ►Епизод 89*

◘ *В противен случай ►Епизод 93*

84

След кратки преговори Вълко се връзва на молбите им. И той самия не може да си обясни защо – дали иска да му се махнат от главата, или просто не може да бъде строг началник. Двамата изчезват нанякъде доволни, а за него остават притесненията, че може да изникне работа, за която останалите трима хамали няма да са достатъчни.

Отиди на ►Епизод 72

85

Собственикът на склада, в който работи Вълко, върти успешна търговия с различни стоки. Само за няколко години в новите условия на демокрация Илчо Костов е успял да натрупа солиден капитал.

Костов извежда Вълко на обяд. Обсъжда с него няколко идеи за работата на склада. След това рязко минава на тема футбол. Оказва се, че негов приятел е създал детска школа, в която под ръководството на професионалисти тренират деца на възраст между седем и шестнадесет години. Отборите участват в детските и юношеските първенства на София наравно с другите. Костов е записал сина си в школата и днес неговият отбор играе приятелска среща. Момчето е на четиринадесет и тренира сериозно от три години.

– Защо не дойдеш да гледаме мача, Вълко? – предлага Костов. – Нали и ти си бил футболист, сигурно ще ти хареса. Пък може и да ми е полезно да чуя твоето мнение за цялата работа.

Тежка контузия е сложила край на кариерата на Вълко като футболист преди няколко години, но не е накърнила любовта му към играта. Той приема с радост предложението да придружи Костов на мача.

Остава изненадан от материалната база. Две големи тревни игрища в отлично състояние, други две игрища за мини-футбол, както и балон за тренировки в лошо време. Към това се добавя и стадион за официални мачове със седящи места за хиляда човека.

Пристигат половин час преди мача, който започва точно в четири. Собственикът на школата ги кани в луксозен бар, построен над съблекалните. Климатикът кара гостите да забравят за жегата отвън, а питиетата са за сметка на домакина, който се заговаря с Костов за възможностите за почивка на Малдивските острови.

Вълко веднага си дава сметка, че барчето, макар и вдигнато на няколко метра над нивото на терена, е на трийсетина метра от него. Не би му харесало да гледа истински мач от такова разстояние. В същото време не може да отрече, че обстановката вътре е приятна.

Двата отбора се готвят да започнат мача. Капитаните се приближават към съдийската тройка. В този момент Вълко усеща, че е време да вземе решение.

◘ *Вълко може да гледа мача от барчето над съблекалните ►Епизод 88*

◘ *Или от тъчлинията на терена ►Епизод 82*

86

Решава, че няма да е разумно да спи в работно време. Вместо това отива в канцеларията и дълго облива лицето си със студена вода, за

да прогони сънливостта. После започва да се занимава с ежедневните дреболии.

Малко преди обяд колегата му го открива зачетен в опис на пристигнала стока, и му казва, че собственикът на склада го очаква на входа.

Отиди на ►Епизод 85

87

Вълко пресича всякакви опити за преговори. Вече достатъчно пъти се е парил от лъжливи молби и неспазени обещания, така че този път е доста краен. Намерят ли кой да ги замества, могат да ходят където си искат. В противен случай ще бъдат глобени жестоко, ако решат да зачезнат.

Двамата разбират, че няма да постигнат успех и се оттеглят недоволни. Вълко не се тревожи особено за настроението им. Придобил е опит с хамалите и знае, че с подобни хитреци трябва да се действа твърдо, иначе ти се качват на главата.

*Запиши код „**134**“. След това отиди на ►Епизод 72*

88

Удобствата на барчето хич не са за пренебрегване, особено когато навън е жега, а на терена играят юноши. Отборът на школата побеждава значително по-слабия си съперник с три гола разлика и това доставя удоволствие на компанията. Като чудесен завършек на събитието, Костов откарва Вълко до дома му и му благодари за отделеното време.

*Запиши код „**136**“. След това отиди на ►Епизод 102*

89

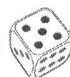
Вълко се събужда от сигнала на часовника. Прекарал е почти два часа в сън и сега се чувства освежен. Време е да обиколи склада и да види как са нещата, преди да помисли за обяд.

Виж таблицата КОДОВЕ.

*Ако си записал „**124**“ ►Епизод 96*

*Ако си записал „**125**“ ►Епизод 91*

Ако нямаш нито един от двата кода, значи си направил грешка на епизод 83 и трябва да се върнеш там.

90

Вълко не е от хората, които обичат да говорят зад гърба на другите, затова веднага се съгласява да сподели наблюденията си. Само че още след първите си думи разбира, че критиката му няма да бъде приета добре.

– С кого имам честта да говоря? – пита язвително треньорът. – Може би идвате от чужбина, понеже нещо не си Ви спомням да сте се подвизавали по българските терени.

Вълко опитва да обясни, че не е дошъл да критикува и че просто не иска да излиза, че злослови тайно.

– Виж, Професоре, следващият път, когато ти хрумне да критикуваш Фабио Капело пред телевизора, също може да хванеш самолета и да му съобщиш лично какво мислиш за похватите му – срязва го бившата футболна звезда. – Като играч и треньор имам повече мачове, отколкото ти някога си гледал. Наясно съм със слабостите на отбора и на отделните футболисти и работим, за да ги оправим. В Барселона работят по-добре от нас, но какво да се прави. Когато един ден поемеш отбор, заповядай да премерим сили. И ако успееш да ме впечатлиш, може да поискам да чуя мнението ти за футбола.

– Съжалявам, че така се получи – казва Костов, когато остават сами. – Но трябва да го разберем. На никого не му става хубаво, когато критикуват работата му.

След това той предлага да откара Вълко и го моли да обясни на момчето му какви слабости е видял в неговата игра.

Запиши код „137“. След това отиди на ▶Епизод 103

91

Остатъкът от работния ден минава без да се случи нищо интересно. Както повечето дни в склада. Вълко не се оплаква от подобна монотонност. Той не е от хората, които търсят предизвикателства в работата. Много повече се вълнува от предстоящата вечер в Бърлогата. Напрегнатите и оспорвани игри с приятелите са едно от малкото му истински удоволствия.

Отиди на ▶Епизод 102

92

Би могъл да му каже, че отборът играе зле и тези момчета нямат никакъв шанс да пробият в големия футбол, ако бъдат ръководени по

същия начин и занапред. Би могъл да му каже, че синът му играе като махленска звезда и че по нищо не личи да е тренирал футбол няколко години. Но кой е той, че да приказва такива неща? Един склададжия!

Вместо да бъде честен, Вълко сервира на Костов поредица от комплименти. Не е особено трудно, все пак домакините са постигнали победа с разлика. Бизнесменът остава доволен от похвалите. Като чудесен завършек на събитието, Костов откарва Вълко до дома му.

Запиши код „135“. След това отиди на ▶ Епизод 102

93

Събужда го леко разтърсване.

– Баровеца е тук и те търси за нещо – казва колегата му. – Чака те при входа.

– Благодаря, братле! – Вълко скача на крака.

– Аз на тебе, ти на мене, знаеш как е – захилва се момчето. – Казах му, че съм ти оставил едни документи за преглед в канцеларията.

Вълко се поглежда в огледалото. Изглежда леко сънен, затова отива до мивката и си плисва две шепи вода върху лицето. След това старателно се избърсва и тръгва към входа на склада.

Отиди на ▶ Епизод 85

94

– Я дай насам топката, приятелче! – казва Вълко на сина си. После се обръща към жена си: – Направи ми бързо фреша, много съм жаден. После ще го изведа да поритаме пред блока, докато ни викнеш за вечеря.

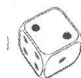
Жената остава очарована. Свикнала е сама да се справя с всичко в домакинството и затова възможността да приготви вечеря, без да се грижи едновременно и за малкия, за нея е страхотен лукс. В такива моменти прелива от любов към съпруга си.

Вълко се заема сериозно със задачата да изцеди силите на детето. След като е приел, че няма да почива, нищо не му пречи да умори малкия и така да улесни приспиването му.

Отиди на ▶ Епизод 100

95

– Питате един склададжия, който е прекарал последните два часа на слънце – казва Вълко. – Не съм дипломиран футболен специалист,

може и да бъркам. Но по моите разбирания за футбола, домакините победиха с три гола разлика един много слаб противник, а вашият син с тази игра става само за махленска звезда.

– Доста дръзко изказване. – Костов е стъписан от откровеността на събеседника си. – Можеш ли да го защитиш?

Вълко не млъква в продължение на петнадесет минути. Натрупал е достатъчно лоши впечатления от играта на отбора.

– Защо не дойдеш с мен при треньора на сина ми? – предлага Костов. – Той заслужава да чуе всичко това!

▪ *Вълко може да повтори критиката си и пред треньора* ►*Епизод 90*

▪ *Или да откаже* ►*Епизод 99*

96

Докато Вълко си е почивал, в склада са докарали стока и хамалите тъкмо са се заели да я разтоварват. Не си дават труд да бързат. Вълко се замисля дали да не ги пришпори, после решава, че не е в настроение за караници.

– Мързи ги да гледат – обажда се колегата му, който се е приближил тихо зад Вълко. – Може би и те са много уморени и се нуждаят от почивка. Между другото, Баровеца мина през склада и пита за теб. Казах му, че си уморен и спиш. Предложих да те събудя, но той каза, че не било важно.

Вълко поема дълбоко въздух. Не е очаквал такъв удар под кръста. Прищява му се да е на шестнайсет и да няма задръжки да хвърли един хубав бой на предателя.

После се замисля, че станалото не е кой знае колко страшно. Собственикът едва ли е останал особено ядосан, все пак не се случва често Вълко да спи на работа. Ако повдигне въпроса, когато се видят, Вълко винаги може да се оправдае с болките и с ранното ставане, за да отиде на лекар. Ще спомене, че се е наложило да търси услугите на скъпоструващ специалист и дори може да предизвика съчувствие.

Остатъкът от работния ден минава без да се случи нищо интересно. На няколко пъти Вълко се сеща за постъпката на колегата си и всеки път се заканва да му върне тъпкано за подлостта. Но предпочита да мисли за нещо приятно. За щастие, предстои му вечер в Бърлогата. Напрегнатите и оспорвани игри с приятелите са едно от малкото му истински удоволствия.

*Запиши код „**140**“. След това отиди на* ►*Епизод 102*

97

– Недей да ми лазиш по нервите – казва Вълко, повишавайки тон с надеждата да укроти истерията на жена си. Само че този път не успява.

– Прекаляваш, Вълко! – изхлипва тя. – Понякога се отнасяш с мен като с прислужница. Аз не съм ти прислужница, аз съм ти съпруга! Ние сме семейство!

Жената се разридава, захлупва лице в шепите си и побягва към спалнята. Стреснат от размяната на реплики на висок тон, малкият се разплаква. Вълко остава разкъсан между двамата.

Половин час по-късно и с цената на много нерви, Вълко успява да успокои жена си и да я накара да се заеме с вечерята.

Запиши код „133“. След това отиди на ▶ Епизод 100

98

– Я дай насам топката, приятелче! – казва Вълко на сина си. После се обръща към жена си: – Ще поиграя с него, докато приготвиш фреша. После искам да си почина до вечерята.

Тя приема с радост тази малка помощ. Свикнала е да се оправя сама с детето и с домакинството, затова се радва на всеки жест на съпруга си.

Вълко поиграва десетина минути с малкия, после го отпраща при жена си и се изтяга пред телевизора. Наистина има нужда да си почине хубаво!

Запиши код „127“. След това отиди на ▶ Епизод 100

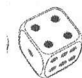
99

– Не, не мисля, че идеята е добра – казва Вълко. – Този човек е постигнал много повече от мен във футбола. Предполагам, че ще му кажа неща, които той много добре знае. Няма да му стане никак приятно да ги чуе от някакъв запалянко.

– Вероятно си прав – съгласява се Костов.

След това той предлага да откара Вълко и го моли да обясни на сина му какви слабости е видял в неговата игра.

Запиши код „138“. След това отиди на ▶ Епизод 103

100

Време е да направиш равносметка на деня на Вълко!

Провери какво си записал в таблицата КОДОВЕ.

*Печелиш по една точка за всеки от следните записани кодове: **„124“**, **„126“**, **„127“**, **„132“**, **„134“**, **„136“**, **„138“** и **„139“**. От всички тези кодове можеш да спечелиш най-много шест точки.*

*Губиш по една точка за всеки от следните записани кодове: **„123“**, **„135“**, **„137“** и **„140“**.*

*Губиш две точки, ако си записал код **„133“**.*

Каква е равносметката?

*Ако резултатът е 5 или 6 точки, увеличи оценката за **Удоволствие** на Вълко с 2 точки.*

*Ако резултатът е 3 или 4 точки, увеличи оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка.*

При по-слаб резултат оценката остава непроменена.

Отиди на ►Епизод 107

101

Вкарваш Вълко в сблъсък със съпругата му. Случайността определя какво ще последва!

Хвърли зар!!!

- *Ако се падне 1 ►Епизод 97*
- *Ако се падне 2, 3 или 4 ►Епизод 105*
- *Ако се падне 5 или 6 ►Епизод 108*

102

Синът му го посреща с радостен вик в антрето.

– Татииииии! Хайде да играем футбол!

Вълко често се съгласява с радост да поиграе с малкия, но тази вечер се чувства уморен, а му предстои вечер в Бърлогата. Би предпочел да се изтегне пред телевизора и да си почине.

– Тати е имал тежък ден, приятелче – казва той.

– Цял следобед беснее! – Жена му се появява от кухнята с уморена усмивка. – Аз след малко започвам да приготвям вечерята. Ти как си?

– Искам един фреш преди вечеря. Напоследък рядко се събираме да играем с приятелите и съм отвикнал, трябва ми малко сила.

– Ще го позанимаваш ли, докато се оправя? – пита тя.

Вълко има три възможни избора:

◘ *да поиграе с детето, докато стане готова вечерята* ► *Епизод 94*

◘ *да поиграе с детето, само докато жена му приготви сока* ► *Епизод 98*

◘ *да каже на жена си да вземе детето и да се оправя сама в кухнята* ► *Епизод 106*

103

Костов се връща за малко при своя приятел в барчето, а Вълко тръгва към колата. По пътя обмисля как точно да подходи към момчето. Знае, че положението е деликатно – той няма авторитет пред него и критиката му много лесно може да бъде приета с агресия.

Костов пристига при колата, тъкмо когато синът му се появява от съблекалнята, нарамил спортен сак. Вълко се замисля на кое място да седне.

◘ *Може да седне отпред до шофьора* ► *Епизод 109*

◘ *Или отзад* ► *Епизод 119*

◘ *Може и да попита Костов къде да седне* ► *Епизод 113*

104

Вълко не се стъписва от разигралата се сцена. Неприятно му е, когато жена му се бунтува, но е свикнал понякога и тя да проявява характер. Не е свикнал да отстъпва обаче.

– Помогнах ти сутринта, спомняш ли си? – пита той, леко повишавайки тон. – Станах в шест, ходих на лекар и вместо после да си почина, аз дойдох да заведа малкия на градина вместо теб! Това нищо ли е? Никаква помощ ли не е?

Жената млъква. Знае, че не е никак хубаво, когато Вълко кипне. Освен това е прав, че ѝ помогна сутринта без изобщо да е очаквала такъв жест от него.

– Ще се занимавам с него, докато ми направиш фреша – казва твърдо Вълко. – После го вземаш и се оправяш с него и с вечерята.

Тя кимва и се отправя към кухнята. Вълко поиграва десетина минути с малкия, сетне го отпраща при жена си и се изтяга пред телевизора. Наистина има нужда да си почине хубаво!

*Запиши код „**127**“. След това отиди на* ► *Епизод 100*

105

– Недей да ми лазиш по нервите – казва Вълко, повишавайки тон с надеждата да укроти истерията на жена си.

Тя въздъхва шумно и избърсва насълзените си очи.

– Помогни ми с детето, не издържам вече!

– Добре, ще поиграя с малкия, докато се оправиш с вечерята – съгласява се той. – Хайде, върви.

Скандалът е бил на косъм, но се е разминал. Жената го осъзнава и мълчаливо се отправя към кухнята.

– Я дай насам топката, приятелче! – казва Вълко на сина си.

Той се заема сериозно със задачата да изцеди силите на малкия. След като е приел, че няма да почива, нищо не му пречи да умори детето и така да улесни приспиването му.

Отиди на ►Епизод 100

106

– Не мога, скапан съм – казва Вълко. – Трябва да си почина. Знаеш, че съм станал в шест, а ме чака цяла нощ игра.

– Значи си изморен... А аз какво съм, питаш ли ме? Работя на половин работен ден, домакинствам, грижа се за теб и за детето. Имам нужда от мъничко помощ, а ти си изморен!

Виж таблицата КОДОВЕ.

Ако си записал „131“ ►Епизод 104

В противен случай ►Епизод 101

107

Малко преди осем се обажда Борис, за да напомни за срещата. Вълко търпеливо го уверява, че не е забравил и ще стигне навреме. Друг човек би го изнервил, но на Борис му е свикнал. Освен това не може да отрече, че през години това качество на неговия приятел често е било много полезно.

Вълко минава през кухнята, където жена му вече привършва с миенето на чиниите. Малкият се е кротнал и съсредоточено къса една салфетка на малки парчета. Вълко разрошва косата му, след това отива зад жена си и я прегръща.

– Обичам те! – казва той и я целува нежно по шията.

Тя притваря очи и се отпуска назад в обятията му.

– Не ме чакай, сигурно ще си дойда чак сутринта – казва Вълко. – Знаеш какво става, когато се захапем в Бърлогата.

Съпругата му се засмива. Малкият спира за миг да се занимава със салфетката, вдига очи към родителите си и се залива в звънък смях. Вълко отива до него и го погъделичква.

Скоро след това се отправя към мястото на срещата.

Време е да се запознаеш с Огнян! Отиди на ▶Епизод 122

108

– Недей да ми късаш нервите – казва Вълко, повишавайки тон с надеждата да укроти истерията на жена си.

Този път успява. Макар и с насълзени очи, тя съумява да се овладее.

– Помогни ми поне малко с детето! – примолва се съпругата му.

– Добре, ще поиграя с малкия, докато ми направиш фреша – склонява да отстъпи Вълко. – Хайде, върви.

Скандалът е бил на косъм, но се е разминал. Жената го осъзнава и мълчаливо се подчинява. Животът я е научил, че когато искаш много, често не получаваш нищо.

Вълко поиграва десетина минути с малкия, после го отпраща при жена си и се изтяга пред телевизора. Наистина има нужда да си почине хубаво!

*Запиши код „**127**“. След това отиди на ▶Епизод 100*

109

Момчето остава неприятно изненадано, когато вижда, че мястото до баща му е заето. Но няма какво да направи, така че отваря вратата зад Вълко, хвърля сака на седалката и се настанява.

*Запиши код „**130**“. След това отиди на ▶Епизод 114*

110

– Видях много хубави неща – казва Вълко на момчето. – Ти определено беше най-добрия играч в защитата. Само че това не е достатъчно...

Виж таблицата КОДОВЕ.

- *Ако си записал код „**130**” ▶Епизод 117*
- *В противен случай ▶Епизод 120*

111

Вълко решава да послуша Костов и да се настани на седалката до шофьора. Осъзнава, че така може да ядоса момчето, но не е от хората, които обичат да се подмазват.

Отиди на ► Епизод 109

112

– Не мога, имам да пиша много домашни – казва момчето. И понеже вижда недоумението на Вълко, добавя: – Ходя на уроци по математика през лятото и учителят ми дава задачи за домашно. Наистина.

Вълко не се връзва на това обяснение. Става му ясно какво се случва. Момчето се е подразнило, че не може да седне на предната седалка. Освен това не обича да бъде критикувано, особено когато е спечелило мач с три гола разлика. Не и ако критиката идва от някакъв си служител на баща му.

– Защо не опиташ да му кажеш нещо, докато пътуваме – предлага Костов.

Вълко се съгласява и опитва, но не постига нищо. Момчето слуша учтиво, но е очевидно, че не се интересува от думите му. Бившият футболист въздъхва от облекчение, когато Костов го оставя пред дома му.

Отиди на ► Епизод 102

113

Струва му се правилно да попита. Все пак той е гост, не е нормално да се разполага като господар в чуждата кола.

– Седни отпред при мен – казва Костов. – Щом е за веднъж, синът ми ще преживее да се повози на задната седалка.

▫ *Вълко може да се съгласи ► Епизод 111*

▫ *Или да откаже ► Епизод 115*

114

Преди да потегли, Костов ги представя един на друг.

– Вълко е бивш футболист – казва той на сина си. – Изгледа целия мач от тъчлинията и после ми каза доста интересни неща. Искам и ти да чуеш какво е неговото мнение за мача.

– Къде си играл? – пита момчето.

– Изиграх един сезон в „Б“ група, но се контузих тежко и се наложи да спра с футбола – отговаря Вълко.

– Кажи какво си видял в играта му – подканя го Костов. – Ще е полезно да научи какво трябва да оправи в играта си, дори когато бият с три гола разлика.

◘ *Вълко може да направи анализ на играта на момчето, докато пътуват ►Епизод 110*

◘ *Или да поиска от Костов да спрат на някое кафе ►Епизод 118*

115

– По-добре да седна отзад – казва Вълко.

Струва му се разумно да предразположи момчето, а това няма да стане, ако заеме любимото му място в колата.

Отиди на ►Епизод 119

116

– Имаме достатъчно време, нали? – пита Костов, поглеждайки към сина си в огледалото за обратно виждане.

Хвърли зар!!!

◘ *Ако се падне 1 или 2 ►Епизод 112*

◘ *В противен случай ►Епизод 121*

117

– Треньорът каза, че съм играл добре – обажда се момчето от задната седалка, след като търпеливо е изслушало критиките на Вълко.

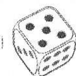
– Да, но... – Вълко разбира, че разговорът върви на зле. – Просто казвам, че ако оправиш тези неща в играта си, ще станеш още по-добър играч.

Вълко се обръща назад в опит да гледа момчето в очите, докато му говори. Но то е седнало точно зад него.

– Треньорът е играл дълги години в „А“ група и е ръководил младежкия национален отбор – казва момчето и този път в гласа му се долавя злоба. – Мисля, че мога да се доверя на преценката му.

– Защо не спрем за малко в някое кафе – предлага Вълко. – Ще нарисувам няколко схеми, за да ти покажа къде грешиш и как това може да се оправи.

– Нямам време. За утре трябва да пиша много домашни. Ходя на уроци по математика през лятото и учителят ми дава задачи за домашно.

Вълко се предава. В колата се настанява смущаваща тишина и той въздъхва от облекчение, когато Костов го оставя пред дома му.

*Намали оценката на Вълко за **Удоволствие** с 1 точка. След това отиди на ▶Епизод 102*

118

Вълко предлага да спрат някъде за двайсетина минути.

– Само с приказки трудно се получава – обяснява той. – Трябва да рисувам схеми, когато обяснявам. Така става по-ясно къде са проблемите.

Има и друга причина. Когато критикуваш човек, добре е да го правиш лице в лице и да виждаш реакциите му. В противен случай рискуваш да останеш неразбран и отхвърлен.

Виж таблицата КОДОВЕ.

- *Ако си записал код „**130**“ ▶Епизод 116*
- *В противен случай ▶Епизод 121*

119

Вълко се настанява на задната седалка. Момчето хвърля сака си в багажника и се настанява доволно до шофьора.

Отиди на ▶Епизод 114

120

Момчето търпеливо изслушва критиките, загледано през прозореца. От задната седалка Вълко вижда само гърба му.

– Е, какво ще кажеш? – обажда се Костов.

– Треньорът каза, че съм играл добре – казва момчето.

– Ти игра добре – уточнява Вълко. – Но имаш качества да заиграеш много по-добре. Трябва някой да те научи да командваш защитата. Тогава можеш да бъдеш като Роналд Куман.

– Благодаря – казва момчето.

Вълко му дава още няколко съвета, преди да го оставят пред дома му. Момчето е все така учтиво, но не показва истински интерес. Остава надеждата, че все нещо от чутото може да му е от полза за бъдещата кариера.

Отиди на ▶Епизод 102

121

Момчето проявява интерес към предложението. Вълко бързо успява да привлече вниманието му с примери от играта на големи футболисти, както и с набързо начертани схеми, които показват организацията на защитата. Половин час минава много бързо. Момчето се оказва доста схватливо. В края на разговора Вълко провежда малък изпит. Нахвърля няколко въображаеми ситуации и кара сина на Костов да се замисли как би трябвало да се отиграе всяко положение. В повечето случаи отговорите са правилни.

Костов остава очарован от начина, по който момчето приема критиката и съветите. Когато оставя Вълко пред дома му, той излиза от колата и се приближава до него.

– Не мога да скрия, че съм впечатлен – казва той. – Ти имаш талант да общуваш с юноши. Не знам дали разбираш достатъчно от футбол и дали можеш да бъдеш треньор. Но със сигурност обясняваш увлекателно и успяваш да накараш един тийнейджър да те слуша внимателно. Не си ли мислил да се занимаваш професионално с треньорска работа?

– Ами, всъщност съм си мислил такива неща – признава Вълко. – Но някак си несериозно. Както да си мислиш как ще станеш космонавт.

– Животът си е твой – казва Костов на раздяла. – Но днес те видях в съвсем различна светлина и ми се струва, че ще пропилееш възможностите си, ако не опиташ. Изкарай един треньорски курс и аз ще пробвам да пусна някои връзки.

На път за вкъщи Вълко се замисля за това да се завърне към професионалния футбол, макар и вероятно на много ниско ниво. И започва да му се струва, че заслужава да си даде още един шанс да бъде с любимата игра, да има работа, която намира за интересна и вълнуваща.

*Запиши код „**126**“. След това отиди на ▶Епизод 102*

122

Огнян долавя леките ѝ стъпки по мозайката на коридора. Спират пред стаята му и за няколко секунди настава тишина. После Весела внимателно отваря вратата и се промъква вътре.

Тя е тази, която го убеждава да започнат да спят разделени малко след като се ражда второто им момиченце. От самото начало на брака им са решили, че искат да имат поне три деца, и то докато са още

млади. За да го постигнат, той трябва да направи успешна кариера като програмист и едно от условията за това е спокойният сън.

Весела се приближава до леглото откъм гърба на съпруга си. Огнян не може да прецени дали наистина чува движенията ѝ, или само си въобразява, понеже знае, че тя е в стаята. После пружината леко потъва и жена му ляга зад него. Казвала му е, че обича да прави така и понякога е прекарвала часове, загледана в него или просто заслушана в равномерното му дишане.

Само че този път Огнян не спи, макар да остават час-два до времето за ставане за работа. Нервите му са обтегнати до крайност. Миналата вечер е заспал трудно към полунощ. Към два се събужда. Час по-късно задрямва, но към пет отново е буден, леко потен и със силно сърцебиене.

Повишението, което прие, за да изкарва повече, се оказва истинско мъчение. Този петък ще станат точно четири пълни седмици, откакто стана тим лидер на трима по-млади програмисти. Той твърдо е решил да няма шеста седмица. Нервите му са опънати до скъсване и е цяло чудо, че досега е успявал да се овладее. Преживяното го убеждава, че не става за ръководител и трябва много спешно да намери друг начин да печели много пари.

◘ *Може да опита да поспи* ▶*Епизод 129*

◘ *Или да се обърне към жена си* ▶*Епизод 127*

123

- Ще се откажа от ръководенето на хора – обяснява Огнян, – но не и от парите. Аз съм един от най-добрите програмисти на фирмата. Не вярвам, че ще искат да ме загубят. Могат да ми дават по-сложни проекти и това да оправдае високата ми заплата.

- Значи планът ти е да заложиш всичко на карта и да им поставиш ултиматум?

- Имам интервюта в други две фирми. Затова спри да се притесняваш, няма да остана безработен. Въпросът е да избера най-доброто за нас, а не да се примиря с лошото, за да не стане още по-лошо.

Не споделя опасенията си, че може би е надраснал компетентността на фирмата си и не е невероятно да не разполагат с подходящи задачи за него. Премълчава и това, че няма предложения за работа, а само насрочени срещи и то във фирми, които може и да не са подходящи

за него. Не споменава, че в краен случай ще се наложи да прибегнат до спестяванията си, защото това би я разтревожило. Но в мислите си допуска този вариант и тъкмо той му дава сигурност.

Отиди на ▶Епизод 135

124

- Не са нищо особено – казва Огнян. – Като програмисти са по-скоро слаби. Като хора са досадни. Вместо да програмирам, аз се занимавам да оправям техните грешки. Те се учат, но много бавно. Може би аз не съм добър учител... Никога не съм бил добър учител! Иначе са странни птици. Боби е вманиачен геймър, за когото всичко извън игрите е на много заден план. Виктор искрено вярва, че да си добър програмист означава да правиш и най-простите неща по възможно най-сложния начин. А Василев влага всичките си усилия, за да бъде най-добрият баща и съпруг на света. Това прави и в работно време. Изобщо, картинка за снимка са и не знам дали не ми ги натресоха нарочно, като изпитание. Но вече не ми издържат нервите.

Отиди на ▶Епизод 130

125

Сънят така и не идва. Сигурно дишането му се е ускорило, защото изведнъж усеща ръката на Весела.

- Не спиш – казва тя, погалвайки нежно гърба му.

Огнян се обръща бавно и двамата се споглеждат.

*Запиши код „**141**". След това отиди на ▶Епизод 128*

126

- Не само ние имаме нужда от теб. Ако продължиш да се държиш така с мен, ще те оставим сама в този огромен апартамент, няма да има кой да ти разнообразява деня и накрая ще изкукаш. Много е лесно да си избереш такава съдба, просто не спирай да ме дразниш!

Очите на възрастната жена се разширяват от удивление.

- Значи така! В собствената ми къща да ми държат такъв тон! Виждаш ли, Весела, що за човек е мъжа ти?

Огнян едва сега забелязва, че жена му е застанала на прага на кухнята.

- Виждам що за хора сте и двамата, мамо – казва тихо Весела. – И

ми е мъчно да ви гледам такива. Огняне, искам да поговорим насаме в стаята ти.

Той тръгва след нея, разкъсван от противоречиви чувства.

*Запиши код „**143**". След това отиди на ►Епизод 151*

127

Измъчват го прекалено много мисли и емоции. Будил се е вече два пъти през нощта и не вярва, че ще успее да заспи трети път. Затова се обръща бавно и двамата с Весела се споглеждат.

- Не спиш – казва тя.

Отиди на ►Епизод 128

128

- Мисля си за проблемите в работата – казва Огнян. – Преди четири седмици приех повишение, защото исках повече пари. Казаха ми, че за да печеля повече, трябва да управлявам хора. Стори ми се лесно, затова се съгласих. Колко му е да ръководиш трима програмисти?! И може би щеше да е лесно, ако можех аз да си ги избера. Но вместо това ми натресоха сган.

За първи път от месеци споделя с нея професионалните си драми. Децата отнемат цялото време на Весела, както и голяма част от неговото. Работата се е превърнала в област, където той воюва сам.

- Разкажи ми за тази сган – казва Весела.

- ◘ *Може да ѝ разкаже всичко точно както го мисли ►Епизод 132*
- ◘ *Или да ѝ поднесе цензурирана и оптимистична версия ►Епизод 124*

129

Опитва да си открадне още час сън. Очаква го изпълнен със събития ден, добре е да събере сили за него. А и... ако просто полежи, може дори да заблуди жена си, че нещата не са чак толкова зле.

Хвърли зар!!!

- ◘ *Ако се падне 1 или 2 ►Епизод 133*
- ◘ *В противен случай ►Епизод 125*

130

- Щом ръководиш такива хора, как ще се справиш на новата длъжност? – пита Весела. – Разбирам, че си искал да изкарваш повече

пари, но какво ще стане, ако се провалиш? Изнервен си, не спиш... тревожиш ме!

- Не се тревожи излишно, аз вече съм се провалил – казва Огнян. – Човек не може да победи, признавайки се за победен, но може само да спечели, ако откаже да хвърля всичките си сили, за да намали загубите.

- Защо просто не ми кажеш какво си намислил?

◘ *Може да ѝ каже цялата истина ▶Епизод 139*

◘ *Или да ѝ поднесе оптимистична версия, за да не я тревожи излишно ▶Епизод 123*

131

- Сега нараняваш дъщеря си, скоро и голямата ти внучка ще започне да се чуди защо баба мрази татко. Няма да го допусна! Ако не промениш рязко поведението си към мен, ще си тръгнем и ти ще си тази, която ще страда. Съжалявам, че ме принуждаваш да ти говоря така, но не виждам друг начин да ти помогна да разбереш ситуацията.

Очите на възрастната жена се разширяват от удивление.

- Значи така, ще ме заплашваш! Виждаш ли, Весела, що за човек е мъжа ти?

Огнян едва сега забелязва, че жена му е застанала на прага на кухнята.

- Той е прав, мамо – казва тихо Весела. – Аз съм виновна, че само гледах как търпи и стиска зъби. Огняне, искам да поговорим насаме в стаята ти.

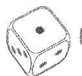
Той тръгва след нея, разкъсван от противоречиви чувства.

*Запиши код „**144**". След това отиди на ▶Епизод 151*

132

- И тримата ми късат нервите, всеки по свой начин – казва Огнян. – Боби мисли само за игри, по цяла нощ пуца, джитка, рейдва и каквото там още е нужно да се прави в играта. На сутринта ми закъснява с някакво тъпо извинение, после цял ден дреме пред компютъра, за да събере сили за следващата нощна сесия. Когато не е играл, през деня работи много добре, но това се случва веднъж или два пъти седмично.

- Нали те знам на какво приличаш ти след нощ в Бърлогата! – засмива се Весела. – Този ли е най-лошият?

- Всеки от тях е най-лошият! Василев, например, в началото ми изглеждаше нормален човек. Скоро открих, че е вманиачен да бъде най-добрият баща и съпруг. Не че в това има нещо лошо, но той непрекъснато мисли как да става още по-страхотен, дори в работно време. На всичкото отгоре смята, че двамата с него сме сродни души. Споделя ми разни безумни идеи... Може би аз съм виновен, че учтиво го търпя. Когато започне да ми говори за семейството си, ми иде да му ударя един в зъбите, а вместо това се опитвам деликатно да отклоня темата към работата.

- Ти никога не си можел да търпиш хора, които те дразнят! Сигурно си решил, че като лидер трябва да се сдържаш. Но това не е в природата ти.

- Не е – съгласява се Огнян. – Едва търпя глупостите и на третия от поверената ми сган. Виктор смята, че щом е завършил висше по информатика, вече трябва да прави и най-простите неща по възможно най-сложния начин, просто за да покаже класа. Разбира се, често не успява, а с това подлага на риск крайни срокове и ми създава излишна работа. Но той е неспасяем случай, понеже прави всичко с мисълта, че така е най-добре. Когато му правя забележки, засрамва се и обещава да се поправи. Но явно подсъзнателно го влече към сложни решения и не мога да го превъзпитам. Нито един от тях не е добър професионалист, нито полага усилия да бъде – обобщава той. – А аз си губя времето да оправям глупавите им грешки и се превръщам в начална учителка.

Отиди на ►Епизод 130

133

Сънят така и не идва. Напротив, става по-лошо. Сигурно дишането му се е ускорило, защото изведнъж усеща ръката на Весела.

- Не спиш – казва тя, погалвайки нежно гърба му.

Огнян се обръща бавно и двамата се споглеждат.

Запиши код „142”. След това отиди на ►Епизод 128

134

- Помисли и за внучките си. Голямата вече разбира достатъчно, за да започне да се чуди защо баба мрази татко. На това ли искаш да я научиш, как се мачкат и унижават близки хора? Няма да го допусна! Ако не се промениш, ще се изнесем. Помисли си дали искаш да останеш сама.

Очите на възрастната жена се разширяват от удивление.

- Значи така се отплащаш за всичко, което получаваш от мен! Виждаш ли, Весела, що за човек е мъжа ти?

Огнян едва сега забелязва, че жена му е застанала на прага на кухнята.

- Той е прав, мамо – казва тихо Весела. – Аз съм виновна, че само гледах как търпи и стиска зъби. Огняне, искам да поговорим насаме в стаята ти.

Той тръгва след нея, разкъсван от противоречиви чувства.

Отиди на ►Епизод 151

135

Алармата на мобилния му телефон стряска и двамата. Време е за ставане. В кухнята го очаква закуска, но и неприятна среща.

Весела губи баща си малко след като забременява с второто момиченце. Майка ѝ кани дъщеря си и нейното семейство при себе си в големия апартамент, за да им помогне, а и за да не живее сама. Огнян се съгласява заради съпругата си, която има нужда от помощ с децата.

Отношенията с тъщата никога не са били добри, но рязко се влошават, когато двамата се събират под един покрив. Тя започва все по-агресивно да го обвинява, че е провалил кариерата на дъщеря ѝ и я е превърнал в домакиня. Понякога се държи към него грубо и обидно, но помощта ѝ за отглеждане на децата е незаменима и това го кара да понася стоически положението.

- Приготвих ти закуска преди да дойда при теб. – Весела кимва към масата. – Сядай и хапвай, сега ще ти направя кафе. Добро утро, мамо!

- Добро утро, моето момиче – казва възрастната жена. – Горката, тази нощ трябваше да си починеш от децата, а ти си се захванала да му слугуваш на твоя мъж от първи петли. Не те ли е срам, Огняне?

Откриващият ѝ залог недвусмислено показва, че е решила да бъде лоша с него. Всеки от отговорите, които му хрумват, само би влошил нещата. Както всеки път досега, когато тя го напада, Огнян избира да не отвърне на заяждането.

В другата стая бебето се разплаква и Весела хуква да го нагледа. Или може би напуска панически конфликтната точка, за да не стане свидетел на сблъсък между двама души, които обича.

- Да направя аз кафенце на ефендито? – пита язвително тъщата

му, когато двамата остават сами в кухнята. – Извинявам се, че не съм родила още някоя дъщеря, да ти я дам и нея за слугиня.

Огнян си задава въпроса дали пристъпите ѝ на бяс не зачестяват. Дали търпението, с което понася нейното държание, не я насъсква още повече? За няколкото месеца откакто живеят заедно подобни сценки са започнали да му се струват почти нормални.

Остава озадачен от откритието, че сам е виновен за унизителното положение, в което е изпаднал. За щастие, не е късно да поправи грешките си. Трябва да намери начин да спре този тормоз.

В следващите три епизода (136, 137 и 138) ще намериш три възможни продължения на ситуацията. Прочети ги и избери едно от тях.

136

- Ако изобщо се интересувах от извиненията ти – избухва Огнян, – нямаше да ти стигне цял ден! Всеки път, когато тръгнеш да се заяждаш с мен, се превръщаш в отблъскваща, злобна старица. Осъзнаваш ли, че ако ме прогониш с отвратителното си държание, ще загубиш дъщеря си и внучките си?

Реакцията му е само донякъде емоционална. Той разбира, че е търпял прекалено дълго лошото ѝ държание и я е оставил да свикне с мисълта, че е нормално отношенията им да се развиват по този начин. Сега има нужда от сътресение, което да я накара да преосмисли нещата и, ако може, да се поправи.

- Вече няколко месеца ми тровиш живота с гадните си подмятания, със злобните заяждания, и най-вече с това как си напълно сляпа за начина, по който нараняваш Весела с тези свои постъпки! Какво си мислиш, че ѝ е хубаво да вижда как майка ѝ се държи с мъжа ѝ като с парцал!

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 126

137

- Мисля, че наистина има много неща, за които би било добре да получа извинение – казва Огнян. – Не съм сляп, виждам колко много помагаш на Весела и как се грижиш за момичетата. Но това не ти дава право да ме мачкаш. Няма да търпя повече подобно отношение!

Той разбира, че на възрастната жена ще ѝ трябва време, за да осъзнае какво се случва. Свикнала е със сегашното положение и го е

приела за нормално. Сега има нужда от сътресение, което да я накара да преосмисли нещата и ако може, да се поправи.

- Как можеш да не усещаш, че обиждайки мен, нараняваш дъщеря си! Защо не уважаваш избора ѝ на съпруг? Какво толкова лошо виждаш в мен? Закуската тази сутрин... много добре знаеш, че Весела няма задължение да ми приготвя закуска. Прави го, когато може и когато поиска, и го прави с любов. А ти успя да принизиш един жест, който ѝ е доставил удоволствие, до слугинска постъпка.

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 131

138

- Моля те да престанеш да се държиш с мен сякаш съм някакъв готованец – казва Огнян. – Благодарен съм ти за грижите към Весела и момичетата. Но защо непрекъснато се опитваш да ме очерниш? Защо не приемаш, че хвърлям сили в работата си, не само защото това е някакво мъжко удоволствие, а и защото се стремя да осигуря достатъчно пари за семейството си?

Той разбира, че на възрастната жена ще ѝ трябва време, за да осъзнае грешката си и да се промени. Но е ясно, че това няма да стане без известно усилие от негова страна.

- Моля те, не само заради себе си, а и заради Весела. Не виждаш ли, че всеки път, когато започнеш да се държиш лошо с мен, нараняваш и нея? Било ѝ е приятно да ми направи закуска рано сутринта, а ти принизи този жест до слугинска постъпка!

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 134

139

- Ще се откажа от ръководенето на хора, дори това да означава, че трябва да напусна фирмата – признава Огнян. – Аз съм един от най-добрите им програмисти, сигурно ще поискат да ме задържат. Ако имат достатъчно сложни проекти за мен, ще си заслужа високата заплата, и без да се налага да ръководя безхаберници.

- Ако имаха достатъчно сложни проекти, може би щяха да ти ги предложат, вместо да те карат да ръководиш хора – възразява Весела.

- Възможно е, но никак не е сигурно. За да разбера, трябва да поставя ултиматум. Не губя нищо, понеже така или иначе не мога да продължа да ръководя екип. Днес имам и две интервюта в други фирми.

Няма нищо сигурно, разбира се, но все пак това са още две възможности. Признавам, едната фирма изглежда доста съмнителна. На първото интервю приказваха големи приказки, но се страхувам, че няма да ми предложат добра заплата. Другата фирма е голяма и сериозна, така че там опасението ми е, че може да нямат нужда от програмист като мен.

- Виждаш ли, сам признаваш, че няма нищо сигурно.

- Единственото сигурно нещо в този живот е, че много обичам теб и децата. Не може да не поемаме рискове. В краен случай, ще се наложи да посегнем към спестяванията, докато си намеря работа. Едва ли ще ми отнеме много време, все пак добри програмисти се търсят.

- Спестяваме за апартамент – напомня му Весела.

- Апартаментът е само едно от нещата. Може някой от нас да се разболее и да имаме нужда от голяма сума за лечение. Ами образованието на децата, за него нали също ще ни трябват пари? Мога да изброя и много други причини човек да се стреми да има спестени пари. Но ще ти посоча само една, защото в случая тя е важна – понякога с тях можеш да си купиш свобода. И тъкмо това смятам да направя, ако отникъде не ми потръгне с работата. И да остана без работа за два-три месеца, няма да изхарчим дори една пета от спестяванията си. Няма нищо страшно в сегашното положение. Освен това, че ако продължавам да търпя сегашната ситуация, може да полудея.

Отиди на ▶Епизод 135

140

Решава, че точно тази лъжа няма да му навреди. Хич не му се ще да си докара до главата някоя лекция за нуждата от стриктно спазване на процедурите.

- Хванах няколко дреболии сутринта, докато преглеждах вчерашната работа.

Това очевидно успокоява Румен, че правилата се спазват и той го оставя на мира. Огнян си налага да се върне към процедурата. Трябва да прегледа какво са свършили хората му вчера.

Отиди на ▶Епизод 153

141

Виктор изглежда зашеметен от отговора на прекия си ръководител и се оттегля към работното си място с объркано изражение. Огнян

осъзнава, че може би е прекалил, но за него е по-важно, че не премълчава мнението си и че го оставят намира.

Запиши код „147". След това отиди на ►Епизод 158

142

Гневният изблик затваря устата на Василев. Това чудесно устройва Огнян, който не изпитва угризения за острия език. Много пъти е стискал зъби и е търпял приказките на колегата си, така че сега се наслаждава на достоен реванш.

Запиши код „149". След това отиди на ►Епизод 162

143

Огнян пристига в офиса малко след осем. В стаята на екипа заварва четири празни бюра. Съвсем нормално, особено за програмисти.

Запиши код „145". След това отиди на ►Епизод 148

144

Захваща се с онова, което го влече – човъркането на сложен проблем. Решава, че ще подълбае не повече от час по него, колкото да разкара напрежението. Един или два кратки теста, които ще му помогнат да напредне... Увлечен в работата, не забелязва как минават два часа.

Рязко почукване по рамката на вратата го изтръгва от унеса. Вижда Румен, който наднича от прага. Той е мениджър на проекта, по който работи екипът на Огнян.

- Имате да предавате два модула днес – казва той. – Някакви проблеми?

Огнян познава добре стила на прекия си началник. Румен е от уставняците и сега минава да се увери, че рутинната процедура за начало на деня се помни и изпълнява. Една лъжа вероятно ще свърши работа да го разкара. Още една дребна лъжа, от онези, които ме докараха до безсъние и нервни кризи, минава през ума му. Но може би този път е уместно да прибегне до нея, вместо да признае, че е отместил изпълнението на свещените стъпки с два часа напред във времето.

◘ *Да си признае, че се е захванал с решаване на свой проблем ►Епизод 150*

◘ *Или да излъже, че тъкмо довършва прегледа на работата от вчера ►Епизод 140*

145

Виктор изглежда като попарен от отговора на прекия си ръководител и се оттегля към работното си място с объркано изражение. Огнян не се трогва. Би искал да помогне на Виктор, но няма представа как, а не може да допусне да продължава да си къса нервите.

*Запиши код „**148**". След това отиди на ▶Епизод 158*

146

Огнян пристига в офиса малко след осем. Очаква да завари четири празни бюра в стаята на екипа, но го очаква изненада – Боби вече е пред компютъра, със слушалки на главата. Кимва му, когато го вижда, и се връща към работата си.

Отиди на ▶Епизод 148

147

Василев видимо посърва след отправения упрек, но Огнян не усеща никаква симпатия към него. Толкова пъти е стискал зъби и е търпял приказките на колегата си, че дори му се иска да е бил по-остър.

*Запиши код „**150**". След това отиди на ▶Епизод 162*

148

Откакто е поел да ръководи хора, първите му действия сутрин са рутинни. Започва с припомняне на планираните за този ден задачи, особено сериозно внимание обръща на тези с наближаващи крайни срокове. Следва преглед на свършеното от екипа през вчерашния ден. Това понякога предизвиква промени в първоначалния план. Накрая, при нужда, подготвя нови задачи. Тази последователност се налага като рутинна процедура за тим лидерите от ръководството на фирмата.

Още в началото на първата стъпка Огнян усеща как се изнервя. Никога не си е помислял, че може да се докара дотам работата да му е неприятна, но случаят е точно такъв и то поне от две седмици. Това само затвърждава убеждението му, че трябва възможно най-скоро да се разкара от тази позиция.

Денят се очертава доста лек. Василев трябва да продължи работа по задача, която се очаква да е готова след три работни дни. Две задачи, по една от Боби и от Виктор, трябва да бъдат предадени до обяд. Самият Огнян трябва да се пребори с един от трудните проблеми в проекта до

края на другата седмица. Или, иначе казано, да си припомни какво е да си истински програмист, а не надзирател на сган.

Усеща как нервното напрежение в него се покачва само при мисълта, че трябва да прегледа свършеното от екипа, вместо да се опита да напредне по своята задача. Ще погледне какво са направили, ще открие груби грешки, ще се окаже, че не са спазили указанията му, ще последват оправдания... Как успя да се забърка във всичко това!?

Опитва се да се изтръгне от черните мисли и да продължи напред. Просто да хване едно нещо и да го свърши. Казват, че това помагало при депресивни състояния, значи е тъкмо за него.

◘ *Да започне деня с преглед на това докъде са стигнали колегите му вчера ►Епизод 152*

◘ *Или да си поиграе час-два с проблема, който му е интересен ►Епизод 144*

149

Виктор изглежда леко разочарован от реакцията на своя пряк ръководител и се оттегля към работното си място с недоволно изражение. Може би е очаквал да го носят на ръце. Дори не подозира какво усилие е вложил Огнян, за да запази истинското си мнение в тайна.

Отиди на ►Епизод 158

150

Избира пътя на истината. Струва му се унизително да лъже прекия си ръководител за нещо толкова дребно. Затова просто си признава, че е започнал деня с работа по своя задача.

Оказва се грешка. Румен нахлува в стаята и му изнася дълга лекция за ползата от процедурите и за нуждата да се спазва дисциплина, особено от хората на ръководни позиции. Огнян успява да го отпрати с обещание да не нарушава повече тази процедура. Не му е трудно да звучи искрено, защото е твърдо решен да сложи възможно най-скоро край на кариерата си на тим лидер.

Връща се към процедурата. Трябва да прегледа какво са свършили хората му вчера.

*Запиши код „**146**". След това отиди на ►Епизод 153*

151

- Не му е сега времето да се обясняваме! – Весела пресича с категоричен жест опита му да започне пръв. – Предстои ти важен

ден, важен за нашето семейство! Аз ще опитам да се разбера с мама, а ти гледай да се оправиш в работата. Довечера ще ѝ оставя децата за няколко часа и ще отидем на вечеря в нашето ресторантче, оттам ще тръгнеш за Бърлогата.

Прегръща го и Огнян усеща мощен прилив на сила и увереност. Ще се справи с всички трудности, които му поднесе този ден. Ще преодолее проблемите в работата, а после ще измислят начин да се разберат с майка ѝ. И всичко ще бъде наред!

Хвърли зар!!!

◘ *Ако хвърлиш 1 или 2* ▶ *Епизод 143*

◘ *Ако хвърлиш 3, 4, 5 или 6* ▶ *Епизод 146*

152

С усилие на волята си налага да свърши онова, което е правилно. Все още получава пари, за да бъде тим лидер. Трябва да прегледа какви са ги надробили хората му вчера.

Отиди на ▶ *Епизод 153*

153

Огнян обича да гледа чужд код, само ако е добре написан. Няма го в него онова, даскалското, да посочва грешки и да помага за отстраняването им. Именно затова творенията на колегите му често го изнервят.

Виктор е обявил един модул за завършен, но проверката на Огнян показва, че подобна констатация е малко прибързана. В стандартните случаи модулът си работи добре, но в изключенията се дъни. Разбира се, изпълнението отново е излишно сложно. На добър програмист би му отнело поне 3-4 часа да се оправи в сегашната бъркотия и не повече от час, за да напише проблемната част от модула на чисто.

При Боби грешките са дребни и могат да бъдат оправени бързо, само че коментарите му към кода са под всякаква критика. Сложил е тук-там по нещо, колкото да отчете дейност. Понеже не правят сложни неща и клиентите им обикновено не се вглеждат в детайли, този номер често минава. Само че този клиент не е такъв и Огнян изрично е обърнал внимание на Боби да не се скатава.

На фона на грубата липса на дисциплина в работата на предишните двама, свършеното от Василев се откроява и радва окото. Не и с обем,

обаче. Отчел е осем часа работа по нещо, което би трябвало да му отнеме не повече от четири-пет.

Едно и също всеки ден, отбелязва на ум Огнян, когато приключва с прегледа. Няма никаква идея как може да промени нещата в този екип. На нормален човек му се казва веднъж и с това се приключва, докато тази сган просто го пренебрегва...

Виктор избира точно този момент, за да се надвеси над бюрото му и да заяви с блеснал поглед:

- Вчера се получи страшно! Успя ли да го видиш?

В следващите три епизода (154, 155 и 156) ще намериш три възможни продължения на ситуацията. Прочети ги и избери едно от тях.

154

- Толкова страшно си го направил, че чак е ужасно – казва Огнян с рязък тон. – Не си съвсем бездарен, но си безкрайно далеч от класата, която си представяш, че притежаваш. Вчера за пореден път си направил нещо по безумно сложен начин. Модулът, разбира се, не работи! Да не изпълняват указанията ми, разбира се, ме изнервя. Не ме интересува дали го правиш, защото си наглец, или защото си идиот. Вчера си се издънил за пореден път. Сега искам да ми се махнеш от главата и да се опиташ да свършиш някаква полезна работа.

Ако избереш това продължение, отиди на ▶ Епизод 141

155

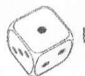
- Направил си го излишно сложно и с грешки – казва Огнян. – Вчера за пореден път си нарушил указанията ми. Уж имаш желание да работиш добре, но това самочувствие винаги ще те подвежда. Не искам да коментираме нищо в момента, имам си друга работа. Започни да работиш по другите задачи, които съм ти спуснал. Ако преценя, че трябва да оправяш нещо по модула, ще ти кажа.

Ако избереш това продължение, отиди на ▶ Епизод 145

156

- Май има някои дребни неща за оправяне, но не съм го гледал в детайли – казва уклончиво Огнян. – Извини ме, в момента съм зает. По-късно ще поговорим за този модул, ако трябва да оправяш нещо.

Ако избереш това продължение, отиди на ▶ Епизод 149

157

- Разчитам на теб да им налееш акъл в главата, да знаеш! - размахва енергично пръст Василев.

- Ще пробвам, но сега наистина е най-добре да се фокусираш върху задачите – казва Огнян и този път поне временно успява да се отърве. За няколкото седмици с Василев в екипа е усвоил някои начини да го връща към работата, макар и с известна жертва на нервни клетки.

Отиди на ►Епизод 162

158

- Боже, видя ли това? – Емоционалният възглас долита откъм бюрото на Василев и е съпроводен с удряне на юмрук по плота. – Някой трябва да се противопостави! Как е възможно да не ни позволяват да идваме на партита със семействата си! Като връх на всичко, смятат да приложат това правило и за коледното парти.

Огнян си спомня, че е мярнал в пощата си писмото от администрацията, но много бързо го е причислил към незначителните. Но, естествено, за Василев идеята фирмените партита да са само за служители на фирмата звучи като края на света.

- Ние да си вършим работата като хората, пък като наближи да празнуваме, ще му мислим –подхвърля Огнян. – Видя ли си задачите за днес?

- Не, аз съм афектиран! Видях една задача, тъкмо щях да я подхвана, но това... Това минава всякакви граници! Не могат просто така да игнорират факта, че в тази фирма има семейни хора!

В следващите три епизода (159, 160 и 161) ще намериш три възможни продължения на ситуацията. Прочети ги и избери едно от тях.

159

- Виждам как успешно игнорираш факта, че си получаваме заплатите, за да работим, а не да разсъждаваме как трябва да се организират фирмени партита – кипва Огнян. – Цял месец слушам от теб само глупости на семейни теми. Не ме интересуват тези теми. Имам две дъщери и страхотна жена, но не искам да ги обсъждам в работно време. Когато дойда на работа, аз работя! Искам и вие да правите същото. Ясно ли е?

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 142

160

- Не ме вълнува тази тема – казва Огнян. – Дошъл съм тук, за да работя, не да водя семейството си по партита. Предлагам отсега нататък да гледаш на мен като на твой пряк ръководител. Ако имаш някакъв професионален проблем, заповядай при мен. Всичко останало ще те помоля да обсъждаш извън работно време с хора, споделящи твоите лични интереси. Ясно ли е?

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 147

161

- Има доста работа за вършене днес, затова дай да не се разсейваме, че иначе ще видим семействата си чак за Коледа – казва Огнян. – Не го мисли сега коледното тържество, а виж дали можеш да свършиш първите две задачи до обяд. Аз ще потърся начин да обсъдя с шефовете тази политика и ще видим какво ще се получи.

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 157

162

След двата разговора с колегите си Огнян решава да се възнагради с капучино с много захар, а също и да вземе малко въздух.

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

◘ *Ако си записал код „**145**" ►Епизод 167*

◘ *Ако нямаш този код ►Епизод 171*

163

Писането на коментари му потръгва и само след час Огнян е готов с тази задача. С разочарование и раздразнение открива, че двамата му колеги още се мъчат с модула. Надеждата, че Боби ще успее да помогне на Виктор не се оправдава, вероятно защото геймърът за пореден път идва недоспал на работа.

Огнян мълчаливо им отнема задачата и сам запрята ръкави. Стреми се да не мисли за това колко е тъпа работата, която трябва да свърши. С удоволствие би удушил двамата некадърници, но не бива да се разсейва, ако иска да приключи навреме. До обяд успява да се справи и да докладва на мениджъра на проекта, че екипът му е готов със задачите.

◘ *Огнян може да излезе в обедна почивка без да говори с никого ►Епизод 181*

◘ *Или първо да каже на двамата си колеги какво мисли за тях ►Епизод 172*

164

Идеята се оказва лоша. Виктор няма никаква идея как да оправи нещата и скача от едно към друго неработещо решение. Боби очевидно е спал твърде малко и не успява да постигне необходимата концентрация, за да си допише коментарите. След като търпи този фестивал на некадърността в продължение на половин час, Огнян мълчаливо им отнема задачите и сам запрята ръкави.

Стреми се да не мисли за това колко е тъпа работата, която трябва да свърши. С удоволствие би удушил двамата некадърници, но не бива да се разсейва, ако иска да приключи навреме. До обяд успява да се справи и да докладва на мениджъра на проекта, че екипът му е готов с двете неща.

◘ *Огнян може да излезе в обедна почивка без да говори с никого ►Епизод 175*

◘ *Или първо да каже на двамата си колеги какво мисли за тях ►Епизод 183*

165

- Ами, опитвам се, ама неприятностите сякаш ходят по мен – разперва безпомощно ръце Боби и пуска плаха усмивка.

- Ох, непоправим си – въздъхва Огнян и го подминава.

Отиди на ►Епизод 176

166

Вслушва се в инстинкта си и зарязва всякакви опити да се прави на ръководител. Вярно, работата е долнопробна за неговите умения, но Огнян не вярва, че би могъл да мине с по-малко нерви, ако беше замесил и двамата си колеги в оправянето на проблемите.

Два часа си отиват, но накрая успява да докладва на мениджъра на проекта, че екипът му е готов със задачите. След това излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

*Запиши код „**153**". След това отиди на ►Епизод 180*

167

На излизане от сградата на офиса едва не се сблъсква с Боби, който закъснява за работа.

- Сори, братче, ама стана една катастрофа баш пред мен и ме хванаха за свидетел – казва колегата му. – Чакахме ченгетата цял час, нямаше как да се откача. После разпити, снемане на показания, не ти е работа.

В следващите три епизода (168, 169 и 170) ще намериш три възможни продължения на ситуацията. Прочети ги и избери едно от тях.

168

Огнян се е наслушал на небивалици от колегата си и чашата на търпението му прелива.

- Катастрофа, а? Това вече ми го пробута преди две седмици. Не искам да слушам измислиците ти. Пак си играл до сутринта, после си поспал малко и сега идваш да дремеш пред компютъра. Повдига ми се от теб! Махни се от пътя ми, не искам да се занимавам с теб.

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 174

169

Огнян се е наслушал на небивалици и не иска да губи време.

- Бързам, друг път ще ми разкажеш – казва той, впивайки изпитателен поглед в колегата си. – И двамата знаем, че си играл цяла нощ, така че най-добре ми спести глупостите.

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 178

170

Огнян се е наслушал на небивалици и се опитва да обясни на колегата си, че прекалява.

- Слушал съм какво ли не от теб, Боби – казва той. – За четири седмици ти се случиха поне десетина невероятни неща. Не мога да съм сигурен, че си измисляш, но ми се струва много вероятно да е така поне в някои случаи. Защо не опиташ да водиш по-обикновен живот и не започнеш да идваш навреме на работа?

Ако избереш това продължение, отиди на ►Епизод 165

171

На път към кафенето Огнян се сеща, че днес няма да чуе смайваща история от Боби. Решава, че няма да му липсва.

Отиди на ►Епизод 176

172

Уморен и с опънати до скъсване нерви, Огнян заключва компютъра си, преминава през стаята, обвит в страховито мълчание, и забавя крачка, когато наближава прага. Изведнъж се обръща рязко и поглежда към Виктор и Боби.

- Вие двамата сте абсолютно безполезни! – казва той с едва сдържан гняв. – Долна, мързелива и непохватна сган! Мисля, че е редно някой да ви го каже право в очите!

След това излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

Отиди на ►Епизод 180

173

Решава да пробва рецептата от дебелите книги, в които пише че ръководителят трябва да делегира. Виктор и Боби получават забележки по вчерашната си работа и започват да ги оправят.

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

- *Ако си записал код „**145**“ ►Епизод 164*
- *Ако нямаш този код ►Епизод 177*

174

Вероятно Боби за пръв път осъзнава, че прекият му началник може да бъде опасен. Шмугва се край него и изчезва към асансьорите. Огнян остава много доволен от избухването си, усеща разтоварващото му въздействие.

*Запиши код „**151**”. След това отиди на ►Епизод 176*

175

Уморен и с опънати до скъсване нерви, Огнян заключва компютъра си, преминава през стаята, обвит в страховито мълчание, и излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

*Запиши код „**154**”. След това отиди на ►Епизод 180*

176

Връщайки се от кафенето, Огнян се заема с най-спешните задачи. Планира да излезе в дълга обедна почивка заради двете интервюта за

работа. Модулът на Виктор трябва да се оправи, в кода на Боби трябва да се добавят коментари. Добре е да се отърве от тези задачи преди обяд.

Ако действа като истински ръководител, не може да си позволи да подхваща работа, която може да бъде свършена от някой от поверените му служители.

Изглежда изкушаващо да запретне ръкави и сам да се справи. Ще трябва здравата да се напъне, а задачите не са от интересните. Но пък ще си спести общуване с колегите, което най-вероятно няма да е от приятните.

Хрумва му и малко странното решение да възложи на Боби и Виктор да се справят заедно с модула, докато той оправя коментарите.

◘ *Огнян може да свърши всичко сам ►Епизод 166*

◘ *Да хване Боби и Виктор да си оправят творенията ►Епизод 173*

◘ *Да възложи на Боби и Виктор заедно да оправят модула на Виктор, докато той се справи с писането на коментар към кода на Боби ► Епизод 182*

177

Виктор се оказва безнадежден случай, но при Боби нещата потръгват. Ранното му идване в офиса вероятно означава, че не е играл през нощта. Той работи с добро темпо и, макар да мрънка срещу изискванията за подробни коментари, успява да се справи навреме.

След като минава час и Виктор продължава да скача от едно на друго неработещо решение, Огнян се заема сам да оправи модула му и пренаписва проблемните части. Накрая успява да докладва на мениджъра на проекта, че екипът му е готов с двете неща и излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

*Запиши код „**153**". След това отиди на ►Епизод 180*

178

Боби вероятно остава озадачен от подмятането на Огнян, защото застива на място.

- Дано не мислиш, че някога съм вярвал на измислиците ти – продължава Огнян, подминавайки лъжеца. – Би било обидно.

Да си свали най-сетне маската се оказва разтоварващо.

*Запиши код „**152**". След това отиди на ►Епизод 176*

179

Решението се оказва почти гениално. Двамата некадърници някак си оправят модула, като приносът на Боби е решаващ за успеха. Ранното му идване в офиса вероятно означава, че не е играл през нощта.

Коментирането на кода не се оказва кой знае какво изпитание за Огнян. Накрая той успява да докладва на мениджъра на проекта, че екипът му е готов с двете неща и излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

Отиди на ►Епизод 180

180

Огнян е решил да удължи днешното си излизане чак до уговорената за три следобед среща със собственика на фирмата, в която работи. Само така може да е сигурен, че ще има време за насрочените интервюта.

В първата фирма отива без особени очаквания. Не обича, когато непознати му приказват високомерно, а на първата им среща се е наслушал на големи приказки. От опит знае, че големите приказки в началото на един контакт са по-скоро признак, че има нещо гнило.

Посреща го специалистката им по Човешки ресурси. Докато го води към залата, в която ще се проведе интервюто, тя с апломб му съобщава, че то ще се води от самия изпълнителен директор на корпорацията.

Леко изнервен, Огнян се замисля как да подходи към разговора.

- *Да поиска повече подробности за работата ►Епизод 186*
- *Да поиска да разбере каква заплата са готови да му платят ►Епизод 189*
- *Да поиска да разбере какви осигуровки ще му плащат ►Епизод 192*
- *Да остави първо директорът да си зададе въпросите ►Епизод 195*

181

Уморен и с опънати до скъсване нерви, Огнян заключва компютъра си, преминава през стаята, обвит в страховито мълчание, и излиза в обедна почивка, за да научи дали ще получи поне едно добро предложение за работа.

*Запиши код „**153**". След това отиди на ►Епизод 180*

182

Огнян преценява, че ще е голямо късане на нерви, ако трябва да надзирава как Виктор оправя модула. Трудно му е да си представи,

че Боби няма да започне да роптае срещу изискванията за писане на подробни коментари. В същото време изобщо не му се иска да върши работата и на двамата. Затова възлага на Боби и Виктор заедно да оправят модула, докато той се оправи с коментарите.

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

◘ *Ако си записал код „**145**“ ►Епизод 163*

◘ *Ако нямаш този код ►Епизод 179*

183

*Запиши код „**153**”. След това отиди на ►Епизод 172*

184

Оказва се, че искат човекът да започне работа след месец. Очевидно са го харесали, защото му предлагат да им се обади след 3-4 седмици, ако наистина успее да напредне в обектното програмиране.

Той задава важния въпрос за евентуална заплата и остава доволен от предложението. В сегашната си фирма получава малко повече, но само защото има дълъг стаж и е на ръководна позиция.

*Запиши код „**156**”. След това отиди на ►Епизод 206*

185

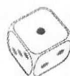
Крум Георгиев, човек с над двадесет години опит в управлението, доказва, че е от стара коза яре, както сам обича да се определя. Той посреща Огнян в просторния си кабинет, както се полага на собственик на фирма с големи печалби, и веднага след като двамата се настаняват в удобните кожени кресла, изстрелва първия си въпрос:

- Е, казвай какво ти предложиха?

- Аз поисках среща с Вас, за да обсъдим бъдещата ми работа – казва Огнян, опитвайки се да върне разговора в стандартното русло.

- Хайде да минем без празни приказки. Чета те като отворена книга. Такива като теб колко са ми минали... Още като поиска среща с мен, разбрах, че може да има нещо. Затова ти предложих да се видим веднага. Като отказа, нещата станаха още по-съмнителни. А когато днес излезе в дълга обедна почивка точно преди нашата среща... Така де, и аз си падам малко с дедуктивно мислене. Та, хайде да не ми губиш времето.

Огнян разбира, че няма смисъл да се опитва да лъже този човек.

Той обича битките, но само когато има шанс да спечели, а в този сблъсък е аутсайдер.

- Не искам да напускам – казва твърдо той. – Харесва ми компанията, но не и новата ми позиция. Оказах се неподготвен за нея. Загубих си съня, страшно съм изнервен, не ръководя добре хората... Всички губим от сегашната ситуация.

- Това ме остави аз да го преценя, говори само за себе си – прекъсва го Георгиев.

- Да, аз... извинете! Просто не мога повече така. Нека някой друг да ме смени.

- Нали ти трябваха пари, затова прие повишението. Сега какво, съгласен си да се върнеш на старата заплата?

- Не, парите ми трябват – признава Огнян. – Но мога да ги изкарвам като работя за вас по задачи, които за другите са прекалено трудни. Сигурно знаете, че съм един от най-добрите Ви програмисти.

- Аз от гении нужда нямам, не ми е такъв модела. И не обичам да преговарям с хора, които са проявили нелоялност към фирмата. Ние с теб сме си стиснали ръцете, ти трябва да продължиш да си ръководиш екипа. Най-малкото, трябва да довършите проекта.

- Проектът мога да го довърша и сам, ако се хвана. По-бърз съм сам, отколкото ако трябва да ръководя хората. Мислил съм, ще вляза в крайния срок на клиента.

- Аз все пак настоявам да завършиш този проект като тим лидер – настоява Георгиев. – Пък после да говорим. Но ти си добро момче, добър служител. Ще ти направя специално предложение. Излез сега оттук сякаш нищо не се е случило и си помисли една-две седмици. Претегли всичко много внимателно. И ако после пак смяташ да се отказваш, ела и ми кажи, тогава ще говорим.

Напрежението кара кръвта да нахлуе в главата на Огнян. Моментът е решителен, трябва да избира.

◘ *Да се съгласи да си помисли една-две седмици* ► *Епизод 200*

◘ *Да поиска да завърши сам проекта* ► *Епизод 197*

◘ *Да постави ултиматум, че ще напусне, ако не може веднага да се оттегли от новата си позиция* ► *Епизод 193*

186

Огнян пожелава още в началото на интервюто да зададе един въпрос, който е особено важен за него. Интересува го каква точно работа

предлагат, какви ще са отговорностите му и как ще протича работният му ден. Директорът отговаря изчерпателно, а след това започва на свой ред да задава въпроси.

Отиди на ▶Епизод 198

187

Във втората компания нещата потръгват обнадеждаващо. Интервюират го двама от техните старши програмисти. Разхождат го из доста въпроси и като че ли остават доволни от отговорите му. Накрая го питат дали има опит в обектно-ориентираното програмиране.

- Нямам – признава Огнян и веднага добавя: – Но уча много бързо.

Хвърли зар!!!

◘ *Ако хвърлиш 1 ▶Епизод 201*

◘ *Ако хвърлиш 2, 3 или 4 ▶Епизод 184*

◘ *Ако хвърлиш 5 или 6 ▶Епизод 191*

188

- Много добре – казва Огнян и рязко се изправя от креслото. – С вас няма какво повече да си кажем. Вече не съм ваш служител. Ще изплатя заплатите, както е записано в договора ми.

- Глупак! – процежда зад гърба му Георгиев.

Срещата приключва. Огнян решава, че резултатът не е лош. Наистина, ще трябва да плати неустойка, но пък вече няма да го има ужасното напрежение от ръководенето на некадърници. А и неустойката не е толкова страшна. Ще може да усвои достатъчно добре обектно-ориентираното програмиране за месец, за да започне работа в другата фирма.

*Запиши код „**162**". След това отиди на ▶Епизод 190*

189

Огнян поисква в началото на интервюто да зададе един въпрос, който е особено важен за него. Интересува го каква заплата са готови да му дават.

- Не е ли по-добре първо да поговорим за работата, а после да питате за парите – подхвърля събеседникът му. После обаче отстъпва пред настойчивостта на Огнян и назовава сума, която е много под

очакваното. Той рязко се изправя, благодари за отделеното време и напуска залата.

Решава, че нещата са се наредили добре, благодарение на неговия усет. Не е получил добро предложение за работа, но и не си е изгубил времето. Остава надеждата втората фирма, с която предстои да се срещне, да има нужда от него.

*Запиши код „**155**”. След това отиди на ► Епизод 187*

190

Време е да направиш равносметка на деня на Огнян!

Провери какво си записал в таблицата КОДОВЕ.

*Печелиш по 2 точки за всеки от следните записани кодове: „**144**“, „**148**“, „**149**“ и „**151**“.*

*Печелиш по 1 точка за всеки от следните записани кодове: „**143**“, „**147**“, „**150**“, „**152**“, „**155**“ и „**161**“.*

*Губиш по 1 точка за всеки от следните записани кодове: „**141**“, „**146**“, „**153**“ и „**158**“.*

*Губиш по 2 точки, за всеки от следните записани кодове: „**142**“, „**154**“ и „**160**“.*

*Губиш 3 точки, ако си записал код „**163**“.*

Каква е равносметката?

*Ако резултатът е по-голям от 7 точки, увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 3 точки.*

*Ако резултатът е 6 или 7 точки, увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 2 точки.*

*Ако резултатът е 4 или 5 точки на плюс, увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка.*

При по-слаб резултат оценката остава непроменена.

Отиди на ► Епизод 205

191

Оказва се, че обектно-ориентираното програмиране не е задължително изискване. Би било добро съвпадение, ако наемат човек, който има опит в него, но не търсят такава компетентност.

Човекът им трябва сравнително скоро, до месец. Очевидно са го харесали, защото му предлагат да им се обади до седмица да каже дали приема. Готови са да го вземат веднага.

Той задава важния въпрос за евентуална заплата и остава доволен от предложението. В сегашната си фирма получава малко повече, но само защото има дълъг стаж и е на ръководна позиция.

Запиши код „157". След това отиди на ►Епизод 206

192

Огнян пожелава още в началото на интервюто да зададе един въпрос, който е особено важен за него. Интересуват го осигуровките. Директорът му отговаря изчерпателно, след което започва на свой ред да задава въпроси.

Отиди на ►Епизод 198

193

- Не мога повече така – казва Огнян. – И не се чувствам виновен пред фирмата. Никога не съм бил нелоялен! Твърдо съм решил, че и един ден повече не искам да ръководя тези хора. Правя го заради нервите си и заради семейството си, което страда от моята работа. Не можете да ме принудите. Ще напусна. Ако трябва, ще платя неустойка, каквато е по договор. Или пък ще довърша проекта сам, ако няма кой да ви го завърши.

- Вече си на границата да ме ядосаш – повишава глас Георгиев. – Мисли и решавай дали да се определиш като достоен човек, или да се докажеш като отрепка. В договора ти като тим лидер е записано условие за тримесечно предизвестие. Няма друг вариант, трябва да ръководиш екипа си поне още три месеца, после върви където ти видят очите, щом си толкова неблагодарен!

Или да изплатя неустойка в размер на три месечни заплати, добавя на ум Огнян. Но това не са малко пари.

◘ *Да обяви, че ще напусне след три месеца ►Епизод 202*

◘ *Да обяви, че напуска веднага, ако не бъде приет ултиматумът му ►Епизод 199*

194

- Моля ви! – казва тихо Огнян. – Не мога да ръководя хора, просто не издържам. И не мога да си позволя да остана на улицата без работа. Нека да завърша проекта сам. Много ви моля!

- Е, щом е така, ще ти простя. Оставаш във фирмата. Но заплатата ти се връща на старото ниво! Това ще ти е за урок!

*Запиши код „**158**". След това отиди на ▶Епизод 190*

195

Огнян решава да запази въпросите си за края на интервюто. Директорът започва да го разпитва за професионалния му опит.

Отиди на ▶Епизод 198

196

Огнян остава неприятно изненадан от развоя на разговора. Вярвал е, че държи силни козове в ръцете си, а сега ще се окаже на улицата и с дългове.

▫ *Да се унижи и да моли Георгиев да му даде да довърши проекта сам ▶Епизод 194*

▫ *Да прояви гордост ▶Епизод 204*

197

- Положих много усилия, просто не мога да продължа да ръководя хора – казва Огнян. – Моля ви, нека да довърша проекта сам, няма да ви подведа.

Георгиев склонява.

*Запиши код „**159**". След това отиди на ▶Епизод 190*

198

В края на интервюто Огнян получава възможност да задава много въпроси. Когато стига до заплатата, която ще взема, научава, че предвидената сума е далеч под неговите очаквания. Той рязко се изправя, благодари за отделеното време и напуска залата.

Остава надеждата втората фирма, с която предстои да се срещне, да има нужда от него.

Отиди на ▶Епизод 187

199

- Щом не можете да проявите разбиране, готов съм да напусна веднага! – обявява Огнян. – Вие избирайте.

- Няма какво да избирам, аз на изнудвачи евала не правя! – удря с юмрук по облегалката на креслото Георгиев. – С ултиматум досега

никой не е прокопсал срещу мен! Плащай три заплати и се махай!

Погледни в таблицата КОДОВЕ.

▪ *Ако си записал код „**157**“ ▶ Епизод 203*

▪ *Ако си записал код „**156**“ ▶ Епизод 188*

▪ *Ако нямаш нито един от горните два кода ▶ Епизод 196*

200

- Добре - склонява Огнян. - Може би прибързвам. Ще помисля още една-две седмици.

- Това е умно решение. Ти си млад човек, но си много зрял. Да си баща на две дъщери на твоите години не е шега работа. Мисли за тях и за жена си, трябва да ги храниш. Работи здраво за фирмата и ще видиш, че няма да останеш недоволен.

И разговорът приключва. Огнян излиза от кабинета на собственика с желанието да опита още веднъж да бъде тим лидер. Ако можеше да погледне в бъдещето, щеше да разбере, че само след няколко дни ще се предаде и ще помоли да завърши проекта сам.

*Запиши код „**158**”. След това отиди на ▶ Епизод 190*

201

Отговарят му, че за съжаление трябва да намерят човек веднага. Раздялата е малко конфузна, сякаш и двете страни усещат, че напразно са си загубили времето.

Отиди на ▶ Епизод 206

202

Неустойката е твърде голяма, Огнян просто не може да си представи как би могъл да вкара семейството си в такъв разход.

- Още днес ще подам молба за напускане – казва той.

- Прав ти път!

Срещата приключва с неприятен резултат. Цели три месеца трябва да продължи да се мъчи. Но Огнян не би седнал да се оплаква. Ще се стегне и ще намери изход.

*Запиши код „**160**”. След това отиди на ▶ Епизод 190*

203

- С удоволствие – казва Огнян и се изправя рязко. – Ако знаех що за човек сте, отдавна щях да съм се махнал от вашата фирма!

- Келеш! – просъсква зад гърба му Георгиев. – Имаш предложение в джоба и сега ми се правиш на герой.

- Да, така е, не крия! За щастие, има фирми, които оценяват добрия програмист.

*Запиши код „**161**". След това отиди на ▶ Епизод 190*

204

- Много добре – казва Огнян и рязко се изправя от креслото. – С вас няма какво повече да си кажем. Вече не съм ваш служител. Ще изплатя заплатите, както е записано в договора ми.

- Глупак! – процежда зад гърба му Георгиев.

Срещата приключва. Огнян е като зашеметен. Но вече няма какво да се направи, просто трябва да се стегне и да продължи напред.

*Запиши код „**163**". След това отиди на ▶ Епизод 190*

205

В малкото ресторантче са само те двамата и собственикът. Позападнало е през годините, но в техните очи е все така уютно. Особено сепарето в ъгъла, зад завеската, където можеха да се целуват скрити от погледите на останалите посетители.

Тази вечер за няколко часа се откъсват от проблемите. Пак там, в сепарето. Забравили за всичко, вкопчени в тези мигове щастие, когато са заедно.

- Трябва да тръгваш – казва нежно Весела и отърква рамото си в неговото, досущ като ученичка. – И аз да ходя, че мама още фучи от сутринта.

Неусетно е станало осем. Още една целувка и стават. Тя отива при дъщерите им, а той се отправя към Бърлогата, където го очакват приятелите му.

Отиди на ▶ Епизод 207

206

Огнян вижда, че му остава половин час до последната важна среща за деня – тази със собственика на фирмата, в която работи. Използва времето, за да се разходи и да преговори още веднъж всички възможни варианти и набелязаните аргументи.

Отиди на ▶ Епизод 185

207

Огнян пръв влиза в Бърлогата, хвърля критичен поглед на обстановката и възкликва:

- Ей, голямо си прасе, Асене! Толкова ли не можа да пуснеш една прахосмукачка?

Борис поглежда към ъгъла за бордови и прави недоволна физиономия, когато вижда празната маса.

- Аз пък на път за насам си мислех за голяма чиния с онези сандвичи-шедьоври на майка ти с разни рибешки неща по тях. И може би един термос горещо кафе ще ни дойде добре.

Само Вълко остава доволен от инспекцията на хладилника, където намира по две студени, еднолитрови бутилки сода и кола за всеки.

- Добре сте ми дошли, приятели – засмива се Асен. – Малко съм загубил навик да организирам подобни партита. Има за пиене, игрите са тук, събрахме се. Това е важното, другото са незначителни подробности.

- То бива мързел, бива, ама твоето е прекалено – изнервя се Огнян. – Слез да вземеш от вашите прахосмукачката, моля те! Трябва да избършем и масите, и те са в прах. Парцалите май бяха под мивката...

- И преговаряй за кафе и сандвичи! – добавя Борис.

- Уф, че сте досадни – въздъхва Асен и се замисля доколко е склонен да им угажда.

Родителите му живеят в апартамента точно под Бърлогата, така че няма да се разкарва много. Но ще се загубят петнадесет-двадесет минути в суетня и чистене.

◘ *Ако Асен се съгласи само за прахосмукачката и за кафето ►Епизод 214*

◘ *Ако се съгласи само да преговаря с майка си за сандвичи и кафе ►Епизод 222*

◘ *Ако се съгласи с всичко ►Епизод 230*

◘ *Ако отреже приятелите си напълно ►Епизод 216*

208

Сандвичите на майката на Асен са рядък деликатес. Тя внимателно подбира всяка една от съставките им, които често са трудни за намиране. Създаването им изисква майка му да е в подходящото настроение.

Хвърли зар!!!

▪ Ако хвърлиш 1, 2 или 3 ▶ Епизод 211
▪ Ако хвърлиш 4 или 5 ▶ Епизод 213
▪ Ако хвърлиш 6 ▶ Епизод 226

209

- В името на доброто старо време – казва Асен, – предлагам да започнем с Междузвездните.

- Понеже ние с Вълко сме пристрастни, с Огнян решете на коя от двете – обажда се Борис.

На Огнян му е все едно, затова прехвърля решението на Асен.

▪ Да изиграят по една игра и на двата варианта ▶ Епизод 223
▪ Да изиграят две игри всички срещу Вейдър ▶ Епизод 227
▪ Да изиграят две игри, в които Вълко да е Вейдър ▶ Епизод 234

210

В събота вечер Асен прехвърля в ума си познатите момичета, които би искал да вземе със себе си. Накрая се спира на едно, към което като че ли има по-силни чувства или поне му се иска да провери дали наистина е така...

Асен ще си изкара добре в Турция, не се съмнявай. Но за четиримата приятели Пътешествието се отменя.

Ако си харесал компанията на Асен, Борис, Вълко и Огнян, опитай да изиграеш „Отново заедно“ още веднъж. Сигурно този път ще успееш!

КРАЙ

211

За съжаление, Асен удря на камък в преговорите. Майка му не е в настроение, вече е легнала да гледа телевизия. Той от опит знае, че няма смисъл да настоява.

Сам се заема с правенето на кафе. Добра идея е да има с какво да се подкрепят, когато започне да им се доспива.

Отиди на ▶ Епизод 217

212

Тази вечер сандвичите явно докосват съвършенството, защото Борис направо се побърква по тях, а и Огнян остава впечатлен.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка. След това отиди на ▶ Епизод 217*

213

Нещата се нареждат чудесно. Майка му с радост се съгласява да им приготви сандвичи, докато той прави кафето. От цялата работа най-доволен остава Борис.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 217*

214

Асен решава да отстъпи за прахосмукачката. Огнян е прав, помещението е доста мръсно.

Качва им прахосмукачка и докато Огнян и Борис се оправят с чистенето, слиза долу да направи кафе. Добра идея е да има с какво да се подкрепят, когато започне да им се доспива.

Отиди на ►Епизод 217

215

Борис се заема с организацията на вечерта.

- Имаме време да направим една игра двама срещу двама на Тройката – започва той. – Втори вариант е да изиграем две игри на Риск. Или пък да започнем с две игри на Междузвездните и после да решим. Ако ни е омръзнало, ще направим един Риск. Ако сме си добре, ще завъртим още две Междузвездни.

Обикновено Асен е този, който решава на какво да играят.

- *Да започнат с Междузвездните ►Епизод 209*
- *Да изиграят една игра на* Heroes 3 *►Епизод 238*
- *Да изиграят две игри на Риск ►Епизод 242*

216

Знам, че моето е грубо, ама твоето го бие! Хич не ми харесва да се отнасяш така с моите герои! Твоето приключение завършва тук!

КРАЙ

217

Началната суетня отминава, време е да се захванат сериозно с онова, за което са се събрали – игрите!

- Да вземем да извъртим три сезона на Мениджъра – предлага Вълко, за когото това е любима игра. – Утре до обяд ще сме свършили,

после отиваме да спим.

- Първият е по-дълъг, после става по-лесно – добавя Борис.

Огнян възразява срещу идеята.

- Дайте да пробваме нещо по-кратко, че ми беше ужасен ден – предлага той. – Понякога към десет-единайсет така ми се доспива, че мога да припадна. Да поиграем нещо по-кратко, пък ако издържа до полунощ, после с малко зор мога да играя и утре до обяд.

- То и на мен деня ми не беше хич лек – казва Борис. – Да видим как ще сме към полунощ и, ако няма отказал се, да завъртим два сезона на Мениджъра.

Вълко се присъединява към тях. Не се е преработил през деня, но ранното ставане винаги го е тормозело, дори когато после има възможност да поспи през деня.

- Заведението тази вечер предлага Риск, Междузведните и Тройката – казва Асен. – На друго не ми се играе.

◘ *Да поговорят за Риск ►Епизод 218*

◘ *Да поговорят за Междузвездните ►Епизод 219*

◘ *Да поговорят за Тройката ►Епизод 220*

◘ *Да пристъпят направо към избор на игра ►Епизод 215*

218

- Да изиграем една-две игри на Риск ще е страхотно – казва Асен. – Тя ми е от любимите.

- Аз пък я мразя – обажда се Вълко. – Ама ако кажете, ще похвърляме малко зарчета.

На Борис и на Огнян самата игра не им харесва, но когато спечелят на нея, се кефят много. С темпото, с което играят четиримата, до полунощ има време за две игри на Риск.

◘ *Да поговорят за Междузвездните ►Епизод 219*

◘ *Да поговорят за Тройката ►Епизод 220*

◘ *Да пристъпят към избор на игра ►Епизод 215*

219

Бордовата игра, която помежду си наричат Междузвездните, има носталгична стойност за компанията. Бащата на Борис я е донесъл от чужбина малко след като „Империята отвръща на удара“ е завладяла съзнанията на четирите момчета. Впечатляват ги фигурките на Дарт

Вейдър, Оби Уан, Хан Соло, Люк Скайуокър и Чубака. Играта има две игрални табла, защото има два коренно различни варианта.

- На мен ми харесва да играя Вейдър и да ви трепя – казва Вълко със зловеща усмивка.

Говори за варианта, в който един от играчите играе с Вейдър, а останалите трима си избират по някой от добрите герои и се мъчат да победят злодея.

- Аз пък се кефя, когато играем всички заедно срещу Вейдър – добавя Борис.

- Малко бързо свършва – казва Вълко. – Ама не е лоша, може да си я припомним.

▫ *Да поговорят за Риск* ►*Епизод 218*

▫ *Да поговорят за Тройката* ►*Епизод 220*

▫ *Да пристъпят към избор на игра* ►*Епизод 215*

220

Когато говорят за Heroes III, наричат я просто Тройката. Имало е периоди, в които са играли на нея през целите почивни дни.

- Ние с Огнян сме готови да ви нашокаме репите – казва Вълко. – Тъкмо до полунощ можем да направим един мултиплейър.

Борис и Огнян са царете на Heroes III. Игрите между тях обикновено са доста оспорвани. Огнян изпитва удоволствие от завързаните съревнования, докато Борис проявява много страст. Ако нещо в играта се обърка и не се получи яка финална битка, му е все едно. Но ако се захапят здраво с Огнян в края, настроението му силно зависи от изхода на битката. Полудява от радост, когато спечели. В противен случай му става тъпо.

- Ами, може – казва Асен. – За какво ги взехме тези компютри, ако не играем на тях. Ако до полунощ няма победител, се срещаме в средата на картата и се избиваме, нали?

Те двамата с Вълко обичат играта, но понеже отстъпват с много на другите двама, в отборните игри се задоволяват да гледат сблъсъка на титаните. Не се радват, ако победят, понеже знаят, че отборната победа е извоювана от партньора им. Но и не тъжат при загуба.

- Както сме я играли винаги – казва Огнян. – Няма да висим до сутринта и да се дебнем.

▫ *Да поговорят за Риск* ►*Епизод 218*

▫ *Да поговорят за Междузвездните* ►*Епизод 219*

▫ *Да пристъпят към избор на игра* ►*Епизод 215*

221

Тази вечер сандвичите явно докосват съвършенството, защото Борис направо се побърква по тях, а и Вълко остава впечатлен.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка. След това отиди на ▶Епизод 217*

222

Прахосмукачката е лоша идея и Асен я отхвърля категорично. Ще настане едно суетене, майка му като нищо ще реши да се качи тя да почисти. Но за сандвичи и за кафе е трябвало сам да се сети, идеята на Борис е много добра! Затова слиза да преговаря с майка си.

*Запиши код „**164**". След това отиди на ▶Епизод 208*

223

Асен дипломатично решава да няма ощетени. В първата игра всички преследват Вейдър, от което на Вълко му е малко криво – все пак това му е любимият герой от филма. После той минава към Тъмната страна и успява да се справи с Хан Соло (Борис), Оби Уан (Огнян) и Чубака (Асен).

*Запиши код „**165**". След това отиди на ▶Епизод 233*

224

- Хайде да направим един Риск – решава Борис.

Сменят играта, за неудоволствие на Вълко и за голям кеф на Асен.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Асен с 1 точка. Намали оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка.*

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ▶Епизод 231*
- *Ако хвърлиш 3 или 4 ▶Епизод 236*
- *Ако хвърлиш 5 или 6 ▶Епизод 228*

225

- Хайде да си продължим с Междузвездните – предлага Огнян.

- *Да изиграят по една игра и на двата варианта ▶Епизод 235*
- *Да изиграят две игри всички срещу Вейдър ▶Епизод 232*
- *Да изиграят две игри, в които Вълко да е Вейдър ▶Епизод 229*

226

Нещата се нареждат чудесно. Майка му с радост се съгласява да им приготви сандвичи, докато той прави кафето. От цялата работа най-доволен остава Борис.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 2 точки. След това хвърли зар.*

◘ *Ако хвърлиш 1, 2 или 3 ►Епизод 212*

◘ *Ако хвърлиш 4, 5 или 6 ►Епизод 221*

227

- Дайте да гоним Вейдър всички заедно – решава Асен.

В следващия час и половина правят точно това. Борис си пада по този вариант, защото се вживява в ролята на организатор на лова на Вейдър. Играта вече е поостаряла – все пак била е актуална преди цели петнадесет години, но им напомня за толкова много щастливи вечери като деца, че не им омръзва да я изтупват от прахта от време на време.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 1 точка. Запиши код **„166"**. След това отиди на ►Епизод 233*

228

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Борис вади достатъчно и от двете, за да спечели играта и това го кара да се изкефи.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

229

Изиграват още две игри на Междузвездните, като и в двете се изправят срещу Вълко-Вейдър, и идва време да решат какво да правят по-нататък.

*Погледни в таблицата КОДОВЕ. Ако не си записал код „167", увеличи оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

230

Асен признава пред себе си, че се е изложил като домакин. За сандвичи и за кафе е трябвало сам да се сети, идеята на Борис е много

добра! А и Огнян е прав, помещението е мръсно.

Качва им прахосмукачката и, докато Огнян и Борис се оправят с чистенето, слиза долу да преговаря с майка си.

Отиди на ►Епизод 208

231

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Асен вади достатъчно и от двете, за да спечели играта.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

Отиди на ►Епизод 239

232

Изиграват още две игри на Междузвездните, като и в двете гонят заедно Вейдър, и идва време да решат какво да правят по-нататък.

*Погледни в таблицата КОДОВЕ. Ако не си записал код „**166**", увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

233

- Сега какво? – пита Асен, когато приключват с втората игра. – Да направим един Риск?

- Уф, това дето го мразя – прави отегчена физиономия Вълко. – Ама добре, каквото кажат останалите.

- *Да изиграят един Риск ►Епизод 224*
- *Да продължат с Междузвездните ►Епизод 225*

234

- Дайте да гоним Вълко-Вейдър – решава Асен.

В следващия час и половина Вълко прави два опита да спаси любимеца си от смъртта. На втория път успява и много се радва на победата си. По принцип си пада по игрите, в които има сблъсъци между играчите, другото му идва малко прекалено „хипарско", както сам обича казва.

Играта вече е поостаряла – все пак била е актуална преди цели петнадесет години, но им напомня за толкова много щастливи вечери като деца, че не им омръзва да я изтупват от прахта от време на време.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка. Запиши код „**167**". След това отиди на ►Епизод 233*

235

Изиграват още две игри на Междузвездните, по една от всеки вариант, и идва време да решат какво да правят по-нататък.

*Погледни в таблицата КОДОВЕ. Ако си записал код „**165**", увеличи оценките за **Удоволствие** на Борис и на Вълко с по 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

236

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Огнян вади достатъчно и от двете, за да спечели играта и това го кара да се изкефи.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

237

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Огнян и Борис си поделят по една победа. И двамата обичат да печелят тази игра, така че резултатите ги зарадват.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценките за **Удоволствие** на Борис и на Огнян с по 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

238

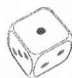
- Хайде да направим една размазваща игра на Тройката – казва Асен. – Ние с Вълко там сме малко статисти, ама игрите често стават много добри за гледане.

Пускат компютрите. Огнян се заема да прави играта. Вълко сяда до него и двамата завъртат екраните, така че да могат да гледат и в двата. Понеже са отбор, по правилата на компанията могат да следят действията си.

Уговарят се, че ако никой не победи до дванадесет без двадесет, трябва да изпратят армиите си в определена местност от картата и да се сбият там. Огнян винаги се бие с Борис, а другата двойка е Асен с Вълко. Ако победителите в двете битки са от различни отбори, после се сбиват помежду си и така се определя кой отбор печели.

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ►Епизод 253*
- *Ако хвърлиш 3, 4, 5 или 6 ►Епизод 246*

239

За теб, читателю, петък в полунощ е часът на истината!

*Погледни в таблицата КОДОВЕ. Ако си записал код „**164**", намали оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка. Той не обича мръсотията, а само забърсването на прах с парцали не му е достатъчно.*

*Виж оценката за **Удоволствие** на Асен. Ако е 0 или 1, не продължавай четенето на този епизод, а отиди на ►Епизод 241*

*Виж оценката за **Удоволствие** на Борис. Ако е 0 или 1, не продължавай четенето на този епизод, а отиди на ►Епизод 244*

*Виж оценката за **Удоволствие** на Вълко. Ако е 0 или 1, не продължавай четенето на този епизод, а отиди на ►Епизод 247*

*Виж оценката за **Удоволствие** на Огнян. Ако е 0 или 1, не продължавай четенето на този епизод, а отиди на ►Епизод 251*

Ако все още продължаваш да четеш този епизод, поздравления!

Не, все още не си победил напълно. Но ти предстоят още изпитания, а това е успех!

Отиди на ►Епизод 248

240

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Асен и Огнян си поделят по една победа. Докато Асен приема успеха си с леко задоволство, Огнян е окрилен от своя.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

241

- Аз май се разсъних – казва Огнян. – Вие как сте?

- Аз нещо съвсем оклюмах – казва Асен. – Няма да мога да я издържа тази нощна. Уж нищо сериозно не съм правил, пък се скапах.

- Ей, май наистина сме започнали да остаряваме – подхвърля Борис. – Едно време на третата нощна леко се задъхвахме, сега...

Отиди на ►Епизод 255

242

- Хайде да поиграем на Риск, че отдавна не съм я играл – казва Асен.

Вълко не посреща избора му с радост, но няма какво да направи. За

него е по-важно да поиграят и на Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Асен с 1 точка. Намали оценката за **Удоволствие** на Вълко с 1 точка.*

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 1 ►Епизод 250*
- *Ако хвърлиш 2 ►Епизод 245*
- *Ако хвърлиш 3 ►Епизод 240*
- *Ако хвърлиш 4, 5 или 6 ►Епизод 237*

243

Една от низшите единици решава битката в полза на Огнян. След поредица епични сблъсъци на елитните войски, тъкмо отрядът от няколко хиляди джуджета нанася съкрушителните удари и Борис е сразен. Той направо полудява от загубата. Другите трима го оставят на спокойствие за десетина минути, докато успее да се вземе в ръце. На никого не се харесва особено, когато Борис загуби, но, разбира се, на него му е най-тежко.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Намали оценката за **Удоволствие** на Борис с 2 точки. След това отиди на ►Епизод 239*

244

- Аз май се разсъних – казва Огнян. – Вие как сте?

- Аз нещо се скапах – казва Борис. – Днес ми беше първия ден като директор на отдел и явно напрежението ми е дошло в повече. Няма да мога да я издържа тази нощна.

- Ей, май наистина сме започнали да остаряваме – подхвърля Асен. – Едно време на третата нощна леко се задъхвахме, сега...

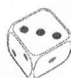
Отиди на ►Епизод 255

245

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Асен и Борис си поделят по една победа. Докато Асен приема успеха си с леко задоволство, Борис е окрилен от своя.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 239*

246

Играта става много равностойна. Борис и Огнян развиват бързо своите градове и герои. Помагат със съвети и на партньорите си, но гледат да не им се месят прекалено. За Асен и Вълко остава само да гледат с възхищение в какви лами се превръщат приятелите им.

До уречения срок няма победител, както обикновено става при добри играчи, които не искат да рискуват. Армиите на четиримата се отправят към мястото на срещата. Надпреварата във въоръжаването между Огнян и Борис е била яростна. Никой не е успял да се сдобие с очевидно превъзходство, точно както се харесва на Огнян. Всичко ще се реши в последната битка!

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Огнян с 1 точка.*

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 1, 2 или 3* ► *Епизод 243*
- *Ако хвърлиш 4, 5 или 6* ► *Епизод 249*

247

- Аз май се разсъних – казва Огнян. – Вие как сте?

- Аз нещо се скапах – казва Вълко. – Няма да мога да я издържа тази нощна. Сутринта станах в шест заради Доктора и сега не мога да гледам.

- Ей, май наистина сме започнали да остаряваме – подхвърля Борис. – Едно време на третата нощна леко се задъхвахме, сега...

Отиди на ► *Епизод 255*

248

- Аз май се разсъних – казва Огнян. – Вие как сте?

Всички искат да играят! Старият дух се е завърнал, могат да издържат една нощна. Или поне така си мислят в началото.

По коридора се чуват стъпки и на прага застава бащата на Асен.

- Може ли да те видя за малко – казва той на сина си.

Изглежда спокоен, но в погледа му има твърдост, която Асен е забелязвал само в трудни моменти. „Дали не е станало нещо с мама”, минава му през ума и тази мисъл почти го парализира.

Двамата излизат в коридора.

- Откарали са Владо в болница, но няма нищо страшно – започва баща му. – Добре е, с леля ти Веска бяхме при него досега. Сърцето му

не е издържало. Не разбрах подробности, но Веска каза, че напоследък работел много и то със страст. Докторът настоява за пълна почивка. Поставил го е под постоянно наблюдение и даде дума, че ситуацията не е сериозна, освен ако Владо не направи някоя глупост.

- Трябваше да ми кажеш! – възкликва Асен. – Можех да дойда с теб и да помогна!

- Не, нямаше нужда от теб – казва баща му. – Само леля ти Веска я пуснаха при него и то за броени минути. Аз го видях за две секунди от прага на стаята му, после отидох да поговоря с доктора и да се уверя, че ще му обръщат специално внимание.

- Кога ще можем да отидем да го видим? – пита Асен.

- Утре следобед ще разрешат посещение – отговаря баща му. – Но само за теб. Владо изрично иска да те види. Убедил доктора, че сърцето му е в по-голяма опасност, ако не говори с теб. Трябвало да ти поръча нещо много важно. Обади ми се и ще отидем заедно. Искам да разбера как е, как се грижат за него. Ако трябва, да завъртя няколко телефона. Хайде, върви да играеш сега. Нищо страшно не е станало. Не сме млади вече, ще започнем да се огъваме по малко. Чух, че се гласите за нощна. Имаш време да се наспиш утре.

Разделят се. Асен влиза при приятелите си, които вече са пуснали играта на един от компютрите и го очакват. Сигурно тревогата е изписана на лицето му, защото и тримата го поглеждат с подозрение.

- Нещо лошо ли ти каза баща ти? – пита направо Борис.

- Наш семеен приятел е откаран в болница, но нямало страшно. Щом баща ми го казва, трябва да е вярно. Той никога не ме е лъгал, дори когато ми се е искало. Давайте да играем!

Отиди на ►Епизод 252

249

Една от низшите единици решава битката в полза на Борис. След поредица епични сблъсъци на елитните войски, тъкмо отрядът от няколко хиляди копиеносци нанася съкрушителните удари и Огнян е сразен. Борис полудява от радост, когато печели. След това за него е детска игра да смаже Вълко и да се провъзгласи за властелин на света.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Борис с 2 точки. След това отиди на ►Епизод 239*

250

На Риск късметът и дипломацията играят значима роля. Асен вади достатъчно и от двете, за да спечели две последователни игри. Това малко ядосва Борис и Огнян, които не са свикнали да бъдат побеждавани така категорично от приятеля си.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

*Намали оценките за **Удоволствие** на Борис и на Огнян с по 1 точка. След това отиди на ► Епизод 239*

251

- Аз нещо се скапах – казва Огнян. – Днес ми беше странен ден, направо ми се изпи мозъка. Няма да мога да я издържа тази нощна.

- Ей, май наистина сме започнали да остаряваме – подхвърля Борис. – Едно време на третата нощна леко се задъхвахме, сега...

Отиди на ► Епизод 255

252

Championship manager е любимата им игра. Намерили са четири равностойни отбора и играят с тях. Стават епични сблъсъци!

Утрото идва с края на първия сезон. Огнян става шампион. И другите имат своите шансове. Играта е подла. Ако Огнян не успее да се представи добре в европейските турнири, а някой от другите напредне там, всичко може да се обърне. По измислената от тях точкова система за всяко постижение всеки от четиримата има възможност да победи при добър втори сезон.

Хвърли зар!!!

- *Ако хвърлиш 1 или 2 ► Епизод 254*
- *Ако хвърлиш 3 или 4 ► Епизод 256*
- *Ако хвърлиш 5 или 6 ► Епизод 258*

253

В началото играта е интересна, и двата отбора вървят доста добре. Но в една битка Борис се разсейва, губи много и после колкото и да опитва, не успява да навакса. Във финалната битка Огнян го превъзхожда убедително и го побеждава, а после се справя и с Асен, който пък е успял да победи Вълко.

- Не се получи добре този път, извинявам се – казва Борис. – Полакомих се малко в онази битка, а и нямах късмет.

- Абе, то не е само до късмет – засмива се Огнян.

Но и той не остава доволен от играта. Асен и Вълко също са излъгани в очакванията си за грандиозна битка между приятелите им. Понякога им се получава така на Тройката, не всяка игра носи удоволствие.

Идва време да решават дали да продължат с Мениджъра.

Отиди на ►Епизод 239

254

Асен играе с Ливърпул. Още в началото на втория сезон му се контузва тежко Макманаман, а няколко мача по-късно и Джейми Реднап. А те са големите му звезди! Отчаян, той просто доиграва сезона.

Огнян печели по точки, макар да отстъпва шампионата през втория сезон.

Разделят се малко преди обяд в събота, с обещанието скоро да повторят.

*Намали оценката за **Удоволствие** на Асен с 1 точка. След това* *отиди на ►Епизод 257*

255

Разменят по още няколко фрази. След това се разотиват. Опитът да възкресят традицията да се играе до зори в Бърлогата претърпява неуспех.

Няма да има и никакво пътешествие за тях, което е тъжно. Не и този път. Но ако си харесал четиримата приятели, опитай да изиграеш „Отново заедно“ още веднъж. Сигурно този път ще успееш!

КРАЙ

256

Асен играе с Ливърпул. Още в началото на втория сезон му се контузва тежко Макманаман. А той е една от най-големите му звезди! Въпреки това в крайното класиране Асен завършва трети, само на три точки зад Вълко. И то защото във финала за купата на Англия Вълко вади късмет да спечели с два гола в последните секунди. Трофеят по техните правила носи пет точки, докато да достигнеш финала носи само две.

Огнян печели по точки, макар да отстъпва шампионата през втория сезон.

Разделят се малко преди обяд в събота, с обещанието скоро да повторят.

Отиди на ►Епизод 257

257

На другия ден посещението в болницата носи на Асен изненада.

- Трябваше да водя леля ти Веска в Турция, но ще ни се размине – казва Владо. – Лекарите казаха, че няма начин. Цяла седмица ще ме държат тук, после искат пълна почивка Поне още месец, иначе не отговаряли за живота ми. Така като ме гледаш прави ли са?

Може би е малко по-блед от обикновено… Дали не изглежда състарен? Или просто болничната обстановка влияе на Асен и му се привиждат признаци на тежко заболяване?

- Нищо ми няма, рано ми е да се гътвам още – засмива се тихо Владо. – Усещах аз, че товаря сърцето, ама пуста амбиция! Пресилих се, сега ще си плащам. Най-лошо ще е, ако замисленото от мен се провали напълно. В никакъв случай не трябва да става така!

- Ти само не се вълнувай, нали са ти предписали да почиваш – казва Асен. – Ако мога да помогна с нещо, с радост ще го направя.

- Че защо бих те извикал, ако не можеш!? Искам да отидеш в Турция вместо мен и да свършиш разни работи. Няма да е опасно, не бива да се плашиш. Не бих те набутал между шамарите. Но ще е трудно и не знам дали си готов.

- Ще направя всичко възможно – уверява го Асен. Няма опит в такива ситуации и не знае какво друго да каже.

- Ще те хвърля малко по-надълбоко, отколкото е разумно. И мен едно време се наложи да ме хвърлят в дълбокото, ама на – справих се, станах човек. Сега е твой ред. Днес нямам сили да приказвам. Искам само да започнеш да мислиш за път. Там ще те настанят в лукс. Няма да работиш по цял ден. Може да си вземеш някое момиче… Ще имаш пари да си отпуснеш душата, пък там има какво да се види и преживее.

- Да не се беше случило така с теб, щях да си кажа, че съм извадил късмет.

- Ти само гледай да не се издъниш в Турция, че тогава може и да ме загробиш. Започвам да се уморявам, нямаме много време. Слушай внимателно какво се иска от теб и ако нещо не ти е ясно, питай веднага.

Владо го въвежда в ситуацията с кратки, но ясни указания. Поставя му задачи, прави му програма за следващите дни. Личи си, че нещата са обмислени отдавна, сега само има леки промени, защото титулярът се е

контузил и важният мач трябва да го доиграе резервен играч. „Но какво пък”, казва си Асен, „понякога точно те вкарват решителни голове”!

Виж оценката за Удоволствие на Асен.

- Ако е по-малка от 3 ►Епизод 210
- В противен случай ► ЕПИЛОГ ЗА ПОБЕДИТЕЛИ

258

Асен играе с Ливърпул. Прави страшен втори сезон, обира всички купи в Англия. Подобно постижение се случва изключително рядко в техните игри, защото отборите им са равностойни, а и уменията на четirимата приятели са доста изравнени.

Щастливият Асен прави почетни обиколки на Бърлогата след всяка купа, а накрая и с листчето, на което записват спечелените точки. Обещава да си го пъхне под възглавницата тази нощ, за да спи сладко.

Разделят се малко преди обяд в събота, с обещанието скоро да повторят.

*Увеличи оценката за **Удоволствие** на Асен с 1 точка. След това отиди на ►Епизод 257*

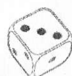
ЕПИЛОГ ЗА ПОБЕДИТЕЛИ

Асен прехвърля през ума си всичко, което е научил за удоволствията, очакващи го в Турция. Полет с добра авиокомпания. На летището ще го чака джип, нает за цялото време на престоя му. После вила в луксозен комплекс на брега на морето. Кулинарни изкушения, забавления… Коя ли от приятелките му заслужава тази чест?

Изведнъж му хрумва, че има трима души, за които е трябвало да се сети веднага – най-близките му хора!

Събират се отново заедно в неделя, след края на мача, и с недоверие изслушват предложението на Асен: луксозно настаняване, щедър бюджет за забавления и компанията на най-добрите ти приятели – кой би могъл да устои?! Но точно на тях ли ще се случи?

- Изглежда ви невероятно, защото не осъзнавате класата ми – заявява Асен. Хората са преценили, че заслужавам всичко това, а аз реших да го споделя с вас! Хотелът ни е на брега на морето, наблизо има планини, голям град със стотици забавления - ще бъде велико! Само

измислете как да се измъкнете, всичко останало е уредено и ни чака!

Изглежда им нереално, но Асен умее да убеждава. Отдава им се възможност, каквато се случва веднъж в живота. Естествено е, че ще има трудности, но те са способни да ги преодолеят с лекота.

Докато го слуша, Борис започва да се пали по идеята. Другите двама не искат да се съпротивляват. Да бъдат заедно за цели две седмици е мечта, която си струва да бъде изживяна!

Когато Асен поиска нещо и Борис се заеме да го организира, то просто се случва.

ПОДГОТОВКА ЗА ПЪТЕШЕСТВИЕТО

Ти успя да победиш в изпитанието, наречено „Отново заедно“! Предстои ти да се отправиш на пътешествие с четиримата приятели и да преживееш множество приключения. Ще намериш „Пътешествието“ в трети брой на „Призвание Герой“!

В този материал ще разбереш какво от Дневника на „Отново заедно“ трябва да пренесеш в Дневника на „Пътешествието“. Спокойно, няма да ти се наложи да носиш тежък багаж!

Трябва да направиш едно последно изчисление, с което ще определиш дали Борис ще трябва да работи дори по време на Пътешествието.

Провери какво си записал в таблицата КОДОВЕ.

*Печелиш по 2 точки за всеки от следните записани кодове: „**113**“, „**120**“ и „**121**“.*

*Печелиш по 1 точка за всеки от следните записани кодове: „**112**“ и „**122**“.*

*Губиш по 1 точка за всеки от следните записани кодове: „**116**“ и „**118**“.*

*Губиш 2 точки, ако си записал код „**117**“.*

Каква е равносметката?

*Ако резултатът е по-голям от 2 точки, запиши код **168.***

А ето и какво трябва да пренесеш в Дневника на „Пътешествието“:

*Точките **Удоволствие** на всеки от четиримата герои.*

Всеки код, който си записал в таблица КОДОВЕ, от изброените долу:

126 - който означава, че Вълко е решен да опита да се завърне в професионалния футбол като треньор

128 - който означава, че Вълко се нуждае от преглед в Турция.

129 - който означава, че Вълко се нуждае от лечение в Турция.

158 или 159 – Огнян ще трябва да работи по време на Пътешествието.

161 – Огнян би имал полза да придобие опит в обектно-ориентираното програмиране.

162 – Огнян ще трябва да придобие опит в обектно-ориентираното програмиране.

168 – Борис ще трябва да работи по време на Пътешествието.

Неизползваните зарове от таблица КОНТРОЛ НА СЛУЧАЙНОСТТА не се пренасят за следващата част!

Има и още нещо, което не трябва да забравяш да вземеш със себе си, когато тръгнеш на Пътешествието. Желанието да играеш!

ОЦЕНКА НА ИГРАТА

Основният показател за успех в тази игра е достигането до ЕПИЛОГ ЗА ПОБЕДИТЕЛИ.

За онези, които се стремят към съвършенство, критерий е и броя на събраните от четиримата приятели точки за Удоволствие.

*Абсолютният максимум е **20 точки Удоволствие**. Разбира се, той се постига само с отлично познаване на играта и с изискването да не привличаш лошите зарове.*

*По-човешки звучи постижение от **18 точки**. Това е, към което трябва да се стреми много добрият играч.*

*Ако играеш „Отново заедно" за първи път и при положение, че трябва да се съобразяваш с изискванията за достигане до ЕПИЛОГ ЗА ПОБЕДИТЕЛИ, нормално е да **постигнеш 15 точки Удоволствие** (+/-1точка).*

*В трети брой на „Призвание Герой" ще откриеш материала „**Рекорд на автора**", от който би могъл да разбереш как се постигат **20 точки Удоволствие**.*

ИНТЕРВЮ С ДЖОРДЖ М. ДЖОРДЖ

Георги Миндизов, творил под псевдонимите Джордж М. Джордж, Силвестър Голд, Боб Куин и Уилям Стейн, е един от най-успешните автори на книги-игри в България, а творчеството му се отличава с постоянно експериментиране и новаторски идеи. Негова е "Арена" (първата турнирна книга-игра у нас), той включва за първи път самостоятелна настолна мини-игра като добавка към книга-игра, а през 97-ма създава "Командос", последван от още четиринадесет стратегически книги-игри ("стратове") – уникален хибрид между книга-игра и настолна такава. Книгите на Джордж най-често попадат в полето на научната фантастика или са на историческа тематика, с което пък внася свежо разнообразие в доминиращото при повечето от останалите автори фентъзи, макар и този жанр да не му е чужд.

1. Здравей, Джордж. Навремето оставяше предимно творчеството ти да говори вместо теб самия и сякаш феновете знаят много малко за личността ти. Разкажи ни повече за себе сисебе си извън книгите-игри.

Ако приемем, че творчеството на един автор е отражение на личността му, може да се каже, че извън книгите-игри се държа като герой от моя книга-игра. Действам импулсивно, понякога направо хаотично. Лесно се сприятелявам и много рядко влизам в конфликти с приятели и колеги.

Предпочитам да се занимавам с нещо интересно, като съм готов да пожертвам кариера и заплата в името на разнообразието и експеримента. Рутинната работа бързо ме отегчава. Обикновено обръщам внимание на общото, без да се задълбочавам в подробности – те така или иначе нямат особено значение.

Дълго време работих в областта на рекламата. Сега се занимавам с уеб дизайн и програмиране. Изпипването на елементите, е винаги ново предизвикателство, което не ме оставя да скучая. Като се прибави и това, че винаги трябва да съм в крак с новостите може да се каже, че съм намерил "перфектното занимание".

2. Какви са хобитата ти, любимите ти автори, музика, филми?

Хобита в истинския смисъл на думата нямам. Интересите ми се менят.

Любими автори... не мога да посоча един или двама. Харесвам много и най-различни жанрове, чета много и понасям почти всичко. Мога да се забавлявам както с историята, така и с начина, по който е написана. Обикновено около мен има няколко книги, които препрочитам, и в зависимост от моментната ми нагласа чета една или друга от тях.

Ако трябва да избера наистина любим жанр, това е класическата научна фантастика, на която и досега оставам верен. Тук мога да посоча няколко любими автори: от българските много харесвам и препрочитам книгите на Любен Дилов и Любомир Николов. От чуждите: Станислав Лем,

братя Стругатски (по-старите произведения), Робърт Хайнлайн, Роджър Зелазни, Робърт Шекли , Айзък Азимов... и т.н.

При музиката предпочитанията ми са много по-ограничени. Хард рок, хеви метъл, малко рок енд рол. Всичко това главно от 70-те до средата на 90-те години.

Филмите. Едно време киното ми беше второто любимо занимание, сега постепенно отива на заден план. Може да се каже, че предпочитанията ми клонят към т.нар. "несериозни" филми. Фантастика, фентъзи, приключения, анимация...

Все по-малко ми харесват съвременните филми. Имам чувството, че прекалено се залита по специални ефекти и еднотипни "изпитани" сюжети. Или пък аз се разглезих от голямото количество филми.

3. А любимите ти игри? Настолните тепърва придобиват популярност у нас, но може би ти е попадала някоя. Получихме секретна информация, че и компютърните не са ти чужди.

Любими компютърни игри имам, но за определен период. Обикновено си харесвам нещо, проучвам го, пробвам го, играя и после ми омръзва. Предпочитам походови стратегии, но все по-рядко попадам на такива. Игрите в реално време са много зрелищни, ама за мен са прекалено бързи. Аз обичам да обмислям какво правя и да наблюдавам ходовете, не само да реагирам.

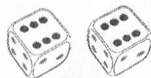
Настолните игри са много забавни и страшно ми харесват. В последно време се запознах с много такива и мога да кажа, че малко съм разочарован. Прекалено елементарни правила с прекалено много шарени елементи. Разбира се има много добри игри , но за мое съжаление изискват компания с подгодяща нагласа.

Ако има нещо, по което наистина си падам това са ролевите игри. Преди време участвах няколко наистина впечатляващи сесии и смело мога да кажа "влюбен съм в ролевите игри". И тук трябва да спомена, че ми липсват подходящи приятели. Хората на моята възраст смятат игрите за "детинщина", а по-малките се притесняват и трудно ме възприемат като равноправен партньор.

4. Как се запали по книгите-игри?

Обичам го този въпрос! По книгите-игри се запалих след като прочетох "Огнената пустиня". Помня, че използвах за дневник един бележник, в който записвах къде съм ходил, каква важна информация съм получил и даже чертаех схема на епизодите. След няколко преигравания започнах да хитрувам и от тогава не съм спрял. В играта има един сребърен кинжал, който се оказа много ценен, но беше за еднократна употреба – моят герой си го имаше "по условие".

По идеята за книга-игра или по-точно казано по интерактивни литературни произведения се запалих от един разказ "Игра на смърт". Самият той не беше игра, а разказваше за момче, което играе нещо подобно

на книга-игра. Купуваше си продълженията на дискети и... последствията за противниците му се случваха на живо. Момчето не можеше да се откаже, защото щеше да загине – в играта и в действителността. Накрая разбира се намери начин да надхитри играта... ама няма да ви кажа как. От години търся този разказ, сега някой от любопитство може да ми го намери.

5. През 90-те твоите продуктивност и експериментиране с всякакви жанрове и системи бяха впечатляващи. Какво те вдъхновява да пишеш и откъде извират всичките тези идеи за игрални системи? Какво според теб трябва да притежава една книга-игра, за да спечели вниманието на читателите сега, петнадесетина години след неговия апогей?

Впечатляващи продуктивност и разнообразие... това звучи добре, но ми се иска да бях и по-прецизен при изпълнението. Сега бих предпочел да бях оставил по-малко, но по-качествени произведения.

Вдъхновението и идеите обикновено ми идват от нещо, което ме е впечатлило в момента. Книга, филм... понякога това са само няколко изречения или кадри. Трудно е да го обясня. Нещо ми харесва, запомням го и го развивам като самостоятелна схема. Аз откакто се помня разказвам вариации на приказки, романи, филми. Стига да има кой да ме слуша.

И тогава, и сега не бих могъл да дам дори приблизителна рецепта за добра книга-игра. Вкусовете на читателите са различни. Авторите имат различно виждане и стил. Аз лично намирах по нещо привлекателно почти във всяка игра.

Смятам, че единственото правило е: Играта и историята трябва да бъдат интересни. На времето предпочитах повече игра, сега ми харесва повече книга... сигурно има някакъв оптимален баланс, но предполагам границите са индивидуални. Аз лично предпочитам три коренно различни произведения, от което едно много да ми хареса и впечатли, вместо три "свръх балансирани" и по тази причина еднотипни игри.

6. Как гледаш сега на онова време и с какви спомени те остави? Може би пазиш някоя интересна или забавна случка, която не си ни разказвал?

Бяха интересни времена. Много новости, експерименти, предизвикателства и страхотно забавление. За съжаление свърши бързо и някак си "изведнъж". Признаците за крах на жанра бяха налице, но за мой срам отначало предпочитах да не ги забелязвам, а накрая се подадох на внушението, че всичко е само временна мода и не си заслужава усилията.

Най-интересен момент за мен си остава написването на първата "Арена". Това е игра, направена по поръчка на читател. По времето, когато работех в ИК "Астрала" получих писмо от читателка, която молеше да направя игра за бойни изкуства и да я включа като герой. Донесе ми една видео касета с филм, в който отвлякоха героя и го принудиха да участва в нелегален турнир. Организаторът май изпробваше някакви хапчета за "Перфектни бойци" – не помня добре. Имам някакъв спомен, че участваше Дон Уилсън, но не съм сигурен.

Освен филма момичето донесе снимка на Софи Марсо, избра името Елуиз Марсо и бойния стил – Сават. Понеже читателите на книги-игри бяха предимно момчета и не бях сигурен дали ще успея да пиша от името на жена се споразумяхме Елуиз да остане "основен второстепен герой".

Играта беше предназначена за първия вариант на "Мегаигра", даже беше одобрена от Майкъл Майндкрайм в качеството му на редактор. Случи се обаче в лош за книгите-игри момент. Списанието спря да излиза и разказът със значително закъснение и в разширен вариант се появи като самостоятелна книга.

7. В онлайн списанието на сайта knigi-igri.net наскоро излезе твоя кратка книга-игра, а във форума му бе споменал за проект на зомби тематика. Какви са творческите ти планове в момента и можем ли да се надяваме да видим скоро нещо ново от Джрodж М. Джордж?

Всичко е във връзка със споменатото по-горе, проекти много, завършени произведения – няма. Може би позагубих интерес, може би малко ме е страх от свръх очаквания, на които не мога да отговоря. Не ми остава и много свободно време за писане и изпипване на книгата.

От време на време работя по три, четири проекта, но зомбитата не са сред тях. Изведнъж всичко се наводни със зомби-истории, главно посредствени филми. Смятам, че темата се изхаби и вече не е интересна.

В момента съм се върнал към фантастиката. Освен това разработвам идеята за един "уестърн наопаки". В смисъл традиционно добрите герои са лоши, а бандитите постъпват "честно и почтено".

8. Кои свои книги-игри (и/или стратове) харесваш най-много?

Най-много харесвам игрите, които правих с най-голямо удоволствие. "Арена", "Вълшебната тетива", "Сенките на мрака", "Господарят на мрака" и "Древното зло", "Легионът на отмъстителите", индианските книги и двата страта "Лорд дракон" и "Лорд и магьосник"

9. Сигурни сме, че този въпрос ще е много интересен за начинаещите автори. Какво би посъветвал тези от тях, насочили се към интерактивния жанр?

Да не слушат чужди съвети и да не вярват на "книжни правила". Пишете както ви харесва и каквото ви харесва. Ако не става – ще си го четете само вие. Ако сте достатъчно упорити, ще успеете.

Джордж, благодарим ти за удоволствието да си поговорим с теб на страниците на нашия сборник. Не че намекваме нещо, но в предния брой имахме интервю с Майкъл Майндкрайм и сега имаме негов разказ, а в този брой интервюто е с теб... До нови срещи!

ПОСЛЕСЛОВ

Беше истинско удоволствие да подготвим за вас този сборник. Опитваме се във всеки следващ брой да повишаваме качеството, както на книгите в него, така и на оформлението на поредицата. Надяваме се, че с включването на произведения на утвърдени автори от старата школа в комбинация с тези на по-младите им колеги от Новата вълна, всеки ще намери нещо за своя вкус

Възможно е една от тези книги-игри да е написана именно от един от вас. Как може да се случи това? Участвайте в конкурса на „Призвание ГЕРОЙ" с ваша книга-игра и ако тя бъде одобрена от подбрано жури, ще бъде публикувана в някой от следващите броеве на поредицата. Подробности за условията на конкурса можете да откриете на следния адрес:

www.LegacyOfKreya.com/bg/news/nabirane-materiali-2014

Също така на последна страница на този сборник ще откриете залепен стикер с четирицифрен/буквен код, който можете да въведете на нашата страница във Facebook: www.facebook.com/PrizvanieGeroi и да участвате в играта с награди на „Призвание ГЕРОЙ".

Е, приятели, надяваме се, че сте се забавлявали с „Призвание ГЕРОЙ", брой втори. Ако е така и не сте се сдобили с брой първи, не губете време и го потърсете в книжарниците или си го поръчайте с отстъпка от нашия сайт: www.LegacyOfKreya.com.

Очакваме с нетърпение вашите отзиви и до нови срещи, в които героите отново ще бъдете ВИЕ!

ТЪРСЕТЕ! ТЪРСЕТЕ! ТЪРСЕТЕ!

„ПРИЗВАНИЕ ГЕРОЙ", БРОЙ1

В брой 1 на нашия сборник те очакват ТРИ приключения и безброй опасности, които съдбата е приготвила за теб. Само от твоите решения зависи дали ще се справиш успешно със задачите или ще намериш гибелта си!

Непознат вирус само за ден превръща София в град, пълен с безмозъчни и свирепи ЗОМБИТА! Единствено с хладнокръвна и безпогрешна преценка ще можеш да преживееш **„Зомбокалипсис в мола“**!

/Автор: Ал Торо/

“Зарево над Кордоба” ще те пренесе в XIII век, за да влезеш в ролята на младия българин Ахрин. Ще трябва да проявиш храброст и героизъм, за да изпълниш важната и опасна мисия, на която си изпратен от цар Иван Асен II и да се измъкнеш благополучно от обсадената перла на Андалусия.

/Автори: Питър Вейл и Нол Келдън/

Влез в кожата на лоялния Мандрейк, ефрейтор от Градската стража на град Мрак! Заговорници подготвят коварна измяна, целяща да предаде огромния град в ръцете на бунтовника Непокор. Мандрейк ще се нуждае от цялата си хитрост и кураж, за да предотврати **“Падението на Мрак”**!

/Автор: Сикамор Брайт/

ТЪРСЕТЕ! ТЪРСЕТЕ! ТЪРСЕТЕ!

„Котаракът и Черният Нарцис", от Ал Торо

„Студената вода се изсипа на главата ми, обля тялото ми и ме накара да потреперя от студ. Свих се и отворих очи. Помещението беше малко и сумрачно, единствената светлина идваше от две факли, които горяха на своите метални стенни поставки. Прозорци нямаше. Мебелировката се състоеше единствено от два стола и дървена маса, достатъчно голяма и стабилна, за да може някой да лежи на нея, ако се наложи. Не ми трябваше повече, за да навържа нещата. Намирах се в стая за разпит. Ръцете ми бяха завързани здраво отзад към облегалката на стола, а краката – един за друг."

Така започва приключението ти в ролята на Котарака. Бъди готов да се гмурнеш в един фентъзи свят, изпълнен с борба за власт и коварни противници, магия и стомана, мистични същества и прелестни красавици.

Новите книги-игри можеш да потърсиш в книжарниците или да поръчаш на най-добри цени от: www.LegacyOfKreya.com